

จดหมายฝากของเปาโล

ผู้เป็นอัครสาวก

ถึงชาวเอเฟซัส

โดย

ดร. โอลิเวอร์ บี. กรีน

บทนำ

สำหรับผมแล้ว หนังสือเอเฟซัสคือ ที่บริสุทธิ์ที่สุดของจดหมายฝากทั้งหมด ผมรู้สึกเหมือนกับที่โมเสสคงรู้สึกตอนที่เขาถูกสั่งให้ถอดรองเท้าของตนออกเพราะพื้นดินที่เขายืนอยู่บนนั้นเป็นพื้นดินบริสุทธิ์ เมื่อผมเริ่มศึกษาจดหมายฝากถึงชาวเมืองเอเฟซัส ผมก็รู้สึกว่าตัวผมเองก็ควรถอดรองเท้าของผมออกเช่นกันเพราะความจริงฝ่ายวิญญาณในระดับที่สูงส่งกว่าซึ่งมีอยู่ในอัญมณีเม็ดนี้ของบรรดาจดหมายฝาก

อัครสาวกเปาโลเป็นผู้เขียนจดหมายฝากถึงชาวเอเฟซัส จดหมายฝากฉบับนี้ถูกเขียนในปี ค.ศ. 64 และมันถูกเขียนในกรุงโรม หนังสือเอเฟซัสเป็นจดหมายฝากฉบับแรกของอัครสาวกเปาโลที่ถูกเขียนในคุก

จดหมายฝากฉบับนี้ พร้อมกับจดหมายฝากถึงชาวเมืองโคโลสีและจดหมายฝากถึงฟีโลโมน ถูกส่งไปยังผู้รับต่างๆ ของพวกมันโดยทีกัสและเป็นจดหมายที่มีลักษณะไม่เจาะจงมากที่สุด ในบรรดาจดหมายฝากของเปาโลถึงคริสตจักรทั้งหลาย เหล่าผู้รู้พระคัมภีร์ไม่เห็นพ้องตรงกันว่าคำว่า “ซึ่งอยู่ที่เมืองเอเฟซัส” ปรากฏในสำเนาต้นฉบับหรือไม่ มีความเห็นแตกต่างกันในหมู่เหล่าผู้รู้พระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ไม่ว่าจดหมายฉบับนี้ถูกส่งถึงชาวเมืองเอเฟซัสหรือไม่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องสำคัญในการศึกษาของเรา

ในโคโลสี 4:16 เราอ่านเกี่ยวกับจดหมายฝากถึงชาวเมืองเลาติเซีย ผู้รู้พระคัมภีร์บางท่านเสนอแนะว่าจดหมายฉบับนี้ที่เราากำลังจะศึกษาจริงๆ แล้วถูกส่งถึงชาวเมืองเลาติเซีย ผู้รู้พระคัมภีร์ท่านอื่นๆ ก็เสนอแนะว่ามันถูกส่งถึงทั้งคริสตจักรของชาวเมืองเลาติเซียและคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส บางท่านเสนอแนะว่าคำว่า “ผู้สตัยชื่อในพระเยซูคริสต์” (อฟ. 1:1) บ่งบอกว่าจดหมายฉบับนี้ไม่ได้ถูกเขียนถึงที่ประชุมใดแบบเฉพาะเจาะจง

พระคัมภีร์ทุกข้อถูกประทานให้โดยการดลใจ และเป็นประโยชน์ต่อเรา ความจริงฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่ซึ่งถูกเปิดเผยในจดหมายฝากฉบับนี้เป็นของคุณและของผมที่จะยอมรับหากพวกเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ผ่านทาง การอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ เหล่าศาสตาศาพยากรณ์ของพระเจ้าได้มอบ “พระดำรัส” แก่ประชากรเหล่านั้น แต่เหล่าอัครสาวกของพระเยซูได้เขียนจดหมายฉบับต่างๆ ไปยังพี่น้องทั้งหลายในพระคริสต์ – จดหมายฉบับต่างๆ ที่ถูกส่งไปยังที่ประชุมต่างๆ แบบเฉพาะเจาะจงแต่มีข่าวสารส่งไปยังคนทุกคนที่ได้กลายเป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์แล้วโดยทางการบังเกิดใหม่...และเป็นข่าวสารที่ส่งมายังคุณและผมด้วยซึ่งอยู่ห่างจากการเขียนความจริงอันยิ่งใหญ่เหล่านี้ถึงพันเก้าร้อยกว่าปี พระคัมภีร์ทุกตอนที่ผมมาจนถึงการตรึงพระเยซูเจ้าที่กางเขนนั่นล้วนตั้งตาคอยกางเขนของพระคริสต์และมีชนชาติอิสราเอลเป็นจุดสนใจหลักและพระพรเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม... พระพรฝ่ายโลกในอาณาจักรแห่งสวรรค์บนแผ่นดินโลก แต่ในจดหมายฝากเหล่านั้นเราอ่านเกี่ยวกับการเปิดเผยความลึกลับอันยิ่งใหญ่: “และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งที่ปวงโดยพระเยซูคริสต์” (อฟ. 3:9) ความลึกลับนี้ที่ได้ถูกเปิดเผยแก่เปาโลโดยการสำแดงนั้น “ตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า” ความลึกลับที่ว่านี้คือช่วงเวลาที่ยืนกลางระหว่างการตรึงพระเยซูเจ้าที่กางเขน การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และการเสด็จมาอีกทีของพระองค์ในสง่าราศีเพื่อมารับคริสตจักรของพระองค์ไปพบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ ในมัทธิว 16 พระเยซูทรงพยากรณ์เกี่ยวกับคริสตจักร พระองค์ตรัสแก่เปโตรว่า “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้” (สังเกตว่านี่เป็นคำกริยารูปอนาคตกาล) พระเยซูมิได้ตรัสว่า “บนศิลานี้เราได้สร้างคริสตจักร

ของเราไว้” หรือ “กำลังสร้าง” แต่ “จะสร้าง” (อนาคตกาล) คริสตจักรมีจุดเริ่มต้นของมันในวันฟื้นเทคอสต์นั้น พระเยซู ได้ทรงประกาศคริสตจักรแก่เหล่าอัครสาวก แต่พระองค์มิได้เปิดเผยตำแหน่งของมัน ความสัมพันธ์ของมัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆของมันและหน้าที่ต่างๆของมันที่มีต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์

ในจดหมายฝากเหล่านั้นเปาโลเปิดเผยหลักคำสอนเรื่องคริสตจักรตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยมันแก่เขา ในจดหมายฉบับต่างๆของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรที่กรุงโรม เมืองโครีนธ์ แคว้นกาลาเทีย เมืองเอเฟซัส เมืองฟิลิปปี เมืองโคโลสี และเมืองเธสะโลนิกา เราพบสิ่งซึ่งถูกเปิดเผยแก่คริสตจักรเหล่านี้ (และแก่คุณและผม) นั่นคือ สถานที่อันมีเอกลักษณ์ของคริสตจักรในจุดประสงค์และแผนการของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ความจริงอันยิ่งใหญ่นี้ได้ถูกปิดซ่อนไว้ “ตั้งแต่แรกสร้างโลก” (อฟ. 3:9) ผ่านทางปลายปากกาซึ่งได้รับการดลใจของอัครสาวกเปาโลนี่เองที่เราทราบว่าเป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ไม่ใช่องค์กรท้องถิ่นแห่งหนึ่ง คริสตจักรที่พระเยซูกำลังตรัสถึงในมัทธิว 16 เป็นสิ่งมีชีวิต...พระกายของพระคริสต์ ซึ่งมีการทรงเรียกจากสวรรค์และพระสัญญาที่แน่ชัดว่าคริสตจักรจะถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ คริสตจักรจะถูกจัดแสดงขึ้นในวันนั้นเพื่อแสดงให้เห็นสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้า เห็นพระคุณอันอุดมเหลือล้นของพระองค์ (อฟ. 2:7)

ผ่านทางปลายปากกาซึ่งได้รับการดลใจของอัครสาวกเปาโลนี่เองที่เราทราบถึงลักษณะเฉพาะ จุดประสงค์และรูปแบบของการจัดระเบียบของคริสตจักรท้องถิ่นเหล่านั้น ผ่านทางงานเขียนต่างๆของเขานี่เองที่เราทราบถึงความปรารถนาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของเราที่มีต่อกันและกันในคริสตจักร เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมเงินถวาย และหลักคำสอนและแผนงานอื่นๆที่เชื่อมโยงกับคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ – พระกายของพระคริสต์

ผ่านทางปลายปากกาซึ่งได้รับการดลใจของเปาโลนี่เองที่เราทราบว่าเราจะไม่ตายทุกคน แต่ว่าบางคนในอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์จะหนีพ้นความตายโดยการถูกสร้างขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (1 ธส. 4:13-18) ผ่านทางงานเขียนต่างๆของเปาโลนี่เองที่เราทราบว่าบรรดาผู้ที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นขึ้นมาก่อน และเหล่าวิสุทธิชนที่มีชีวิตอยู่ในตอนนั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงในพริบตาเดียว (1 คร. 15:52; 1 ธส. 4:13-18) ผมรู้ว่าพระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า และผมรู้ว่าพระคัมภีร์ทุกตอนถูกประทานให้โดยการดลใจ แต่ผมต้องขอสารภาพว่าผมพบความชื่นบานใหญ่ยิ่งที่สุดของผมในการศึกษาจดหมายฝากฉบับต่างๆของเปาโล

พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่อัครสาวกเปาโลเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องพระคุณของพระเจ้า...ว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อ – (ไม่ใช่โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อบวกพระราชบัญญัติ แต่โดยพระคุณล้วนๆเท่านั้น) เราได้ทราบผ่านทางงานเขียนต่างๆของเปาโลว่าการทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรม การชำระแยกตั้งเราให้บริสุทธิ์ ชัยชนะของเราและสง่าราศีในที่สุดที่เราจะมีร่วมกับพระเยซู ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นของเราเพราะการสิ้นพระชนม์เป็นเครื่องถวายบูชาของพระองค์บนกางเขนนั้น ซึ่งโดยการสิ้นพระชนม์นั้นเองพระองค์ได้ทรงซื้อการไถ่ การชำระแยกตั้งให้บริสุทธิ์ ความชอบธรรมและสง่าราศีให้แก่ผู้เชื่อทุกคนแล้ว

เปาโลกล่าวชัดเจนแก่ทุกคนที่เขาพูดด้วยและเขียนถึงว่าข่าวสารของเขาไม่ใช่ของมนุษย์และไม่ได้มาโดยมนุษย์ – แต่เป็นการสำแดงโดยตรงจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผ่านทางพระเยซูคริสต์ เปาโลได้เปลี่ยนความเชื่อผ่านทางพันธกิจส่วนตัวของพระเยซูคริสต์เจ้าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏแก่เขาบนถนนไปยังเมืองดามัสกัส (กิจการ 9) เปาโลได้เห็นพระคริสต์

ผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วกับตนเอง ใน 1 โครินธ์ 15 เขากล่าวถึงบุคคลต่างๆและกลุ่มคนต่างๆที่ได้เห็นพระเยซูหลังจาก การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์และพูดถึงตัวเขาเองในถ้อยคำเหล่านี้: “ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบ แล้วแก่ อัครสาวกทั้งหมด ครั้นหลังที่สุดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด” (1 คร. 15:7-8) ขอขอบคุณพระเจ้าที่วันนั้นขณะที่เปาโลเดินทางบนถนนที่ไปยังเมืองดามัสกัส โดยมีโลหิตอยู่ในตาของเขาและการฆ่า อยู่ในใจของเขา พร้อมกับจดหมายหลายฉบับในกระเป่าซึ่งให้อำนาจเขาที่จะจับกุมทุกคนที่อยู่ “ในทางนี้” (กิจการ 9:2) ทันใดนั้นแสงสว่างจากสวรรค์ก็ส่องล้อมรอบตัวเขา เปาโลล้มลงถึงพื้นดิน เขาได้ยินเสียงหนึ่งซึ่งกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าข่มเหง เราทำไม” เปาโลตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด” คำตอบกลับมาว่า “เราคือเยซู ที่เจ้าข่มเหง ซึ่งเจ้าถึบ ประตักก็ยากนัก” พอได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ เปาโลก็กลัวตัวสั่น เขาอัศจรรย์ใจยิ่งนัก เขากล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” พระเยซูเจ้าตรัสตอบคำถามนั้นว่า “เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และจะมีคนบอกให้รู้ว่า เจ้าจะต้องทำประการใด” ผมดีใจเหลือเกิน ขอขอบคุณพระเจ้าเหลือเกินที่เปาโลมิได้โต้เถียง แต่เชื่อฟังคำสั่งนั้นที่เขาได้รับ จากริมฝีพระโอษฐ์ของพระเยซูเจ้า

ชายผู้นี้ที่ได้รับการฝึกสอนในสำนักของกามาลิเอล ฟาริสีแห่งพวกฟาริสี สมาชิกคนหนึ่งของสภาซานเฮดริน ผู้ เชี่ยวชาญในพระราชบัญญัติ จะกล่าวในตอนนั้นก็ได้ว่า “ข้าไม่ต้องให้ใครมาสั่งว่าจะต้องทำอะไร ข้าเก่งพอที่จะทำสิ่งที่ข้า รู้สึกในใจของข้าว่าข้าควรทำ” แต่เปาโลมิได้กล่าวอย่างนั้น ในพระสุรเสียงของพระเยซูเจ้า เขาตระหนักถึงฤทธิ์อำนาจที่ เขาไม่เคยเจอมาก่อน ด้วยเหตุนี้เขาจึงถามพระเยซูเจ้าว่าเขาควรทำสิ่งใด และจากนั้นโดยไม่มีการโต้เถียง เขาก็ทำตามนั้น! ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเชื่อฟังของเปาโลวันนั้นบนถนนที่ไปยังเมืองดามัสกัส

การเปลี่ยนความเชื่อของอัครสาวกเปาโลเป็นจุดเริ่มต้นของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดผู้หนึ่งที่เคยมีชีวิตอยู่ เท่าที่ผม ทราบ ไม่เคยมีผู้ใดที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นนอกจากพระเยซูคริสต์ขณะทรงเป็นมนุษย์ พระเจ้าคงนับถือเปาโลอย่างมากเป็นแน่ โดย ปากกาของเขาพระเยโฮวาห์ ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานหนังสือสิบสามเล่มในพันธสัญญาใหม่ให้แก่เรา เรา สามารถสรุปย่อชีวิตของอัครสาวกผู้นี้ ยักษ์ใหญ่ฝ่ายวิญญาณผู้นี้ ในถ้อยคำแรกของจดหมายฝากถึงชาวกรุงโรมว่า “เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์!”

ฉากหลังทางประวัติศาสตร์ ของจดหมายถึงชาวเมืองเอเฟซัส

สำหรับฉากหลังทางประวัติศาสตร์ของจดหมายถึงชาวเมืองเอเฟซัส เราต้องเปิดไปดูหนังสือกิจการ บทที่ 19 และ 20 ในสองบทนี้เราทราบว่าเปาโลใช้เวลาสามปีในเมืองเอเฟซัส – ระยะเวลายาวนานที่สุดที่เขาใช้ในเมืองหรือชุมชนใด เอเฟซัสเป็นเมืองหลวงของการนมัสการของคนต่างชาติในสมัยนั้น แต่เปาโลมีพันธกิจที่ยิ่งใหญ่ที่นั่น ในจดหมายฝากฉบับนี้ของเขา เขาเตือนความจำพวกผู้อาวุโสในคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า “ข้าพเจ้าได้สั่งสอนเตือนสติท่านทุกคนด้วยน้ำตาไหล ทั้งกลางคืนและกลางวันตลอดสามปีมิได้หยุดหย่อน!” ลองคิดดู! ตลอดสามปี (สามสิบหกเดือน) เปาโลได้เทศนาและร้องกล่าวโทษบาปและการนับถือรูปเคารพ ด้วยเหตุนี้เอง จึงมีการตั้งรื้อผู้วิญาณครั้งใหญ่ที่นั่น คนมากมายได้นำหนังสือเวทมนตร์และไสยศาสตร์ของตนมาเผาไฟเสีย หนังสือเหล่านี้ถูกนำมาสมเป็นกองใหญ่ในจัตุรัสประจำเมืองและถูกเผา “ต่อหน้าคนทั้งปวง” (ราคาของหนังสือเหล่านั้นที่ถูกเผาคือ ห้าหมื่นเหรียญเงิน)

หลังจากเหตุการณ์นี้ในทันที พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกเราว่า “พระวาระของพระเจ้าก็บังเกิดผลอย่างมาก และมีชัย” (กิจการ 19:20)

เมืองเอเฟซัสทั้งเมืองถูกเขย่า ควันไฟและตีนตระหนกเพราะเหล่าผู้อุทิศตัวและพวกอัครสาวกของพระไดอาน่า กำลังหันมาสู่ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ศูนย์กลางแห่งการนับถือพระไดอาน่าคือเมืองเอเฟซัส วิหารของพระไดอาน่าอยู่ที่นั่น พร้อมกับรูปจำลอง “ซึ่งตกลงมาจากดาวพฤหัสบดี” (กิจการ 19:35) (แน่นอนว่า นั่นคือตามความเชื่อของผู้คนในสมัยนั้น พวกเขาคิดว่ารูปจำลองขนาดใหญ่นี้ตกลงมาจากดาวพฤหัสบดีลงมาสู่เมืองเอเฟซัส)

การฟื้นฟูสามปีของเปาโลสร้างความขุ่นเคืองให้แก่การนับถือรูปจำลองขนาดใหญ่ของพระไดอาน่า กรุณาสังเกตว่าเมื่อผู้ประกาศข่าวประเสริฐแห่งพันธสัญญาใหม่นี้ย้ายเข้าไปในเมืองเอเฟซัส เขาไม่ได้ลงโฆษณาเต็มหน้าหนังสือพิมพ์รายวันโดยประกาศว่าเขาจะเทศนาคำเทศนาเป็นชุดเกี่ยวกับความชั่วร้ายต่างๆของพระไดอาน่า เขาไม่ได้โจมตีรูปจำลองนั้นแบบนั้น เขาเทศนาพระเยซูคริสต์ – ผู้ทรงถูกตรึงกางเขน ถูกฝังไว้ และทรงเป็นขึ้นใหม่ เขายกชูพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก เขาชี้ให้บรรดาผู้นับถือรูปเคารพเห็นพระเจ้าแท้จริงองค์เดียว – และด้วยเหตุนี้เองการฟื้นฟูครั้งใหญ่จึงเกิดขึ้นตามมา

ผมเชื่อในการเทศนาแง่ลบ – แต่แง่บวกต้องมาก่อนแง่ลบ เมื่อผู้คนหันมายังพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พวกเขาก็หันจากรูปเคารพต่างๆของตนโดยอัตโนมัติ (1 ธส. 1:9) เปาโลชี้ให้เหล่าผู้นับถือรูปเคารพชาวเมืองเอเฟซัสเห็นพระเมษโปดกของพระเจ้า และเมื่อพวกเขาเห็นพระคริสต์ รูปเคารพใหญ่โตของพระไดอาน่าก็หมดสง่าราศีของมัน

วิหารของพระไดอาน่ามีขนาดใหญ่และเปี่ยมสง่าราศี มันโอ้อวดระการตาเหนือคำบรรยาย มันมีขนาดยาวสี่ร้อยยี่สิบห้าฟุต กว้างสองร้อยยี่สิบฟุต และมันถูกถือว่าเป็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก วิหารใหญ่โตนี้มีเงาใหญ่โตทาบทับเมืองทั้งเมือง (และชีวิตของทุกคนในเมืองนี้) จนกระทั่งอัครสาวกเปาโลไปถึง แน่นอนว่าเปาโลคงเศร้าใจยิ่งนักเมื่อเขาได้เห็นผู้คนที่มกราบลงและนมัสการพระไดอาน่าซึ่งเป็นพระของคนต่างชาติ คุณไม่ได้ยินผู้คนร้องตะโกนออกมาหรือว่า “เจ้าจะให้เราเห็นพระไต่ที่ยิ่งใหญ่กว่า วิหารใดที่ใหญ่โตกว่าพระของเราและวิหารของเราได้หรือ?” และคำตอบของเปาโลคือ

“พระเจ้าของข้าพเจ้ามีพระวิหารที่งดงามกว่าแน่นอน และพระคริสต์ของข้าพเจ้า –ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในฟ้าสวรรค์ --ก็ทรงยิ่งใหญ่กว่าพระไดอานามากนัก!” เปาโลหยาบยีนชาวซารให้แก่บรรดาผู้นับถือรูปเคารพที่เมืองเอเฟซัสซึ่งชาวซารนั้นอ้างว่าเหล่าสาวกของพระเยซูได้รับ “พระพรฝ่ายวิญญาณ...ทุก ๆ ประการในสวรรค์สถานโดยพระคริสต์” (อฟ. 1:3)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเปิดเผยแก่อัครสาวกเปาโลว่าผู้เชื่อทั้งหลายเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นพระวิหารแห่งสวรรค์และยอดเยี่ยมกว่าวิหารใดๆบนโลกนี้ พระวิหารของพระเจ้า นั่นคือ คริสตจักรพันธสัญญาใหม่นั้นเปี่ยมด้วยสง่าราศี เป็นวิหารอันบริสุทธิ์ ปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยหรือมลทินใดๆ (อฟ. 2:21, อฟ. 5:27) เปาโลหยาบยีนให้ต่อหน้าผู้นับถือรูปเคารพเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัส คือพระกายของพระคริสต์ซึ่งประกอบด้วยคนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วและถูกชำระล้างด้วยพระโลหิตผู้ซึ่งต้อนรับพระคุณด้วยความเชื่อ ถูกซื้อแล้วด้วยราคาอันใหญ่หลวงแห่งกางเขนนั่น ฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐที่ถูกประกาศตลอดสามปีทั้งกลางวันและกลางคืนด้วยน้ำตาไหลได้ทำลายฐานที่มั่นแห่งการนับถือรูปเคารพและก่อให้เกิดการฟื้นฟูซึ่งแพร่ไปทั่วเอเฟซัสนครใหญ่นั้น

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณคิดใหม่ว่าคุณสามารถรวบรวมความไขว่คว้าที่ซ่อนอยู่ของจดหมายฝากฉบับนี้โดยแค่อ่านถ้อยคำเหล่านี้ที่ถูกเขียนลงโดยเปาโล การได้รับพระพรฝ่ายวิญญาณเหล่านั้น นั่นคือ ความลึกล้ำฝ่ายวิญญาณที่อยู่ในจดหมายฝากฉบับนี้ ต้องอาศัยความคิดของพระวิญญาณ เปาโลเตือนว่า “แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) ดังนั้นเราจึงต้องมีพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา คือสิ่งเหล่านั้น...ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอน ซึ่งเปรียบเทียบกับสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:12-13) ไม่มีส่วนใดของพระคัมภีร์บริสุทธิ์ที่มีความจริงฝ่ายวิญญาณอันลึกล้ำกว่าไม่กี่บทนี้ที่เรากำลังจะศึกษากัน ดังนั้นคุณต้องแน่ใจว่าคุณมีความคิดของพระวิญญาณขณะที่คุณเริ่มอ่านและศึกษาจดหมายฝากฉบับนี้

สำหรับผู้เชื่อทุกคนที่จะเข้าหาจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยทัศนคติแห่งความถ่อมใจ โดยยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อพระวิญญาณ โดยวางใจในพระองค์ผู้ทรงสามารถทำให้ความคิดมีชีวิต เปิดตาและให้ความสว่างแก่จิตใจ (อฟ. 1:18) สำหรับผู้เชื่อนั้น หนังสือเอเฟซัสจะกลายเป็นชุมทองแห่งความจริงฝ่ายวิญญาณ และเป็นบ่อน้ำพุแห่งน้ำที่มีชีวิตในใจกลางทะเลทรายขนาดใหญ่ หากเราเข้าหาจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยความยำเกรงและอาการตัวสั่น ด้วยความถ่อมใจและความจริงใจ พระองค์ผู้ได้ทรงดลใจถ้อยคำเหล่านี้แก่อัครสาวกเปาโลจะทรงชุบชีวิตของเราและอวยพรใจของเรา โดยทำให้เราเป็นภาชนะที่เหมาะสมแก่การใช้การของพระผู้เป็นนาย คำอธิษฐานของผมคือ ขอพระเจ้าทรงโปรดใช้บทเรียนเล่มนี้เพื่อชุบชีวิตของคุณและทำให้คุณกลายเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งขึ้น

โอลิเวอร์ บี. กรีน

สารบัญ

บทนำ

- I. ฉากหลังทางประวัติศาสตร์
กิจการ 19 และ 20
- II. จุดยืนของเราในฐานะผู้เชื่อ
บทที่ 1:1-2
- III. ตำแหน่งของผู้เชื่อในพระคุณของพระเจ้า
บทที่ 1:3
- IV. ตริเอกานุภาพ – ส่วนของแต่ละพระภาคของความเป็นพระเจ้าในประสบการณ์แบบคริสเตียนของเรา
บทที่ 1:4-6
- V. ส่วนของพระบุตรในการทรงไถ่ของเรา
บทที่ 1:7-12
- VI. ส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงไถ่ของเรา
บทที่ 1:13-14
- VII. เปาโลอัครทูตในฐานะผู้เชื่อ
บทที่ 1:15-23
- VIII. วิธีการของความรอดของคนต่างชาติ
บทที่ 2:1
- IX. สามคำที่ยิ่งใหญ่บรรยายถึงทางแก้ค้นหาใดเปรียบของพระเจ้า
บทที่ 2:4-5
- X. ผลลัพธ์ต่างๆของความเมตตา ความรักและพระคุณของพระเจ้า
บทที่ 2:6-10
- XI. พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ทำลายเครื่องกีดขวางระหว่างเชื้อชาติลง
บทที่ 2:11-13
- XII. ในพระคริสต์เรามีสันติสุข
บทที่ 2:14-18
- XIII. คริสตจักร (ตึกของพระเจ้า) ถูกอาศัยอยู่ภายในโดยพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณ
บทที่ 2:19-22
- XIV. ความลึกลับของคริสตจักรถูกเปิดเผย
บทที่ 3:1-8
- XV. ความไพบูลย์อันหาที่สุดไม่ได้ของพระคริสต์มีไว้สำหรับผู้ใด?

บทที่ 3:9-12

XVI. คำอธิษฐานของเปาโลเพื่อชาวเมืองเอเฟซัสเพื่อที่พวกเขาจะประสบกับความเปี่ยมล้นของพระวิญญูญาณและความรู้

บทที่ 3:13-21

XVII. การดำเนินชีวิตและการปรนนิบัติของผู้เชื่อ

บทที่ 4:1-6

XVIII. ความลึกกลับของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่

บทที่ 4:7-11

XIX. จุดประสงค์ของพันธกิจของผู้รับใช้เหล่านั้นที่ถูกแต่งตั้ง

บทที่ 4:12-16

XX. ผู้เชื่อทั้งหลายคือผู้ที่ถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์ – เราต้องดำเนินชีวิตในฐานะคนใหม่

บทที่ 4:17-32

XXI. ในฐานะลูกของพระเจ้าเราควรดำเนินตามพระเจ้าในลักษณะเดียวกับที่ลูกๆของเราดำเนินตามเรา

บทที่ 5:1-7

XXII. เราเป็นลูกแห่งความสว่าง

บทที่ 5:8-17

XXIII. พระบัญญัติอีกข้อที่มายังผู้เชื่อทั้งหลาย

บทที่ 5:17-21

XXIV. ภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของสิ่งที่คริสตจักรเป็น

บทที่ 5:22-33

XXV. ผู้เชื่อทั้งหลายที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญูญาณ – ลูกๆของพวกเขา – คนรับใช้ทั้งหลายของพวกเขา

บทที่ 6:1-9

XXVI. ผู้เชื่อทั้งหลายที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญูญาณเผชิญหน้าการสงคราม

บทที่ 6:10-17

XXVII. นักเทศน์ทั้งหลายและคำอธิษฐาน – คริสตจักรทั้งหลายและคำอธิษฐาน

บทที่ 6:18-24

เอเฟซัส – บทที่หนึ่ง

- 1:1 เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรียน วิสุทธิชนซึ่งอยู่ที่เมืองเอเฟซัส และผู้สัจย์ชื่อในพระเยซูคริสต์
- 1:2 ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายด้วยเถิด
- 1:3 สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เราทุก ๆ ประการในสวรรคสถานโดยพระคริสต์
- 1:4 ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก
- 1:5 พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ก่อนตามที่ชอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์
- 1:6 เพื่อจะให้เป็นที่ยอมรับสรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์
- 1:7 ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดยพระคุณอันอุดมของพระองค์
- 1:8 ซึ่งได้ทรงประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ให้มีปัญญาสุขุมและมีความรู้รอบคอบ
- 1:9 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความลึกกลับในพระทัยของพระองค์ ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้ในพระองค์เอง
- 1:10 ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์
- 1:11 และในพระองค์นั้นเราได้รับมรดกที่ทรงดำริไว้ตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งตามที่ได้ทรงตรึงธงไว้สมกับพระทัยของพระองค์
- 1:12 เพื่อเราทั้งหลายผู้ได้วางใจในพระคริสต์ก่อนจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่สรรเสริญแต่สง่าราศีของพระองค์
- 1:13 และในพระองค์นั้นท่านทั้งหลายก็ได้วางใจเช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้เชื่อในพระองค์แล้วด้วย ท่านก็ได้รับการประทับตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา
- 1:14 ผู้ทรงเป็นมัดจำแห่งมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับการที่พระองค์ทรงไถ่ไว้แล้วนั้น มาเป็นกรรมสิทธิ์เป็นที่ถวายสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระองค์
- 1:15 เหตุฉะนั้นเช่นกันครั้งข้าพเจ้าได้ยินถึงความเชื่อของท่านในพระเยซูเจ้า และความรักใคร่ต่อวิสุทธิชนทั้งปวง
- 1:16 ข้าพเจ้าจึงได้ขอบพระคุณเพราะท่านทั้งหลายไม่หยุดเลย คือเอ่ยถึงท่านในคำอธิษฐานของข้าพเจ้า
- 1:17 เพื่อพระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระบิดาผู้ทรงสง่าราศี จะทรงโปรดประทานให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา และความประจักษ์แจ้งในเรื่องความรู้ถึงพระองค์
- 1:18 ขอให้ตาแห่งความเข้าใจของท่านสว่างขึ้นเพื่อท่านจะได้รู้ว่า ในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน และรู้ว่ามรดกของพระองค์สำหรับวิสุทธิชนมีสง่าราศีอันอุดมบริบูรณ์เพียงไร

1:19 และรู้ว่าฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์มีมากยิ่งขึ้นเพียงไรสำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์

1:20 ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และให้สถิตเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์เองในสวรรคสถาน

1:21 สูงยิ่งเหนือบรรดาเทพผู้ครอบครองเหนือศักดิ์เทพเหนืออหิเทพเหนือเทพอาณาจักร และเหนือนามทั้งปวงที่เขาเอ่ยขึ้น มิใช่ในยุคนี้เท่านั้นแต่ในยุคที่จะมาถึงด้วย

1:22 พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร

1:23 ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน

จุดยืนของเราในฐานะผู้เชื่อ

จุดยืนของเราในฐานะผู้เชื่อถูกนำเสนอในบทแรกของหนังสือเอเฟซัส:

ข้อ 1 “เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรียน วิสุทธิชนซึ่งอยู่ที่เมืองเอเฟซัส และผู้สืบทอดชื่อในพระเยซูคริสต์”

มีสามสิ่งที่ผมอยากชี้ให้เห็นในข้อนี้

1. – “เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า”

ไม่มีที่ใดในพระวจนะของพระเจ้าที่พระประสงค์ของพระเจ้าถูกยกชูมากเท่าในหนังสือเอเฟซัส กระนั้นก็ถูกเชื่อมโยงกับพระคุณของพระเจ้าอย่างมหัศจรรย์ หนังสือเอเฟซัสเป็นหนังสือที่อธิบายพระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้า...ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นและจุดจบของการทรงไถ่แห่งพระคุณ พระเจ้าทรงมีอำนาจสิทธิ์ขาด – แต่อำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้านั้นไม่ได้ทำลายเจตจำนงเสรีของมนุษย์แต่ละคน ดังที่เราจะเห็นอย่างชัดเจนในการศึกษาหนังสือเอเฟซัสของเรา เปาโลเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง – มิใช่โดยมนุษย์ มิใช่ของมนุษย์ มิใช่เพราะ*ความประสงค์*ของมนุษย์-- แต่โดยพระประสงค์ของพระเจ้า เปาโลเป็นภาชนะที่ถูกเลือกสรรไว้เพื่อเปิดเผยความลึกซึ้งนั้นซึ่งถูกปิดซ่อนไว้ตั้งแต่แรกสร้างโลก แต่ได้ถูกเปิดเผยแก่เราผู้ซึ่งกาลสิ้นสุดของโลกได้มาถึงแล้ว เพราะรู้ว่าเขาเป็นอัครสาวกผู้หนึ่งโดยพระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้า เปาโลจึงอยากให้ผู้เชื่อทุกคนทราบและมั่นใจในความจริงฝ่ายวิญญาณเดียวกันนี้ ผมขอกล่าวซ้ำอีกครั้ง: พระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้าและพระคุณอันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของเจ้ามิได้ทำลายเจตจำนงเสรีของมนุษย์แต่ละคน

2. – “เรียน วิสุทธิชน...” *วิสุทธิชน* คือชื่อเรียกที่พระเจ้าทรงใช้เรียกลูกที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนของพระเจ้า คำว่า “วิสุทธิชน” หมายความว่า “บริสุทธิ์ หรือถูกแยกตั้งไว้” คำว่า “วิสุทธิชน” หมายถึง จุดยืนในพระคริสต์ของผู้เชื่อ และใช้กับผู้เชื่อที่ไม่คู่ควรที่สุดด้วยซ้ำ ยกตัวอย่างเช่น ใน 1 โครินธ์ 1:2 เราพบ “คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ ... ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็นวิสุทธิชน ด้วยกันกับคนทั้งปวงในทุกตำบลที่ออกพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและของเขา” ในภาษาเดิมของพระคัมภีร์ “ให้เป็น” ไม่ได้อยู่ในประโยคนี้ แต่มีเพียง “ทรงเรียกว่าวิสุทธิชน” กรุณาสังเกตว่าคำว่า *วิสุทธิชน* ถูกใช้โดยเกี่ยวเนื่องกับคนทั้งปวงใน “คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์” หากท่านจะอ่าน

จดหมายฉบับที่หนึ่งและที่สองที่เปาโลเขียนถึงชาวเมืองโครินธ์เหล่านั้น คุณจะสังเกตเห็นว่าคนเหล่านั้นบางคนไม่ได้ทำตัวเหมือนวิสุทธิชนเลย – แต่ทั้งๆที่พวกเขาดำเนินในเนื้อหนังพวกเขาก็เป็นวิสุทธิชนเพราะว่าพวกเขาบังเกิดใหม่แล้วและเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ ผู้เชื่อทุกคนเป็นวิสุทธิชนเพราะว่าผู้เชื่อทุกคนอยู่ “ในพระคริสต์”

3. – “และผู้สัจย์ชื่อในพระเยซูคริสต์” “สัจย์ชื่อ” เป็นคำบรรยายถึงผู้เชื่อเมื่อเขาดำเนินชีวิตในแบบที่วิสุทธิชนทุกคนของพระเจ้าควรดำเนิน หากเราเป็นอย่างที่เราควรเป็นในฐานะผู้เชื่อ เราก็จะสัจย์ชื่อในทุกสิ่งที่เรากระทำและพูดและในทุกสิ่งที่เราเป็นเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ เมื่อเราตระหนักอย่างเต็มที่ว่าเราเป็นวิสุทธิชนของพระเจ้า ข้อเท็จจริงเรื่องความเป็นวิสุทธิชนก็จะทำให้เราอยากเป็นผู้รับใช้ที่สัจย์ชื่อของพระเจ้าผู้ได้ประทานพระคุณอันเป็นอำนาจสิทธิขาดเพื่อที่เราแต่ละคนจะได้บังเกิดใหม่ เราเป็นวิสุทธิชน – และเราควรเป็นคนที่ยุติธรรมเพราะว่าเราอยู่ในพระเยซูคริสต์:

ในโคโลสี 1:27 เปาโลประกาศว่า “...พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี” อีกครั้งที่ “เหตุฉะนั้นบัดนี้การปรับโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1)

อีกครั้งที่ “เพราะว่าท่านได้ตายแล้วและชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” (คส. 3:3)

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว” (2 คร. 5:17) จงสังเกตว่าในข้อพระคัมภีร์ทุกข้อเหล่านี้เราถูกประกาศว่าอยู่ “ในพระคริสต์” หากเราเป็นลูกของพระเจ้า

บางคนอาจกำลังถามว่า “เราได้อยู่ในพระคริสต์อย่างไร?” พระคัมภีร์ของเราให้คำตอบแก่เรา:

“ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่าง ๆ ของกายเดียวนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือไทก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และได้ทรงให้เราทุกคนดื่มเข้าอยู่ในพระวิญญาณองค์เดียว” (1 คร. 12:12-13)

เรากลายเป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์ – กระจกแห่งกระจกของพระองค์ เนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพระองค์ (อฟ. 5:30) ผ่านทางบัพติศมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงเสี้ยววินาทีที่เราเชื่อในพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูทรงประกาศว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5) การบังเกิดฝ่ายวิญญาณผ่านทางฤทธิ์เดชของพระเจ้าเป็นสิ่งจำเป็นหากเราอยากเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า เราเป็นวิสุทธิชนเพราะว่าเราอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้เชื่อทุกคนควรเป็นคนสัจย์ชื่อเพราะว่าเราเป็นวิสุทธิชนในพระเยซูคริสต์

ข้อ 2 “ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายด้วยเถิด”

เปาโลเป็นนักเทศน์เรื่องพระคุณ ภาชนะผู้ถูกเลือกสรรของพระเจ้าโดยพระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิขาดของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยว่า โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ คนบาปทั้งหลายที่สมควรตกนรกกลายเป็นบุตรและวิสุทธิชนในพระเยซูคริสต์ จงสังเกตว่าเปาโลกล่าวว่า “ขอให้พระคุณและสันติสุข...ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงระมัดระวังมากในพระวาระของพระเจ้าที่จะใส่ทุกคำในตำแหน่งที่ถูกต้องของมัน เปาโลไม่ได้กล่าวว่า “สันติสุขและพระคุณ” เพราะว่าหากไม่มีพระคุณของพระเจ้า ก็ไม่มีสันติสุขกับพระเจ้า เมื่อเรากลายเป็นผู้รับพระคุณของพระเจ้าแล้ว

เมื่อนั้นเราก็มีสันติสุขที่เกินความเข้าใจทุกอย่าง แต่หากไม่มีพระคุณของพระเจ้า ก็ไม่มีสันติสุข... ไม่อาจมีสันติสุขได้เลย คำกล่าวที่ว่า “จากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า” ไม่ใช่คำสรรเสริญแต่ความเป็นพระเจ้าของพระบุตรผู้ทรงเท่าเทียมกับพระเจ้าพระบิดาเท่านั้น คำกล่าวนี้แสดงให้เห็นตำแหน่งอันสูงส่งของพระเยซูกับพระบิดา “ในสวรรค์สถาน” ตำแหน่งนี้ถูกนำเสนอและถูกเปิดเผยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดทั่วจดหมายถึงชาวเอเฟซัส

กรุณาหมายเหตุว่าพระคุณและสันติสุขมีอยู่ในพระเยซูคริสต์ ไม่มีที่อื่นใดแล้วที่จะพบพระคุณได้ “ในเริ่มแรกนั้น พระวาทาทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาทาทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทาทรงเป็นพระเจ้า...และพระวาทาได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:1, 14)

พระเยซูทรงอยู่ในกาลเริ่มแรกกับพระบิดา ในพระทรงของพระบิดา (ยอห์น 1:18)

พระเยซูทรงรับกายหนึ่ง – พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในสภาพเนื้อหนัง (2 คร. 5:19)

พระเยซูทรงรับกายเนื้อหนังเพื่อจุดประสงค์หนึ่งที่เฉพาะเจาะจงและมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น “ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ทรงขมิความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน” (ฮบ. 2:9)

ด้วยเหตุนี้พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการจึงมาโดยทางพระคุณของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

ตำแหน่งของผู้เชื่อในพระคุณของพระเจ้า

ข้อ 3 “สาธุการแต่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เราทุก ๆ ประการในสวรรค์สถานโดยพระคริสต์”

คำกล่าวที่ว่า “ในพระเยซูคริสต์” (หรือคำกล่าวเดียวกันที่ถูกแสดงออกในคำพูดอื่นๆ) ปรากฏสืบสืบครั้งในบทแรกของหนังสือเอเฟซัส “ในพระเยซูคริสต์” คือลูกกุญแจที่ไขสู่คลังทรัพย์แห่งพระพรฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย “ในพระเยซูคริสต์” คือลูกกุญแจที่ไขเปิดประตูและอนุญาตให้เรามองเข้าไปในคลังทรัพย์ของจดหมายฝากฉบับนี้ ผู้เชื่อทุกคน ลูกที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนของพระเจ้าอยู่ “ในพระเยซูคริสต์” เพราะว่าเขาได้รับบำเพ็ญมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าในพระกายของพระคริสต์แล้ว (1 คร. 12:12-13) เพราะว่าเราทั้งหลายอยู่ในพระเยซูคริสต์ เราจึงร่วมแบ่งปันพระพรฝ่ายวิญญาณทั้งสิ้นของสวรรค์กับพระเยซูคริสต์ เปาโลกล่าวคำกล่าวเดียวกันนี้โดยใช้คำพูดอื่นในฟิลิปปี 4:19 “แต่พระเจ้าของข้าพเจ้าจะจัดเตรียมสำหรับความต้องการทุกอย่างของท่านทั้งหลายจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

ในบทที่แปดของหนังสือโรม เราทราบว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า เรามีคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า และเพราะว่าเราเป็นลูกของพระองค์ เราจึงเป็นทายาทของพระเจ้าและทายาทร่วมกันกับพระเยซูเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา (โรม 8:4-17)

สิ่งที่คลังทรัพย์ของพระเจ้าบรรจุอยู่ในพระเยซูคริสต์ นิรันดร์กาลเท่านั้นจะเปิดเผย แน่แน่นอนว่าความคิดที่มีขีดจำกัดของมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจพระพรฝ่ายวิญญาณเหล่านั้น (และพระพรฝ่ายร่างกายเหล่านั้น) ซึ่งถูกบรรจุไว้ในคลังทรัพย์อันเกรียงไกรของพระเจ้าได้ – แต่เฉพาะในพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่เราสามารถอ้างสิทธิ์ในสิ่งเหล่านี้ได้ตามที่เรากำลังต้องการพวกมัน ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายร่างกาย สิ่งใดเป็นของเรา “ในพระเยซูคริสต์” ขณะนี้? สิ่งที่เป็นจุดยืนขณะนี้ของเรา ความมั่งคั่งขณะนี้ของเรา ฤทธิ์เดชขณะนี้ของเรา เราก็คงทราบเพียงบางส่วนเท่านั้น เรารู้ว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า

เรารู้ว่าพระองค์ทรงตอบสนองความต้องการของเราได้ เรารู้ว่าพระองค์จะไม่มีวันทอดทิ้งเราหรือจากเราไปไหน –แต่ความคิดที่มีขีดจำกัดเหล่านี้และความเชื่อที่มีขีดจำกัดของเราไม่อาจเข้าใจความไมพบูลย์แห่งพระพรนั้นที่ตกอยู่กับเราตอนนี้ขณะที่เรานั่งด้วยกันในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์

ข้อ 4 “ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก”

ในภาษาเดิมของพระคัมภีร์ เอเฟซัส 1:3-4 คือประโยคเดียว... ประโยคที่ยาวที่สุดในพระวจนะของพระเจ้า มีเหตุผลหนึ่งสำหรับเรื่องนี้: บันทึกอันน่าตื่นตะลึงที่สุดเกี่ยวกับพระพรทั้งหลายและการจัดเตรียมต่างๆฝ่ายวิญญาณที่ถูกเปิดเผยในพระวจนะของพระเจ้าได้ถูกถกข้อเข้าไว้ในสองข้อนี้ ไม่มีที่สำหรับใส่จุดท่ายประโยคในประโยคนี้ เพราะว่า*สามพระภาค*ทรงเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งสามนี้แยกจากกันไม่ได้ ทั้งในการมีตัวตนของพระองค์ทั้งสามและในกิจกรรมของพระองค์ทั้งสามที่เกี่ยวข้องกับความรอดของเรา ด้วยเหตุนี้ เอเฟซัส 1:13-14 คือประโยคยาวประโยคเดียวซึ่งพรรณนาถึงการจัดเตรียมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวสำหรับคนบาปทั้งหลายผู้สมควรตกนรก

เมื่ออ้างอิงย้อนไปที่ข้อ 3 สักประโยคเดียว เราหมายความว่าข้อนั้นขึ้นต้นด้วย “สาธุการ” ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า “ถูกกล่าวถึงในทางที่ดี” แน่แน่นอนว่าเมื่อเราคิดถึงความมหัศจรรย์ต่างๆอันเปี่ยมด้วยพระคุณและความรักที่ไม่อาจพรรณนาได้อันทำให้เราได้รับการทรงไถ่ซึ่งถูกจัดเตรียมไว้โดยพระเจ้าพระบิดา เราก็ต้องพูดในทางที่ดีถึงพระเจ้าผู้ทรงรักเราจนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์เพื่อที่เราทั้งหลาย (คนบาปที่สมควรตกนรก) จะได้รับความรอด ในคำพยานต่างๆของเรา เราขอบคุณพระเยซูเจ้าที่ทรงช่วยเราให้รอด และเราขอบคุณพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงนำพาเรา แน่แน่นอนว่าพระเยซูสมควรได้รับการขอบพระคุณที่ทรงช่วยเราให้รอด และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ควรได้รับการสรรเสริญด้วย แต่เปาโลเสริมว่า “มิใช่เพียงเท่านั้น แต่เราทั้งหลายยังชื่นชมยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะโดยพระองค์นั้นเดี๋ยวนี้เราจึงได้กลับคืนดีกับพระเจ้า” (โรม 5:11)

มันเป็นความจริงที่ว่าพระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขน และเราได้รับการไถ่โดยทางพระโลหิตของพระองค์ เราพักพิงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เรารอดโดยพระคุณของพระองค์ แต่อย่าลืมเป็นอันขาดว่าพระเจ้าพระบิดาทรงเป็นผู้ที่รักคนบาปทั้งหลายเหลือเกินจนพระองค์โดยพระคุณ (ฮบ. 2:9) ทรงอนุญาตให้พระเยซูมาสิ้นพระชนม์อย่างทุกขุทรมานและไม่อาจพรรณนาได้ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อที่เราทั้งหลายจะได้รับความรอด!

การประสูติจากหญิงพรหมจารีถูกสอนอย่างชัดเจนในข้อ 3 ของบทที่เราศึกษาอยู่นี้ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าและพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา แม้ว่าพวกบิชอปและ “บาทหลวง” ทั้งหลายจะกล่าวอย่างไรก็ตามเกี่ยวกับว่าพระเยซูทรงเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง พระองค์ทรงประสูติจากหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง – แต่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเป็นพระบิดาของพระองค์ และโลหิตของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็ไหลเวียนอยู่ในเส้นเลือดของพระเยซู (กิจการ 20:28)

พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตรและพระเจ้าพระวิญญาณ ทั้งสามพระองค์ทรงปรากฏในข้อเหล่านี้ พระราชกิจของพระองค์ทั้งสามถูกเปิดเผยในข้อ 4 ถึง 14 ของบทที่หนึ่ง พระเจ้าพระบิดาทรงวางแผนและทรงเป็นผู้ให้กำเนิดพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการ พระพรฝ่ายวิญญาณทั้งหมดเป็นของเรา (หากเราเป็นผู้เชื่อ) *ในพระคริสต์* ซึ่งโดยพระองค์นั่นเอง เราได้รับการไถ่แล้ว พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการเป็นสิ่งที่พระวิญญาณประทานให้ พระพรต่างๆของพระเจ้าในพระ

วิญญาณมาเมื่อเรายอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น หากเราไม่ยอมอุทิศตนโดยพระวิญญาณ เราก็ไม่อาจหวังว่าจะร่วมแบ่งปันพระพรเหล่านั้นของพระวิญญาณได้

คำกล่าวที่ว่า “ในสวรรคสถาน” ถูกใช้ห้าครั้งในจดหมายถึงชาวเอเฟซัส มันถูกพบอีกแค่ครั้งเดียวในข้อพระคัมภีร์อื่น พระเยซูตรัสว่า “ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งฝ่ายโลกและท่านไม่เชื่อ ถ้าเราบอกท่านถึง**สิ่งฝ่ายสวรรค์** ท่านจะเชื่อได้อย่างไร” (ยอห์น 3:12) ตรงนี้พระเยซูกำลังสั่งสอนฟาริสีที่เคร่งศาสนาหลายๆคนหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องได้รับการบังเกิดจากเบื้องบน

แหล่งที่มาแห่งพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการคือ “ในสวรรคสถาน” เพราะเหตุใดล่ะหรือ?

เพราะว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงอยู่ในสวรรคสถาน (มธ. 7:11)

พระเจ้าช่วยให้รอดของเราเสด็จมาจากที่นั่น (ยอห์น 6:33)

พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาจากสวรรคสถาน (กิจการ 2:2-4)

เหนือเหตุผลอื่นใดทั้งปวง พระเยซูคริสต์เจ้าทรงอยู่ที่นั่น*ในขณะนี้*! เมื่อพระองค์ได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว พระองค์ก็เสด็จกลับขึ้นไปหาพระบิดา ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพและพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นวันนี้เพื่อทำการอ้อนวอนเพื่อเราทั้งหลาย (ฮบ. 1:1-3)

“ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์” (1 ทธ. 2:5)

พระเยซูผู้ทรงเป็นมนุษย์ – ไม่ใช่พระวิญญาณ ไม่ใช่สิ่งเร้นลับ – แต่ผู้ทรงเป็นมนุษย์ ทรงอยู่ในสวรรค์*ขณะนี้* ทรงประทับนั่ง*ขณะนี้* ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา โดยทรงวิงวอนและทำหน้าที่คนกลางเพื่อวิสุทธิชนทุกคนในพระเยซูคริสต์

หากเราบังเกิดใหม่แล้ว ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราก็อยู่ “ในพระองค์” (1 ยอห์น 5:11) ด้วยเหตุนี้ พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการจึงมาทาง**พระองค์**

ผู้เชื่อทั้งหลายเป็นคนต่างถิ่นและผู้สัญจรบนแผ่นดินโลกนี้ นี่ไม่ใช่บ้านของเรา ความเป็นพลเมืองของเราอยู่ในสวรรค์ ผู้เชื่อทั้งหลายเหมือนกับพระคริสต์:

(ก) ในสภาพ (2 เปโตร 1:4)

(ข) ในชีวิต (คส. 3:4; 1 ยอห์น 5:12)

(ค) ในความสัมพันธ์ (ยอห์น 20:17; ฮบ. 2:11)

(ง) ในการรับใช้ (ยอห์น 17:18; มธ. 28:20)

(จ) ในการทนทุกข์ (ฟป. 1:29; รม. 8:17; คส. 1:24)

(ฉ) ในมรดก (รม. 8:16-17)

(ช) ในสง่าราศีอนาคต (รม. 8:18-21; 1 ปต. 2:9; วว. 1:6; วว. 5:10)

ผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ เราเป็นชาวสวรรค์ เราเป็นคนต่างถิ่นบนแผ่นดินโลกนี้ อย่างแน่นอน (ฮบ. 3:1; 1 ปต. 2:11)

พระเยซูคริสต์เจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงมีชัยชนะแล้ว – ไม่ใช่บนแผ่นดินโลกนี้เท่านั้น แต่ในฟ้าสวรรค์ด้วย พระองค์ทรงพิชิตโลก เนื้อหนัง พญามาร ความตาย นรกและหลุมศพแล้ว พระองค์ทรงมีลูกกัญญาแจไชสู่ความตายและนรก “ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มธ. 28:18) วันนี้พระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์ วันนี้พระเยซูกำลังกระทำกิจแทนเรา โดยตอบสนองความต้องการต่างๆของเราขณะที่เรายังอยู่บนโลกนี้ ในยอห์น 17 พระเยซูทรงอธิษฐาน โดยตรัสชัดเจนว่าพระองค์ไม่ได้กำลังทูลขอพระบิดาในสวรรค์ให้พาเราออกไปจากโลกนี้ แต่ให้ดูแลเราขณะที่เรายังอยู่บนโลก

มีความจริงฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่ที่ผู้ที่เป็นคริสเตียนแต่ปากจำนวนมากต้องเรียนรู้ บางคนบังเกิดใหม่แล้ว ขณะที่หลายคนถูกหลอก ความจริงที่ผมพูดถึงนี้ถูกนำเสนอใน 1 ยอห์น 4:4

“ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย ท่านเป็นฝ่ายพระเจ้า และได้ชนะเขาเหล่านั้น เพราะว่าพระองค์ผู้สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย เป็นใหญ่กว่าผู้ชั่วที่อยู่นอกโลก”

หากพระเยซูไม่ได้ทรงพระชนม์อยู่วันนี้ ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาเพื่อวิงวอนเพื่อเรา ชีวิตฝ่ายวิญญาณบนโลกนี้ก็คงเป็นไปไม่ได้ เรามีชีวิตอยู่ในสภาพบรรยากาศที่ไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณเลย เราอาศัยอยู่ในโลกที่จมในความบาป คนทั้งโลก “นอนอยู่บนटकของผู้ชั่วร้ายนั้น” ด้วยเหตุนี้ หากเราไม่ได้เชื่อมโยงกับมนุษย์ผู้ชั่วร้ายที่ทรงอยู่ในสวรรค์ และทรงวิงวอนเพื่อเราและทรงว่าความแทนเราต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เราก็คงไม่สามารถดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณบนโลกนี้ได้ ในพระองค์ “เรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์” ในพระคริสต์เราได้รับความรอด ในพระคริสต์เราได้รับผลที่กำลังที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียน ในพระคริสต์เรามีชัยต่อซาตาน ในพระคริสต์ความต้องการต่างๆของเราล้วนได้รับการตอบสนอง

พวกนักประดาน้ำดำลงไปใต้พื้นผิวมหาสมุทร แต่พวกเขาก็เอาอากาศติดตัวไปด้วย มนุษย์ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ใต้น้ำได้เว้นแต่เขาได้รับอากาศจากบนดิน ด้วยเหตุนี้มนุษย์ที่บังเกิดจากพระเจ้าจึงไม่สามารถดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณได้โดยปราศจากสิ่งเหล่านี้ที่ถูกส่งมาจากสวรรค์โดยตลอด อันได้แก่ พระคุณ ผลกำลัง ฤทธิ์เดชและพระพร ผู้เขียนเพลงได้แสดงสิ่งนี้ออกมาด้วยถ้อยคำเหล่านี้:

*“ทุกลมหายใจข้าอยู่ในความรักใหญ่
ทุกลมหายใจข้าได้รับชีวิตใหม่”*

ใช่แล้วครับ เรากล่าวได้ว่า “ทุกวินาที” และจากนั้นก็แตกย่อยลงเป็น “ทุกเสี้ยววินาทีที่เรามีชีวิตที่มาจากเบื้องบน” – เพราะว่าถ้าพระเยซูทรงถอนฤทธิ์เดชของพระองค์และพระคุณของพระองค์ออกไปแม้เพียงเสี้ยววินาทีเดียว เราก็คงยืนอยู่ไม่ได้... เราจะล้มลงอย่างแน่นอน! ผมดีใจเหลือเกินที่ “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้” (รม. 8:31)

คำว่า “พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการ” ไม่ได้หมายถึงแค่พระพรต่างๆฝ่ายวิญญาณเท่านั้น – แต่มีความหมายตรงตัวว่า “พระพรต่างๆที่ถูกประทานให้โดยพระวิญญาณ” พระคุณของพระเจ้าตอบสนองความต้องการทุกอย่างของเรา ไม่มีความต้องการใดที่เล็กเกินหรือจืดจางเกินกว่าที่พระบิดาในสวรรค์จะทรงมองเห็น ความห่วงใยของพระองค์ตอบสนองถึงความต้องการที่ลึกซึ้งที่สุดของเรา ความรักของพระเจ้าทำให้เรามั่นใจว่าพระองค์จะ “ประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลาย” (รม. 8:32) โดยทางพระเยซู พระสัญญาของพระเจ้าคือ “ความต้องการทุกอย่างได้รับการตอบสนอง” (ฟป. 4:19)

พระเจ้าพระบิดาทรงพอพระทัยที่จะเปิดเผยแก่เปาโล (ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์) ว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นวิสุทธิชน... วิสุทธิชนเพราะว่าผู้เชื่อทุกคนอยู่ในพระคริสต์ (คส. 1:27; คส. 3:3) พระคริสต์เคยสิ้นพระชนม์ครั้งหนึ่งแต่บัดนี้ทรงพระชนม์อยู่ เคยอยู่บนโลกแต่บัดนี้ประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดาในฟ้าสวรรค์ – (ไม่ใช่แค่ในสวรรค์เท่านั้น แต่ใน “สวรรค์สถาน”) การอยู่ในพระคริสต์หมายรวมถึงความไพบูลย์ฝ่ายวิญญาณทุกประการ ความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณทุกประการ และในพระองค์พระพรทุกอย่างก็ถูกเปิดเผยซึ่งถูกจัดหาให้โดยพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า

หนทางเดียวที่มนุษย์คนใดจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้คือการอยู่ในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าพระบิดาได้ทรงยกชูพระบุตรของพระองค์ขึ้นอย่างสูง และในพระบุตรพระเจ้าก็ทรงพอพระทัยยิ่งนัก เหตุผลนะหรือ? พระเยซูได้เสด็จเข้ามาในโลกพร้อมกับเป้าหมายเดียว ความปรารถนาเดียว เหตุจูงใจเดียว นั่นคือ การกระทำตามพระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้าพระบิดา ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงช่วยเราทั้งหลายให้รอดเพราะเห็นแก่พระคริสต์ (อฟ. 4:32) พระเจ้าทรงอวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการในพระเยซูคริสต์ และในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียวเท่านั้น หากไม่เคยได้ยินพระเจ้าพระบิดาตรัสว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ” มันก็เป็นเพราะว่าคุณยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

ไม่มีศิษยาภิบาล ผู้รับใช้ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ อาจารย์ นักเทศน์ บาทหลวง หรือสันตะปาปาคนใดที่สามารถกล่าวรับประกันต่อพระเจ้าพระบิดาได้! คนกลางแต่เพียงผู้เดียว นั่นคือพระเยซูคริสต์มนุษย์ผู้หนึ่ง ต้องเป็นผู้ที่กล่าวรับประกันต่อพระบิดาแห่งสวรรค์ (1 ทธ. 2:5, 1 ยอห์น 2:1-2, มธ. 10:31) ดังนั้นท่านผู้อ่านที่รักของผม หากคุณไม่อยู่ในพระเยซูคริสต์ คุณก็เป็นผู้หลงหายอย่างสิ้นหวังและถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิงจากพระเจ้าพระบิดา! พระเยซูทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มและผู้กระทำให้ความสำเร็จของเราสำเร็จ พระองค์ทรงเป็นประจักษ์ผู้สวรรค์ – และในคำตรัสของพระองค์เอง “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว (กท. 2:20)

เราถูกชุบให้เป็นขึ้นแล้วเพื่อที่จะดำเนินชีวิตใหม่ (รม. 6:1)

เราดำเนินในชีวิตใหม่เพราะว่าเราเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้วในพระคริสต์ (2 คร. 5:17)

เราเข้าถึงพระเจ้าพระบิดาได้ในคำอธิษฐานผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้า (รม. 8:26-27)

พละกำลังของเราสำหรับการรับใช้มีอยู่ในพระเยซูคริสต์เจ้า (กิจการ 17:28 และฮีบรู 13:8)

ความเพียงพอของเราในยามถูกทดลองมีอยู่ในพระเยซูเจ้า (1 ปต. 1:3-9)

สง่าราศีในอนาคตของเราอยู่ในพระเยซูคริสต์เจ้า – และหากเราทนทุกข์กับพระองค์ เราก็จะครอบครองกับพระองค์ แต่หากเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะทรงปฏิเสธเราเช่นกัน (รม. 8:17)

ในพระเยซูคริสต์เจ้า “...โลก ชีวิต ความตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า” (1 คร. 3:22-23) หลังจากอ่านคำกล่าวเช่นนั้นแล้ว ใครจะอดกล่าวไม่ได้ว่า “ฮาเลลูยา! พระผู้ช่วยประเสริฐ!”

ตรีเอกานุภาพ

และหน้าที่ของแต่ละพระภาคของความเป็นพระเจ้า

ในประสบการณ์แบบคริสเตียนของเรา

คริสเตียนบางท่าน (ใช่แล้วครับ แม้แต่คนที่บังเกิดใหม่แล้วก็ตาม) คิดถึงตรีเอกานุภาพว่าเชื่อมโยงกับการศึกษา เรื่องศาสนศาสตร์เท่านั้น มีข้อดีและข้อเสียหลายประการเกี่ยวกับเรื่องตรีเอกานุภาพ บางคนประกาศว่าหลักคำสอนนี้มีต้นกำเนิดมาจากพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก – ซึ่งแน่นอนว่าเป็นเรื่องเท็จ ตรีเอกานุภาพทรงเป็นอยู่ในเริ่มแรกนั้น – พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์

ปฐมก. 1:1 “ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้า...” มีพระเจ้าพระบิดา

ยอห์น 1:1-3 “ในเริ่มแรกนั้นพระวาหะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมา และในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระองค์” และในยอห์น 1:14 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความสว่างแจ้งแก่เราว่า พระวาหะนี้ทรงเป็นผู้ใด:

“และพระวาหะได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” พระวาหะคือ พระเยซู

ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าพระบิดาทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงโดยพระเจ้าพระบุตร ด้วยเหตุผลบางประการซึ่งเราจะไม่คาดเดาตรงนี้ การพิพากษาได้ทำลายแผ่นดินโลก และ “แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรูปร่างและว่างเปล่าอยู่” แต่ในปฐมกาล 1:2 เราเห็นพระภาคที่สามของความเป็นพระเจ้า “...และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือผิวของน้ำนั้น”

ด้วยเหตุนี้ในปฐมกาล 1:1-2 เราจึงมีหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ แต่เราจะต้องไม่คิดถึงตรีเอกานุภาพว่าเป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งทางศาสนศาสตร์เท่านั้น แต่ละพระภาคของความเป็นพระเจ้ามีหน้าที่ที่แน่ชัดในความรอดของเรา หากคุณถูกไถ่แล้ว หากคุณอยู่ในพระเยซูคริสต์ โดยชื่นชมยินดีด้วยความชื่นบานอันเหลือจะกล่าวและเปี่ยมด้วยสง่าราศี... มันก็เป็นเพราะสิ่งที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงกระทำ บวกกับสิ่งที่พระเจ้าพระบุตรได้ทรงกระทำ บวกกับสิ่งที่พระเจ้าพระวิญญาณได้ทรงกระทำ

พระเจ้าพระบิดาทรงรักเราเหลือเกินจนพระองค์ทรงยอมสละพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อที่เราทั้งหลาย (คนบาปผู้สมควรตกนรก) จะได้รับความรอด (ยอห์น 3:16-18)

พระเจ้าพระบุตรทรงละพระทรงของพระบิดา (ยอห์น 1:18) ทรงรับสภาพกายมนุษย์ (รม. 8:1-3) และในกายนั้น พระเยซูทรงชิมความตายเมื่อมนุษย์ทุกคน (ฮบ. 2:9) พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนและถูกฝัง – แต่ความตายไม่อาจกักตัวพระองค์ไว้ได้ พระองค์ทรงเป็นขึ้นอีกเพื่อทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรม (รม. 5:1-13, 1 คร. 15:1-5) ขณะนี้พระเยซู มหาบุโรหิตของเรา ทรงอยู่ในสวรรค์ ในพลับพลาแห่งสวรรค์และอธิษฐานวิงวอนเพื่อเรา พระคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาบุโรหิตของเรา ทรงสำเร็จการลบมลทินบนกลโกธา ทรงนำพระโลหิตแห่งการลบมลทินเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุด – ไม่ใช่เข้าไปในพระ

วิหารที่อยู่บนโลกนี้ แต่เข้าไปในสวรรค์นั้นเลย พระเยซูทรงนำเสนอพระโลหิตนั้นต่อพระบิดา และพระบิดาทรงยอมรับมัน ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์

“เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏต่อพระพักตร์ของพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย” (ฮบ. 9:24)

ในสมัยพันธสัญญาเดิม มหาปุโรหิตที่ถูกแต่งตั้งโดยพระเยโฮวาห์เข้าไปในสถานบริสุทธิ์ที่สุดในพลับพลา โดยทำหน้าที่เป็นตัวแทนเพื่อประชากรของพระเจ้า... เพื่อประชากรเหล่านั้นทุกคน... โดยแบกไว้บนบ่าของตนคือ ชื่อของสิบสองเผ่าที่ซึ่งถูกแกะสลักไว้บนพลอยแห่งทับทรวงของตน ดังนั้น โดยมีมหาปุโรหิตเป็นตัวแทน ประชากรของพระเจ้าจึงถูกพาเข้าไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเองเลย ในลักษณะเดียวกันตอนนี้ โดยมีพระเยซูคริสต์เป็นตัวแทน เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วและถูกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์ผ่านทาง การอัครรรยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงถูกยอมรับว่าเป็นผู้บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์พระองค์... ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ (อฟ. 1:4) ในพระเยซูผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเรา เราทั้งหลายไม่เพียงถูกนำเสนอต่อพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้น แต่เราถูกทำให้หนึ่งด้วยกันกับพระคริสต์ในสวรรค์สถาน (อฟ. 2:6)

ในพลับพลาในสมัยพันธสัญญาเดิม มีเครื่องเรือนอยู่เพียงชิ้นเดียวที่ถูกพบ – หีบพันธสัญญานั้น-- ซึ่งเป็นภาพเล็งถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในความเป็นพระเจ้าของพระองค์และในความเป็นมนุษย์ของพระองค์เช่นกัน ในหีบนั้นเราพบพระราชบัญญัติ (พระราชบัญญัติซึ่งถูกละเมิดโดยมนุษย์ – แต่ถูกรักษาอย่างสมบูรณ์แบบโดยพระเยซู) นอกจากนี้ในหีบนั้นยังมีนาอานา (เต็มหนึ่งโอเมอร์ – ขนาดพอดีต่อหนึ่งวันสำหรับหนึ่งคน เพียงพอสำหรับความต้องการต่างๆวันต่อวันของเขา) ในพระเยซูความต้องการวันต่อวันของเรา ส่วนประจำวันของเราได้รับการตอบสนอง

นอกจากนี้ในหีบนั้นยังมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกข้อ ซึ่งเป็นภาพเล็งที่สอนว่าพระคริสต์ ผ่านทางการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ได้ทรงถูกสถาปนาเป็นนิตยในตำแหน่งมหาปุโรหิตของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผลแรกของคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้ว ในวันที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์นั้น พระองค์ทรงเรียกเหล่าสาวกของพระองค์ (เราทั้งหลาย) ว่า “พี่น้อง” ขณะนี้พระเยซูได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์สถานแล้ว โดยทรงรับปากว่าวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมาเพื่อ “พาบุตรเป็นอันมากถึงสง่าราศี” (ฮบ. 2:10)

บนหีบนั้นเราพบพระที่นั่งกรูณา เหนือหีบนั้นคือ พระโลหิตแห่งการลบมลทิน และที่ปกคลุมอยู่คือ การอยู่ด้วยที่มีชีวิตของพวกเรูป พระโลหิตนั้นปกคลุมพระราชบัญญัติที่ถูกละเมิด โดยเปลี่ยนบัลลังก์แห่งจักรวาลนี้จากบัลลังก์พิพากษาให้กลายเป็นพระที่นั่งกรูณาสำหรับยุคอันเปี่ยมสง่าราศีนี้แห่งพระคุณของพระเจ้า

มีจุดเด่นอีกอย่างหนึ่งของหีบนี้ที่ผมอยากชี้ให้เห็นซึ่งเชื่อมโยงกับการศึกษาของเราและคำสอนฝ่ายวิญญาณของหนังสือเอเฟซัส: *ไม้คานหาม* ไม้คานหามทั้งสองนั้น “จะต้องไม่ถูกถอดออกเลย” หีบถูกหามโดยใช้ไม้คานทั้งสองนั้นเข้าไปอยู่ท่ามกลางประชากรของพระเจ้าขณะที่พวกเขาเดินทาง มันอยู่ด้วยตลอดการเดินทางไปทุกหนทุกแห่งของพวกเขา ขณะที่หีบนั้นอยู่ในห้องแห่งสง่าราศี นั่นคือที่บริสุทธิ์ที่สุด มันก็แสดงถึงจุดยืนของประชากรของพระเจ้า (เปรียบเทียบ อฟ. 1:1-3) แต่หีบนั้นยังถูกออกแบบให้ถูกเคลื่อนย้ายได้ด้วยเพื่อที่มันจะอยู่กับประชาชนตลอดขณะที่พวกเขาเดินทาง (อ่าน อฟ. 1:4-6) ด้วยเหตุนี้หีบนั้นจึงเป็นภาพเล็งถึงพระเยซูเจ้าขณะที่พระองค์เสด็จดำเนินอยู่กับเรา โดยจะไม่วันละเราหรือทอด

ที่เราเลย เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจล้าว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว” เนื่องจากพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? พระเจ้าผู้ได้ทรงมอบพระบุตรองค์เดียวของพระองค์จะประทานสิ่งสารพัดแก่เราอย่างเสรีโดยและทางพระบุตรนั้น หีบนั้น – และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหีบนั้น – แสดงให้เห็นภาพอันงดงามของพระเยซูเจ้า มหาบุโรहितของเรา หีบของเรา พระองค์ผู้ทรงทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า มันคงปลอดภัย “ในพระคริสต์”

ในข้อพระคำเหล่านี้ เราเห็นจุดยืนของเราในพระเยซูคริสต์เจ้า:

- (ก) เราถูกเลือกในพระคริสต์
- (ข) เราถูกชำระแยกตั้งให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์
- (ค) เราถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วในพระคริสต์
- (ง) เราถูกอุปการะเป็นบุตรในพระคริสต์
- (จ) เราถูกยอมรับในพระคริสต์
- (ฉ) เราถูกไถ่ในพระคริสต์
- (ช) เราได้รับการยกโทษในพระคริสต์
- (ซ) เราถูกทำให้มีในพระคริสต์
- (ฌ) เราถูกให้ความสว่างแจ้งในพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก
- (ญ) มรดกของเราอยู่ในพระคริสต์
- (ฎ) เราถูกประทับตราจนถึงวันแห่งการทรงไถ่นั้นในพระคริสต์ (อฟ. 1:13, อฟ. 4:30)

ข้อ 4 “ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ (พระเจ้า) ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก...” พระเจ้าพระบิดาได้ทรงวางแผนการไถ่ของเราไว้นานแล้วก่อนที่จะเราเกิดมาบนโลกนี้ เราทั้งหลายที่ยังเกิดใหม่แล้ว “ถูกเลือกในพระองค์” ในนิรันดรกาลที่อยู่ข้างหลังเรา เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่าความหมายตรงตัวตรงนี้คือ “ได้ทรงเลือกเราไว้สำหรับพระองค์เอง...” นั่นคือ พระเจ้าได้ทรงเลือกเราไว้สำหรับความชื่นชมยินดีและความชอบพระทัยและสง่าราศีของพระองค์เอง

อย่าคิดเป็นอันขาดว่าผมเป็นพวกคาลวินแบบสุดโต่ง (hyper-Calvinist) ผมเชื่อในอำนาจสิทธิขาดของพระเจ้า – พระเจ้าทรงทราบเบื้องปลายตั้งแต่เบื้องต้น – แต่นั่นไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับเจตจำนงเสรีของมนุษย์ ผมเชื่อในการทรงเลือกตามพระคัมภีร์ การลิขิตล่วงหน้าตามพระคัมภีร์ ดังนั้นอย่ารีบด่วนสรุปเพราะคำพูดที่ผมเพิ่งกล่าวไป ผมไม่ใช่คนที่เชื่อเรื่องโชคชะตา (fatalist) ผมไม่เชื่อว่าใครบางคนถูกเลือกให้ไปสวรรค์ขณะที่คนอื่นถูกเลือกให้ตกนรก ผมไม่เชื่อว่าบางคนถูกเลือกให้รับความรอด ขณะที่ในพระดำริของพระเจ้า ในนิรันดรกาลที่อยู่ข้างหลังเราแล้ว พระองค์ได้ทรงเลือกบางคนให้ตกนรก นั่นไม่ใช่พระเจ้าที่ผมรู้จัก และมันไม่ใช่ข่าวประเสริฐที่ผมพบในหนังสือเอเฟซัส

พระเจ้าได้ทรงเลือกเราแล้วเมื่อไร? “ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก” พระเจ้าทรงมีแผนการหนึ่ง พระองค์ทรงมีพิมพ์เขียวอันหนึ่ง – และนรกทั้งสิ้นไม่อาจยับยั้งแผนการของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ได้!

ในกิจการ 15 เราถูกบอกเกี่ยวกับการประชุมสภาที่โดดเด่นครั้งหนึ่งที่กรุงเยรูซาเล็มเกี่ยวกับคำถามเรื่องการเข้า

สุหนัตและคำสอนของพวกถือบัญญัติจากแคว้นยูเดีย เปาโลและบารนาบัสอยู่ที่นั่น และพวกเขาก็มีการถกเถียงพอสมควรที่เดียว เมื่อการอภิปรายนั้นสิ้นสุดลง เมื่อเปาโลและบารนาบัสได้เป็นพยานให้การเกี่ยวกับความรอดของคนต่างชาติผ่านทางข่าวประเสริฐแล้ว ยากอบก็พูดว่า:

“ซีโมนได้บอกแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาติครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลายเพื่อพระนามของพระองค์ คำของผู้พยากรณ์ก็สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้เขียนไว้แล้วว่า ‘ภายหลังเราจะกลับมาและจะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักพังนั้นเราจะก่อขึ้นอีก และจะตั้งขึ้นใหม่ เพื่อคนอื่น ๆ จะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดาคนต่างชาติซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้ตรัสไว้ พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว” (กิจการ 15:14-18)

พระเจ้าทรงทราบตอนจบตั้งแต่ตอนต้น เพราะว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจสิทธิขาด ทรงสัพพัญญู และทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง พระองค์จึงทรงทราบตั้งแต่ตอนต้นว่าผมจะได้รับความรอด พระเจ้าทรงทราบแล้วว่าผมจะเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์ แต่การทรงทราบล่วงหน้าของพระเจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตจำนงเสรีของผมเอง พระเจ้ามิได้ทรงบังคับผมให้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ผม*สมัครใจ*ต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของผม เพื่อนที่รัก หากคุณสามารถก้าวเข้าไปด้านในประตูไข่มุก มันก็เป็นเพราะว่าคุณได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์แล้ว (ยอห์น 1:12)

พระเยซูตรัสแก่ชนชาติของพระองค์เอง คือ คนอิสราเอลว่า “จงค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา” (พวกยิวค้นดูพระราชบัญญัติ พวกเขาอ่านหนังสือของพวกศาสดาพยากรณ์ พวกเขาร้องเพลงสดุดี... แต่พวกเขาก็ไม่ยอมเห็นพระเมสซีโปดกของพระเจ้า “พืชที่ออกมาจากดินแห้ง” พระเยซูผู้ทรงถ่อมพระองค์ พวกเขาค้นดูพระคัมภีร์ – แต่พวกเขาได้ตัดสินใจแล้วและพวกเขาไม่ยอมเห็นพระเยซูในพระคัมภีร์) “แต่ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” (ยอห์น 5:39-40)

อีกครั้งที่พระเยซูประทับนั่งอยู่บนไหล่ขวาของแคว้นยูเดียและทรงทำให้ พระองค์ตรัสแก่อิสราเอลชนชาติของพระองค์ ประชาชาติที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าในสมัยพันธสัญญาเดิม “โอ เยรูซาเล็ม ๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาผู้พยากรณ์และเอาหินขว้างผู้ที่ได้รับใช้มาหาเจ้าให้ถึงตาย เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนื่อง ๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ ดูกิจ ‘บ้านเมืองของเจ้าทั้งหลายจะถูกละทิ้งให้รกร้างแก่พวกเจ้า’ และเราบอกความจริงแก่เจ้าทั้งหลายว่า พวกเจ้าจะไม่ได้เห็นเราอีกจนกว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อเจ้าทั้งหลายจะกล่าวว่า ‘ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับพระพร’” (ลูกา 13:34-35)

พระเยซูตรัสแก่พวกยิวว่า “ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” พระองค์ตรัสแก่ชนชาติผู้เป็นที่รักของพระองค์เองว่า “ เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนื่อง ๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ!” ผมสงสัยว่าพวกคาลวินแบบสุดโต่งอธิบายเรื่องนั้นอย่างไร? แน่แน่นอนว่าพวกเขามีคำอธิบายที่มนุษย์คิดขึ้นเองของตน แต่ผมขอกล่าวแก่พวกคุณที่อ่านข้อความเหล่านี้ว่า หากคุณยังไม่ได้ได้รับความรอด หากคุณตกนรกเวลาที่ที่คุณเสียชีวิต มันก็ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า มันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องพินาศ แต่ที่ทุกคนจะมาถึงการกลับใจใหม่ และหากคุณตายในความบาปและตกนรก มันก็ไม่ใช่เพราะว่าคุณได้ถูกคัดสรรหรือถูกเลือก (หรือถูกลิขิตล่วงหน้า) ให้ตกนรก มันจะเป็นเพราะว่าคุณได้ปฏิเสธที่จะมาหาพระเยซูคริสต์เจ้าเพื่อรับความรอด หากคุณสามารถทำให้หลงไปโดยแนวคิดแบบคาลวิน

สุดโต่ง ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณให้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ณ บัดนี้ จงวางใจเชื่อพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ จงต้อนรับพระองค์ด้วยความเชื่อ – และผมขอรับประกันด้วยสิทธิอำนาจแห่งพระวาทะของพระเจ้าว่า พระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้รอดเพราะเห็นแก่พระเยซู ณ เสี้ยววินาทีนี้เลย

ดังที่ผมได้ชี้ให้เห็นแล้วในกิจการ 15 พระเจ้าไม่ได้ทรงตัดสินโดยใช้เกณฑ์แบบ “ยิงโดนหรือยิงพลาด” พระเจ้าได้ทรงทำให้แผนการชั่ววันนัดของพระองค์เสร็จสมบูรณ์แล้วก่อนพระองค์ได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกเสียอีก คริสตจักรในฐานะกายหนึ่ง ซึ่งเป็นกายที่สมบูรณ์พร้อมปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ ได้ถูกเลือกโดยพระเจ้าในพระคริสต์แล้วก่อนพระเจ้าได้ทรงสร้างอาดัม คริสตจักรถูกลิขิตล่วงหน้าให้เสร็จสมบูรณ์พร้อมโดยปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยหรือมลทินใดๆ บุคคลทั้งหลายต้อนรับหรือปฏิเสธพระเยซูตามเจตจำนงเสรีของพวกเขาเอง พระเจ้ามิได้ทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นหุ่นเชิดหรือเป็นหุ่นยนต์... สมองอิลเคทรอนิกส์ที่ทำงานเมื่อพระเจ้าทรงกดสวิตช์ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นพร้อมกับเจตจำนงที่จะเลือกหรือที่จะปฏิเสธทางแห่งความชอบธรรม ผมดีใจเหลือเกินที่พระเจ้าได้ทรงวางอาดัมและเอวาไว้ในสวนแห่งหนึ่ง และประทานสิทธิ์ที่จะเลือกให้แก่พวกเขา ผมดีใจที่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วได้ถูกใส่ไว้ในสวนนั้น อาดัมถูกสั่งอย่างชัดเจนแล้วโดยพระเจ้าว่าเขาทำอะไรได้ และเขาต้องไม่ทำอะไรใด ผมดีใจที่พระเจ้าได้ประทานสิทธิ์และโอกาสที่จะเลือกแก่อาดัม พระเจ้าผู้ทรงอยู่ในพระคริสต์ได้ทรงกระทำเพื่อมนุษย์สิ่งที่มีมนุษย์ไม่มีทางทำเพื่อตัวเองได้

จงแน่ใจว่าจะซึ้งน้ำหนักราคาพูดต่อไปนี้ก่อนคุณปฏิเสธมันเสีย: พระเจ้าในพระคริสต์ได้ทรงกระทำสิ่งที่มีมนุษย์คงจะ *ไม่ทำ* เพื่อตัวเองหากเขาทำได้! มนุษย์เสื่อมทรามอย่างที่สุด แต่ในพระคริสต์เราทั้งหลายก็เป็นคนชอบธรรมพอๆกับพระเยซู ผู้ทรงทำให้เราเป็นคนชอบธรรมทรงเป็นผู้ชอบธรรม (โรม 5:1) ในสายพระเนตรของพระเจ้าเราเป็นคนบริสุทธิ์พอๆกับพระโลหิตของพระเยซูที่ปกคลุมบาปทั้งหลายของเรา เราในฐานะปัจเจกชนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา – มหาบุโรหิตของเรา คนกลางของเรา พระเจ้าได้ทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระเยซูแล้ว คือ สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก และเราต้องเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ช่วยเราให้รอด ทรงนำพาเรา ทรงรักษาเราไว้ – และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่จะนำเสนอมารยาตต่อพระบิดา ผมขอกล่าวซ้ำว่า: คริสตจักรในฐานะสิ่งมีชีวิตหนึ่ง ร่างกายหนึ่งซึ่งมีพระเยซูเป็นศีรษะและรากฐาน (อพ. 5 และ 1 คร. 3) ได้ถูกคัดสรร ถูกเลือก และถูกลิขิตล่วงหน้าโดยพระเจ้าแล้วก่อนการสร้างโลกนี้

เราในฐานะปัจเจกชนอยู่ในพระคริสต์เพราะว่าเราได้เชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นของพระองค์แล้ว การกระทำของพระเจ้าในการเลือกเราก่อนการสร้างโลกนั้นอยู่ “ในพระคริสต์” พระบุตร ก่อนการเริ่มต้นของสิ่งต่างๆอย่างที่เรารู้จักสิ่งต่างๆบนโลกนี้ในวันนี้ พระเยซูได้ทรงถวายพระองค์เองแด่พระบิดาแล้วในพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ พระองค์ (พระเยซู) “...พระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” (วอ. 13:8) ทรงเต็มพระทัยสละชีวิตของพระองค์เพื่อที่เราจะมีชีวิต พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ได้ถูกประกาศว่าเป็นหนทางเดียวแห่งความรอดก่อนที่พระเจ้าได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกหรือมนุษย์เสียอีก

“แต่พระองค์ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นบริสุทธิ์ฉันทิด ท่านทั้งหลายจึงเป็นคนบริสุทธิ์ในบรรดาการประพฤติกุศลอย่างด้วยฉันทันนั้น ดังที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘ท่านทั้งหลายจึงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์’ และถ้าท่านอธิษฐานขอต่อพระบิดา ผู้ทรงพิพากษาทุกคนตามการกระทำของเขาโดยไม่เห็นแก่หน้าคนใดเลย จงประพฤติดนด้วยความยำเกรง

ตลอดเวลาที่ท่านอยู่ในโลกนี้ ท่านรู้ว่า พระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายจากการประพฤติด้านหาสาระมิได้ ซึ่งท่านได้รับเป็นประเพณีต่อบรรพบุรุษของท่าน มิได้ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทอง แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตอันมีราคามากของพระคริสต์ ดึงเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดต่างพริ้ว แต่จริงพระเจ้าได้ทรงดำริพระคริสต์นั้นไว้ก่อนทรงสร้างโลก แต่ทรงให้พระคริสต์ปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้ เพื่อท่านทั้งหลาย เพราะพระคริสต์ท่านจึงเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงบันดาลพระคริสต์ให้ฟื้นจากความตาย และทรงประทานสง่าราศีแก่พระองค์ เพื่อให้ความเชื่อและความหวังใจของท่านดำรงอยู่ในพระเจ้า ที่ท่านทั้งหลายได้ชำระจิตใจของท่านให้บริสุทธิ์แล้ว ด้วยการเชื่อฟังความจริงโดยพระวิญญาณ จนมีใจรักพวกพี่น้องอย่างจริงใจ ท่านทั้งหลายจงรักกันให้มากด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่ไม่ใช่จากพืชที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากพืชอันไม่รู้เปื่อยเน่า คือด้วยพระวาระของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 เปโตร 1:15-23)

ในข้อพระคำเหล่านี้เราเรียนรู้ว่าพระโลหิตของพระเยซูได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วก่อนพระเจ้าทรงสร้างจักรวาลเสียอีก ราคาค่าไถ่แห่งจิตวิญญาณคือ โลหิต – ไม่เอาสิ่งใดที่น้อยกว่านี้ พระเจ้าทรงเรียกกร้องเอาโลหิต... โลหิตของผู้ไร้ความผิด เครื่องบูชาที่ไม่มีบาป – และนั่นจะเป็นใครอื่นไม่ได้นอกจากพระบุตรนั้น ดังนั้น – มันจึงเป็นการตกลงระหว่างพระบิดาและพระบุตรที่พระเยซูจะสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อการยกโทษบาป พันธสัญญานี้ได้ถูกทำขึ้นระหว่างพระภาคทั้งสองของความเป็นพระเจ้าก่อนพระเจ้าได้ทรงสร้างจักรวาลนี้หรือสิ่งใด ๆ ที่มีอยู่ในนั้น

พระเจ้าได้ทรงเลือกเราเพราะเหตุใด? จุดประสงค์ของการทรงเลือกของพระองค์คืออะไร? พระเจ้าได้ทรงเลือกเราเพียงเพื่อที่จะช่วยเราให้รอด – หรือเพื่อบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นมาก? คำตอบก็คือ พระเจ้าได้ทรงเลือกเรา “...เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์”

พระเยซูทรงแสดงความจริงเดียวกันนี้ออกมาในถ้อยคำเหล่านี้ “ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล...” (ยอห์น 15:16)

เปาโลกล่าวแก่ผู้เชื่อทั้งหลายที่เมืองเธสะโลนิกาว่า “แต่พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจำเป็นต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอยู่เสมอ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เริ่มแรกให้ถึงที่รอด โดยพระวิญญาณทรงชำระตั้งไว้ให้บริสุทธิ์ และโดยที่ได้เชื่อความจริง พระองค์ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายโดยทางข่าวประเสริฐของเรา เพื่อจะได้รับสง่าราศีของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 ธส. 2:13-14) เปาโลกล่าวแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นในกรุงโรมว่า “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์ด้วย เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้แล้วนั้น พระองค์ได้ทรงเรียกผู้นั้นมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ได้ทรงโปรดให้ผู้นั้นเป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงโปรดให้ผู้นั้นมีสง่าราศีด้วย แล้วเราจะว่าอย่างไรเรื่องสิ่งเหล่านี้ ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้ พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทั้งหลาย ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลายด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” (โรม 8:29-32) ลูกที่บังเกิดใหม่แล้ว ได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตและถูกไถ่แล้วทุกคนของพระเจ้าถูกลิขิตล่วงหน้าให้เป็นไปตามพระฉายแห่งพระบุตรของพระเจ้า “ปราศจากตำหนิ หรือริ้วรอยหรือมลทินใดๆ”

การทรงเลือก การลิขิตไว้ล่วงหน้า และการทรงทราบล่วงหน้าของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องถูกสอนให้แก่ผู้เชื่อทั้งหลายที่มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญูณ – ห้ามเทศนาแก่คนไม่เชื่อในการประชุมที่มีทั้งผู้เชื่อและคนไม่เชื่อปนกันเด็ดขาด ขอพระเจ้าทรงเวทนานักเทศน์ที่จะยืนอยู่ต่อหน้าผู้ฟังซึ่งมีทั้งผู้เชื่อและคนไม่เชื่อ และเทศนาแก่ผู้ฟังที่มีคนสองพวกปนกันนั้น โดยเทศนาว่าบางคนถูกเลือกให้ได้รับความรอด และหากพวกเขาถูกเลือก พวกเขาจะรอด แต่ถ้าพวกเขาไม่ได้ถูกเลือก พวกเขาจะรอดไม่ได้ ขอพระเจ้าทรงเวทนาความโหดเขลาเช่นนั้นด้วยเถิด!

ข้อ 5 “พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ก่อนตามที่ชอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์”

การกำหนดไว้ก่อน (Predestination การลิขิตไว้ล่วงหน้า) คือ การทำให้เกิดขึ้นของสิ่งต่างๆที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้วในนิรันดร์กาลเบื้องหลังเรา ผู้เชื่อทุกคนถูกลิขิตล่วงหน้าแล้วให้เป็นที่ไปตามพระฉายของพระบุตรของพระเจ้า การเป็นที่ไปตามพระฉายนี้เกิดขึ้นเมื่อเราดำเนินในพระวิญญูณ โดยกินน้ำนมและอาหารแข็งแห่งพระวจนะ เมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว เราก็เป็นทารกในพระคริสต์ เราถูกบัญชาให้ปรารถนาน้ำนมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะเพื่อที่เราจะเติบโตขึ้น และพระเจ้าทรงพอพระทัยที่เราจะเข้มแข็งขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นทหารที่ดี เป็นชายและหญิงที่เติบโตเต็มที่ฝ่ายวิญญูณในพระคริสต์ เราจะต้องให้ความรอดของเราเกิดผลด้วยความเกรงกลัวตัวสั่น เราไม่ได้ประพฤติเพื่อที่จะได้รับความรอดของเรา... ความรอดเป็นของขวัญของพระเจ้า แต่หลังจากได้รับความรอดแล้ว เราก็ต้องแสดงความรอดของเราออกมาด้วยความเกรงกลัวตัวสั่น เราจะต้องเติบโตและเข้มแข็งมากขึ้นทุกๆวันขณะที่เราศึกษาและรับประทานขนมปัง เนื้อและน้ำนมแห่งพระวจนะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ในข้อ 5 คำว่า *ให้เป็นบุตร* (adoption – การรับเป็นบุตร) เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของเรา ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า ผู้เชื่อทุกคนเป็นบุตรคนหนึ่งของพระเจ้า เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าผ่านการบังเกิดใหม่ เราถูกให้กำเนิด – ไม่ใช่ด้วยเลือดหรือด้วยความประสงค์ของเนื้อหนังหรือความประสงค์ของมนุษย์ – แต่ “บังเกิดจากพระเจ้า” (ยอห์น 1:12-13) เราถูกรับเป็นบุตรเข้าในครอบครัวของพระเจ้าผ่านการกระทำของพระเจ้า โดยวางเราในตำแหน่งของลูกคนหนึ่งโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว จงตั้งใจศึกษากาลาเทีย 4:1-5 และคุณจะได้เข้าใจว่าผมหมายถึงอะไร

นี้อาจเป็นภาพประกอบที่ไม่ดีมากนัก แต่บางทีมันจะช่วยใครสักคนให้เห็นว่าผมกำลังพยายามจะสื่ออะไร เรากลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า ทารกในพระคริสต์ ผ่านทางการอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ เราบังเกิดโดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ (ยอห์น 3:5) ภายใต้พระราชบัญญัติ ทารกคนหนึ่งอยู่ภายใต้ครุสส่วนตัวจนกว่าจะถึงวัยหนึ่ง เมื่อเด็กคนนั้นโตแล้ว เขาก็กลายเป็น *ทายาท* ขอบคุณพระเจ้า ภายใต้พระคุณเราไม่เพียงบังเกิดเป็นลูกของพระเจ้าเท่านั้น แต่เราถูกรับเข้าในครอบครัวของพระเจ้า โดยให้เราได้รับตำแหน่งทายาทด้วย นานที่ที่เราบังเกิดใหม่แล้ว เราก็กลายเป็นทายาทของพระเจ้า และทายาทร่วมกับพระเยซูคริสต์ (โรม 8:17) เราไม่ได้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ เราอยู่ใต้พระคุณ เราไม่ได้อยู่ใต้ครุสผู้สอนทั้งหลาย แต่พระคุณของพระเจ้าสอนเรา (ทิตัส 2:11-15) เราถูกลิขิตล่วงหน้าและถูกรับเป็นบุตรของพระเจ้าในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก พระคริสต์ทรงทำให้พระเจ้าพอพระทัยในทุกรายละเอียดเล็กน้อย ทรงทำให้พระราชบัญญัติและหนังสือศาสนพยากรณ์ต่างๆสำเร็จ – ทุกขีดและทุกจุดของตัวอักษร (มธ. 5:17-18) ทรงทำให้งานที่พระบิดาได้มอบให้พระองค์กระทำสำเร็จครบถ้วน (ยอห์น 17) และเมื่อพระองค์ได้ทรงชำระบาปของเราแล้ว พระองค์ก็ประทับนั่งลง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน (ฮบ. 1:1-3)

ข้อ 6 “เพื่อจะให้เป็นที่สรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์”

บัดนี้เราเป็นที่ชอบพระทัย (เป็นที่ยอมรับ) โดยพระเจ้าพระบิดาแล้ว – ในผู้ทรงเป็นที่รัก คือพระบุตร เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา พระเจ้าก็ตรัสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” บนภูเขาจำแลงพระกาย พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับพระเยซูว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก จงฟังท่านเถิด!”

ก่อนที่พระเยซูทรงเริ่มเสด็จดำเนินกิเลเมตรสุดท้ายของทางที่ไปยังกลโกธา พระองค์ทรงร้องออกมาว่า “บัดนี้จิตใจของเราเป็นทุกข์และเราจะพูดว่าอะไร จะว่า ‘ข้าแต่พระบิดา ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นเวลานี้’ อย่างนั้นหรือ” แล้วพระองค์ก็ตอบในทันทีว่า “เรามีได้ เพราะด้วยความประสงค์นี้เองเราจึงมาถึงเวลานี้ ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์ได้รับเกียรติ!”

“แล้วก็มีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า **“เราได้ให้รับเกียรติแล้ว และจะให้รับเกียรติอีก”** ฉะนั้นคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินเสียงนั้นก็พูดว่าฟ้าร้อง คนอื่น ๆ ก็พูดว่า “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวกับพระองค์”

พระเยซูตรัสตอบว่า “เสียงนั้นเกิดขึ้นเพื่อท่านทั้งหลาย ไม่ใช่เพื่อเรา” (ยอห์น 12:23-30)

เราเป็นที่ชอบพระทัย (เป็นที่ยอมรับ) โดยพระเจ้าพระบิดาเพราะว่าเราได้ต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอด คือพระบุตรแล้ว เรามีความมั่นใจมากเหลือเกิน ท่านที่รัก! เราเป็นบุตรของพระเจ้า ลูกของพระเจ้า ถูกรับเข้าในครอบครัวของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นทายาทของพระเจ้า... เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าในผู้ทรงเป็นที่รัก คือพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นมหาบุรุษหิตของเรา ด้วยเหตุนี้เราซึ่งเป็นบุตรจึงมีใจกล้าในการเข้ามาเฝ้าพระบิดาในคำอธิษฐาน ในพระนามของพระเยซู โดยทูลพระองค์เกี่ยวกับความต้องการต่างๆของเรา จงตั้งใจศึกษาฮีบรู 10:19-23

วันหนึ่งอันเปี่ยมสง่าราศี พระเยซูจะทรง “...นำท่านให้ตั้งอยู่เฉพาะสง่าราศีของพระองค์โดยปราศจากตำหนิ และมีความร่าเริงยินดีอย่างเหลือล้น” (ยูดาส 24)

ท่านที่รักผู้เป็นคนบาปซึ่งรอดโดยพระคุณ อย่าลืมนึกได้ว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยคุณให้รอดแล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์ พระเจ้าทรงยกโทษคุณแล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์ พระเจ้าทรงไถ่คุณแล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์ (อฟ. 4:32) พระเจ้าทรงช่วยคุณให้รอดแล้ว – “เพื่อจะให้เป็นที่สรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์” (อฟ. 1:6) พระเจ้าโดยทางความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมพระเยซูไว้ในกายหนึ่ง เพื่อที่ในกายเนื้อหนังนั้นพระเยซูจะทรงทำให้ทุกขีดและทุกจุดของพระราชบัญญัติบริสุทธิของพระเจ้าสำเร็จ และโดยทางพระโลหิตที่ไหลออกของพระองค์จะทรงซื้อการไถ่เพื่อคนบาปทั้งหลาย ทั้งหมดนี้ได้ถูกร่างเป็นพิมพ์เขียว ถูกวางแผน ถูกซื้อ และถูกจัดทำให้โดยพระเจ้าพระบิดาเพื่อที่พระคุณของพระองค์ในพระเยซูจะได้ถูกป่าวประกาศในสง่าราศีทั้งสิ้นแห่งสวรรค์ นั่นคือสิ่งที่จะเกิดขึ้นแน่นอนหลังจากการรับขึ้น เมื่อสิ่งสารพัดสำเร็จ พระเจ้าจะทรงแสดงคริสตจักร (พระกายของพระคริสต์ คือผู้ที่ถูกไถ่แล้ว) ในสวรรค์สถาน – และสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้าจะเห็นพระคุณของพระเจ้าอันอุดมเหลือล้นในคริสตจักร (อฟ. 2:6-7) “เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ” (2 ธส. 1:10)

ผมเชื่อในการทรงเลือกตามพระคัมภีร์ เราไม่ต้องกลัวตาและปฏิเสธหลักคำสอนเรื่องการทรงเลือกในพระคัมภีร์

ผมไม่ได้บอกปากยอมรับว่าเข้าใจการทรงเลือกตามที่สอนในพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้ แต่หลังจากหลายปีของการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ผมก็รู้สึกจริงๆว่าผมเข้าใจมันดีขึ้นกว่าแต่ก่อนเล็กน้อย ดังที่ผมได้กล่าวไปแล้ว การทรงเลือกเกี่ยวข้องกับประชาชนของพระเจ้าเท่านั้นเสมอ

พระเยซูได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อแสวงหาและช่วยผู้หลงหายให้รอด (ลูกา 19:10) ผู้หลงหายไม่ได้แสวงหาพระเยซู มนุษย์ธรรมดานั้นตาบอด ตายแล้วและเสื่อมทรามอย่างสุดขีด บางสิ่งต้องเกิดขึ้นจากภายนอกเพื่อที่จะกระตุ้นมนุษย์ธรรมดาจากภายใน ก่อนที่มนุษย์ธรรมดานั้นจะต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ตามที่ยอห์น 15:16 กล่าวไว้ เราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อไม่ได้เลือกพระเยซู – พระองค์ได้ทรงเลือกเรา แต่จงจำไว้ว่า การทรงเลือกไม่เคยใช้กับผู้ใดก็ตามนอกจากผู้เชื่อ คนอื่นๆทุกคนไม่ถูกรวมเข้าไว้ด้วย มนุษย์ไม่ได้ถูกเลือกเพื่อที่จะถูกตัดขาดจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ มนุษย์ไม่ได้ถูกเลือกให้รับโทษในนรก คำว่า “การทรงเลือก” (election) ไม่สามารถถูกใช้ในลักษณะนั้นได้ หากเราเข้าใจการทรงเลือกของพระเจ้า เราก็ต้องเห็นอย่างชัดเจนว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ถูกเลือกผู้แรก พระคริสต์ทรงเป็นผู้แรกที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

“จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา (หมายเหตุ: ผู้เลือกสรรของเรา) ผู้ซึ่งใจเราปีติยินดี เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้แล้ว ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปให้แก่บรรดาประชาชาติ ท่านจะไม่ร้องหรือเปล่งเสียงของท่าน หรือกระทำไ้ได้ยินเสียงของท่านตามถนน ไม่อ้อห้ำแล้วท่านจะไม่หัก และใส่ตะเกียงที่ลูกบริบหรืออยู่ท่านจะไม่ดับ ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปด้วยความจริง ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้จนกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน พระเจ้า คือ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และทรงชิงมัน ผู้ทรงแผ่แผ่นดินโลกและสิ่งที่บังเกิดจากโลกออกไป ผู้ทรงประทานลมหายใจแก่ประชาชนที่บนโลก และจิตวิญญาณแก่ผู้ดำเนินอยู่บนโลก ตรัสดังนี้ว่า “เราคือพระเยโฮวาห์ เราได้เรียกเจ้ามาด้วยความชอบธรรม เราจะยึดมือเจ้าและจะรักษาเจ้าไว้ เราจะให้เจ้าเป็นตัวแทนสัญญาของมนุษย์ชาติ เป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ เพื่อเปิดตาคนที่ตาบอด เพื่อนำผู้ถูกจองจำออกมาจากคุก นำผู้ที่นั่งในความมืดออกมาจากเรือนจำ” (อิสยาห์ 42:1-7)

จากพระคำตอนนี้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ถูกเลือกผู้แรก พระองค์ทรงเป็นผู้ถูกเลือกสรรของพระเจ้า จากนั้นพระเจ้ายกทรงเลือกเราทั้งหลายในพระคริสต์ ผมหวังว่าคุณคงจะเข้าใจสิ่งที่ผมรู้สึกในหัวใจของผมเองและเห็นผ่านดวงตาของมนุษย์ที่อยู่ภายใน พระเจ้าทรงเลือกเราในพระเยซู เฉพาะคนเหล่านั้นที่อยู่ในพระเยซูเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า และพระเจ้าได้ทรงเลือกทุกคนที่จะต้อนรับพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของพวกเขา ขอให้พระคัมภีร์เป็นผู้กล่าวละกัน:

“ดังนั้น พระองค์ (พระเยซู) จึงทรงสามารถเป็นนิรันดร์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นี้ ให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เพื่อวิงวอนให้คนเหล่านั้น” (ฮบ. 7:25) พระเจ้าได้ทรงเลือกกายหนึ่งของพระคริสต์แล้ว คือคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ ในพระคริสต์ พระเจ้าสามารถยอมรับคนบาปเฉพาะเมื่อคนบาปผู้นั้นอยู่ในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกคนบางคนให้มาเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์เท่านั้น พระเจ้าทรงรักคนทั้งโลก พระเจ้าได้ประทานพระเยซูเพื่อคนทั้งโลก พระเยซูได้สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของคนทั้งโลก แต่เรารู้ – และพระเจ้าทรงทราบอย่างแน่นอน – ว่าไม่ใช่ทุกคนจะต้อนรับพระเยซู แต่ผู้ใดก็ตามที่ต้อนรับพระเยซู พระเจ้าก็ประทาน

อำนาจให้คนเหล่านั้นเป็นบุตร และเมื่อคนๆนั้นต้อนรับพระเยซู พระเจ้าก็ทรง “ให้กำเนิด” คนๆนั้นเข้าไปในกายที่ถูกเลือกนั้น – พระกายที่ถูกเลือกสรรของพระคริสต์

การทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า (foreordination) เป็นการกระทำแบบบังคับใช้ของพระเจ้า ซึ่งโดยการทำเช่นนี้สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงดำริไว้ในนิรันดร์กาลที่อยู่ข้างหลังเรานั้นก็ถูกกระทำสำเร็จ การทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าทำงานผ่านพระประสงค์อันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้า (อฟ. 1:5) การทรงกำหนดไว้ล่วงหน้ารับประกันเราว่าสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประสงค์แล้วสำหรับผู้เชื่อทุกคนจะไม่ถูกเพิกถอนเด็ดขาด แต่จะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน การทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าและเจตจำนงเสรีของมนุษย์ ซึ่งเป็นเหมือนเส้นขนานสองเส้นที่ไม่มีวันบรรจบกัน ต่างก็สอดประสานกันในพระเจ้า เมื่อเรามองดูการทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าของพระเจ้าและเจตจำนงเสรีของมนุษย์จากนิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล เราก็จะไม่พบการขัดแย้งกันเลย ความยุ่งยากต่างๆอันตรธานไปและความคิดของเราก็เริ่มแจ่มชัดหากเราจะเพียงตระหนักว่าการทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า การทรงเลือก การลิขิตไว้ล่วงหน้าเป็นของประชาชนของพระเจ้าแต่พวกเดียว มนุษย์ทุกคนในโลกมีเจตจำนงเสรีที่จะยอมรับหรือปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ทุกคนได้รับเชิญและถูกกระตุ้นค้ำยอให้ต้อนรับพระเยซูเจ้า พระองค์ได้ทรงรับกายหนึ่งซึ่งประกอบด้วยเนื้อหนังและกระดูก เพื่อที่ในกายหนึ่งซึ่งเหมือนกับกายของเราทั้งหลาย พระองค์ (พระเยซู) “โดยพระคุณของพระเจ้า ...จะได้ทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน” (ฮบ. 2:9)

กรุณาอย่ากล่าวหาพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าทรงไม่จริงใจหรือหน้าซื่อใจคด หากบุคคลใดถูกเลือกสรรและถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าให้เป็นผู้หลงหาย หากบุคคลใดถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าให้ตกนรก พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงไม่ตรัสผ่านเปาโลว่าพระเยซูโดยพระคุณของพระเจ้าจะทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน ในทางกลับกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์คงตรัสไปแล้วว่าพระเยซูโดยพระคุณของพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อชิมความตายเพื่อผู้ที่ถูกเลือกสรร... หรือเพื่อผู้ที่ถูกเลือก กรุณาใช้เหตุผลและยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงทราบตอนจบตั้งแต่ตอนต้น – กระนั้นการทรงทราบของพระเจ้าเกี่ยวกับตอนจบตั้งแต่ตอนต้นก็ไม่เกี่ยวข้องอะไรกับเจตจำนงเสรีของคุณ คุณในฐานะปัจเจกชนมีโอกาสดังต้อนรับพระเยซู และเมื่อคุณต้อนรับพระเยซู พระเจ้าก็ทรงยอมรับคุณในพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รัก “ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” (วว. 22:17)

ต่อไปนี้เป็นทรงสำแดงที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานให้แก่ผมเกี่ยวกับการทรงเลือกตามพระคัมภีร์: พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเลือกกายนั้น – คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ และเราทราบว่ากายนั้นประกอบด้วยผู้เชื่อจำนวนหนึ่งวันหนึ่งคนบางคนซึ่งอยู่ที่ไหนสักแห่งจะได้รับการบังเกิดใหม่ และนั่นจะทำให้กายนี้สมบูรณ์ เมื่อกายนี้สมบูรณ์ การรับขึ้นจะเกิดขึ้นในชั่วเสี้ยววินาทีนั้น... “ในพริบตาเดียว” พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเลือกสรรกายหนึ่งไว้แล้ว พระเจ้าได้ทรงเลือกกายหนึ่งในฐานะเป็นร่างกายหนึ่ง กายนี้ประกอบด้วยหลายบุคคล หลายบุคคลกลายเป็นอวัยวะต่างๆของกายนี้โดยการต้อนรับพระเยซูด้วยเจตจำนงเสรีของพวกเขาเอง

หน้าที่ของพระบุตรในการไถ่ของเรา

ข้อ 7 “ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดยพระคุณอันอุดมของพระองค์”

พระเจ้าพระบิดาได้ทรงวางแผนการไถ่ของเราไว้แล้ว (อฟ. 1:4-6) พระเจ้าพระบุตรได้ทรงจัดหาการไถ่ของเรา

อย่างแท้จริง ส่วนหลังของข้อ 6 บอกเราอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงยอมรับเราในพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รัก – และนั่นก็เกี่ยวข้องกับอีกบุคคลหนึ่ง... พระเยซูทรงเป็นผู้เป็นที่รักของพระบิดา

เพราะเหตุใดพระเยซูจึงทรงเป็น “ผู้เป็นที่รัก”? พระองค์ทรงบอกเราว่า “ด้วยเหตุนี้พระบิดาของเราจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเรา เพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิ์ที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิ์ที่จะรับคืนอีก พระบิดานี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:17-18) ความคิดที่มีขีดจำกัดของเราจะไม่วันเข้าใจความลึกลับแห่งการทำงานร่วมกันของพระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระบุตร ในการไถ่ของเราได้เลย แต่ผ่านทางกรณายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาโดยผู้ทรงเป็นที่รัก พระเจ้า “ได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์” (คส. 1:13) คำภาษากรีกเดิมในข้อนี้อ่านว่า “ได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตรแห่งความรักของพระองค์” ความรักที่ถูกแสดงออกโดยพระเจ้าในการประทานพระบุตรของพระองค์ ความรักที่ถูกแสดงออกโดยพระบุตรในการประทานพระองค์เอง (ผู้ชอบธรรมเพื่อคนอธรรม) จะเป็นความอัศจรรย์ใจชั่ววันรันดร์กาล

การทรงไถ่เป็นมาโดยทางพระโลหิตของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “บุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติ และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก” (มธ. 20:28) ในหนังสือเลวีนิติ (“หนังสือฮีบรู” ของภาคพันธสัญญาเดิม) เราอ่านว่า “ชีวิตอยู่ในเลือด” (ลนต. 17:11) ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงได้เสด็จมาเพื่อประทานพระโลหิตของพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก พระโลหิตของพระเยซูนั้นบริสุทธิ์ ไร้บาป ไร้อุบาย ไร้มลทิน – พระโลหิตที่ไหลเวียนอยู่ในเส้นเลือดของพระเยซูคือ พระโลหิตของพระเยโฮวาห์ (กิจการ 20:28) พระโลหิตนั้นคือ ราคาที่พระเยซูได้ทรงจ่ายเพื่อการไถ่ของเรา

ผลลัพธ์ของการประทานพระโลหิตนั้นคือ “การอภัยโทษบาป” ในภาคพันธสัญญาเดิมพระเจ้าได้ทรงประกาศก้อง (และพระองค์ยังไม่ทรงเปลี่ยนพระทัย) ว่า “ชีวิตที่ทำบาปจะต้องตาย!” อีกครั้งผ่านทางศาสดาพยากรณ์ท่านนั้น พระเจ้าตรัสว่า “เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ” ผ่านทางผู้เขียนในภาคพันธสัญญาใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประกาศว่า “ทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า” ผ่านทางยอห์นผู้เป็นที่รัก พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานนิยามของคำว่าบาปแก่เรา นั่นคือ “ผู้ใดที่กระทำบาปก็ละเมิดพระราชบัญญัติด้วย เพราะความบาปเป็นสิ่งที่ละเมิดพระราชบัญญัติ” (1 ยอห์น 3:4) ด้วยเหตุนี้ ตามมาตรฐานของพระเยโฮวาห์ เราจึงสมควรตกนรก แต่พระเจ้าในพระคุณของพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมหนทางหนึ่งซึ่งเป็นทางหนีไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” (ฮบ. 9:22) “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้านั้นชำระเราทั้งหลาย...” (1 ยอห์น 1:7) ในหนังสือเลวีนิติ มีสิบครั้งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเชื่อมโยงการลบมลทินด้วยโลหิตกับการอภัยโทษบาปของคนบาป พระเยโฮวาห์ทรงทราบที่ไม่มีหนทางอื่นนอกจากทางแห่งพระโลหิต มันเป็นวิธีของพระเจ้ามาตั้งแต่สวนเอเดน อาดัมถูกลงโทษด้วยหนังสัตว์ที่ได้มาจากการถวายสัตว์บูชาซึ่งมีโลหิตไหลออก... สัตว์ที่ไร้ความผิดได้ยกโลหิตของพวกมันเพื่อจัดหาเสื้อหนังสัตว์ให้แก่อาดัมและเอวา ต่อมาบุตรชายคนนั้นของอาดัมก็คิดว่าตนจะลายนวลไปได้พร้อมกับเครื่องบูชาที่ไม่มีโลหิตตก – แต่เขาก็ไม่ได้ลายนวลไป อาเบล “ด้วยความเชื่อ” ได้นำเครื่องบูชาซึ่งมีโลหิตตกมาและพระเจ้าทรงยอมรับมัน คาอินซึ่งใช้สติปัญญาของตัวเองก็นำผลไม้มา... ไม่มีโลหิตตก พระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอิน ตั้งแต่โม่งนั้นมาพระเจ้าก็ทรงเรียกร้อง

โลหิต – และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย! โดยสัตว์ทุกตัวซึ่งไร้ความผิดและปราศจากตำหนิ ซึ่งถูกฆ่าเป็นเครื่องสัตวบูชาตามคำบัญชาของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าก็กำลังตรัสผ่านความตายของสัตว์ตัวนั้นว่า “พระเมษโปดกของเรา บุตรของเรา จะมาสิ้นชีวิต!”

จากนั้นวันหนึ่ง ยอห์นผู้ให้บัพติศมาก็ขึ้นไปบวชน้ำหนึ่งและร้องออกมาว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย!” (ยอห์น 1:29)

ต่อจากนั้นไม่นาน บนทางเขนอันทารุณซึ่งถูกปักไว้บนภูเขากอลโกธา พระเมษโปดกของพระเจ้ายิ่งทรงหลังรินพระโลหิตของพระองค์ พระประสงคฺ์ชั่ววันรันตร์ของพระเยโฮวาห์ได้ถูกทำให้สำเร็จแล้ว พระเยซูตรัสก่อนพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ว่า “สำเร็จแล้ว!” (ยอห์น 19:30) ช่างเป็นคำตรัสอันมหัศจรรย์ – ในภาษาของเราใช้เพียงสามพยางค์ แต่ในสามพยางค์นั้นพระองค์ก็กำลังตรัสว่า “เราได้ทำสำเร็จแล้วซึ่งสิ่งที่เรามาเพื่อทำให้สำเร็จ! แผนการของพระบิดาของเราสำหรับการยกโทษบาปก็สำเร็จครบถ้วนแล้ว โลหิตของเราได้ถูกทำให้หลังรินแล้ว เราได้สละชีวิตของเราแล้ว มันถูกทำให้สำเร็จแล้ว!”

เหล่าบุตรของพระเจ้าผู้ได้ศึกษาภาษาเดิมและธรรมเนียมต่างๆในสมัยของพระเยซูก็บอกเราว่าคำว่า “ไถ่” เกี่ยวข้องกับพวกทาส...ชายและหญิงทั้งหลายที่ถูกซื้อและขายในตลาดค้าทาส แน่แน่นอนว่าเราทั้งหลาย (พวกเราทุกคน) ล้วนเป็นทาสต่อบาป ถูกพันธนาการไว้ต่อเจ้านายแห่งบาปคือ พญามาร แต่บัดนี้พวกเราที่ได้ต้อนรับพระเยซูแล้วก็เป็นผู้บุตรที่เกิดมาแบบเสรีของพระเจ้า เราเป็นของครอบครัวของพระเจ้า คราวเรือนของพระเจ้า และเนื่องจากเราเป็นผู้บุตรของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ กระจกแห่งกระจกของพระองค์ เนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพระองค์ เราที่บังเกิดใหม่แล้วจึง “...มีพระทัยของพระคริสต์” (1 คร. 2:16) ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงสามารถทำให้เรามั่นใจในพระองค์ได้อย่างสนิทสนมและทำให้เราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทราบถึงความลึกซึ้งที่ถูกปิดซ่อนไว้หลายยุคหลายสมัย พระเยซูตรัสแก่ลูกของพระเจ้าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริงว่า “เราไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าทาสอีก เพราะทาสไม่ทราบว่าจะทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยืมจากพระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 15:15) ช่างเป็นการสำแดงอันเปี่ยมสง่าราศี!

ผ่านทางพระโลหิตนั้นเราทั้งหลายได้รับการอภัยโทษบาป และการอภัยโทษบาปของเรานั้นเป็นไป “ตามพระคุณอันอุดมของพระองค์” ผมแน่ใจว่าคุณที่ได้รับความรอดแล้วจะเห็นด้วยกับผมว่ามีคำคุณศัพท์ไม่พอในทุกภาษาของโลกที่จะพรรณนาถึงความอุดมแห่งพระคุณของพระเจ้า ขอขอบคุณพระเจ้าที่ผมได้รับการอภัยโทษแล้วผ่านทางพระคุณอันอุดมของพระองค์...ไม่ใช่การลงแรงอันน้อยนิดแห่งมือของผม!

ข้อ 8-12 “ซึ่งได้ทรงประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ให้มีปัญญาสุขุมและมีความรู้รอบคอบ พระองค์ได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความลึกซึ้งในพระทัยของพระองค์ ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้ในพระองค์เอง ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์ และในพระองค์นั้นเราได้รับมรดกที่ทรงดำริไว้ตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งตามที่ได้ทรงตรัสไว้สมกับพระทัยของพระองค์ เพื่อเราทั้งหลายผู้ได้วางใจในพระคริสต์ก่อนจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่สรรเสริญแต่สง่าราศีของพระองค์”

แน่นอนว่าเราจะไม่มีความเข้าใจข้อพระคัมภีร์ทุกข้อ มีหลายสิ่งในพระคัมภีร์ที่เหลืจะสับสนได้เพราะความคิดของมนุษย์เรานั้นมีขีดจำกัด แต่พระเยซูทรงชอบพระทัยที่จะเปิดเผยสิ่งลึกลับต่างๆของพระคัมภีร์แก่ผู้ที่มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญาณ ยกตัวอย่างเช่น “ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์’ พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า” (1 คร. 2:9-10)

อีกครั้ง “ท่านทั้งหลายได้รับการทรงเจิมจากพระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้ว และท่านก็รู้ทุกสิ่ง...แต่การเจิมซึ่งท่านทั้งหลายได้รับจากพระองค์นั้นดำรงอยู่กับท่าน และท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาสอนท่านทั้งหลาย เพราะว่าการเจิมนั้นสอนท่านให้รู้ทุกสิ่ง และเป็นความจริง ไม่ใช่ความเท็จ การเจิมนั้นได้สอนท่านทั้งหลายมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงตั้งมั่นคงอยู่ในพระองค์อย่างนั้น” (1 ยอห์น 2:20, 27)

พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะเปิดเผยแก่เราถึงสิ่งลึกลับต่างๆของพระวจนะ และของโลกที่จะมานั้น พระองค์ได้ทรงประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ให้มีปัญญาสุขุมและมีความรู้รอบคอบ ยากอบเชิญชวนว่า “ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า” ซาโลมอนชายผู้มีปัญญาได้ประกาศว่า “ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของความรู้”

เปาโลกล่าวว่า “พระองค์ได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความลึกกลับในพระทัยของพระองค์ ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้ในพระองค์เอง ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์”

เวลากำหนดครบบริบูรณ์ที่วันนี้คือ ยุคสมัยที่เจ็ดซึ่งเป็นยุคสุดท้าย มันจะเป็นเวลาที่พระเยซูพระมหากษัตริย์จะประทับนั่งบนบัลลังก์ในเยรูซาเล็มและครอบครองเหนือวงศ์วานอิสราเอลในอาณาจักรยุคพันปีบนแผ่นดินโลกนี้ คุณจะพบคำบรรยายเกี่ยวกับอาณาจักรนี้ใน 2 ซามูเอล 7:8-17, ศคย. 12:8, อีสยาห์ 11

ในลูกา 1:31-33 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกมารีย์พรหมจารีผู้หนึ่งว่าบุตรของเธอจะมีนามว่า เยชู พระองค์จะทรงยิ่งใหญ่ พระองค์จะทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า – และพระองค์จะประทับนั่งบนพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

คริสเตียนที่รักบางท่านรับประทานแต่น้ำนมแห่งพระวจนะ แน่นอนว่าน้ำมนั้นดี – แต่เราต้องไปต่อยังอาหารแข็ง การไล่ที่ถูกซื้อโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ไม่ได้หยุดอยู่ที่การไล่จิตวิญญาณ สิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะถูกช่วยให้พ้นจากการแช่งสาป สิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระเมื่อครบเวลากำหนด ยกตัวอย่างเช่น เปาโลนำเสนอความจริงอันเปี่ยมสง่าราศีที่ว่าไม่มีการปรับโทษแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ และความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับสง่าราศีซึ่งจะเผยในเราทั้งหลาย เขากล่าวต่อไปว่า “ด้วยว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว มีความเพียรคอยทำปรารถนาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ (นั่นจะเป็นตอนที่คริสตจักรถูกรับขึ้นไป) เพราะว่าการสรรพลีเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้เข้าอยู่นั้นด้วยมีความหวังใจ (ซึ่งหมายถึงพระเยซูคริสต์และการไล่ที่พระองค์ได้ทรงซื้อโดยทางพระโลหิตของพระองค์) ว่าสรรพสิ่งที่เหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเปื่อยเน่า และจะเข้าไปในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้า

ด้วย (สรรพสิ่งที่ว่านี้หมายถึง สิ่งทรงสร้างทั้งปวง – แผ่นดินโลก อาณาจักรสัตว์และระบบสุริยจักรวาล สิ่งทั้งปวงจะถูกสร้างใหม่) เรารู้ยู่ว่า บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้น กำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่สรรพสิ่งที่ทั้งปวงเท่านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญาณ ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้ (โรม 8:19-23)

เปาโลกล่าวว่า “เราทั้งหลายเองด้วย” นั้นหมายถึงตัวเขาเอง และหมายถึงผู้เชื่อทุกคน ท่านที่รัก ตราบใดที่เรายังอยู่บนโลกนี้ เราก็ไม่ได้กลับบ้าน เราเป็นคนต่างถิ่น เราอยู่ท่ามกลางพวกศัตรู ตราบใดที่เรายังอยู่ในร่างกายนี้ เราก็จะคร่ำครวญและเป็นทุกข์ แม้แต่พวกเราที่มีผลแรกของพระวิญญาณก็คร่ำครวญและเจ็บปวด เราตั้งตาคอยความหวังอันเปี่ยมสุขและการปรากฏอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซู เมื่อเราจะได้รับร่างกายที่ถูกทำให้มีสง่าราศีของเรา

กรุณาหมายเหตุการทรงไถ่ร่างกาย ด้วยพระโลหิตของพระองค์ พระเยซูได้ทรงซื้อการทรงไถ่ การช่วยให้พ้นอิสรภาพ – สำหรับสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้า กรุณาอย่าคิดว่าผมกำลังบอกเป็นนัยว่าพวกสัตว์สามารถรับการบังเกิดใหม่ได้ มันไม่ใช่แบบนั้น แต่หากคุณจะอ่านอิสยาห์ 11 คุณก็จะค้นพบว่าอาณาจักรนั้นบนแผ่นดินโลกจะมีสัตว์มากมาย: หมี ลูกแกะ ลูกแพะ สิงโต งู และจะไม่มีการฆ่าฟัน ไม่มีการทำลายกันในภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้า คืออาณาจักรนั้น แผ่นดินโลกนี้จะถูกช่วยให้พ้นจากการตกเป็นทาสของความเปื่อยเน่า และจะมีสันติสุขบนแผ่นดินโลกเมื่อความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าปกคลุมแผ่นดินโลกเหมือนน้ำปกคลุมทะเลอยู่เดี๋ยวนี้

สิ่งที่ดีที่สุดยังไม่มาถึง! ในข้อ 11 เราอ่านว่า “และในพระองค์นั้นเราได้รับมรดกที่ทรงดำริไว้ตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งตามที่ได้ทรงตรัสไว้สมกับพระทัยของพระองค์” พระเยซูทรงเป็นผู้จัดหาพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการ คำกรีกสำหรับคำว่า “มรดก” บอกเป็นนัยว่าเราได้รับการแบ่งสรรส่วนหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ในพระเยซูเราทั้งหลายได้รับการแบ่งสรรมรดกนิรันดร์ส่วนหนึ่ง ตรงนี้เปาโลกำลังพูดถึงเราที่เคยเป็นคนนอก คนต่างชาติที่ขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอล ไม่มีส่วนในบรรดาพระสัญญาและพันธสัญญาต่างๆ ไม่สมควรได้รับสิ่งใด ปราศจากพระเจ้าและไม่มีหวัง เราในพระคริสต์เป็น “ทายาทของพระเจ้าและทายาทพร้อมกันกับพระคริสต์” (โรม 8:17) ในพระเยซู “สิ่งทั้งปวงเป็นของท่านทั้งหลาย” (1 คร. 3:21-23) ช่างเป็นมรดกที่ไร้ขีดจำกัด! แน่แน่นอนว่าเกินความเข้าใจทั้งสิ้นของมนุษย์ คนที่บังเกิดใหม่แล้วย่อมมีทุกสิ่งที่สวรรค์จัดทำให้

“เราได้รับมรดกชิ้นหนึ่งแล้ว” แต่ในพระเยซูคริสต์เจ้า “เราได้ถูกทำให้เป็นมรดกชิ้นหนึ่ง” นั่นคือ พระเยซูเจ้าจะทรงรับเราเป็นมรดก เราที่เป็นผู้เชื่อประกอบกันเป็นคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ (1 คร. 12:12-13, อฟ. 5:27) พระเยซูจะทรงนำเสนอดต่อพระองค์เองคือ คริสตจักรที่ปราศจากตำหนิหรือริ้วรอย ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นมรดกของพระองค์ ในงานเลี้ยงอภิเษกสมรสในท้องฟ้า เจ้าสาว (คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ซึ่งประกอบด้วยลูกๆของพระเจ้าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว) ถูกชำระล้างในพระโลหิตและได้รับการไถ่แล้ว) จะถูกนำเสนอดต่อพระเยซูเจ้า... มรดกของพระองค์...ในวันนั้นเมื่อพระองค์ทรงทำเครื่องประดับของพระองค์ขึ้นมา มันเป็นเพราะความยินดีที่อยู่ตรงหน้าพระเยซูเจ้า พระองค์ถึงได้ทรงยอมทนกางเขนนั่น... พระองค์ไม่ได้สนุกกับกางเขนนั่น พระองค์ทรงยอมทนมัน โดยทรงรังเกียจความละอายนั้น แต่เพราะความยินดีที่อยู่อีกฟากของกางเขนนั่น นั่นคือคริสตจักรที่ปราศจากตำหนิหรือริ้วรอย พระองค์จึงทรงจับจ้องพระเนตรของพระองค์อยู่ที่กลโกธาและเสด็จดำเนินต่อไปยังความทุกข์ทรมานอันน่ากลัวนั้น คือการหลั่งรินพระโลหิตของพระองค์เพื่อ

การยกโทษบาป – ราคาแห่งการไถ่คนบาป โดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ได้ทรงซื้อคนบาปทั้งหลายมาเป็นของพระองค์เอง

ด้วยเหตุนี้ “ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้าเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราได้เห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น และทุกคนที่มีความหวังเช่นนี้ในพระองค์ ก็ย่อมชำระตนให้บริสุทธิ์เหมือนอย่างที่เราได้เห็นพระองค์ทรงบริสุทธิ์” (1 ยอห์น 3:2-3)

“ท่านที่รัก”... ช่างเป็นตำแหน่งที่แสนวิเศษ ช่างเป็นสถานะที่แสนวิเศษ! ในพระเยซู บุตรทั้งหลายที่ได้รับการไถ่และถูกรับเป็นบุตรแล้วของพระเจ้า อวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ ก็นั่งลงในสวรรคสถานกับพระเยซูแล้ว สง่าราศีที่เจิดจรัสมากที่สุดคือ ข้อเท็จจริงที่ว่า **บัดนี้**เราทั้งหลายเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์พระพรฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ บัดนี้ขอให้เราเดินทางต่อไปสู่...

หน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการไถ่ของเรา

พระเจ้าพระบิดาทรงรักคนบาปทั้งหลายเหลือเกินจนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ พระเจ้าพระบุตรทรงรักคนบาปทั้งหลายเหลือเกินจนพระองค์ทรงจากพระทรงของพระบิดา เสด็จมาสู่ความทุกข์ยากของแผ่นดินโลก และทรงเติมพระทัยสละชีวิตของพระองค์เพื่อที่เราทั้งหลายผู้เป็นคนบาปที่สมควรตกนรกจะมีชีวิต แต่มีพระภาคที่สามผู้มีหน้าที่ๆแนบชิดมากๆในการไถ่ของเรา:

ข้อ 13 และ 14 “และในพระองค์นั้นท่านทั้งหลายก็ได้วางใจเช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้เชื่อในพระองค์แล้วด้วย ท่านก็ได้รับการประทับตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา ผู้ทรงเป็นมัดจำแห่งมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับการที่พระองค์ทรงไถ่ไว้แล้วนั้น มาเป็นกรรมสิทธิ์เป็นที่ถวายสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระองค์”

ไม่อาจมีความรอดได้เลยหากปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมขอบคุณเหลือเกินที่พระเจ้าทรงรักเรา ผมขอบคุณเหลือเกินที่พระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา – แต่ผมก็ขอบคุณเช่นกันที่พระองค์ คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อ “กระทำให้โลกรู้สึกถึงความผิดบาป และถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา ถึงความผิดบาปนั้น คือเพราะเขาไม่เชื่อในเรา ถึงความชอบธรรมนั้น คือเพราะเราไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก ถึงการพิพากษานั้น คือเพราะผู้ครองโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว” (ยอห์น 16:8-11)

พระเยซูทรงสอนพวกสาวกว่าจำเป็นที่พระองค์ต้องเสด็จจากไป และหากพระองค์ไม่เสด็จกลับไปสู่สวรรค์ พระวิญญาณก็จะไม่เสด็จมา แต่หากพระองค์เสด็จจากไป พระองค์ก็จะทรงส่งผู้พลอบประโลมมา และเมื่อผู้พลอบประโลมนั้น (นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์) เสด็จมาแล้ว พระองค์ก็จะทรงทำให้โลกรู้สึกถึงความผิดบาป และถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระภาคที่สามของตรีเอกานุภาพทรงฟ่องใจเราเรื่องบาป และแน่นอนว่าไม่อาจมีการกลับใจเชื่อได้เลยหากไม่มีการฟ่องใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทที่สามของข่าวประเสริฐของยอห์นให้บทสัมภาษณ์ระหว่างพระเยซูกับนิโคเดมัสแก่เรา นิโคเดมัสเป็นนักศาสนาที่โดดเด่นคนหนึ่ง แต่เขามีใจที่หิวกระหาย เขาเสาะหาพระเยซู และเริ่มบทสนทนาของตนโดยกล่าวว่า:

“พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดกระทำการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้นได้นอกจากว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาด้วย” พระเยซูตรัสตอบและกล่าวแก่เขาว่า “เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านว่าผู้ใดจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ นอกเสียจากว่าผู้นั้นได้บังเกิดใหม่” นิคodemัสทูลพระองค์ว่า “คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าไปในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้”

น้ำ นั้นคือ พระวจนะ (ยอห์น 4:10, 14, 26 และ 27; ยอห์น 15:3; อฟ. 5:26; 1 เปโตร 1:23) น้ำนั้นคือ พระวจนะ – มันไม่ใช่แม่น้ำจอร์แดนหรืออ่างบัวพิตัสมาสวยงามในอาคารที่ประชุมคริสตจักรของคุณ พระวิญญาณในยอห์น 3:5 แน่แน่นอนว่าคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้ผมชี้ให้เห็นหน้าที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีในการไถ่ของเรา:

พระเจ้าพระบิดาได้ทรงวางแผนความรอดของเราในนิรันดร์กาลที่อยู่เบื้องหลังเรา

พระเจ้าพระบุตรได้ทรงจัดหาและซื้อความรอดของเราเมื่อเวลาครบกำหนด

พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงปรับใช้ความรอดของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงชักจูงเราให้รับความรอด “มนุษย์ธรรมดาไม่รับสิ่งต่างๆที่เป็นของพระเจ้า” ไม่มีผู้ใดสามารถเชื่อหรือรับพระวจนะของพระเจ้าได้โดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูตรัสเกี่ยวกับพระวิญญาณว่า “เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง **พระองค์จะทรงเอาสิ่งซึ่งเป็นของเรานั้นมาสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย!**” (ยอห์น 16:13-15) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ในโลกในระหว่างยุคแห่งพระคุณนี้เพื่อชี้ทางมนุษย์ทั้งหลายให้มาหาพระเมฆโปดกของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ในโลกเพื่อยกชูพระองค์เอง พระองค์ทรงอยู่ในโลกเพื่อทำให้ของขวัญของพระเจ้าเป็นที่รู้จัก: *ความรอดโดยทางพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์เจ้า*

ในยอห์น 6:44 เราพบว่า “ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา” คนบาปทั้งหลายถูกนำพาให้มาหาพระเจ้าผ่านทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 16:7-9) เมื่อคนบาปได้ยินพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางและโดยพระวจนะของพระเจื่อก็ทรงเปิดตาแห่งความเข้าใจ “ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา” (2 คร. 4:3-4) พระวิญญาณทรงเปิดตาแห่งความคิด ความเข้าใจแห่งหัวใจ และทำให้เราทราบถึงข้อเท็จจริงอันเปี่ยมสง่าราศีที่ว่าพระเยซูได้ทรงทำให้ความรอดสำเร็จแล้ว และว่ามันเป็นโดยทางความเชื่อเท่านั้นที่เราจะสามารถกลายเป็นผู้ครอบครองของขวัญของพระเจ้าได้ นี่เป็นพระราชกิจเบื้องต้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความรอดของเรา

ในโรม 10 เปาโลให้โครงร่างที่ชัดเจนแห่งความรอดแก่เรา: “เพราะว่า ‘ผู้ใดที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’ แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้อินอย่างไรได้ และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้” (โรม 10:13-15)

พระเจ้าทรงเรียกเหล่าผู้ประกาศ

เหล่าผู้ประกาศของพระเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ

ข่าวประเสริฐคือ ความสว่าง พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก” ในเพลงสดุดี 119:105 เราอ่านว่า “พระวามะของพระองค์เป็นโคม...” เพลงสดุดี 119:130 บอกเราว่า “การคลี่คลายพระวามะของพระองค์ให้ความสว่าง”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านทางพระวามะ ทรงเปิดปัญญาที่ถูกทำให้มืดบอดไป – ความคิดที่ถูกทำให้มืดบอดไปโดยพญามาร และเมื่อคนบาปผู้มาสงสารมองเห็นสภาพที่หลงหายของตนและในขณะเดียวกันก็มองเห็นการเสียดสลักที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ผ่านทางฤทธิ์เดชที่ให้ความกระจ่างแจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คนบาปก็ถูกชักนำให้มาถึงของขวัญของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพาคนบาปทั้งหลายให้มาหาพระเยซู – เมื่อนั้นพอเขามองเห็นของขวัญอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นของพระเจ้า คนบาปผู้นั้นก็ปรารถนาของขวัญนั้นของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงทำให้แน่ใจว่าความเชื่อเข้าไปในใจผู้นั้น และคนบาปผู้นั้นร้องทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์” หรือ “พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปด้วยเถิด” หรือ “พระเยซูเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพระองค์ ณ บัดนี้” การใช้คำพูดแบบใดไม่ใช่เรื่องสำคัญ – สิ่งที่เกิดขึ้นในใจต่างหากที่เป็นเรื่องสำคัญ

เมื่อเรารับพระวามะของพระเจ้าจากใจ พระวามะนั้นก็เป็นเมล็ดพืชที่นำชีวิตใหม่มาให้ แต่พระวามะจะไม่มีทางเข้าไปในใจได้จนกว่าใจนั้นถูกทำให้พร้อมโดยฤทธิ์เดชที่ทำให้กระจ่างแจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชักนำเราให้มาหาพระเยซูก่อนเป็นอันดับแรก (ยอห์น 6:44)

จากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรง “ให้กำเนิด” เราเข้าไปในครอบครัวของพระเจ้า (ยอห์น 3:5)

เราได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:13)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้ามาสถิตอยู่ในใจของเรา (โรม 8:9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพาเรา (โรม 8:14)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เรามั่นใจ (โรม 8:16)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับตราเราจนกว่าจะถึงวันแห่งการทรงไถ่นั้น (อฟ. 4:30; อฟ. 1:14)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีบทบาทหนึ่งในอนาคตในการทำให้การไถ่ของเราสมบูรณ์ เราจะถูกทำให้มีชีวิตโดยพระวิญญาณเมื่อการรับขึ้นมาถึง (โรม 8:11) พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนที่ตายแล้วและคนตาย และผ่านทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ ร่างกายของวิสุทธิชนทั้งหลายที่ตายไปแล้วจะถูกชุบให้เป็นขึ้น และร่างกายของวิสุทธิชนทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ตอนที่การรับขึ้นเกิดขึ้นจะถูกเปลี่ยนแปลงในชั่วพริบตา... “ในพริบตาเดียว”

ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าเป็น ความรอดโดยปราศจากพระวิญญาณของพระเจ้า คนใดที่ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็ไม่เป็นลูกของพระเจ้า มีความโหดเขลามากมาย – ใช่แล้วครับ ความโหดเขลาอันน่าเกลียด – เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณในยุคแห่งพระคุณนี้ ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วก็มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นความจริงที่ว่าไม่ใช่ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วจะ *ประกอบด้วย* (เต็มล้นด้วย) พระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังที่เราจะเรียนต่อไปในจดหมายฝากฉบับนี้ แต่ไม่มีการบังเกิดฝ่ายวิญญาณโดยปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า การให้กำเนิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ ทางเข้าเดียวสู่อาณาจักรของพระเจ้า สิ่งใดก็ตามที่ไม่ใช่การบังเกิดฝ่ายวิญญาณผ่านทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยเชื่อมโยงกับ

พระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้า สิ่งนั้นไม่ใช่ความรอด ทุกสิ่งที่พระบิดาได้ทรงกระทำ ทุกสิ่งที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเสียดสละ ทุกสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำ ความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นที่พระองค์ได้ทรงเผชิญ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถช่วยให้รอดได้ – โดยปราศจากพระราชกิจอันเปี่ยมพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขอให้ผมสรุปย่อโดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้:

ความรอดที่ถูกลงแผนไว้โดยพระเจ้าพระบิดาและถูกประสงค์ไว้เพื่อเราทั้งหลาย ความรอดที่ถูกซื้อให้เราโดยพระบุตรของพระเจ้าผ่านทางพระโลหิตของพระองค์ ถูกทำให้เกิดขึ้นเพื่อเราแต่ละคน และกลายเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของเราทั้งหลายโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

ก่อนจะจบเนื้อหาส่วนนี้ ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่าการไถ่ของเราได้ถูกปิดบัญชีแล้วในนิรันดร์กาลที่อยู่ข้างหลังเรา (1 เปโตร 1:18) การไถ่ที่ถูกซื้อโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ดำเนินต่อเนื่องไปจนตลอดชั่วนิรันดร์กาลที่อยู่เบื้องหน้าเรา พระราชกิจแห่งการไถ่อันเปี่ยมพระคุณได้ถูกจัดหาแล้วตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาลโดยตรีเอกานุภาพ ในนิรันดร์กาลที่อยู่ข้างหลังเรานั้น...

พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเลือก (หรือเลือกสรร) เราทั้งหลายให้เป็นของพระองค์เอง...คริสตจักร พระกายของพระคริสต์ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว

พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงซื้อเราด้วยพระโลหิตอันมีราคามากของพระองค์เอง พระเยซูได้ประทานชีวิตของพระองค์อย่างเต็มพระทัยเพื่อที่เราทั้งหลายจะได้รับความรอด และ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงชักจูงเรา (เราทั้งหลายที่ได้รับความรอดแล้ว) ให้เชื่อคำพยานที่พระเจ้าทรงให้ไว้เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความกระจ่างแจ้งแก่ความคิดที่มีตบอดของเรา เปิดใจที่แข็งกระด้างของเรา และทรงกระทำกิจอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ผ่านทางเมล็ดพืชแห่งพระวจนะ (1 เปโตร 1:23)

สำหรับเราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต การไถ่เสนอสิ่งใดแก่เราในวันนี้? พระเจ้าพระบิดาได้ประทานตำแหน่งบุตรแก่เราทั้งหลายแล้ว **ตอนนี้** เราถูกให้กำเนิดเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว เราเป็นลูกที่ถูกอุปการะของพระเจ้า เราผลิตเพลินกับสิทธิพิเศษทุกประการของบุตรที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเปิดเผยแก่เราถึงพระดำริและพระประสงค์ของพระองค์อย่างใกล้ชิด เรามีพระทัยของพระคริสต์ผ่านทางพระวิญญาณผู้ประทับอยู่ภายใน **บัดนี้**พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับตราเราและรับประกันเราว่าเราทั้งหลายเป็นของพระเจ้า เราถูกประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา – **ตอนนี้!**

แล้วการไถ่ในอนาคตล่ะ? พระเจ้าพระบิดาจะทรงต้อนรับเราและยอมรับเราเพราะราคาที่ลูกชำระแล้วในพระโลหิตแห่งพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ พระองค์จะตรัสแก่เราในอนาคตว่า “เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” พระบุตรของพระเจ้า คือพระเยซูเจ้า จะทรงรับเราทั้งหลายเป็นมรดกในพระกายนี้ – คริสตจักร – เมื่อเราถูกนำเสนอต่อพระองค์โดยปราศจากคำหาหรือรื้อรอยหรือมลทินใดๆ (อฟ. 5:26) และเราจะถูกจัดแสดงในสวรรค์สถานเพื่อแสดงให้เห็นถึงพระคุณอันอุดมเหลือล้นของพระเจ้า (อฟ. 2:6-7) ในอนาคต พระวิญญาณจะทรงอ้างสิทธิ์ความเป็นเจ้าของเรา พร้อมกับพระบิดาและพระบุตรเพราะว่าพระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาและพระบุตรในการไถ่ของเรา

เปาโลอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อ เพื่อที่เขาจะมีความรู้และฤทธิ์เดช

ข้อ 15-18 “เหตุฉะนั้นเช่นกันครั้งข้าพเจ้าได้ยินถึงความเชื่อของท่านในพระเยซูเจ้า และความรักใคร่ต่อวิสุทธิชนทั้งปวง ข้าพเจ้าจึงได้ขอบพระคุณเพราะท่านทั้งหลายไม่หยุดเลย คือเอ่ยถึงท่านในคำอธิษฐานของข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระบิดาผู้ทรงส่งาราคี จะทรงโปรดประทานให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา และความประจักษ์แจ้งในเรื่องความรู้ถึงพระองค์ ขอให้ตาแห่งความเข้าใจของท่านสว่างขึ้นเพื่อท่านจะได้รู้ว่า ในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน และรู้ว่ามรดกของพระองค์สำหรับวิสุทธิชนมีสง่าราศีอันอุดมบริบูรณ์เพียงไร”

คุณจะได้สังเกตเห็นว่าในจดหมายทุกฉบับของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรต่างๆ เขาเตือนความจำคนเหล่านั้นว่าเขาอธิษฐานเพื่อพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อ แต่ในจดหมายฉบับนี้โดยเฉพาะเขาทำมากกว่านั้น เขาแจกแจงคำขอต่างๆซึ่งเขาทูลขอต่อพระเจ้าเพื่อพวกเขา: เพื่อให้พวกเขามีสติปัญญาและการสำแดงในความรู้เกี่ยวกับพระเยซู ที่ดวงตาแห่งความเข้าใจของพวกเขาจะได้รับความสะดวกสบาย เพื่อให้พวกเขาทราบ “ในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน และรู้ว่ามรดกของพระองค์สำหรับวิสุทธิชนมีสง่าราศีอันอุดมบริบูรณ์เพียงไร”

เปาโลไม่สามารถอธิษฐานคำอธิษฐานเช่นนี้เพื่อพี่น้องชาวโครินธ์ได้เพราะว่าพวกเขาส่วนใหญ่ยังใช้ชีวิตโดยกินน้ำนมอยู่... พวกเขายังไม่เป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งพอที่จะรับอาหารแข็งแห่งพระวจนะ เปาโลอธิษฐานดังนั้นเพื่อกลุ่มคนที่ฝึกฝนฝ่ายวิญญาณในเมืองเอเฟซัส

จงสังเกตว่าข้อ 15 ขึ้นต้นด้วยคำว่า “เหตุฉะนั้น” ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงคำอธิษฐานนี้กับสิ่งที่มาก่อนหน้า ในคำวิงวอนของเขา เปาโลกำลังอธิษฐานให้พระเจ้าทรงสำแดงแก่ผู้เชื่อแต่ละคนในเมืองเอเฟซัส ไม่ใช่แค่หลักคำสอนเกี่ยวกับการไถ่ของพวกเขาเท่านั้น (นั่นคือ หลักคำสอนที่ว่าพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ล้วนมีส่วนในการไถ่พวกเขา) แต่ให้พวกเขามีความรู้แบบส่วนตัวและประสบการณ์ส่วนตัว โดยรู้จักแหล่งที่มาและเคล็ดลับแห่งฤทธิ์เดชที่จะดำเนินชีวิตแต่ละวันในแบบที่ผู้เชื่อควรกระทำ เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์

ในข้อ 16 เปาโลเตือนความจำผู้เชื่อเหล่านี้ว่าเขาขอบพระคุณเพื่อพวกเขาในคำอธิษฐานต่างๆของเขา เขาขอบพระคุณเพื่อกลุ่มคนอย่างที่อยู่ในคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส

ในข้อ 17 เราพบกุญแจที่ไขสู่ความรู้แบบคริสเตียน: “การทรงสำแดง” ในจดหมายทุกฉบับของเขา เปาโลระมัดระวังมากในการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ว่า ข่าวสารของเขาเป็นมาโดยการทรงสำแดง – ไม่ใช่โดยมนุษย์ ไม่ใช่ผ่านทางมนุษย์ แต่มาจากพระเจ้าโดยการทรงสำแดงโดยตรง พระวจนะของพระเจ้าส่วนใหญ่แล้วประกอบด้วยความรู้ซึ่งมนุษย์ไม่อาจรู้ได้ และไม่อาจรับได้นอกจากโดยการทรงสำแดง หากเราเข้าใจสิ่งเหล่านั้นในอดีต หากเรามองเข้าไปในอนาคต เราก็ต้องพึ่งพาพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะทรงเปิดเผยความจริงฝ่ายวิญญาณต่างๆอันลึกซึ้งแก่เราขณะที่เรายอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นครูแห่งพระวจนะของพระเจ้า (1 ยอห์น 2:27) พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานสติปัญญา ความรู้และความเข้าใจแก่เรา – แต่ผ่านทาง การทรงสำแดงเท่านั้น

งานรับใช้อย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคแห่งพระคุณนี้ คือการเปิดเผยสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้าแก่ผู้เชื่อทั้งหลายที่มีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณ จงตั้งใจศึกษาข้อ 16:12-15 มีคริสเตียนจำนวนมากที่อ่านพระคัมภีร์ – แต่มีคริสเตียนน้อยคนนักที่ศึกษาพระคัมภีร์ ใครๆก็อ่านพระคัมภีร์หนึ่งบทต่อวันได้ และจากบทนั้นเขาก็เรียนรู้สิ่งต่างๆเกี่ยวกับพระเยซู พระเจ้า สวรรค์ นรก... แต่เพื่อที่จะขุดลึกลงไปในเมืองเพชรและเหมืองทองคำ เพื่อที่จะค้นพบคลังทรัพย์อันประเมินค่าไม่ได้แห่งพระวาระของพระเจ้า เราต้องถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถูกให้ความกระจ่างแจ้งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ – และหากเราอยากเข้าใจสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้า มันก็ต้องเป็นโดยทางการทรงสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่เราศึกษาพระคัมภีร์

ในข้อ 18 เราทราบเกี่ยวกับช่องทางแห่งความรู้แบบคริสเตียน: ใจที่ถูกทำให้กระจ่างแจ้ง ในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ เราอ่านว่า “ขอให้ตาแห่งความเข้าใจของท่านสว่างขึ้น” แต่ในภาษาเดิมมันคือ “ตาใจของท่านทั้งหลาย” (มนุษย์ภายใน) – ไม่ใช่ตาธรรมชาติหรือความคิด แต่เป็นตาฝ่ายวิญญาณ ตาใจของมนุษย์ภายใน คืออวัยวะแห่งความสว่าง หากกล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณ ก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจแห่งการสร้างใหม่ของพระองค์ในตัวเรา ตาใจของเราก็มืดบอด คนที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่ไม่อาจทราบสิ่งต่างๆของพระเจ้าได้: “แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสั่งเกิดด้วยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) แต่เมื่อตาของมนุษย์ภายในถูกเปิดผ่านทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็เติบโตขึ้นในความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงฝ่ายวิญญาณต่างๆ มีคนที่บังเกิดใหม่แล้วจำนวนมากที่ต้องอธิษฐานทุกวัน และต้องยอมจำนนตัวเขาทุกวันต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยยอมให้พระวิญญาณเปิดตาของพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะมองเห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงในพระวาระของพระองค์เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ ณ ตอนนี้องค์เราในพระคริสต์ และสิ่งเหล่านั้นที่รอคอยอยู่เบื้องหน้าเราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้ว

กรุณาสังเกตส่วนท้ายของข้อ 18 และส่วนแรกของข้อ 19 – และคุณจะมีเห็นว่าเปาโลไม่ได้กำลังอธิษฐานขอความเข้าใจและความรู้ฝ่ายวิญญาณเพื่อที่พี่น้องชาวเอเฟซัสจะได้ไ้อวดหรือคุยโวเกี่ยวกับความอยู่ฝ่ายวิญญาณของพวกเขา แต่เขาอยากให้เห็นเหล่านั้นซาบซึ้งกับพระพรและข้อดีต่างๆที่พวกเขาผลิตเพลนเพราะการไถ่ของพวกเขา ผู้เชื่อโดยทั่วไปแทบไม่รู้อะไรเลยและไม่ซาบซึ้งกับกรรมสิทธิ์ฝ่ายวิญญาณในขณะนี้ของตน

ท่านที่รัก หากคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณก็เป็น*คนสำคัญ* ไม่ว่าคุณจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม! บัดนี้คุณเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว บัดนี้คุณครอบครองลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ภายในใจของคุณ คุณถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์แล้ว *ในพระเยซูคุณคือคนสำคัญ* สำหรับผู้เชื่อที่มีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณ นี่ไม่ได้ทำให้เราผยอง และไม่ทำให้เราเย่อหยิ่งด้วย ในทางตรงกันข้าม ยิ่งเราเรียนรู้เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์และสิทธิพิเศษฝ่ายวิญญาณของเรามากเท่าไร เราก็ยิ่งควรถ่อมใจลงมากเท่านั้น หากคุณสามารถยินผู้คนเป็นพยานในที่ประชุม คุณก็สามารถวัดความอยู่ฝ่ายวิญญาณของพวกเขาได้เสมอโดยดูจากคำพยานที่พวกเขากล่าว ไซแล้ว นำเศร้าแต่เป็นเช่นนั้นจริง คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับตำแหน่งของเราและกรรมสิทธิ์ของเราในพระเยซูเจ้า

เปาโลอธิษฐานให้พวกเขาเข้าใจว่า “ในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน และรู้ว่ามรดกของพระองค์สำหรับวิสุทธิชนมีสง่าราศีอันอุดมบริบูรณ์เพียงไร” เปาโลอยากให้ผู้เชื่อทุกคนเข้าใจถึง

ความมีค่ายิ่งและฤทธิ์เดชอันไม่อาจพรรณนาได้แห่งการไถ่ของเรา มรดกที่ถูกเก็บไว้แล้วเพื่อเรา และสง่าราศีของมรดกนั้นด้วย – และความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของมรดกนั้น

มันเป็นความชื่นบานและความพอพระทัยของพระเจ้าที่จะอวยพรลูกๆของพระองค์ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์มีความชื่นบานอยู่เป็นนิตย์ และพระองค์จะไม่ทรงหวังสิ่งดีใดๆจากคนทั้งหลายที่ดำเนินอย่างเที่ยงธรรม หากเราแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นจะถูกเพิ่มให้แก่เรา หากเราเพียงตระหนักถึงความมั่งคั่งที่เราครอบครองอยู่ตอนนี้ เราก็จะไม่เป็นยาจกฝ่ายวิญญาณ และเราจะซาบซึ้งมากยิ่งขึ้นกับมรดกที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า

ข้อ 19 “และรู้ว่าฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์มีมากยิ่งขึ้นเพียงไรสำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์”

ในข้อนี้ เปาโลอยากให้เราเข้าใจว่า “ฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์มีมากยิ่งขึ้นเพียงไร” ต่อเราทั้งหลายที่เชื่อ ลูกที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนของพระเจ้ามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อยู่ภายในทรงวงอกของเขา เราถูก**เก็บรักษาไว้**โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระเยซูไม่ได้ทรงไถ่จิตวิญญาณดวงหนึ่ง – และจากนั้นก็ทิ้งจิตวิญญาณดวงนั้นให้สู้รบในสงครามแห่งความเชื่อตามลำพัง พระสัญญาต่างๆเช่นข้างล่างนี้ยอมหนุนใจคริสเตียนทั้งหลายให้ก้าวต่อไปในชีวิตฝ่ายวิญญาณ:

“เราจะไม่ละเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย... เพื่อที่เราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของข้าพเจ้า”

“ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

“เรารู้ว่า ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักพระเจ้า คือคนทั้งปวงที่ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์”

“ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้”

“ถ้าผู้ใดขาดสติปัญญา จงให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า”

“แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์ได้เล่า จะเป็นความยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการข่มเหง หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโพล่ภัย หรือการถูกคมดาบหรือ ตามที่เขียนไว้แล้วว่า ‘เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า’ แต่ในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร หรือเจ้าผู้มีอำนาจ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งจะมาในภายหน้า หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใด ๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8:35-39)

“แล้วเราจะว่าอย่างไรเรื่องสิ่งเหล่านี้ ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้” (โรม 8:31)

เมื่อผู้เชื่อกันพบว่าพระสัญญาเหล่านี้และพระสัญญาอื่นๆอีกหลายพันข้อมีค่าประเสริฐ เขาก็จะเดินหน้าต่อไปสู่

ชัยชนะในพระเยซูคริสต์ ผ่านทางฤทธิ์เดชของพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่เพียงยิ่งใหญ่เท่านั้น – ฤทธานุภาพของพระองค์นั้น “มีมากยิ่งขึ้น” ด้วย ขณะที่เราไปยังข้อต่อไป คุณจะสังเกตเห็นว่าฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งนี้มาโดยทางพระเยซูคริสต์เจ้า

ข้อ 20-23 “ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และให้สลิตเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์เองในสวรรค์สถาน สูงยิ่งเหนือบรรดาเทพผู้ครอบครอง เหนือศักดิ์เทพ เหนืออิทธิเทพ เหนือเทพอาณาจักร และเหนือนามทั้งปวงที่เขาเอ่ยขึ้น มิใช่ในยุคนี้เท่านั้นแต่ในยุคที่จะมาถึงด้วย พระเจ้าได้ทรงปราบบังสสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน”

ในข้อพระคำเหล่านี้เรามีการรับประกันพระพรเหล่านี้แก่ผู้เชื่อทุกคน เพราะว่าพระพรเหล่านี้ถูกกระทำในพระคริสต์ พระพรฝ่ายวิญญาณทั้งปวงเป็นไป “ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์” ภาษากรีกอ่านตรงตัวว่า “พลังกำลังที่ถูกสำแดงแห่งความเกรียงไกรที่อยู่ภายในของพระองค์” “ความเกรียงไกรที่อยู่ภายใน” นี้ซึ่งถูกครอบครองโดยพระเยซูคริสต์ได้ถูกสำแดงออกมาในสองวิธี:

(1) ผ่านทางการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์จากพวกคนตาย พระเยซูทรงสัญญาเหล่าสาวกของพระองค์ว่าพระองค์จะทรงเป็นขึ้นจากพวกคนตายในวันที่สาม และพระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ นั่นคือข้อเท็จจริงที่โดดเด่นประการหนึ่งที่แยกพระองค์ออกจากและทำให้พระองค์ทรงอยู่เหนือบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ทุกคนในแวดวงศาสนา มีหลายคนที่ได้ก่อตั้งศาสนาต่างๆที่ยิ่งใหญ่ – และกรุณาสังเกตว่าผมกล่าวว่า “ศาสนาต่างๆ” ยกตัวอย่างเช่น ขงจื้อ, พระพุทธเจ้า, แมรี เบเกอร์ เอ็ดดี้, โจเซฟ สมิธ, ศบ. รัสเซลล์ และคนอื่นๆได้กลายเป็นผู้นำแห่งกระแสทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาตายจากโลกนี้ไปนานแล้ว และไม่มีใครพบเห็นพวกเขาอีกนับแต่นั้นเป็นต้นมา การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าจริงๆ

(2) ผ่านทางการยกชูพระองค์ขึ้นสู่ตำแหน่งปัจจุบันของพระองค์ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา จะมีใครบนโลกนี้กล่าวได้ว่าแผนการของพระเจ้าในเรื่องการไถ่จะล้มเหลวได้ โดยที่ฤทธิ์เดชเช่นนั้นมิไว้ให้เราใช้การได้ตลอด? ในทรวงอกของเราฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และหากเราในฐานะผู้เชื่อโซเซและสะดุดและล้มลง มันก็เป็นความผิดของเรา – ไม่ใช่ความผิดของพระเจ้า พระเจ้าไม่เพียงทรงจัดหาการไถ่ไว้สำหรับคนบาปเท่านั้น แต่ยังทรงจัดหาชัยชนะที่เด็ดขาดและสมบูรณ์ให้แก่ผู้เชื่อด้วย!

เราเรียนรู้ในข้อ 21 และ 22 ว่าพระคริสต์ได้ทรงถูกยกชูขึ้นสู่ตำแหน่งแห่งสิทธินานาจนเด็ดขาดและเป็นสากล พระองค์ได้ทรงถูกตั้งให้เป็น “ประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์” ฤทธิ์เดชนี้ คือฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งนี้ ซึ่งถูกครอบครองโดยพระเยซูคริสต์ ถูกส่งต่อผ่านทางตัวตนที่ถูกยกชูของพระองค์ และถูกส่งต่อดำเนินอันสูงส่งของพระองค์ในสวรรค์ พระองค์ (ผู้ทรงถูกยกชู) ทรงเป็นประมุข (ศิระษะ) ของคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ กระดูกแห่งกระดูกของพระองค์ เนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพระองค์ (อฟ. 5:30) ด้วยเหตุนี้ ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งนี้จึงถูกส่งต่อถึงเรา (พระกายนั้น) จากศิระษะ (พระเยซูเจ้า)

พระเจ้ากำลังมองหาผู้เชื่อทั้งหลายที่จะมอบตัวพวกเขาไว้กับพระองค์ และยอมให้พระองค์ทำให้ใจของพวกเขา

กระจำง้างเพื่อที่พวกเขาจะสามารถมองเห็นและรู้จักฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและสิทธิพิเศษต่างๆที่พวกเขาผลิตเฟลินในการไถ่ถอนซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าในการทรงสร้างใหม่ทรงกลายเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อในใจของเรา ซึ่งความเชื่อทำให้เราเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มชีวิตภายใน ชีวิตใหม่ การสร้างใหม่ซึ่งสถิตอยู่ในทรงวอกของผู้เชื่อทุกคน แต่พระองค์ไม่หยุดแค่นั้น เพราะการไถ่ของเรา พระองค์จึงทรงกลายเป็นผู้ควบคุมเหตุลงใจต่างๆและเจตนาต่างๆของใจ --- (หากว่าผู้เชื่อคนนั้นจะยอมจำนนใจของตนให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า) พระเจ้าทรงให้แรงบันดาลใจและทรงทำการจัดเตรียมฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายสำหรับผู้เชื่อหากผู้เชื่อจะเพียงยอมจำนนอย่างเต็มที่และยอมให้พระเจ้าทำให้กระจำง้างและนำพาเขาวันต่อวัน

“คือว่าถ้าท่านจะยอมรับพระเจ้าด้วยปากของท่าน และจะเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด” (โรม 10:9-10) มือที่ชั่วร้ายตรึงพระเยซูที่กางเขนนั้น พระองค์ทรงได้รับบาดแผลเพราะการละเมิดต่างๆของเรา พระองค์ทรงถูกทำให้พิทข้ำเพราะความชั่วช้าของเรา เราทุกคนหลงเงินไปเหมือนแกะ แต่พระเยโฮวาห์ทรงวางความชั่วช้าของเราทุกคนบนพระเยซู ใช่แล้วพระเยซูทรงถูกพระเจ้าตีและทำให้บอบช้ำเพื่อที่เราจะได้รับความรอด พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ พวกเขาฝังพระองค์ไว้ แต่พระเจ้าทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นจากพวกคนตาย และทรงยกชูพระองค์ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าเองในสวรรคสถาน พระเจ้าได้ทรงยกชูพระเยซูสูงยิ่งเหนือบรรดาเทพผู้ครอบครอง เหนือศักดิ์เทพ เหนืออิทธิเทพ เหนือเทพอาณาจักร และเหนือนามทั้งปวงที่เขาเอ๋ยขึ้น - มิใช่ในยุคนี้เท่านั้นแต่ในยุคที่จะมาถึงด้วย พระเจ้าได้ทรงยกชูพระบุตรของพระองค์สูงยิ่งเหนือสิ่งทั้งปวง ไม่ว่าในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลก - หรือในโลกที่จะมานั้น! พระเจ้าได้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้พระบาทของพระเยซูแล้ว พระเจ้าได้ประทานตำแหน่งแก่พระองค์ในฐานะประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร “ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน” พระเยซูได้ทรงซื้อคริสตจักรด้วยราคาสูงที่กลโกธา (อ่านกิจการ 20:28) พระเยซูทรงเป็นประมุขแห่งคริสตจักรแท้ (อฟ. 5:23) เราเป็นอวัยวะที่ถูกเชื่อมต่อกับศีรษะ (อฟ. 5:30) พระองค์ยังทรงเป็นรากฐานแห่งคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ด้วย (1 คร. 3:11) พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ (ฮบ. 12:1-2) เราทั้งหลายที่ได้รับความรอดแล้วไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรโต เราถูกเชื่อมต่อกับผู้หนึ่งที่มีชีวิต - พระเยซูคริสต์เจ้า

เอเฟซัส – บทที่สอง

- 2:1 พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป
- 2:2 ครั้งเมื่อก่อนท่านเคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้ตามเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง
- 2:3 เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังเช่นกัน คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญาเหมือนอย่างคนอื่น
- 2:4 แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น
- 2:5 ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ยังทรงกระทำให้เรามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ)
- 2:6 และพระองค์ทรงให้เราเป็นขึ้นมากับพระองค์ และทรงโปรดให้เรานั่งในสวรรคสถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์
- 2:7 เพื่อว่าในยุคต่อ ๆ ไป พระองค์จะได้ทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้น ในการซึ่งพระองค์ได้ทรงเมตตาเราในพระเยซูคริสต์
- 2:8 ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานจากพระเจ้า
- 2:9 ไม่ใช่โดยการกระทำใด ๆ ด้วยเกรงว่าคนหนึ่งคนใดจะอวดได้
- 2:10 เพราะว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ ให้เข้าสู่การงานที่ดีซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เราดำเนินตามนั้น
- 2:11 เหตุฉะนั้นท่านจงระลึกว่า เมื่อก่อนท่านเคยเป็นคนต่างชาติตามเนื้อหนัง และพวกที่ถือการเข้าสู่หน้ตซึ่งกระทำแก่เนื้อหนังด้วยมือเคยเรียกท่านว่า เป็นพวกที่มีได้เข้าสู่หน้ต
- 2:12 จงระลึกว่า ครั้งนั้นท่านทั้งหลายเป็นคนอยู่นอกพระคริสต์ ขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอลและไม่มีส่วนในบรรดาพันธสัญญาซึ่งทรงสัญญาไว้วันนั้น ไม่มีที่หวัง และอยู่ในโลกปราศจากพระเจ้า
- 2:13 แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกลได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์
- 2:14 เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของเรา เป็นผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง
- 2:15 และได้ทรงกำจัดการซึ่งเป็นปฏิปักษ์กันในเนื้อหนังของพระองค์ คือกฎของพระบัญญัติซึ่งให้ถือศีลต่าง ๆ นั้น เพื่อจะกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นคนใหม่คนเดียวในพระองค์ เช่นนั้นแหละจึงทรงกระทำให้เกิดสันติสุข
- 2:16 และเพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ทั้งสองพวกคืนดีกับพระเจ้า เป็นกายเดียวโดยทางเชนซึ่งเป็นการทำให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อกันหมดสิ้นไป
- 2:17 และพระองค์ได้เสด็จมาประกาศสันติสุขแก่ท่านที่อยู่ไกล และแก่คนที่อยู่ใกล้
- 2:18 เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดา โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน
- 2:19 เหตุฉะนั้นบัดนี้ท่านจึงไม่ใช่คนต่างชาติต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับวิสุทธิชนและเป็นครอบครัว

ของพระเจ้า

2:20 ท่านได้ถูกประดิษฐานขึ้นบนรากแห่งพวกอัครสาวกและพวกผู้พยากรณ์ พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมเอก

2:21 ในพระองค์นั้น ทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

2:22 และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณด้วย

วิธีการของความรอดของคนต่างชาติ

ในบทนี้เราจะดูร่างกายอันวิเศษที่สุดเท่าที่เคยถูกสร้างขึ้นมา ขณะพบกับผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัส เปาโลขึ้นต้นบทที่สองโดยกล่าวว่า:

ข้อ 1 “พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป” เปาโลกำลังกล่าวแก่คนต่างชาติเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัสว่า “ท่านทั้งหลายได้ถูกทำให้มีชีวิตแล้ว ท่านทั้งหลายได้ถูกทำให้เป็นขึ้นจากพวกคนตายแล้ว”

ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก เมื่อเวลาผ่านไป พระองค์ทรงนำความเป็นระเบียบออกมาจากความโกลาหล พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่บนพื้นผิวน้ำ และพระเจ้าทรงเริ่มเนรมิตสร้างใหม่ ผมเชื่อว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อหกพันปีที่แล้ว หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงแยกน้ำออกจากแผ่นดินแล้ว และทรงนำดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆให้ปรากฏ เมื่อสัตว์ทั้งปวงได้ถูกเนรมิตสร้างและพืชผักได้ปรากฏแล้ว... เมื่อทุกสิ่งนั้นเคย “ดี” พระเจ้าทรงปิดท้ายพระราชกิจแห่งการทรงสร้างของพระองค์โดยตรัสว่า “ให้พวกเราสร้างมนุษย์ขึ้นมา”

มีคำสอนอันมากมายและหลากหลายเกี่ยวกับมนุษย์...ว่าเขาเกิดขึ้นมาได้อย่างไร เขามาจากไหน ต้องใช้เวลานานขนาดไหนกว่ามนุษย์จะมาถึงจุดที่เขาอยู่ในวันนี้ แต่หากคุณไม่ใช่คนที่ปฏิเสธพระเจ้าหรือคนเชื่อเรื่องวิวัฒนาการ คำตอบก็อยู่ในปฐมกาล 1:26 “และพระเจ้าตรัสว่า “จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ในแบบพระฉายาของเรา เหมือนตามอย่างพวกเรา” พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ และมนุษย์เป็นของพระเจ้าเอง

พระเจ้าทรงปลุกสวนอันงดงามแห่งหนึ่งและทรงให้อาตัมอยู่ในสวนนั้น งานแรกที่พระเจ้าทรงมอบหมายแก่อาตัมคือการตั้งชื่อสัตว์ทั้งปวง... และไม่ว่าอาตัมเรียกพวกมันว่าอะไร นั่นก็เป็นชื่อที่พระเจ้าทรงให้แก่พวกมัน ทุกสิ่งดำเนินไปด้วยดีอยู่ชั่วระยะหนึ่ง – และจากนั้นพระเจ้าก็ทรงมองเห็นความเปลี่ยวเหงาของมนุษย์ เพราะทรงทราบว่ามันไม่มีที่มนุษย์จะอยู่เพียงลำพัง พระเจ้าจึงทรงเนรมิตสร้างและนำเสนอของขวัญชิ้นแรกของพระองค์แก่มนุษย์:

ตอนนั้นมันคงเจ็บสับสนมากในสวนเอเดนนั้น พระเจ้าทรงทำให้อาตัมหลับสนิท และศัลยแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่องค์นั้นก็ทรงทำการผ่าตัดครั้งแรกของพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสิ่งทรงสร้างทั้งปวงรอคอย – อยากรู้และคาดหวัง บรรดาต้นไม้แห่งสวนนั้นให้ร่มเงาสำหรับโรงพยาบาลของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจัดแจงทุกรายละเอียดตามคำสั่งของพระเจ้า อาตัมหลับ – การผ่าตัดเริ่มขึ้น กระดูกซี่โครงอันหนึ่งถูกเอาออกมา พระเจ้าทรงปิดรอยแผลนั้นและ “กระดูกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงเอาออกมาจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิงคนหนึ่ง และทรงนำเธอมาให้ชายนั้น”

ไม่มีความสงสัยในหัวผมเลยว่าเอวาน่ารักอย่างเหลือคำบรรยายและมีเสน่ห์มาก เธอเป็นราชินีแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวง เธอให้ความสดชื่นพอกับน้ำค้างยามเช้าในเดือนพฤษภาคม เธอชาวเมืองตั้งแต่ศิระจรดเท้า... สง่าราศีเชคินาห์ (ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า) เต็มรั้วรอบตัวเธอ บางทีอาตัมไม่อาจเชื่อตาตัวเองขณะที่เขามองไปยังเพื่อนคู่คิด

แสนมหัศจรรย์ที่พระเจ้าได้ทรงนำมาให้เขา (พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ดี – แต่ท่านที่รัก จงจำไว้ว่าพระองค์ทรงเป็น “ไฟที่เผาผลาญ” เช่นกัน – ฮบ. 12:29)

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะอวยพรลูกๆของพระองค์ – และอาดัมเป็นลูกของพระองค์โดยการเนรมิตสร้างพระเจ้าประทานเอวาให้แก่อาดัม เอวาเป็นหวานใจคนแรกแห่งแผ่นดินโลก ในกรณีของอาดัม มันคือรักแรกพบ งานแต่งงานนั้นได้เกิดขึ้นในวิหารกลางแจ้งอันใหญ่โตของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเป็นบิดาของเจ้าสาวผู้นั้น ทรงมอบเธอให้แก่เจ้าบ่าว ศัลยแพทย์พระองค์นั้นทรงยืนอยู่เคียงข้างเจ้าบ่าวผู้นั้น พระวิญาณบริสุทธิ์ทรงประกอบพิธีและทรงประกาศให้อาดัมและเอวาเป็นสามีภรรยา – เนื้อหนังอันเดียวกัน เหล่าทูตสวรรค์คงต้องร้องเพลงสักเพลงอย่างแน่นอน! อาดัมและเอวาไม่ได้ไปฮันนีมูนที่ไหนเลย พวกเขาอยู่ในจุดที่สวยงามที่สุดบนแผ่นดินโลกแล้ว – สวนเอเดน คนรักสองคนนั้น ชายและหญิงคู่แรกของพระเจ้า เดินจากมาโดยจูงมือกัน และพวกเขาทั้งสองยังคงยิ้มเป็นแน่

เวลาผ่านไป อาดัมและเอวาอาศัยอยู่ในสวนนั้นในความสงบสุขแห่งความงามของมันนานขนาดไหน ผมไม่ทราบ แต่เรื่องน่าเศร้าก็เกิดขึ้น พวกเขาทำบาป...และโดยการทำบาป พวกเขาจึงละสละสิทธิการอยู่เคียงข้างอันชื่นบานกับพระเจ้า หลายสิ่งได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วในโลกเก่านี้... เรามีวิทยุ โทรศัพท์ โทรทัศน์ จรวดอวกาศ สมออิเล็กทรอนิกส์... แต่บางสิ่งยังไม่ถูกเปลี่ยนแปลง *มนุษย์ยังต้องการพระเจ้าเหมือนเดิม* อาดัมผู้นำสงสาร! เมื่อเขาทำบาป เขาก็เห็นว่าตัวเองเปลือยกาย – และมนุษย์ทุกคนที่ยังไม่ถูกสร้างใหม่วันนี้ก็เป็นเหมือนอาดัมในตอนนั้น...เปลือยเปล่าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า!

จำไว้ว่า – พญามารบอกเป็นนัยแก่เอวาว่าเหตุผลที่พระเจ้าไม่ทรงอยากให้เธอกินผลจากต้นไม้แห่งความรู้คือชั่วก็คือ เพราะพระเจ้าทรงทราบว่ามันดีที่เธอกินผลไม้นั้น ดวงตาของเธอจะถูกเปิดออก เธอจะรู้ และเธอจะกลายเป็น “เหมือนพวกพระ” กล่าวอีกนัยหนึ่ง เธอจะกลายเป็นพระเล็กๆองค์หนึ่ง

เมื่ออาดัมและเอวาทำบาปและตาของพวกเขาเปิดออก พวกเขาาก็เริ่มใช้งานสติปัญญาและความรู้ของตนทันที พวกเขาเอาใบมะเดื่อมาเย็บเข้าด้วยกัน – และผมแน่ใจว่าเครื่องนุ่งห่มที่พวกเขาทำขึ้นปกปิดความเปลือยเปล่าแห่งเนื้อหนังของพวกเขา ใบมะเดื่อสีเขียว พร้อมกับครุยของใบไม้ที่ถูกจัดวางอย่างเหมาะสม ย่อมทำให้เกิดเครื่องนุ่งห่มที่สวยงามมากโดยไม่ต้องสงสัย อาดัมผู้นำสงสาร! เขาถูกปกปิดแล้ว... เท่าที่เขาู้ ความคิดฝ่ายวิญาณของเขาได้ถูกทำให้มืดบอดไปเสียแล้ว --- ถูกทำให้มืดสนิทและบอดโดยความบาป พระเจ้าได้ทรงบอกอาดัมก่อนหน้านั้นแล้วว่าในวันที่เขากินผลจากต้นไม้แห่งความรู้คือชั่ว เขาจะตายอย่างแน่นอน เขาตายแล้วจริงๆ*ฝ่ายวิญาณ*ในชั่วเสี้ยววินาทีนั้น – และชาย หญิง และเด็กทุกคนที่เกิดเข้ามาในโลกนี้ตั้งแต่การล้มลงของอาดัมก็ตายแล้วในการละเมิดและการบาป

อาดัมคิดว่าทุกอย่างเป็นปกติดีจนกระทั่งเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า รอยยิ้มผละไปจากใบหน้าของเขา เขามองไปที่เอวา... พวกเขาตัวสั่นทึ่ม และวิ่งไปซ่อนตัว

“เขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน ทั้งอาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่าง ๆ ในสวนนั้น” (ปฐมก. 3:8)

ในไม่ก็อดใจต่อมา อาดัมก็ได้เรียนรู้สิ่งที่คนจำนวนมากต้องเรียนรู้ในวันนี้ นั่นคือ การลงแรงของมือมนุษย์ไม่อาจทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้! สิ่งที่ดีที่สุดในสายตามนุษย์ไม่จำเป็นต้องดีในสายพระเนตรพระเจ้า อาดัมได้เรียนรู้ว่าเครื่องนุ่งห่มของตนไม่ดีพอที่จะปิดซ่อนความรู้สึกลึกซึ้งแห่งใจสำนึกผิดชอบของตนได้! ในสายพระเนตรของพระเจ้า อาดัมยังคง

เปลือยเปล่าเหมือนเดิม เขาได้เรียนรู้อีกว่าเขาไม่อาจซ่อนตัวจากพระเจ้าได้ ต้นไม้เหล่านั้นไม่อาจแยกเขาจากสายพระเนตรของพระเจ้าผู้สร้างของเขาได้ มนุษย์ต้องเรียนรู้ในวันนี้ว่า แม้วามีศาสนามากมายที่สุดดี – มนุษย์ก็ไม่อาจซ่อนตัวจากพระเจ้าภายใต้เครื่องปกปิดทางศาสนาเหล่านี้ได้

อาดัมได้เรียนรู้สิ่งอื่นอีก: คำแก้ตัวต่างๆของเขาไม่ได้ทำให้เขาพ้นผิด เขาโทษว่าเป็นความผิดของเอวา เอวาก็โทษว่าเป็นความผิดของงูนั้น ถึงกระนั้นพระเจ้ก็ทรงสาปแช่งทั้งหญิงและชายนั้น คำแก้ตัวต่างๆของอาดัมไม่ได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัย อาดัมค้นพบว่าการลงแรงแห่งมือของตนไม่อาจปกปิดความละอายของเขาต่อสายพระเนตรของพระเจ้าได้ ต้นไม้ทั้งหลายแห่งสวนนั้นไม่อาจปิดซ่อนเขาจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ และคำแก้ตัวต่างๆที่เขายกขึ้นมาก็ไม่เป็นที่ยอมรับโดยพระเจ้า (ไม่มีข้ออ้างเลย) แน่نونว่าลูกหลานของอาดัมไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลย ชายและหญิงเป็นแสนๆคนยังคงผลิตเครื่องปกปิดของตนอยู่เหมือนเดิม หากกล่าวในแง่ศาสนาแล้ว ทุกวันนี้คุณสามารถได้ยินบรรดาลูกชายและลูกสาวของอาดัมพูดประมาณนี้:

“พวกเรามีการประชุมมนัสการที่งดงามยิ่งนักที่คริสตจักรของเรา ศาสนาของเราเป็นศาสนาที่งดงามยิ่งนัก เรามีนักเทศน์ที่สง่างามและรายการอันสง่างาม” ท่านที่รัก พระเจ้ามิได้กำลังมองหาความสวยงามหรือความสง่างาม พระองค์กำลังมองหาพระโลหิต! พระเจ้าทรงประณามเครื่องปกปิดที่ทำจากใบมะเดื่อ และพระองค์เองก็ทรงจัดเตรียมเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์ กรุณาสังเกตว่า *พระเจ้าทรงจัดเตรียมเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์* สัตว์เหล่านั้นที่ไม่มีความผิด พวกมันต้องสละชีวิตและโลหิตของพวกมัน เพื่อทำเสื้อคลุมสองตัวนั้นขึ้นมา พระเจ้าเองทรงทำเสื้อคลุมสองตัวนั้นและทรงคลุมกายอันเปลือยเปล่าของอาดัมและเอวา ทั้งหมดที่อาดัมกระทำ – ทั้งหมดที่เขาทำได้ – คือยอมจำนนต่อเครื่องปกปิดของพระเจ้า

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นความชื่นบานแห่งพระทัยของพระเจ้า และในวันหนึ่งอันเปี่ยมสง่าราศี นั้นจะเป็นจริงอย่างสมบูรณ์แบบและอย่างเต็มที่ในสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ในอาดัมคนทั้งปวงตาย – ในพระคริสต์คนทั้งปวงถูกทำให้มีชีวิต

ข้อ 2 และ 3 “ครั้งเมื่อก่อนท่านเคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้ตามเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ (พญามาร) คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง (วิญญาณแห่งความชั่วร้าย ตัณหา และความบาป) เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังเช่นกัน (หมายเหตุ: เราทุกคน... เราทุกคนได้หลงเงินไปเหมือนแกะ... ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย) คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดาน (ที่เกิดมาในร่างกายตามธรรมชาติซึ่งถูกส่งต่อมาโดยพ่อแม่ผู้แรกของเรา คืออาดัมและเอวา... ร่างกายที่เสื่อมทรามและเปี่ยมด้วยบาปตามธรรมชาติ) เราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญา (พญามาร) เหมือนอย่างคนอื่น (คนอื่นๆทุกคน)”

ช่างเป็นภาพที่น่ากลัวและน่าขยะแขยงอะไรเช่นนี้! เหมือนคนตายที่เดินตามวิถีของโลกที่จมลึกในบาป เดินตามคำสั่งของพญามาร ติดตามวิญญาณแห่งความไม่เชื่อฟัง ปฏิเสธที่จะเชื่อฟัง ไม่เชื่อฟังเสมอ ประพฤติตนตามตัณหา ความโลภ จมปลักในเนื้อหนัง ปฏิบัติสิ่งที่สมองสั่งการ ดำเนินตามความปรารถนาต่างๆแห่งเนื้อหนังและความคิดที่เสื่อมทรามสุดๆโดยสันดานแล้วเป็นลูกของพญามาร... **แต่พระเจ้า!**

สมมติว่าเรากลับไปยังสวนเอเดนสักครู่ พระเจ้าได้ทรงสร้างลูกชายคนเดียวและลูกสาวคนเดียวเท่านั้น พระเจ้า

ทรงมอบทุกสิ่งแก่ลูกชายนั้น คือทุกสิ่งที่มนุษย์ต่อสู้อย่างยอมตายเพื่อที่จะได้มา – แต่ก็ไม่เคยได้มาเลยสักครั้ง! อาดัมคือผู้เผด็จการแห่งจักรวาลทั้งสิ้น เขามีอำนาจสั่งการแผ่นดินโลกที่เรารู้จักในสมัยนั้น เขามีอำนาจครอบครองเหนือทุกสิ่ง และจากนั้น – พระเจ้าก็ประทานภรรยาที่สมบูรณ์แบบคนหนึ่งให้แก่เขา พระเจ้าทรงขอเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นจากเขา: “อย่ากินผลของต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว”

เมื่ออาดัมตั้งใจไม่เชื่อฟังพระเจ้าและกระทำการที่พระเจ้าทรงสั่งห้ามให้กระทำ พระเจ้าจะกำจัดอาดัมและเอวาไปเสียตอนนั้นไม่ได้หรือ และทรงมีจิตสำนึกผิดชอบที่ปราศจากการรู้สึกผิดด้วยในการทำเช่นนั้น? พระเจ้าทรงมอบสวนเอเดนนั้นไว้ให้แก่พวกทูตสวรรค์และพวกทูตทูตไม่ได้หรือ? ใช่แล้ว พระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้นก็ได้ – แต่พระองค์ก็มิได้กระทำ พระเจ้าในความรักและความเมตตาของพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเครื่องปกปิดหนึ่ง... และในปฐมกาล 3:15 พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะประทานพระเยซู พระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ ผู้จะทรงบดขยี้หัวของพญามาร นำความเป็นระเบียบออกมาจากความโกลาหล และประทานสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่แก่มนุษย์ในที่สุด “ซึ่งเป็นทีี่ความชอบธรรมดำรงอยู่” ... **แต่พระเจ้า!**

ในข้อหนึ่งถึงข้อสามในบทที่เราศึกษาอยู่นี้ เปาโลวาดภาพของคนบาปคนหนึ่ง แต่ทั้งๆที่พวกเราน่าสังเวช พระเจ้าก็ทรงรักเรา:

ข้อ 4-10 “**แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา** เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ) และพระองค์ทรงให้เราเป็นขึ้นขึ้นมาอยู่กับพระองค์ และทรงโปรดให้เรานั่งในสวรรคสถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์ เพื่อว่าในยุคต่อ ๆ ไป พระองค์จะได้ทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้น ในการซึ่งพระองค์ได้ทรงเมตตาเราในพระเยซูคริสต์ *ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่โดยการกระทำใด ๆ ด้วยเกรงว่าคนหนึ่งคนใดจะอวดได้* เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ ให้เข้าสู่การงานที่ดีซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เราดำเนินตามนั้น”

ในบทที่สอง มีการเปิดเผยความจริงที่ว่า โดยพระคุณของพระเจ้า – (ไม่ใช่โดยการกระทำต่างๆแห่งความชอบธรรมซึ่งเราได้กระทำ) – เราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ **ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์** ความจริงที่ถูกเปิดเผยในบทที่หนึ่ง (ที่ว่าพระคริสต์ทรงถูกยกชูขึ้นสู่ตำแหน่งของประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์) ถูกเปิดเผยแก่เราในบทที่สอง การกระทำกิจของพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตรและพระเจ้าพระวิญญาณดำเนินต่อไป ดังที่เราได้เห็นแล้วว่าตรีเอกานุภาพทรงกระทำกิจผู้เดียวในการไถ่ของเรา เราก็มองเห็นความเป็นหนึ่งเดียวกันของตรีเอกานุภาพเช่นกันในแผนการของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อ

ในบทที่หนึ่ง เราเห็นแล้วว่าการเน้นความสำคัญของพระบิดา พระบิดาทรงมีบทบาทอันโดดเด่นในการวางแผนการไถ่สำหรับจิตวิญญาณ และแน่นอนว่า “พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว” พระเจ้าทรงเป็นผู้คิด พระเจ้าทรงเป็นผู้จัดหา พระเจ้าทรงเป็นผู้รัก พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทาน พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย พระเจ้าได้ประทานพระเยซูเพื่อสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

ขณะที่เรายังเป็นคนบาป พระเมษโปดกทรงถูกตีโดยพระเจ้า เพราะการละเมิดทั้งหลายของเรา

ในบทที่สอง การเน้นความสำคัญอยู่ที่พระบุตร – พระเยซูเจ้า ที่กลโกธา สิ่งที่ดีที่สุดของพระเจ้าได้ถูกแสดงให้เห็น เพื่อสิ่งที่เลวร้ายที่สุดของมนุษย์ และผ่านทางกลโกธา พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมพระคุณอันนำมาซึ่งความรอด (ทิตัส 2:11) ศูนย์กลางและหัวใจของข่าวสารในบทที่สองคือ พระคุณที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมผ่านทางพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ พระคุณคือพระเยซู ... “เราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์...**บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง**” (ยอห์น 1:14)

ในสามข้อแรกของบทที่สอง เราเห็นภาพอันน่ากลัวของมนุษย์ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของบาป ในข้อสี่ พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา ในความรักอันใหญ่หลวงของพระองค์ทรงทำให้เรามีชีวิต (ทรงชุบเราให้เป็นขึ้น) จากพวกคนตายขึ้นมา พร้อมกับพระคริสต์ และได้ทรงทำให้เรานั่งด้วยกันกับพระคริสต์ในสวรรคสถานเพื่อจุดประสงค์เดียวเท่านั้นคือ เพื่อแสดงให้เห็นพระคุณอันอุดมยิ่งนักของพระเจ้าในหลายยุคที่รออยู่เบื้องหน้า ไม่มีข้อพระคำข้อใดในพระวจนะของพระเจ้าที่ดีไปกว่าข้อแปดเพื่อแสดงให้เห็นหนทางแห่งความรอด เราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อ ความรอดเป็นของขวัญของพระเจ้า – ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

มันเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราจะต้องจำไว้เสมอถึงการเชื่อมโยงระหว่างบทที่หนึ่งและบทที่สองในการศึกษาขณะนี้ของเรา กฎเกณฑ์ไขว่คว้าการเชื่อมโยงนี้คือ คำๆเดียว นั่นคือ “ตาย” พระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูพระคุณของพระเจ้า เพื่อที่จะจัดหาความรอด ทรงรับกายหนึ่งซึ่งต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์น้อยๆโดยมีจุดประสงค์ที่เจาะจงในการทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ โดยพระคุณของพระเจ้า พระเยซูได้ทรงขมิความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน (ฮบ. 2:9) พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ได้ทรงกลายเป็นหนึ่งเดียวกับพวกเราในความมรณา เรื่องราวชีวิตของพระเยซูในพระกายนั้นสามารถสรุปย่อได้ดังต่อไปนี้:

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ – แต่ความมรณาไม่อาจจุดรั้งพระองค์ไว้ได้ พระองค์ทรงถูกทำให้มีชีวิต ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นจากพวกคนตาย จากนั้นพระองค์ทรงถูกยกชูสู่ตำแหน่งปัจจุบันของพระองค์ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าในสวรรคสถาน ดังนั้น – พระเยซูจึงทรงสิ้นพระชนม์ ทรงเป็นขึ้นอีก เสด็จขึ้นสู่สวรรคสถาน ในทำนองเดียวกัน **เราทั้งหลาย** (พวกเราที่เป็นผู้เชื่อ) ก็ตายไปแล้วในการละเมิดต่างๆและการบาปต่างๆ เหมือนกับที่พระกายของพระเยซูได้ถูกทำให้มีชีวิตขึ้นมาจากพวกคนตายแล้ว **เราทั้งหลาย** ก็ถูกชุบให้เป็นขึ้นจากพวกคนตายเช่นกัน (ในฝ่ายวิญญาณ) และเบื้องปลายแห่งความรอดของเราจะเป็นการฟื้นคืนชีพของร่างกายนี้ เมื่อเราจะมีร่างกายหนึ่งเหมือนกับพระกายอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซู (1 ยอห์น 3:1-3)

ในการฟื้นคืนชีพของเราที่พระเยซู (กล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณ) บัดนี้เราถูกทำให้นั่งในสวรรคสถานในพระเยซูคริสต์แล้ว จงเปรียบเทียบ อฟ. 1:20-21 กับ อฟ. 2:1-6 อย่างระมัดระวัง ในสืบข้อแรกนี้ของบทที่สอง เราเรียนรู้ว่าเราเคยเป็นอะไร เราเรียนรู้ว่ามนุษย์โดยธรรมชาตินั้นเสื่อมทรามอย่างที่สุด ความสามารถของเขาในการยกเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณก็มีขอบเขต และหากปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อที่จะทำให้จิตวิญญาณมีชีวิตขึ้นมาใหม่ มนุษย์ก็ยังคงมุ่งหน้าไปสู่ความพินาศอยู่ร่ำไป

หากคุณตั้งใจศึกษาโรม 1:18 จนถึงโรม 3:20 คุณจะพบว่ามนุษย์ชาติได้ถูกพรรณนาไว้อย่างละเอียดยิบ ความบาปหนาของมนุษย์ถูกตีแผ่ ใครก็ตามที่อ่านหนังสือออกจะไม่พลาดที่จะเห็นภาพที่พระคัมภีร์บรรยายถึงมนุษย์ที่ยังไม่ได้

ถูกสร้างใหม่ มนุษย์เมื่อเริ่มแรกนั้นเคยรู้จักพระเจ้า แต่ก็ไม่ยอมถวายเกียรติแด่พระองค์ในฐานะพระเจ้า มนุษย์ได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้กลายเป็นความเท็จ และนมัสการและปรนนิบัติสิ่งทรงสร้างแทนพระเจ้าผู้ทรงสร้าง มนุษย์ไม่ชอบที่จะมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า เขาผลักไสพระเจ้าออกไปจากวิถีคิดและการวางแผนของเขา เขากบฏต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงปล่อยมนุษย์ไป! มนุษย์ทอดทิ้งสง่าราศีของพระเจ้า (ซึ่งเป็นรากเหง้าแห่งบาปทั้งปวง) ผลที่ตามมาโดยธรรมชาติก็คือ การปฏิบัติต่างๆอันเลวทรามซึ่งถูกพรรณนาไว้ในโรม 1:18 เป็นต้นมา

หากคุณจะศึกษาโรม 3:21 จนถึงโรม 5:21 คุณก็จะเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงทำอะไรเพื่อมนุษย์ในพระเยซูคริสต์ คุณจะเห็นพระคุณอันหาใดเปรียบ ความไพบูลย์อันหาที่สุดมิได้แห่งพระคุณที่พระเจ้าได้ทรงผ่านการพิพากษาไปสู่ – หรือทรงให้ตกแก่พระบุตรของพระองค์เอง คือการพิพากษาที่สมควรตกแก่เราแต่ละคน พระเจ้าทรงจัดการไถ่ผ่านทางพระโลหิตของพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เราถูกช่วยให้พ้นจากการพิพากษาและพระพิโรธโดยความเชื่อ – ไม่ใช่เพราะคุณความดีใดๆของเราเอง หรือโดยการงานต่างๆแห่งความชอบธรรมซึ่งเราอาจกระทำ โดยความเชื่อ เราจึงได้มาซึ่งความชอบธรรมของพระเจ้าและชีวิตในพระเจ้า*ในพระคริสต์*

คนบาปนั้นตายในการละเมิดและบาปต่างๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงแยกประเภทบาปต่างๆ แต่ทรงบอกเพียงว่าคนไม่เชื่อทั้งหลายตายแล้วผ่านทาง การละเมิดและบาปต่างๆ ผ่านทางการไม่เชื่อฟังของอาดัม ผู้เป็นบิดาของเราทุกคน ความตายได้ผ่านมายังมนุษย์ทุกคน... เพราะว่ามีมนุษย์ทุกคนได้ทำบาปแล้ว ด้วยเหตุนี้สายใยแห่งชีวิตจึงถูกตัดขาด ความตายคือผลลัพธ์ เราตายแล้วในฝ่ายวิญญาณ ฝ่ายอารมณ์และฝ่ายความคิดเท่าที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย” เราตายแล้วในฝ่ายวิญญาณ “ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า” เรามีเขาวนปัญญาที่มีดบาด... เราไม่เข้าใจ เรามีอารมณ์ที่ตายด้าน เราไม่ได้แสวงหาพระเจ้า “เขาทุกคนหลงทางไปหมด เขาทั้งปวงเป็นคนไร้ค่าเหมือนกันทั้งสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย” มนุษย์ทุกคนจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ – เนื่องจากว่าเราทั้งหลายตายแล้วในการละเมิดและบาปต่างๆ เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์และไม่อาจมองดูบาปเห็นดีด้วยกับบาป หรือยอมให้คนชั่วพ้นผิด เราทั้งหลายจึงไม่สามารถทำสิ่งเหล่านั้นที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้จนกว่าเราจะบังเกิดใหม่ และแม้ว่าดูเหมือนนี้เป็นเรื่องแปลกสำหรับคุณ พระเจ้าก็ไม่ทรงสามารถทำสิ่งที่ทำให้เราพอใจเพื่อเราได้จนกว่าเราจะบังเกิดใหม่ เมื่อเราบังเกิดใหม่ เราก็กลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ (2 คร. 5:17)

มนุษย์โดยธรรมชาติไม่เชื่อฟังพระเจ้า...เขาไม่ยอมอยู่ใต้พระประสงค์ของพระเจ้า และเขาทำเช่นนั้นไม่ได้จริงๆ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมสมาชิกคริสตจักรจำนวนมากไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องได้ --- เดียวพวกเขาดี เดียวพวกเขา ร้าย เดียวพวกเขาอ่อนรน เดียวพวกเขาหมดไฟ พวกเขาตะโกนในระหว่างงานฟื้นฟู จากนั้นก็กลับไปหาโลกเมื่องานฟื้นฟู สิ้นสุดลง คำตอบสำหรับปัญหาของพวกเขาก็คือ พวกเขาไม่เคยถูกสร้างใหม่ในพระเยซูคริสต์เลย

มนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ก็ถูกตัดขาดจากพระเจ้า เขาถูกขายให้ตกเป็นทาส มนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ก็เชื่อฟังนายของตน – พญามาร ในการเชื่อฟังพญามาร มนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าตามธรรมดา ซาดานมีระบบสามชั้นที่มันใช้ทำงาน:

เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา (มธ. 3) พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาและสถิตอยู่บนพระองค์ และพระเจ้าพระบิดาตรัสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก” ทันใดนั้นพระเยซูก็ทรงถูกนำพาโดยพระวิญญาณ

บริสุทธิให้เข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อที่จะถูกทดลองโดยพญามาร (มธ. 4) หลังจากที่พระเยซูได้ทรงอดอาหารเป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พญามารก็ปรากฏตัว – และการสู้รบก็เริ่มต้นขึ้น! ตอนแรกพญามารกล่าวว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร” พระเยซูทรงหิวในขณะนั้น... พระองค์ก็ไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำเลยตลอดสี่สิบวันสี่สิบคืนนั้น แต่พญามารกำลังทดลองพระองค์ให้ใส่ใจเรื่องเล็กน้อย พระเยซูมิได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อที่จะให้อาหารแก่ร่างกาย – พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่จะช่วยจิตวิญญาณให้รอด และหากพระองค์ทรงเปลี่ยนก้อนหินเหล่านั้นให้กลายเป็นขนมปัง พระองค์ก็คงอยู่กับการทำขนมปังจนพระองค์ไม่มีเวลารักษาคนเจ็บป่วย ทำให้คนตายเป็นขึ้น ทำให้คนโรคเรื้อนหายสะอาดและช่วยคนบาปให้รอด! แน่แน่นอนว่าพระเยซูทรงทราบแผนการของพญามาร และจากมุมมองของมนุษย์ ซาตานก็โจมตีที่จุดอ่อนที่สุด – ความหิว ท่านที่รัก คุณก็รู้ว่าความหิวจะขับเคลื่อนมนุษย์โดยธรรมชาติให้อ่อนวอน ขอยืม ขโมยและฆ่าเพื่อที่จะได้มาซึ่งอาหารเพื่อทำให้ความหิวหายไป พญามารโจมตีพระเยซูตรงจุดอ่อนที่สุด – *ตัณหาของเนื้อหนัง* พระเยซูตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาไม่ได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า”

ซาตานยังไม่ยอมแพ้ มันพาพระเยซูเข้าไปในนครบริสุทธิ ให้พระองค์อยู่บนยอดหลังคาพระวิหารและกล่าวแก่พระองค์ว่า “มีเขียนไว้แล้ว (มีบันทึกไว้ในหนังสือเพลงสดุดี) ว่า ‘พระเจ้าจะกำชับให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้...จงใจลงไปเถิด... มันจะไม่ทำให้ท่านเจ็บหรือ... นั่นคือ ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า!’” พระเยซูตรัสตอบว่า “อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน” มีการทดลองที่เข้ามาผ่านทาง*ความเย่อหยิ่งในชีวิต* หากพระเยซูใจลงจากยอดหลังคาพระวิหารและรอดมาได้โดยไม่บาดเจ็บ พระองค์ก็คงถูกมองว่าเป็นบุคคลที่โดดเด่นยิ่งนัก... พระองค์ก็คงได้แสดงโชว์อันน่าตื่นตาตื่นใจมากๆ

แต่ซาตานก็ยังไม่ยอมแพ้ มันพาพระเยซูขึ้นไปใน “ภูเขาน้ำค้างสูงยิ่งนัก” และแสดงให้เห็นพระองค์เห็นอาณาจักรทั้งปวงของโลก และกล่าวว่า “ดูสิ! ทั้งหมดนี้เป็นของข้า ข้าจะยกให้ผู้ใดก็ตามที่ข้าอยาก สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นข้าจะยกให้ท่านหากท่านจะยอมก้มกราบลงนมัสการข้า!” ดังนั้นพระเยซูจึงสามารถลัดกางเขนและยังกลายเป็นกษัตริย์ของพิภพทั้งสิ้นได้อยู่ แต่กับพระเยซูแล้วไม่มีทางลัด ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า “จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” เมื่อพระเยซูตรัสคำนี้แล้ว ซาตานก็จากไป คุณจะพบเรื่องราวนี้ในหนังสือมัทธิว บทที่สามและสี่ ในหนังสือลูกาบทที่สี่ จงอ่านและศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ได้อย่างตั้งใจ

ยอห์นผู้เป็นที่รัก ใน 1 ยอห์น (หนังสือแห่งความชื่นชมยินดี) บัญชาไว้ว่า “อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น **เพราะว่าสารพัดซึ่งมีอยู่ในโลก** คือ (1) ตัณหาของเนื้อหนัง และ (2) ตัณหาของตา และ (3) ความเย่อหยิ่งในชีวิตไม่ได้เกิดจากพระบิดา แต่เกิดจากโลก และโลกกับสิ่งยั่วยวนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้ก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:15-17) ดังนั้นพญามารจึงทำงานผ่านทางสามช่องทาง เราได้ชี้ให้เห็นแล้วถึงระบบสามชั้นแห่งการทำให้ตกเป็นทาสของบาป

เราได้รับคำเตือนอันจริงจังเกี่ยวกับระบบนี้:

1. โลก – เรา “เคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้” มนุษย์โดยธรรมชาติแล้วดำเนินในทางของโลกเพราะว่าธรรมชาติของเขาตอบสนองต่อความปรารถนาต่างๆของโลก โลกมีสิ่งที่มนุษย์โดยธรรมชาติใฝ่หา

2. เราเคยดำเนินตามคำสั่งต่างๆของซาตาน... “ตามคำสั่งต่างๆของเจ้าแห่งย่านอากาศ” คำกล่าวนี้เปิดเผยให้เราเห็นว่าซาตานมีอำนาจของมันในฟ้าอากาศซึ่งอยู่เหนือเราขึ้นไป และมันเป็นเจ้าแห่งอาณาจักรนั้น ใน 2 คร. 4:3-4 เราได้รับความกระจ่างแจ้งว่าซาตานเป็น “พระของโลกนี้” คนทั้งหลายที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ดำเนินตามเนื้อหนัง “เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังเช่นกัน คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ” นี่เป็นภาพที่ชัดเจนของคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่... ซึ่งถูกควบคุมโดยธรรมชาติที่ถูกกระตุ้นโดยบาป ถูกขับเคลื่อนโดยบาป และตอบสนองต่อบาป ด้วยเหตุนี้จึงพ่ายแพ้ต่อตัณหาอันเสื่อมทราม อธรรม ไม่เป็นตามทางของพระเจ้าและความปรารถนาต่างๆอันโสมม

ส่วนท้ายของข้อสามในบทนี้ของเราพรรณนาถึงคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ว่า “ตามสันดานเราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญา” เราพบในพระราชบัญญัติ 25:2 คำฮีบรูเดียวกับที่ถูกใช้ตรงนี้ในภาษากรีก – และเมื่อแปลตรงตัวมันจะอ่านว่า “บุตรแห่งการถูกโยยตี”... หรือ “สมควรที่จะถูกโยยตี” มนุษย์โดยธรรมชาตินั้นตายแล้วในบาปต่างๆ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าผู้บริสุทธิ์จากเจตจำนงเสรีของเขา ด้วยเหตุนี้เขาจึงสมควรที่จะถูกโยยตี... เขาสมควรที่จะถูกเขียน แต่พระเจ้าทรงให้รอยเขียนเหล่านั้นตกอยู่บนพระเยซู พระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ และที่คุณต้องทำเพื่อที่จะตกนรกหมกไหม้ก็คือเพิกเฉยความรอดอันใหญ่หลวงนั้น!

เพราะเหตุสภาพฝ่ายวิญญาณของมนุษย์โดยธรรมชาติ หนทางเยียวยาสำหรับบาปจึงต้องลงลึกมากกว่าแนวทาง การประพฤติหรืออุปนิสัย มันต้องเริ่มต้นโดยการแก้ไขแหล่งที่มาแห่งชีวิต... ใจ ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสิ่งต่างๆในชีวิต

สองคำแรกในข้อสี่ – “แต่พระเจ้า” – ประกาศถึงจุดพลิกผันของพรหมลิขิตของคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ คนที่หลงหายผู้นำสงสารไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ อาดัมพยายามแล้ว – แต่เขาก็ล้มเหลว คาอินคิดว่าตัวเองทำดีแล้ว – แต่พระเจ้าก็ปฏิเสธเครื่องบูชาผลไม้อันสวยงามของเขา มนุษย์ในสมัยก่อนน้ำท่วมโลกกำลังพัฒนารุดหน้าไป สร้างนครต่างๆ เลี้ยงปศุสัตว์ แต่งเพลง ทำธุรกิจ มีคนทั้งหลายที่มีชื่อเสียงใหญ่โต – พวกมนุษยย์ยักรี แต่พระเจ้าทรงกลับพระทัยที่พระองค์ได้สร้างมนุษยย์ขึ้นมา และทรงประกาศว่าพระองค์จะทำลายมนุษยย์ พระองค์คงจะทำลายทุกชีวิตบนพิภพไปแล้ว – “แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์” (ปฐมก. 6:8) และ “ด้วยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่อหน้า เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก และได้เป็นผู้รับมรดกแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ” (ฮีบ. 11:7)

เมื่อถูกทิ้งให้พึ่งความสามารถตัวเอง การจัดเตรียมของตัวเอง วิธีคิดของตัวเอง มนุษย์ก็ไม่สามารถซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดขึ้นเพราะบาปได้ ความรอดไม่ใช่การซ่อมแซมมนุษยย์เก่า ความรอดคือการสร้างมนุษยย์ใหม่

สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อคนบาปทั้งหลายผู้สมควรตกนรก คือผลลัพธ์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา... แต่ความไพบูลย์ของพระองค์ ทรัพยากรต่างๆของพระองค์ คือตัวพระเจ้าเอง **พระเจ้าทรงเป็นความรัก** – และเพียงเพราะความรักอันใหญ่หลวงของพระองค์ที่มีต่อเราเท่านั้น พระเจ้าโดยพระคุณของพระองค์จึงทรงอนุญาตให้พระเยซูชิมความตายเพื่อเราทุกคน หากไม่เป็นเพราะความไพบูลย์ยิ่งนักแห่งความรักและพระคุณของพระเจ้าแล้ว คุณกับผมก็คงจะตกนรกหมกไหม้ สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเรา พระองค์ได้ทรงกระทำเพราะสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น **พระเจ้าทรงเป็นความรัก!**

อาดัมและเอวาคงเป็นทุกข์ใจยิ่งนักเมื่อพวกเขาารู้ตัวว่าพวกเขาได้ทำสิ่งที่เลวร้ายขนาดไหนลงไป ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยห่มกายด้วยสง่าราศีของพระเจ้า – แต่เมื่อพวกเขาได้รับประทานผลไม้ไม่ต้องห้ามนั้น เครื่องคลุมกายของพวกเขา ก็จากไปและพวกเขาก็จ้องมองดูความน่าละอายแห่งความเปลือยเปล่าของพวกเขา! ช่างเป็นภาพที่ไม่น่าดูเลยสักนิด! มนุษย์ได้สูญเสียสถานะอันบริสุทธิ์ของตนกับพระเจ้าผู้สร้างของเขาไปเสียแล้ว ความตายได้เคลื่อนตัวเข้ามาแล้ว “แต่พระเจ้า” – ทรงเข้ามาแทรกแซง พระเจ้าทรงเปลี่ยนความตายให้กลายเป็นชีวิต พระเจ้าได้ทรงผันความสิ้นหวังให้กลายเป็นความหวัง และเมื่อถึงเวลาครบกำหนดความหวัง การไถ่ ความรอด ความชอบธรรมก็ได้ถูกให้กำเนิด (กท. 4:4)

สามคำยิ่งใหญ่

ที่พรรณนาถึงหนทางแก้อันหาได้เปรียบ

ที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนบาปทั้งหลาย

1. **ความเมตตา:** “แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา...” พระเจ้าทรงมีสิทธิ์ชอบธรรมที่จะดวงการพิพากษา และพระพิโรธให้แก่อาดัม อาดัมได้ทำบาปเสียแล้ว พระเจ้าทรงมีสิทธิ์อันชอบธรรมที่จะดวงการพิพากษาและพระพิโรธให้แก่คุณและผมเพราะว่าเราได้ทำบาปกันทุกคน หากมนุษย์อยากที่จะหนีพ้นจากพระพิโรธของพระเจ้า (ซึ่งเขาสมควรได้รับ) ทางหนีนั้นก็มาได้โดยทางความเมตตาที่เราไม่สมควรได้รับ ความโปรดปรานที่เราไม่สมควรได้รับจากพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงให้เห็นเมื่อพระองค์ทรงสัญญาถึงการเสด็จมาของพระเยซูในปฐมกาล 3:15 เมื่อเวลาครบกำหนดพระเยซูได้มาประสูติ (กท. 4:4) พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนขณะที่พวกมนุษย์ล้อเลียน ยั้มเยาะและเยาะเย้ยพระองค์ (มธ. 27; มก. 15; ยน. 19)

ในความเมตตาพระเจ้าทรงมี: “พระเยซูฮว่าห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วข้าและอุ้มด้วยความเมตตา พระองค์จะไม่ทรงปรักปรำเสมอหรือทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์ พระองค์มิได้ทรงกระทำต่อเราตามเรื่องบาปของเรา หรือทรงสนองตามความชั่วช้าของเรา เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเยซูฮว่าห์ทรงสงสารบรรดาคนที่ยำเกรงพระองค์ฉันนั้น เพราะพระองค์ทรงทราบโครงการของเรา พระองค์ทรงระลึกว่าเราเป็นแต่ผงกลี ส่วนมนุษย์นั้น วันเวลาของเขาเหมือนหญ้า เขาเจริญขึ้นเหมือนดอกไม้ในทุ่งนา เพราะลมพัดผ่านมันไป มันก็สูญเสีย และสถานที่ของมันไม่รู้จักมันอีก แต่ความเมตตาของพระเยซูฮว่าห์นั้นดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ต่อหลานเหลน ต่อบรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์ และระลึกอยู่ที่จะกระทำตามพระบัญญัติของพระองค์” (เพลงสดุดี 103:8-18)

ผมไม่กล้าออกความเห็นเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ข้างบน จงอ่านมันและอ่านมันซ้ำๆ จงเคี้ยวมัน กลืนมันลงไป ย่อยมัน ดำเนินชีวิตตามมัน และตายโดยยึดมันมั่นไว้!

พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในความตายของคนชั่ว ความเมตตาของพระเจ้าอวดอ้างและชื่นชมยินดีในการอภัยโทษสำหรับคนบาปทุกคนที่ยอมกลับใจใหม่และเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า

2. **ความรัก:** “แต่พระเจ้า ... เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น...” ความรัก คือคำๆเดียว

ที่พรรณนาถึงพระลักษณะของพระเจ้า... “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” มันเป็นเรื่องปกติที่ความรักจะทำให้กำเนิดความรัก มันง่ายที่จะรักใคร่สักคนที่รักคุณ ที่จะรักใคร่สักคนที่ทำแต่สิ่งดีงามเสมอเพื่อคุณและพูดสิ่งดีๆเกี่ยวกับตัวคุณ แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น...เสี้อมทรา ม ชั่วร้าย น่ารังเกียจ อธรรม น่าชัง เกลียดชังกันและกัน... พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา พระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลายจนถึงขนาดนั้น พระองค์ทรงรักเราแม้ในยามที่เราตายแล้วในบาปต่างๆ ข้อเท็จจริงที่ว่าสภาพอันสิ้นหวังและไม่น่ารักของเรามีได้ทำให้พระเจ้าปรับโทษเราและสาปแช่งเราก็แสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ความรักของพระองค์นั้นอยู่เหนือจินตนาการแบบมนุษย์มากมายยิ่งนัก เมื่อเราร้องเพลงว่า “เราจะเติมมหาสมุทรด้วยน้ำหมึกได้หรือ และผืนฟ้าถูกทำด้วยแผ่นหนัง ทุกกึ่งก้านบนแผ่นดินโลกเป็นปากกาขนนก และมนุษย์ทุกคนเป็นธรรมาจารย์” เราก็ไม่อาจเขียนหรือพรรณนาถึงความรักของพระเจ้าได้ ความรักเช่นนั้นอยู่เหนือจินตนาการของมนุษย์ ไม่แปลกเลยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเรียกความรักของพระเจ้าว่าเป็น “ความรักอันใหญ่หลวง”

ความรักมีองค์ประกอบสองส่วน:

(ก) ความปรารถนา

(ข) ความปิติยินดี

ความปรารถนา คือแก่นแท้แห่งความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา แม้ในยามที่เรายังเป็นคนบาป ความปรารถนาของพระเจ้า คือการช่วยคนบาปให้รอด ความปรารถนาของพระเจ้า คือการคลุมกายอาดัมด้วยเสื้อที่ทำด้วยหนังสัตว์ อาดัมยอมจำนน... เชื้อฟ่งต่อพระเจ้า – และพระเจ้าก็ทรงคลุมกายเขา พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ผู้ใดพินาศ แต่ให้ทุกคนมาถึงการกลับใจใหม่ “ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” “ผู้ใดที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” “ผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ทิ้งเขาเลย” พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะช่วยคนบาปทุกคนให้รอด

*ความปิติยินดี*ของพระองค์อยู่ในกรณีที่คนบาปถูกทำให้เป็นวิสุทธิชน – โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระเยซูพระบุตรนั้น ผมคิดว่าพวกเราส่วนใหญ่สามารถเข้าใจถึงความปิติยินดีของพระเจ้าในวิสุทธิชนคนหนึ่งได้ ผมเชื่อมั่นเป็นเรื่องง่ายที่จะเห็นว่าพระเจ้าทรงปิติยินดีในคนๆหนึ่งที่ชื่อตรง เทียงธรรม น่ารัก ใจดี มีความเมตตากรุณา ซึ่งครั้งหนึ่งเขาเคยเป็นขี้เมาที่เลวร้าย น่าชัง น่ารังเกียจและโสम्म การได้เห็นบุคคลที่เสี้อมทรา มเช่นนั้นถูกแปลงสภาพให้กลายเป็นวิสุทธิชนย่อมทำให้พระทัยของพระเจ้าชื่นบาน แต่*พระคุณอัศจรรย์*นั้นที่ไพเราะเสนาะหู คือการที่พระเจ้าทรงสามารถรักคนบาปผู้ไม่น่ารักซึ่งตายแล้ว เสี้อมถอย และเน่าเฟะในบาปได้

บางทีคุณอาจไม่ชอบสำนวนที่ว่า “เน่าเฟะในบาป” สมมติว่าเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์พรรณนาถึงคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่:

“เพราะว่าจากภายในมนุษย์คือจากใจมนุษย์ (คนทั้งหลายที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่) มี

ความคิดชั่วร้าย การเล่นชู้ การล่องประเวณี การฆาตกรรม การลักขโมย การโลภ ความชั่ว การล่อลวงเขา ราคะ ตัณหา แวตตาอันชั่วร้าย การหมิ่นประมาท ความเย่อหยิ่ง ความโหด

สารพัดการชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และทำให้มนุษย์เป็นมลทิน” (มาระโก 7:21-23)

หากข้อพระคัมภีร์นั้นไม่ได้พิสูจน์ให้คุณเห็นว่าภายในคนทุกคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่มีถึงขยะฝายวิญญาณ ก็จงฟัง

ข้อนี้:

“จิตใจก็เป็นตัวล่องลงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเสื่อมทรามอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า” (เยเรมีย์ 17:9)

คนทุกคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ที่อ่านข้อความเหล่านี้มีใจที่สามารถผลิต สร้างและส่งมอบความชั่วร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งที่ถูกให้เป็นรายการไว้ในมาระโก 7:21-23 วิธีเดียวที่จะรับประกันตัวคุณเองได้ว่าคุณจะไม่ปฏิบัติความชั่วร้ายเหล่านี้ คือการมอบใจของคุณไว้กับพระเจ้าและยอมให้พระองค์จัดใจนั้นออกไปโดยการผ่าตัดแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และใส่ใจใหม่เอี่ยมไว้แทนที่มัน!

นั่นเป็นไปได้หรือ? เราจะดูในพระคัมภีร์ของเราเพื่อที่จะทราบได้:

“เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้าด้วย” (อสค. 36:26)

3. **พระคุณ:** นิยามเก่าแก่ของคำว่าพระคุณที่ผู้เชื่อส่วนใหญ่ยอมรับ คือ “ความโปรดปรานที่ไม่สมควรได้รับของพระเจ้า” แน่่อนว่านั่นเป็นนิยามที่จำกัดมากๆของคำว่าพระคุณ จงอ่านเรื่องราวการทนทุกข์ของพระเยซูในหนังสือหมวด ศาสดาพยากรณ์ เพลงสดุดีและข่าวประเสริฐสี่เล่มนั้น – และจากนั้น:

“เพราะว่าได้ทรงประทานพระราชบัญญัตินั้นทางโมเสส ส่วน**พระคุณและความจริง**มาทางพระเยซูคริสต์”

(ยอห์น 1:17) พระคุณ คือ “พระกรุณาและความรักของพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราที่มีต่อมนุษย์... มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง” (ทิตัส 3:4-5) ดังนั้นพระคุณจึงถูกวางในข้อพระคัมภีร์ต่างๆโดยอยู่ตรงข้ามกับพระราชบัญญัติของโมเสสอยู่เสมอ ภายใต้พระราชบัญญัติของโมเสส พระเจ้าทรงเรียกร้องความชอบธรรมจากมนุษย์ แต่ภายใต้พระคุณ พระเจ้าในพระคริสต์**ประทาน**ความชอบธรรมแก่มนุษย์ (จงศึกษาโรม 3:21-22, โรม 8:4, โรม 10:4, ฟป. 3:9, โรม 3:20)

พระราชบัญญัติมาทางโมเสส พระราชบัญญัติถูกเชื่อมโยงกับโมเสสและการประพฤติ พระคุณมาทางพระเยซูคริสต์ – ใช่แล้วครับ พระคุณ คือพระเยซูคริสต์ – และกลายเป็นของเราโดยความเชื่อ (ยอห์น 1:17, โรม 10:4-10, อฟ. 2:8-9, ทิตัส 2:11) พระราชบัญญัติมอบพระพรต่างๆให้แก่คนดี – แต่พระคุณมอบความรอดให้แก่คนเลว... ใช่แล้วครับ แก่คนที่เลวร้ายที่สุด (จงศึกษาอพยพ 19:5, อฟ. 2:1-9, ทิตัส 2:11-15) พระราชบัญญัติเรียกร้องให้พระพรต่างๆถูกแลกมาด้วยการประพฤติต่างๆอันชอบธรรม แต่พระคุณเป็นของขวัญให้เปล่าจากพระเจ้า โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ โดยพระคุณ... ของขวัญของพระเจ้า (จงศึกษาปบญ. 28:1-6, อฟ. 2:8, โรม 4:4-5)

ยุคแห่งพระคุณได้เริ่มต้นด้วยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า (จงศึกษาโรม 3:24-26 และโรม 4:24-25) ตั้งแต่กางเขนนั่นเป็นต้นมา ความรอดก็ไม่ได้พึ่งพาการปฏิบัติต่างๆทางศาสนาอย่าง เช่น พิธีกรรมต่างๆ เทศกาลเลี้ยง การรักษาวินสบบาโต การชุมนุมกัน ฯลฯ ความรอดพึ่งพาการต้อนรับพระเยซู ในยุคสมัยนี้เราได้รับความรอดหรือพินาศเพราะเราต้อนรับหรือปฏิเสธพระเยซู การทำดีไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับความรอด การทำดีเป็นหลักฐานหรือผลของความรอด (จงตั้งใจศึกษายอห์น 1:12-13, ยอห์น 3:36, ยอห์น 5:24, มธ. 21:37, มธ. 22:42, ยน. 15:22-25, ฮบ. 1:1-3, 1 ยอห์น 5:10-12)

ไม่มีใครเคยได้รับความรอดโดยการรักษาพระราชบัญญัติ คนเดียวเท่านั้นที่เคยรักษาพระราชบัญญัติ คือพระเยซู

คริสต์เจ้า (มธ. 5:17, ยน. 17) ไม่มีผู้ใดเว้นแต่พระเยซูเคอเรียลพระราชบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ – และพระราชบัญญัติของพระเจาก็เรียกร้องความสมบูรณ์แบบ หากเราละเมิดแม้เพียงข้อเล็กน้อยที่สุด เราก็คิดทุกข้อ พระราชบัญญัติของพระเจ้ามักได้ถูกประทานให้เพื่อช่วยผู้คนให้รอด: “เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเนื้อหนังคนหนึ่งคนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าได้โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ” (รม. 3:20) พระราชบัญญัติเรียกร้องมาตรฐานการประพฤติในระดับหนึ่ง... มาตรฐานหนึ่งซึ่งต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดต่างๆอันชอบธรรมของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ และเมื่อมนุษย์ก้าวข้ามข้อกำหนดเหล่านี้ เขาก็เป็นคนบาปโดยอัตโนมัติ เป็นศัตรูต่อพระเจ้า มนุษย์ทุกคนได้ก้าวข้ามข้อกำหนดเหล่านั้นแห่งพระราชบัญญัติเสียแล้ว

พระราชบัญญัติปรับโทษมนุษย์เพราะการที่เขาไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระราชบัญญัติ อย่างไรก็ตาม พระคุณของพระเจาก็จัดหาและตอบสนองความต้องการต่างๆของมนุษย์ พระคุณจัดหาความชอบธรรมนั้นซึ่งความชอบธรรมของพระเจ้าเรียกร้องภายใต้พระราชบัญญัติ พระคุณจัดหาสิ่งที่พระราชบัญญัติไม่อาจจัดหาให้ได้ พระราชบัญญัตินั้นอ่อนแอเพราะเนื้อหนัง (โรม 8:1-3) แต่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงทำให้พระคริสต์พระบุตรเป็นความบาปเพื่อเราทั้งหลาย (2 คร. 5:21) เพื่อที่เราทั้งหลายในพระเยซูจะถูกทำให้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้า เมื่อเราถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ เราก็คือผู้ชอบธรรมพอๆกับที่พระเยซูทรงเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เราก็คือบริสุทธิ์พอๆกับพระโลหิตที่ปกคลุมเรา เราก็คือชอบธรรมพอๆกับพระลักษณะของพระเจ้าที่สถิตอยู่ภายใน (2 ปต. 1:4) เพราะเหตุความชอบธรรมนั้นที่ถูกจัดทำให้โดยพระคุณของพระเจ้า พระเจ้าจึงไม่ลงโทษมนุษย์ตามที่เขาสมควรได้รับ...พระองค์ทรงมองข้ามความชั่วช้าและโทษอันสาสมของมนุษย์ราวกับว่ามนุษย์ไม่เคยทำบาปเลย มันไม่ใช่คุณความดีของมนุษย์ที่ทำให้เราเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้า แต่เป็นคุณความดีของพระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ คือพระเยซูผู้ทรงรับสภาพกายเนื้อหนัง เพราะว่าความตายไม่อาจฉุดรั้งพระองค์ไว้ได้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิรันดร์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เมื่อเราได้รับความรอดเราก็ถูกใส่ไว้ในพระคริสต์ เรากลายเป็นผู้บริสุทธิ์เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ (คส. 1:27, คส. 3:3, กท. 2:20) มนุษย์โดยธรรมชาตินั้นตายแล้วในบาปต่างๆ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรได้รับพระพิโรธของพระเจ้า มนุษย์โดยธรรมชาติไม่สามารถแก้ไขทางประพฤติชั่วๆของตนที่มีต่อพระเจ้าได้ เขาไม่สามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับโทษอันสาสมของเขาจากพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้มนุษย์โดยธรรมชาติจึงพบว่าตัวเองอยู่ในความมืดและความสิ้นหวัง – ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หมดหวัง และมุ่งหน้าสู่รกรก “แต่พระเจ้า...” ในความเมตตาและความรักของพระองค์ได้ทรงทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระเจ้าทรงแก้ไขทุกสิ่งแล้วและได้จัดเตรียมทางหนีโดยความเมตตาของพระองค์ ความรักของพระองค์และพระคุณของพระองค์แล้ว ความเมตตาของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าและพระคุณของพระเจ้า คือแหล่งที่มาและเคล็ดลับเดียวแห่งความรอดอันเปี่ยมสง่าราศีของเราทั้งหลาย

พระเจ้าทรงเป็น “เพลิงที่เผาผลาญ” (ฮบ. 12:29) แต่พระเจ้ายังทรงเป็นพระเจ้าแห่ง “พระกรุณาอันเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาอันอ่อนโยน” เช่นกัน

ผลลัพธ์ต่างๆของความเมตตา ความรักและพระคุณของพระเจ้า

1. ในพระคริสต์บัดนี้เราถูกชุบให้เป็นขึ้นจากพวกคนตายแล้ว

เพราะเหตุความเมตตา ความกรุณาและพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เราทั้งหลายผู้ที่เชื่อก็ถูกชุบให้เป็นขึ้นจากสภาพที่ตายแล้วแห่งบาป ขอบคุณพระเจ้า มันเป็นกริยาอุปนิสัย: “ถูกชุบให้เป็นขึ้นแล้ว!” เราไม่ได้จะถูกชุบให้เป็นขึ้น เราไม่ได้กำลังถูกชุบให้เป็นขึ้น ความรอดไม่ใช่กริยาอุปนิสัย และไม่ใช่รูปปัจจุบันที่ดำเนินอยู่ ไม่ใช่บางส่วนและไม่ใช่แบบผ่อนส่งด้วย เราถูกชุบให้เป็นขึ้นจากพวกคนตายในทันที ในช่วงเสี้ยววินาทีนั้นที่เราต้อนรับพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซูด้วยความเชื่อ

เพราะพระคุณพระเจ้า (ฮบ. 2:9) พระเยซูจึงได้รับอนุญาตให้ชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน เพื่อที่จะชาบซึ้งกับความจริงฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้งซึ่งถูกสอนตรงนี้ เราต้องศึกษาโรม 6:1 อีกหน เรา – พวกเราทุกคน – สมควรตายและตกนรก เพราะเราทุกคนได้ทำบาป แต่พระองค์ (พระเจ้า) ทรงนับว่าพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์สมควรได้รับความตายเพื่อเราและเพราะเห็นแก่เรา กล่าวในแง่การพิจารณาคดีแล้ว พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์แทนเราและเราตายพร้อมกับพระองค์: “เราได้ตายแล้ว – และชีวิตของเราถูกซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” (คส. 3:3) ในทำนองเดียวกัน เราถูกชุบให้เป็นขึ้นกับพระองค์... ไม่ใช่จะถูกชุบ แต่บัดนี้เราถูกชุบให้เป็นขึ้นกับพระองค์แล้ว ผู้เชื่อแท้ไปสวรรค์แน่นอนพอๆกับที่พระเยซูเสด็จไปสวรรค์แน่นอน – และพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นในขณะนี้! ในทางตำแหน่งเรานั่งอยู่กับพระองค์แล้วตอนนี้ ผมรู้นั่นเป็นเรื่องที่เปี่ยมสง่าราศีเกินกว่าความเข้าใจของมนุษย์ ผมขอรับสารภาพว่าผมไม่เข้าใจมัน แต่ผมเชื่อมั่นเพราะว่ามันเป็นข้อพระคัมภีร์ล้วนๆอันปราศจากการแต่งแต้มของความคิด เหตุผล การคาดเดา หรืออรรถกถาของมนุษย์ พระเยซูได้สิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงถูกฝังไว้และพระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว

บัพติศมาแบบคริสเตียนมีไว้สำหรับผู้เชื่อเท่านั้น – และหากคุณยังไม่ได้รับบัพติศมาตั้งแต่คุณได้เชื่อ คุณก็ยังไม่ได้รับบัพติศมาแบบคริสเตียน บัพติศมาแบบคริสเตียน คือพิธีหนึ่งของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ซึ่งบอกเป็นนัยว่าพวกเราได้ตายไปกับพระเยซูแล้ว ถูกฝังไว้กับพระองค์และถูกชุบให้เป็นขึ้นเพื่อที่จะดำเนินชีวิตใหม่ บัพติศมาด้วยน้ำไม่ได้ช่วยเราให้รอด บัพติศมาด้วยน้ำไม่ได้ชำระบาปของเราออกไป บัพติศมาด้วยน้ำไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอันใดกับการไถ่เลย แต่เราควรรับบัพติศมาด้วยความเชื่อฟัง เพื่อที่จะทำให้การกระทำต่างๆอันชอบธรรมสำเร็จทุกประการ เราไม่สามารถมีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆอันชอบธรรมจนกว่าเราถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมแล้วในพระเยซู ผ่านทางการไถ่นั้นซึ่งอยู่ในพระโลหิตของพระองค์ ซึ่งเรารับเอาด้วยความเชื่อ

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ทรงถูกฝังไว้และทรงเป็นขึ้นแล้ว และเมื่อเราต้อนรับพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระองค์ เราก็ตายและถูกชุบให้เป็นขึ้นกับพระองค์ “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว (การตรึงกางเขนหมายถึงความตาย) แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ (ตอนนั้นข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนเมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าก็มีชีวิตอยู่) ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำรงอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำรงอยู่โดยอาศัยความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กท. 2:20) กรุณาตั้งใจศึกษา คส. 2:20 และ คส. 3:4 และศึกษา โรม 6:8-13 ด้วย

2. บัดนี้เรานั่งกับพระคริสต์ในสวรรค์สถาน

พระเยซูได้สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝังไว้ ทรงเป็นขึ้นใหม่ ทรงปรากฏแก่ผู้เชื่อทั้งหลาย ทรงถูกรับขึ้นไปในสง่าราศีและ พระองค์จะเสด็จมาอีกที (จงศึกษาบทที่สิบห้าทั้งบทของ 1 โครินธ์)

เราได้ตายในพระเยซู เราได้ถูกฝังไว้ บัดนี้เราเป็นขึ้นแล้ว และ**เดี๋ยวนี้**เรานั่ง (กริยา रूपปัจจุบันกาล) กับพระเยซู – ในพระเยซู – ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา ท่านที่รัก ผมไม่กล่าวอ้างว่าผมเข้าใจเรื่องนี้ – แต่ผมก็ไม่กล้า ปฏิเสธที่จะเชื่อเรื่องนี้เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเปิดเผยข้อเท็จจริงอันเปี่ยมสง่าราศีนี้แก่ใจอันไม่คู่ควรของผม แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงใส่ความมั่นใจอันเหลือล้น นำตะลึงและนำประหลาดนี้ไว้ในใจของผมแล้ว นี่ผมได้ยินคุณพูดไข่มุมว่า “ฉันยอมรับเรื่องนี้ไม่ได้... ฉันเชื่อเรื่องนี้ไม่ได้”... เมื่อกี้คุณพูดแบบนี้ไข่มุมครับ? หากคุณพูดแบบนี้ ฉันเพื่อนที่รัก บางทีคุณควรเช็คดูสิว่าใจของคุณได้ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่แล้วหรือยัง เพราะว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะไม่ยอมเชื่อสิ่งต่างๆของพระวิญญาณ คนที่บังเกิดใหม่แล้วนั้นยอมรับสิ่งต่างๆของพระวิญญาณเพราะว่าพระองค์ (พระวิญญาณ) ทรงเป็นครูแห่งพระวจนะ พระองค์ทรงดลใจคนบริสุทธิ์ทั้งหลาย พวกเขาเขียนข้อความของพระเจ้าลงไป – และเนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้แต่งพระคัมภีร์ พระองค์จึงทรงสามารถสอนเราได้อย่างแน่นอน – ใช่แล้วครับ คือสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้า

คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธเรื่องพระกายของพระคริสต์ซึ่งเป็นเรื่องลึกลับ (คริสตจักรที่ไม่ปรากฏแก่สายตา) ก็ไม่อาจเข้าใจหรือยอมรับสิ่งที่ผมเพิ่งกล่าวไปนั้นได้ แต่เรารู้ว่าคริสตจักร**คือ**พระกายของพระองค์ ... เรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นศิระษะและรากฐาน เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ และในทางตำแหน่งแล้วเราก็นั่งอยู่กับพระองค์ผู้เป็นประมุขของคริสตจักร “ในพระองค์” เรานั่งอยู่ในสวรรค์สถานอย่างแท้จริง ช่วงเป็นภาพที่ตรงข้ามกันเหลือเกินกับสิ่งที่เราเคยเป็นก่อนที่เราได้กลายเป็นผู้เชื่อ!

3. ในพระคริสต์เรามีอนาคตอันเปี่ยมสง่าราศี

“(พระเจ้า) ทรงให้เราเป็นขึ้นมากับพระองค์ และทรงโปรดให้เรานั่งในสวรรค์สถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์” ด้วยเหตุผลเดียวเท่านั้น:

“เพื่อว่าในยุคต่อ ๆ ไป พระองค์จะได้ทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้น ในการซึ่งพระองค์ได้ทรงเมตตาเราในพระเยซูคริสต์” พระเจ้าจะทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้นในความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเราทั้งหลาย นี่เป็นประโยชน์ในอนาคตแห่งการไถ่ของเรา เราถูกซบให้เป็นขึ้น (บัดนี้ – กริยา रूपปัจจุบันกาล) – เรานั่ง (เดี๋ยวนี้) กับพระเยซูในสวรรค์สถาน – แต่เราจะถูกวางจัดแสดงในสวรรค์สถานในหลายยุคที่จะมานั้น ข้อเท็จจริง (หรือประโยชน์) อันเปี่ยมสง่าราศีนี้ของการไถ่เป็นเรื่องแปลกสำหรับคริสเตียนส่วนใหญ่... พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้

ในวันยิ่งใหญ่อันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อพระเยซูทรงถูกสำแดงในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ เรา (คริสตจักร เจ้าสาว) จะอยู่ในนครขาวดงไข่มุกนั้นซึ่งบัดนี้กำลังถูกจัดเตรียมไว้สำหรับเรา (ยน. 14:1-6, วว. 21:1-27) วิวรรณ์ 21:9 บอกเราว่า “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาหาข้าพเจ้า และพูดกับข้าพเจ้าว่า “เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก” จากนั้นยอห์นก็ถูกพาเข้าไปในภูเขาสูงใหญ่ลูกหนึ่งและเขาได้เห็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ นครขาวดงไข่มุกลอยลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ นครขาวดงไข่มุกนั้น คือสถานที่ที่พระเยซูทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ในพระนิเวศน์ของพระบิดาเรามี

คฤหาสน์หลายแห่ง...เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย” สถานที่ที่กำลังถูกจัดเตรียมสำหรับเจ้าสาว (คริสตจักร) คือนครขาวดุงไข่มุกนั้น

มีสวรรค์อยู่สามแห่งซึ่งถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ ใน 2 โครินธ์ 12:1-3 เปาโลกล่าวชัดเจนถึงสวรรค์ชั้นที่สาม หากมีสวรรค์ชั้นที่สาม ก็จำเป็นต้องมีสวรรค์ชั้นที่หนึ่งและสวรรค์ชั้นที่สอง สวรรค์ชั้นที่หนึ่ง คือที่ๆก่อนเมฆทั้งหลายอยู่ สวรรค์ชั้นที่สอง คือที่ๆดาวเคราะห์และหมู่ดาวทั้งหลายอยู่ สวรรค์ชั้นที่สาม คือพระนิเวศของพระเจ้า – เมืองบรมสุขเกษม เราจะมีสวรรค์ใหม่ แผ่นดินโลกใหม่ – และนครขาวดุงไข่มุกนั้น

สวรรค์ใหม่นั้น คือสวรรค์ชั้นบรรยากาศที่อยู่เหนือเราซึ่งจะถูกช่วยให้รอดพ้น – พวกภูติผีปีศาจจะถูกขจัดออกไป และทั้งลงนรกและเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศจะถูกโยนลงไปในเหวที่ไม่มีก้น เราจะมีสวรรค์ชั้นแรกอันใหม่

สวรรค์ชั้นที่สองจะถูกบูรณะใหม่ – ดวงดาวและดาวเคราะห์ทั้งปวงจะร่วงหล่น ดวงจันทร์จะหดยด้วยเลือด ดวงอาทิตย์จะไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไปเพราะว่าพระเยซูจะทรงเป็นความสว่างของสิ่งทรงสร้างใหม่ของพระเจ้า

นครขาวดุงไข่มุกนั้นจะถูกแขวนไว้ระหว่างพระนิเวศของพระเจ้ายกกับแผ่นดินโลกใหม่ และมันจะเป็นบ้านของคริสตจักร... ทุกคนที่ได้รับความรอดโดยพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า สิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้า – ผู้คนบนแผ่นดินโลกใหม่ พวกทูตสวรรค์ในสวรรค์ (พระนิเวศของพระเจ้า) – จะเห็นนครขาวดุงไข่มุกนั้น และจะเป็นประจักษ์พยานตลอดชั่ววันรันดร์กาลถึงการสำแดงพระคุณอันอุดมเหลือล้นของพระเจ้าที่นำมาซึ่งเจ้าสาวนั้น คือมเหสีของพระเมษโปดก ดังนั้น... เหตุการณ์อันเปี่ยมสง่าราศีนี้รอคอยอยู่เบื้องหน้าในหลายยุคสมัยที่จะมานั้น

ในเอเฟซัส 2:8-10 เรามีแหล่งกำเนิดและผลลัพธ์ของความรอด ... โดยพระคุณ ผ่านทางความเชื่อ ท่านทั้งหลายได้รับความรอด... มันเป็นของขวัญของพระเจ้า ไม่ใช่จากตัวท่านทั้งหลายเอง เรามีความแน่นอนแห่งความรอด “ท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้ว!” เรามีข้อเท็จจริงซึ่งถูกนำเสนออย่างชัดเจนว่าความรอดเป็นของขวัญของพระเจ้า...มนุษย์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอันใดกับการไถ่เลย บรรดาผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่าคำว่า “มันเป็น” ไม่ถูกพบในเนื้อความภาษากรีก เอเฟซัส 2:8 ควรอ่านว่า “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช่โดยตัวท่านทั้งหลายเอง: ของขวัญของพระเจ้า”

ผมวางใจว่าคุณจะยอมรับข้อความที่ผมจะกล่าว เพราะว่าผมมีข้อพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนมัน: ความรอดเป็นมาจากพระเจ้า ผ่านทางพระเจ้า ของขวัญของพระเจ้าล้วนๆ (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ในทุกรายละเอียด) ไม่มีสิ่งที่มีมนุษย์สามารถทำ เป็น กล่าวหรือให้จะเพิ่มเข้ากับการไถ่ของพระเจ้าได้แม้เพียงสักนิดเดียว นี่คือนิยามที่ผมหมายถึง: เรารอดโดยพระคุณ พระคุณ คือความโปรดปรานของพระเจ้าที่เราไม่สมควรได้รับ พระคุณจัดทำให้เราในสิ่งที่เราไม่สมควรได้รับ พระคุณทำการช่วยให้รอด แต่พระคุณกลายเป็นของเราโดยความเชื่อ เราแสดงความเชื่อออกมา – แต่เราแสดงความเชื่อนั้นออกมาได้อย่างไร? ทำไมเราถึงแสดงความเชื่อนั้นออกมา? เราได้ความเชื่อนั้นมาจากไหน? “...ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็โดยพระวาทะของพระเจ้า” (โรม 10:17) ดังนั้นคุณเห็นแล้วว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ในเริ่มแรกนั้นทรงทำให้ความรอดสมบูรณ์แบบแล้ว ทรงทำให้ความรอดสมบูรณ์แล้ว และในกาลครบกำหนดทรงนำเสนอความรอดแล้ว ที่คุณหรือผมทำได้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้รับความรอด คือได้ยินข่าวประเสริฐ และต้อนรับพระเยซูผ่านทางความเชื่อนั้นซึ่งถูกนำมาสู่ใจของเราโดยการได้ยินข่าวประเสริฐ ท่านที่รัก มันเป็นมาจากพระเจ้าล้วนๆ ผมประกาศข่าว

ประเสริฐมาตลอดหลายปี และสิ่งที่ยากที่สุดบนแผ่นดินโลกนี้สำหรับผมที่จะทำให้ผู้คนเข้าใจก็คือ ข้อเท็จจริงตามพระคัมภีร์ที่ว่ามนุษย์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดได้ – และมนุษย์ไม่สามารถช่วยเหลือพระเจ้าในการช่วยเขาให้รอดได้ด้วย ความรอดเป็นมาจากพระเจ้าล้วนๆ

เอเฟซัส 2:10 บอกเราว่า “เราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์” เราที่รอดแล้วเป็นผลิตภัณฑ์แห่งพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า เราไม่ได้เป็นอย่างที่เราเป็นเพราะการกระทำ การลงแรงหรือคุณความดีใดๆ ในส่วนของเราเลย เราเป็นผลงานของพระเจ้า เราเป็นผลิตภัณฑ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้า

คริสเตียนทั้งหลายไม่ได้ถูกผลิตออกมาจากผลิตภัณฑ์อื่นๆเพื่อทำให้เราเป็นคนที่ดีขึ้น เรา “ถูกสร้าง”... ไม่ใช่ถูกให้การศึกษา ไม่ได้ถูกฝึก ไม่ได้ถูกบ่มเพาะ ไม่ได้ถูกยกเครื่องใหม่ ถูกซ่อมหรือถูกใส่ในสภาพชั้นหนึ่ง เรา “ถูกสร้าง” ทุกวันนี้นักเทศน์หลายพันคนกำลังเอาการศึกษามาแทนที่การถูกสร้างใหม่ เอาศาสนามาแทนที่การกลับใจใหม่ เอาการประพฤติมาแทนที่พระคุณ แต่ “ผู้ใดจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ นอกเสียจากว่าผู้นั้นได้บังเกิดใหม่” มนุษย์โดยธรรมชาติต้องถูกสร้างในพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะทำให้เขากลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยการจัดการและการประกอบกิจแห่งพระคุณของพระเจ้าของเรา

มนุษย์คนแรก (อาดัม) ได้กลายเป็นคนบาปที่ตายแล้วเพราะความไม่เชื่อฟัง อาดัมคนที่สอง (พระเยซูคริสต์) ได้มารับสภาพเนื้อหนัง และในเนื้อหนังนั้นทรงกระทำสิ่งที่อาดัมคนแรกล้มเหลวที่จะกระทำ... พระองค์ทรงพิชิตโลก เนื้อหนังและพญามาร ความตาย นรกและหลุมศพ ด้วยเหตุนี้ “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว” (2 คร. 5:17) พระเจ้าไม่ได้ซ่อมแซมมนุษย์โดยธรรมชาติ... พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ใหม่ขึ้นภายใน คนที่บังเกิดอย่างแท้จริงโดยพระวิญญาณ ถูกสร้างใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ถูกช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้า ก็เป็น**สุดยอดผลงานแห่งกิจการทรงสร้างทั้งสิ้นของพระเจ้า**

ความรอดไม่ได้เป็นมาโดยการประพฤติ แต่ความรอดนั้นเป็นไปเพื่อ “ให้เข้าสู่การงานที่ดี” โดยการงานที่ดีต่างๆของเรา เราก็พิสูจน์แก่ตัวเราเองและแก่เพื่อนมนุษย์ว่าเราได้รับความรอดแล้ว ยกอบประกาศว่า “เพราะกายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้น ตายแล้วฉันใด ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้วฉันนั้นเช่นเดียวกัน” (ยากอบ 2:26) มันไม่ใช่ปริมาณของการงานต่างๆ (คุณทำ*เยอะ*ขนาดไหน) ที่พิสูจน์ว่าคุณรอดแล้ว แต่มันคือข้อเท็จจริงที่ว่าการงานที่ดีต่างๆเกิดขึ้นหลังจากความรอดโดยอัตโนมัติ ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเธสะโลนิกาได้พิสูจน์ความรอดของตนโดยการหันมาหาพระเจ้าจากรูปเคารพ เพื่อ*ปรนนิบัติ*พระเจ้า (1 ธส. 1:9) เหล่าผู้เชื่อชาวเมืองเอเฟซัสได้รับสารภาพ นำตำราเวทมนตร์ต่างๆของตนมาเผาต่อหน้าคนทั้งปวง ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าพวกเขาได้ประสบกับความเปลี่ยนแปลงของจิตใจแล้ว (กิจการ 19:18-20) เหล่าผู้เชื่อที่กรุงโรมซึ่งเคยเป็นทาสบาป ได้เชื่อฟังหลักคำสอนเรื่องความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อจากหัวใจ และพวกเขาได้กลายเป็นผู้รับใช้แห่งความชอบธรรมอันนำไปสู่ความบริสุทธิ์ (โรม 6:14-23) การงานต่างๆไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับการไถ่ แต่การงานต่างๆเป็นพยานว่าการไถ่ได้ถูกทำให้เกิดขึ้นแล้วในจิตใจ เราประพฤติเพราะว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า เราไม่ได้ประพฤติเพื่อที่จะพยายามได้สวรรค์ – เราประพฤติเพราะว่าเรากำลังจะไปสวรรค์ ความรอดเป็นมาโดยพระคุณล้วนๆ เป็นของขวัญของพระเจ้า บำเหน็จนิรันดร์ของเราจะถูกตัดสินโดยการงานต่างๆอันสัตย์ซื่อของเรา... หน้าที่ผู้รักขาอันสัตย์ซื่อของเรา (จงตั้งใจศึกษา 1 คร. 3:11-15)

ขอให้ผมได้แบ่งปันกับคุณเกี่ยวกับความจริงประการหนึ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เพิ่งเปิดเผยแก่ผมขณะที่ผมศึกษาและใคร่ครวญข้อความเหล่านี้: เท่าที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ของเรานั้น ในฝ่ายวิญญาณเราทั้งหลายกำลัง *นั่งอยู่* ยกตัวอย่างเช่นในฮีบรู 1:1-3 เราอ่านว่า “ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกผู้พยากรณ์ แต่ในที่สุดท้ายเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างกาลจักรวาลโดยพระบุตร พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสภาพเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระคำรัสอนทรงฤทธิ์ของพระองค์ **เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง** ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน” (หมายเหตุ: เมื่อพระเยซูได้ทำการไถ่สำเร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงประทับนั่ง พระองค์ได้สำเร็จกิจที่พระเจ้าทรงใช้พระองค์ให้กระทำแล้ว) ในข้อพระคัมภีร์นี้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าพระเยซูทรงทำสำเร็จทุกรายละเอียดของการไถ่ตามพิมพ์เขียวและแผนการของพระเจ้า และเมื่อพระองค์ทรงทำการไถ่เสร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงนั่งลง...และสำหรับผมแล้วนั้นก็บอกเป็นนัยถึงชายคนหนึ่งหลังจากการทำงานหนักในไร่ นา ในร้านค้า ในโรงงาน... เมื่อสิ้นวันแล้วเขาก็ไปสู่ความอบอุ่น ที่พักพิงและความปลอดภัยแห่งบ้านของเขา... และเขาก็นั่งลง เมื่อพระเยซูได้ทรงชำระหนี้บาปแล้ว พระองค์ก็ประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ได้ทำการไถ่สำเร็จแล้ว ไม่มีสิ่งใดสามารถถูกเพิ่มเข้าไปอีกโดยพระเจ้าหรือมนุษย์เท่าที่เกี่ยวข้องกับการช่วยจิตวิญญาณให้รอด เมื่อเราวางใจเชื่อพระเยซู การไถ่ของเราก็สมบูรณ์แล้ว... เสร็จสิ้นแล้ว ชั่วเสี้ยววินาทีนั้นที่เราได้รับการบังเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้า เราก็คือลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว เราได้รับการไถ่อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์แล้ว เราถูกพาออกไปจากตลาดค้าทาสแห่งบาปและถูกให้เข้าไปอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว – ไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นลูกคนหนึ่ง

เมื่อเด็กทารกแรกเกิดเข้ามาสู่บ้าน วินาทีนั้นที่เขาถูกให้กำเนิด เขาก็เป็นลูกคนหนึ่งแล้ว... เขาเป็นร่างกายหนึ่ง – ซึ่งยังไม่โตเต็มที่ แต่เป็นบุคคลหนึ่งที่มีชีวิต เป็นร่างกายที่ครบสมบูรณ์ มันก็เป็นเช่นนั้นด้วยในเรื่องของการไถ่: เรากลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซู และเมื่อเราได้รับความรอดแล้ว (เท่าที่เกี่ยวข้องกับการไถ่) เราก็นั่งลงเพื่อพักผ่อนในสวรรคสถานกับพระเยซูจนกว่าจะถึงวันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อเราจะได้รับร่างกายอันมีสง่าราศีของเราเพื่อครอบครองกับพระเยซู ดังนั้นบัดนี้ เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วก็กำลังพักอยู่...เรากำลังนั่งอยู่กับพระเยซูเท่าที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ แต่จงสังเกตว่า: เรากำลังเดินอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ มนุษย์ภายใน ซึ่งเป็นจิตวิญญาณ กำลังนั่งอยู่กับพระเยซูในสวรรคสถาน แต่เรากำลังเดินอยู่บนโลก... คนสัตย์จริง คนต่างถิ่น เราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ เราถูกสร้างในพระเยซูคริสต์ให้เข้าสู่การงานที่ดีต่างๆ พระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้า “เพื่อให้เราดำเนินตามนั้น” ผู้เชื่อจึงเคลื่อนไหวตลอด ไม่เคยอยู่นิ่ง โดยเดินเพื่อพระเยซูเสมอ “เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” นั่นคือเหตุผลที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของพวกท่าน เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต!” (โรม 12:1) “จงให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรม!” (โรม 6:13) เราควรเดินทุกวัน ทำงานทุกวันในแบบที่คนอื่นจะเห็นการดำเนินของเราและการงานต่างๆของเรา และถวายเกียรติแด่พระเจ้าเพราะการทรงสำแดงอัศจรรย์แห่งพระคุณในชีวิตของเรา!

พระเจ้าพระบุตรทรงประทับนั่งอยู่เคียงข้างพระเจ้าพระบิดาในสวรรค์ – แต่พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลัง

เสด็จดำเนินอยู่บนโลก... ทรงพ้องใจคนบาป ชักนำคนบาปให้มาหาพระเจ้า ทรงสถิตอยู่ภายในและให้ความมั่นใจแก่ผู้เชื่อ ทรงนำผู้เชื่อไปในวิถีแห่งความชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระนามของพระเยซู ในเอเฟซัส 2:6 เรานั่งอยู่กับพระเยซู ในเอเฟซัส 2:10 เราดำเนินไปกับพระวิญญูณบริสุทธิ “...จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญูณและท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กท. 5:16)

พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ทำลายเครื่องกั้นกลางระหว่างชนชาติ

ข้อ 11-13 “เหตุฉะนั้นท่านจงระลึกว่า เมื่อก่อนท่านเคยเป็นคนต่างชาติตามเนื้อหนัง และพวกที่ถือการเข้าสู่หนัตซึ่งกระทำแก่เนื้อหนังด้วยมือเคยเรียกท่านว่า เป็นพวกที่มีได้เข้าสู่หนัต จงระลึกว่า ครั้นนั้นท่านทั้งหลายเป็นคนอยู่นอกพระคริสต์ ขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอลและไม่มีส่วนในบรรดาพันธสัญญาซึ่งทรงสัญญาไว้ นั้น ไม่มีที่หวัง และอยู่ในโลกปราศจากพระเจ้า แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกลได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์”

จนถึงข้อ 11 เราได้พูดถึงบุคคลต่างๆ-- ไม่ว่าจะในฐานะคนบาป หรือในฐานะบุตร... รอดหรือพินาศ แต่ตรงนี้เราผ่านเข้าสู่ความจริงประการหนึ่งอันลึกล้ำกว่าเดิม: เราเห็นได้ชัดว่าพระโลหิตของพระเยซูทำลายเครื่องกั้นกลางทั้งสิ้นระหว่างชนชาติ... ยิวและต่างชาติกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในพระกายของพระคริสต์ แน่นนอนว่าพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ช่วยคนแต่ละคนให้รอด และความรอดก็เป็นการกระทำเป็นรายบุคคล แต่มันกินความหมายมากกว่านั้น

แน่นนอนว่าพระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบุคคล – แต่คำบัญชาของพระองค์คือ “ข้าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”... ยิว ต่างชาติ รวย จน ทาสหรือไท พระองค์ “ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชนชาติจากสายเลือดอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก” ในพระคริสต์เราทั้งหลายมีสังคมใหม่แล้ว ผมไม่รู้จักบทไหนในพระคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นถึงพระคุณของพระเจ้าที่มีมาสู่มนุษย์ทุกคนอย่างชัดเจนมากกว่าไปบทที่สี่ของหนังสือยอห์น จงศึกษาบทนั้นทั้งบท หญิงชาวสะมาเรียคนนั้นได้พบกับพระเยซูที่บ่อน้ำนั้น และพระองค์ทรงขอน้ำดื่มจากนาง นางไม่อาจเข้าใจได้ว่าพระองค์ซึ่งเป็นคนยิว – แต่มาขอน้ำดื่มจากหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่ง พระเยซูตรัสแก่นางว่า “ถ้าเจ้าได้รู้จักของประทานของพระเจ้า และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า ‘ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง’ เจ้าจะได้ขอจากท่านผู้นั้น และท่านผู้นั้นจะให้น้ำประกอบด้วยชีวิตแก่เจ้า”

ภาพอันงดงามแห่งความรอดสืบเนื่องต่อมาตรงนี้ จนกระทั่งหญิงผู้นั้นซึ่งได้มายังบ่อน้ำนั้น โดยนำหม้อน้ำเปล่ามาได้กลับไปยังเมืองนั้นพร้อมกับบ่อน้ำแห่งน้ำที่มีชีวิตซึ่งไหลออกจากตัวตอนที่อยู่ลึกข้างในที่สุดของนาง ดังนั้น... ในยุคแห่งพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้านี้ มันไม่ใช่เรื่องยิวหรือต่างชาติอีกต่อไป มันคือทุกประชาชาติ หนึ่งเดียวกันในพระคริสต์... นั่นคือ *ทุกคนที่เชื่อ* ไม่มีความแตกต่างกันเลย

เปาโลเตือนใจผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัส (และคุณกับผม และคนต่างชาติอื่นๆทั้งปวง) ว่าในกาลอดีตเราเคยเป็นคนต่างถิ่นต่อพันธสัญญาของพระเจ้า เป็นคนต่างดาวจากประชาชาติอิสราเอลที่ทรงเลือกสรรไว้ เราเคยเป็น “สุนัข” ต่างชาติ แม้แต่พวกสาวกก็เคยถูกสั่งให้ไปหาพวกแกะหลงแห่งวงศ์วานอิสราเอลและถูกบัญชาให้ไปในทางของคนต่างชาติ พระบัญชานั้นได้ถูกให้แก่เจ็ดสิบคนนั้น และเมื่อหญิงชาวซีเรียฟินิเซียผู้นั้น (คนต่างชาติคนหนึ่ง) มาหาพระเยซู พระองค์ก็ทรงบอกนางว่าชนมภ์มีไว้สำหรับลูกๆ ไม่ใช่สำหรับพวกสุนัข หญิงนั้นตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่านางเป็นคนต่างชาติ และ

นางก็เตือนความจำพระผู้เป็นนายว่าแม้แต่พวกสุนัขก็กินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของลูกๆ คำแปลภาษากรีกตรงตัวในข้อนี้คือ “ลูกสุนัขเหล่านั้น... หรือพวกลูกหมา” และหญิงผู้นี้ เพราะเห็นแก่บุตรสาวของนาง จึงเต็มใจที่จะรับตำแหน่งลูกหมาเพื่อที่จะรับพระพรจากพระเยซูเจ้า พระเมฆโปดกของพระเจ้า พระเยซูทรงบอกนางด้วยถ้อยคำมากมายว่า “เพราะความเชื่อของเจ้า สวรรค์ก็คอยรับใช้เจ้าแล้ว” (มธ. 15:22-28)

ใช่แล้วครับ เปาโลเตือนใจเราว่าเราเคยเป็นคนต่างชาติในเนื้อหนัง เราเคยอยู่ในกลุ่มมวลชนที่หลงหาย คือมนุษยชาติที่มุ่งหน้าสู่รกรก ไม่ว่าจะเป็นชนเผ่าเล็กๆ ในป่าดงดิบที่อยู่ห่างไกล หรือประชาชาติใหญ่โตในมหานครที่รุ่งเรือง มนุษย์โดยธรรมชาติทุกคนบนพื้นแผ่นดินโลกก็ทำให้ตัวเองเสื่อมทรามไปด้วยตัณหา การผิดศีลธรรมและสิ่งต่างๆ ของพญามาร เมื่อไม่มีพระเจ้าและการอัครรรยแห่งพระคุณของพระองค์ คนๆ นั้น ชนเผ่า นั้น หรือประชาชาตินั้นก็ดำเนินตามเนื้อหนังและตายในเนื้อหนัง พิณาตชั่ววินรินทร์!

ตามที่หนังสือโรมบทที่หนึ่งและโรม 2:1 กล่าวไว้ เรารู้ว่ามนุษย์ทุกคนไม่มีข้อแก้ตัวในการไม่รู้จักพระเจ้าของเขา ไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะว่าพ่อแม่คู่แรกของเรา (อาดัมและเอวา) รู้จักพระเจ้าและต่อมานาโอะห์และครอบครัวของเขา (ผู้ที่รอดชีวิตในตอนนั้นบนแผ่นดินโลกนี้) ก็รู้จักพระเจ้า แต่เมื่อมนุษย์ทวีมากขึ้นพวกเขา ก็ปฏิเสธที่จะถวายเกียรติพระเจ้า **ในฐานะพระเจ้า** พวกเขาได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้กลายเป็นความเท็จ พวกเขาไม่ชอบที่จะเก็บพระเจ้าไว้ในความรู้ของตน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกทำให้มีติดบอดไปในสติปัญญาของตน เสื่อมทรามไปในจิตวิญญาณของตน จงอ่านโรม 1:21-32 และคุณจะได้พบรายการต่างๆ แห่งความบาปอันน่าเศร้าซึ่งก่อให้เกิดคนไม่เชื่อหลายล้านคนบนแผ่นดินโลกนี้

ในเอเฟซัส 2:11 พวกยิวเรียกคนต่างชาตินี้ว่าเป็น “พวกที่มีได้เข้าสู่หนัด” พวกเขาถือว่าคนต่างชาติเป็นผู้ที่อยู่นอกพระเมตตาของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง ไม่มีสิทธิ์ ความหวังหรือฐานะใดๆ ทั้งนั้น ในแง่ฝ่ายวิญญาณพวกยิวมองคนต่างชาติว่าเป็นเหมือน “สุนัข” แต่เปาโลใช้วลีหนึ่งซึ่งทำให้พวกยิวลงมาสู่ระดับเดียวกัน:

ขณะที่คนต่างชาติเคยเป็น “คนต่างชาติในเนื้อหนัง” พวกยิวก็สมควรที่จะถูกเรียกว่า “*พวกที่ถือการเข้าสู่หนัดซึ่งกระทำแก่เนื้อหนังด้วยมือ*” นี่เป็นเพียงการเฉือนเนื้อหนัง และพิธีกรรมนี้ได้สูญเสียความหมายฝ่ายวิญญาณไปเสียแล้ว คือเป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสู่หนัดของจิตใจ เพื่อสื่อถึงการถูกแยกไว้ต่างหากสำหรับพระเจ้า

หากคุณจะพิจารณาถึงคำพูดที่เปาโลกล่าวตรงนี้แก่คนต่างชาติ ในเมืองๆ หนึ่งซึ่งมียิวคนอื่นอยู่ด้วยนอกจากตัวเขาเอง คุณก็จะเห็นว่าเขาเป็นนักเทศน์ที่กล้าหาญ เขาจัดให้พวกยิวอยู่ในประเภทเดียวกับ “พวกสุนัขต่างชาติ” โอ้ ใช่แล้วครับ – ชาวเอเฟซัสที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่เป็นคนต่างชาติในเนื้อหนัง แต่เปาโลก็ประกาศตรงนี้ว่าเรา**ทุกคน** (ยิวหรือต่างชาติ ทาสหรือไท) จัดอยู่ในประเภทเดียวกัน จงอ่านโรมบทที่ 3 อย่างตั้งใจ

ในสมัยของเปาโล พวกยิวมีความรู้สึกขมขื่นต่อคนต่างชาติ แต่เปาโลก็เตือนพวกยิวว่าการยึดติดประเพณีของพวกเขาซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงจิตใจและไม่ได้เพิ่มความชอบธรรมเข้ากับมนุษย์ภายใน คือสิ่งที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังระหว่างชนชาติ พวกยิวปฏิเสธที่จะฟังพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด... ยิว ต่างชาติ หรือผู้ใดก็ตาม อกติและความเกลียดชังที่มีต่อคนชาติอื่นในใจของพวกยิวได้ปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของพวกเขา ไม่ยอมรับคนต่างชาติเป็นพี่น้อง และในที่สุดก็ตรึงพระคริสต์ของพวกเขาที่กางเขน!

ในข้อพระคัมภีร์ปัจจุบันของเราเปาโลบอกเราว่า แต่ก่อนนั้นพวกเรา “อยู่ในโลกปราศจากพระเจ้า” ใช่แล้วครับ

พวกเราเคยปราศจากพระเจ้า และเรายังอยู่ข้างนอกด้วย เท่าที่เกี่ยวข้องกับยิวที่ออกปากยอมรับว่ารู้จักพระเจ้า เขาปฏิเสธที่จะยื่นมือของตนออกไปยังสุนัขต่างชาติและกล่าวว่า “เพื่อนเอ๋ย เข้ามาในครอบครัวของพระเจ้าเถิด!” แทนที่จะทำอย่างนั้น เขากลับปฏิเสธที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับใครก็ตามที่คนต่างชาติ และมีคนกล่าวด้วยว่าสมัยก่อนพวกยิวอธิษฐานตอนเริ่มต้นวันใหม่โดยขอให้พระเจ้าช่วยเขาให้พ้นจากการต้องเห็นหน้าคนต่างชาติสักคน ผมเชื่อว่าทุกวันนี้ไม่มีความเกลียดชังใดบนแผ่นดินโลกที่ฝังลึกมากเท่ากับอคติและความเกลียดชังที่คนยิวมีต่อคนต่างชาติในสมัยที่พระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกเพื่อชำระหนี้บาป แต่เปาโลบอกเราในหนังสือโรมว่า “เพราะการล้มลงของพวกเขา ความรอดจึงมาสู่คนต่างชาติ” พระเจ้าสามารถนำพระพรออกมาจากโศกนาฏกรรมได้

แต่ก่อนนั้นพวกเราเป็นคนนอก... เราโดนตีหนักกว่าสามครั้ง เราเคยอยู่ปราศจากพระคริสต์ พระเมสสิยาห์ผู้ได้เสด็จมาหาพวกแกะหลงแห่งวงศ์วานอิสราเอล เราเคยไม่มีที่อยู่ท่ามกลางประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ถูกแยกออกจากประชาชาติที่พระเจ้าได้ประทานพระราชบัญญัติให้ และเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงใช้พระเยซูคริสต์ของพวกเขามาหา พวกเราเคยเป็นคนต่างถิ่นต่อบรรดาพันธสัญญาแห่งพระสัญญาของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงให้คำปฏิญาณต่ออิสราเอลได้ประทานพระสัญญาของพระองค์แก่อับราฮัม และพระเจ้าไม่สามารถและไม่มีทางผิดคำตรัสของพระองค์เด็ดขาด ในฐานะคนต่างชาติพวกเราเคยอยู่ในโลกปราศจากพระเจ้า มีพระหลายองค์ แต่เป็นพวกพระที่ไม่ได้ยินและพูดไม่ได้... พวกพระที่ช่วยเหลือเราไม่ได้ ไขแล้วครับ พวกเราคนต่างชาติที่เป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ควรโห่ร้องสรรเสริญพระเจ้าเพราะพระคุณของพระองค์ซึ่งอนุญาตให้พระเยซูคริสต์ชิมความตายเพื่อ “พวกสุนัข” ต่างชาติ

ผมขอขอบคุณพระเจ้าเหลือเกินวันนี้ที่ผมสามารถบอกคนทั้งปวงได้ – ไม่ว่าพวกเขาจะมีเชื้อชาติใด ไม่ว่าพวกเขาจะมีฐานะทางสังคมใด – ว่าพระเยซูได้สิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อรับโทษบาปของคนทั้งโลก! ก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์ ข่าวสารนั้นไปถึงพวกแกะหลงแห่งวงศ์วานอิสราเอล แต่ในยอห์น 10:16 พระเยซูตรัสว่า “แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย” พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงทำให้แกะทั้งปวงเป็นฝูงเดียว จนถึงการตรึงกางเขน พระเยซูทรงมีแกะฝูงหนึ่งซึ่งประกอบด้วยคนอิสราเอลเท่านั้น แต่หลังจากการตรึงกางเขนแล้ว “แกะอื่น” ได้ถูกนำมารวมเข้าในฝูงนั้นของพระเจ้าแล้ว และบัดนี้มีแกะฝูงเดียวซึ่งประกอบด้วยพวกยิว คนต่างชาติ... และ “ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนา”

การอัศจรรย์แห่งแกะฝูงเดียวนั้นถูกรूपย่อในสามคำ: “พระโลหิตของพระคริสต์” “แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกลได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์”

ผ่านทางปลายปากกาที่ได้รับการดลใจของเปาโล พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเสนอภาพที่ตรงข้ามกันซึ่งไม่อาจหลบเลี่ยงได้: “เมื่อก่อน... ครั้งนั้น...” อีกครั้ง “พวกเราเคย... แต่บัดนี้... พวกเราเป็น!” เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแต่ก่อนนั้นเราเคยเป็นอะไรในฐานะคนต่างชาติ ซึ่งอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า และเดี๋ยวนี้เราเห็นว่าเราเป็นอะไร “ในพระคริสต์”

มีหนทางเดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทรงรู้จัก... มันต้องเป็น “โดยพระโลหิตของพระคริสต์” แม้แต่พระเยโฮวาห์ก็ไม่อาจจัดหาหนทางอื่นได้:

“เมื่อเราเห็นโลหิตนั้น เราจะผ่านเลยพวกเจ้าไป”

“ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย”

“พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น”

“มิได้ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทอง...แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตอันมีราคามากของพระคริสต์ ดั่งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดด่างพร้อย”

ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนเป็นพี่น้องร่วมสายเลือด... พี่น้องชายหญิงเพราะว่าเราทุกคนอยู่ใต้พระโลหิตของพระเยซูเจ้า โดยฤทธิ์เดชแห่งพระโลหิตเราทุกคนจึงอยู่ในพระคริสต์ เป็นครอบครัวเดียวกัน ถูกซื้อโดยพระโลหิตและเกี่ยวพันกันทางสายเลือดกับพระเจ้า เราถูกซื้อแล้วโดยพระโลหิตของพระเจ้า (กิจการ 20:28)

ในพระคริสต์เรามีสันติสุข

ข้อ 14-18 “เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของเรา เป็นผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง และได้ทรงกำจัดการซึ่งเป็นปฏิปักษ์กันในเนื้อหนังของพระองค์ คือกฎของพระบัญญัติซึ่งให้ถือศีลต่าง ๆ นั้น เพื่อจะกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นคนใหม่คนเดียวในพระองค์ เช่นนั้นแหละจึงทรงกระทำให้เกิดสันติสุข และเพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ทั้งสองพวกคืนดีกับพระเจ้า เป็นกายเดียวโดยทางเขนซึ่งเป็นการทำให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อกันหมดสิ้นไป และพระองค์ได้เสด็จมาประกาศสันติสุขแก่ท่านที่อยู่ไกล และแก่คนที่อยู่ใกล้ เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดา โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน”

คุณจะสังเกตเห็นว่า คำว่า “สันติสุข” ถูกใช้สามครั้งในตอนสั้นๆ ของการศึกษาของเรา ในพันธสัญญาเดิมเครื่องสันติบูชาจะต้อง “ปราศจากตำหนิ” (ลนต. 3:1) แน่แน่นอนว่าพระเยซู ผู้ทรงเป็นเครื่องสันติบูชาของเราที่ถวายแด่พระเจ้า ทรงปราศจากตำหนิ พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงยอมรับได้และทรงยอมรับแล้วจริงๆ ในพันธสัญญาเดิมเครื่องสันติบูชา คือ “เครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์” (ลนต. 3:3) แน่แน่นอนว่า ไฟนั้นเป็นภาพของพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อบาป พระเยซูทรงผ่านเข้าไปในไฟนั้นเพื่อเรา ผมไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงถูกเผาในนรกจริงๆ – ไม่อย่างนั้นแน่นอน แต่พระองค์ทรงทนทุกข์ความเจ็บปวดทุกประการที่นรกนรินทร์จะให้ได้ พระองค์ทรงรับโทษแทนคนบาป ก่อนพระองค์เสด็จจากโลกนี้ไป พระองค์ตรัสว่า “เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านแล้ว สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27) ผลลัพธ์ของกางเขน คือสันติสุขสำหรับทั้งยิวและคนต่างชาติ เพราะว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนกางเขนนั้น พระองค์ได้ “ทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง” นี้หมายถึงลานชั้นนอกของพระวิหารซึ่งมีไว้สำหรับคนต่างชาติ ซึ่งถูกแยกออกจากลานชั้นในที่พวกยิวกล้าเข้าไปข้างในนั้น แต่บัดนี้ ในสมัยแห่งพระคุณอัศจรรย์นี้ นับตั้งแต่กาลโกธาเป็นต้นมา “**พระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม**” (โรม 10:4) โดยทางพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ได้ “ทรงกำจัดการซึ่งเป็นปฏิปักษ์กันในเนื้อหนังของพระองค์ คือกฎของพระบัญญัติซึ่งให้ถือศีลต่าง ๆ นั้น”

จงหมายเหตุถ้อยคำเหล่านี้แห่งความจริง “เพราะว่าในพระองค์นั้นความเป็นพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ในแง่ร่างกาย และท่านได้ความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้เป็นศิระแห่งปวงเทพผู้ครอบครองและศักดิ์เทพ ในพระองค์นั้น ท่าน (คนต่างชาติ) ได้รับเข้าสู่หนัด ซึ่งเป็นการเข้าสู่หนัดที่มีมนุษยมิได้กระทำ โดยที่ท่านได้สละกายแห่งความบาปของเนื้อหนังเสีย โดยการเข้าสู่หนัดแห่งพระคริสต์ ได้ถูกฝังไว้กับพระองค์ในบัปติสมา ซึ่งท่านได้เป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วย โดยความเชื่อในการกระทำของพระเจ้า ผู้ได้ทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และท่านที่ตายแล้วด้วยความบาปทั้ง

หลายของท่านและด้วยเหตุที่เนื้อหนังของท่านมิได้เข้าสู่หนัด พระองค์ได้ทรงให้ท่านมีชีวิตด้วยกันกับพระองค์และทรงโปรดยกโทษการละเมิดทั้งหลายของท่าน **พระองค์ทรงลบกฎต่าง ๆ** ที่เขียนด้วยมือที่เคยต่อต้านเรา ซึ่งขัดขวางเรา และได้ทรงเอาออกไปเสียให้พ้น **โดยทรงตรึงไว้ที่กางเขนของพระองค์** พระองค์ทรงปลดเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักรและเจ้าผู้มีอำนาจเสีย พระองค์ได้ทรงประทานเขาและชนะเขาโดยกางเขนนั้น เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดพิพากษาปรับปรำท่านในเรื่องการกินการดื่ม ในเรื่องการถือเทศกาล วันขึ้นหนึ่งค่ำ หรือวันสะบาโต **สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาในภายหลัง แต่กายนั้นเป็นของพระคริสต์**” (คส. 2:9-17)

พระเยซูทรงจากพระทรงของพระบิดาและเสด็จมาสู่ความทุกข์ยากของโลกนี้... “เป็นผู้ทรงกระทำทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” นี้ – และนี่เท่านั้น คือทางแก้ปัญหบาป อคติ และความเกลียดชังที่มีอยู่ท่ามกลางผู้คนแห่งแผ่นดินโลก ไม่ว่าจะรัฐบาลต่างๆจะพยายามทำอะไรก็ตามเพื่อขจัดความเกลียดชังระหว่างชนชาติ ความเกลียดชังและอคติทางศาสนา รัฐบาลต่างๆแห่งแผ่นดินโลกจะไม่มีวันแก้ปัญหานี้ได้ มีเพียงทางแก้เดียวเท่านั้น: พระคุณของพระเจ้าในใจมนุษย์ ซึ่งสร้าง**มนุษย์ใหม่**ขึ้นภายในใจนั้น เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะสืบทอด เชื้อชาติใดหรือสิ่งใดก็ตาม พี่น้องชายหญิงในพระคริสต์ก็จะรักซึ่งกันและกัน พระเยซูมิได้เสด็จมาในโลกเพื่อซ่อมแซมสิ่งทรงสร้างเก่าโดยการเก็บกวาดสลัม สร้างทางด่วน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ พระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อซ่อมแซมธรรมชาติเก่า พระปัญญาของพระเจ้ารู้ว่าการทำเช่นนั้นไม่มีทางแก้ปัญหบาปได้ และในพระปัญญาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมพระเยซูเจ้า เพื่อที่ว่าโดยทางการถวายเครื่องบูชาของพระองค์ – พระโลหิตที่ไหลออกของพระองค์บนกางเขนนั้น – คนต่างชาติและพวกยิว คนรวยและคนจน ทาสและไท จะสามารถถูกทำให้เป็นสิ่งทรงสร้างใหม่หนึ่งเดียวกันในพระคริสต์ได้ (2 คร. 5:17) ความรักที่แท้จริงที่เรามีให้ต่อกันไม่ใช่ผลลัพธ์ของประสบการณ์ภายนอก – แต่เป็นการอัศจรรย์ซึ่งเกิดขึ้นภายในผ่านทางพระคุณของพระเจ้า

จงดูภาพของใจที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่: “เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นบางครั้งเราเอง (ซึ่งรวมถึงเปาโลด้วย) ก็เืองเช่นกัน ไม่เชื่อฟัง หลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและการเริงสำราญต่าง ๆ **ใช้ชีวิตอย่างเลวร้าย ริษยา น่าชัง และเกลียดชังกันและกัน** **แต่ว่า...เมื่อพระเจ้าผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพระกรุณาโปรด และประทานความรักแก่มนุษย์ปรากฏแล้ว** พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์นั้นได้ทรงประทานแก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์ โดยพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เพื่อว่าเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระคุณของพระองค์ เราจะได้เป็นผู้ได้รับมรดกที่มุ่งหวังคือชีวิตนิรันดร์” (ทิตัส 3:3-7)

ดังนั้น...ตามคำกล่าวของอัครสาวกเปาโล คนบาปทุกคน (บางคนก็มากกว่าคนอื่น) เป็นคนโง่ ไม่เชื่อฟัง ถูกหลอกลวง พวกเขาใช้ตัณหาและความเพเลิดเพลินทุกชนิด และพวกเขาใช้ชีวิตในความเลวร้ายและความริษยา พวกเขาเป็นคนน่าชัง – และพวกเขาเกลียดชังกันและกัน ท่านที่รัก อย่าให้เราถูกหลอกลวงเลย: ใจที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่เป็นถึงขยะฝ่ายวิญญาณ! หนทางเดียวที่จะกำจัดขยะออกไปก็คือ การกำจัดมันนั้นออกไป...ใจเก่านั้น...และยอมให้พระเจ้าใส่ใจใหม่ไว้ในทรงอกของคุณผ่านทางการอัศจรรย์แห่งการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ – เพราะว่าการแห่งชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ เรา**ต้อง**มีการเปลี่ยนแปลงจิตใจก่อนที่เราจะดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง คิดอย่างถูกต้อง กระทำอย่างถูกต้อง เป็นคนที่ถูกต้อง... และรักอย่างถูกต้อง ผมขอกกล่าวเช่นนั้นอย่างถ่อมใจ – แต่ผมไม่ขอแก้ตัวในการกล่าวเช่นนั้น: คนที่ยังไม่

รอดไม่รู้จักความหมายของรักแท้ ไม่มีใครสามารถรักในความหมายที่ลึกซึ้งกว่าได้จนกว่าพระเจ้าทรงสถิตในใจโดยความเชื่อ... เพราะ “พระเจ้าทรงเป็นความรัก”

ยุคแห่งพระคุณไม่ใช่ระเบียบเก่าที่ได้รับการซ่อมแซม และไม่ใช่วันที่ดีกว่าเดิมด้วย ยุคแห่งพระคุณนี้ คือวันใหม่ สิ่งเก่าๆก็ถูกเอาออกไป (คส. 2:9-17) ผู้เชื่อทั้งหลายเป็นผู้มีส่วนในชีวิตและธรรมชาติของพระเจ้า เราถูกนำพาโดยพระองค์ ผู้หนึ่ง... พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงสถิตอยู่ภายใน ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายดำเนินชีวิตอย่างสมัครสมานสามัคคีด้วยความรัก เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นอวัยวะของกายเดียวกัน วันหนึ่งกำลังมาเมื่อจะมีสันติสุขบนแผ่นดินโลก – ไม่ใช่แค่ท่ามกลางคนทั้งหลายเท่านั้น แต่ทั้งแผ่นดินโลกจะมีสันติสุขระหว่างกันและกัน สันถมิตรีจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั่วทุกหนทุกแห่ง แต่นั่นจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูประทับนั่งบนบัลลังก์ในเยรูซาเล็ม และความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจะปกคลุมแผ่นดินโลกนี้ ดุจน้ำปกคลุมทะเลอยู่ในขณะนี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งสี่ถูกทำให้เกิดขึ้นได้โดยทางเขานั้น ที่นั่นพระองค์ได้ประทานกายของพระองค์เป็นเครื่องบูชา เพื่อที่จากชีวิตที่ถูกเทออกมานั้นพระองค์จะสร้างกายใหม่อีกอันหนึ่ง พระเยซูทรงทนทุกข์ “ในเนื้อหนังของพระองค์” เพื่อที่พระองค์จะทรงพบกับพระเจ้าในเนื้อหนังและตอบสนองข้อเรียกร้องแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้าในร่างกายหนึ่งซึ่งเหมือนกับร่างกายของคุณและของผม เพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้ยิวและคนต่างชาติคืนดีกันกับพระเจ้า... ทุกชาติพันธุ์และทุกคน... ไม่ว่าเขาจะมีตำแหน่งหรือสถานะใดก็ตาม พระเยซูได้ “กำจัดการซึ่งเป็นปฏิปักษ์กัน” นั้นเสีย สิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงเพราะว่าพระเยซูได้ทรงรับกายหนึ่งซึ่งเหมือนกับกายของคนเหล่านั้นที่เพราะความอิจฉาได้มอบพระองค์ไว้แก่ปีศาจเพื่อให้ตรึงเสียที่กางเขน ด้วยเหตุนี้ พระองค์ผู้ทรงถูกประหารเพราะความเป็นศัตรูของเหล่าคนชั่ว จึงได้ประหารความเป็นศัตรูนั้นเสียซึ่งเคยมีระหว่างพระเจ้าผู้บริสุทธิ์กับเหล่ามนุษย์ผู้บาปหนา

พระเยซูได้ทรงประกาศสันติสุข... สันติสุขแก่พวกยิวและสันติสุขแก่คนต่างชาติ ทูตสวรรค์คนหนึ่งได้ประกาศการประสูติของพระเยซูโดยปวาร้องว่า “ดูเถิด เรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดีซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสต์เจ้า มาบังเกิดที่เมืองของดาวิด” ชาวสวรรค์หมั่นได้ประกาศข่าวดี ความปรีดีซึ่ง พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่ง สันติสุขบนแผ่นดินโลก และสันถมิตรีแก่มนุษย์ทั้งหลาย (ลูกา 2:10-14)

เมื่อพระเยซูเสด็จมาเป็นเด็กทารกในรางหญ้าเมื่อสองพันกว่าปีก่อน พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อสิ้นพระชนม์ (ฮบ. 2:9 และ 14) พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่จะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายให้รอด (ลูกา 19:10) พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อสละชีวิตของพระองค์ (ยอห์น 10:17-18) เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก พระองค์ได้สิ้นพระชนม์บนกางเขน สละชีวิตของพระองค์เพื่อคนบาปทั้งหลาย พวกเขาได้ตรึงพระองค์เสียที่กางเขนและฝังพระองค์ไว้ แต่หลุมศพไม่อาจรั้งพระองค์ไว้ได้ พระองค์ได้ทรงเป็นขึ้น เสด็จกลับไปหาพระบิดา และทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เหล่าสาวกของพระองค์ บัดนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในทรงวงอกของลูกที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนของพระเจ้า ทุกวันนี้ผู้เชื่อทุกคนเป็นอวัยวะของกายเดียว ได้รับบัพติศมาเข้าในกายนั้นแล้วโดยพระวิญญาณองค์เดียว (1 คร. 12:13) ในฐานะผู้เชื่อทั้งหลาย เราควรอยู่อยู่กับการไปหามนุษย์ทุกผู้ในการเชื่อฟังต่อพระบัญชาที่ว่า “ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขและประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ” (โรม 10:15)

ความต้องการของโลก ณ โมงยามที่สำคัญและอันตรายนี้ไม่ใช่จรวดชิปนาอูร์นาวิลี และไม่ใช่มนุษย์ที่ไปท่องอวกาศ คำตอบสำหรับความเจ็บป่วยทั้งหลายของชาวโลกถูกพบในข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐนั้น: *สันติสุขและข่าวดี* แต่

เรื่องน่าเศร้าก็คือว่า พวกเราในอเมริกากำลังใช้เงินหลายพันล้านดอลลาร์เพื่อส่งคนไปท่องดวงจันทร์ – ขณะที่เราให้เงินไม่กี่เหรียญเพื่อนำผู้คนมาถึงพระคริสต์!

บางทีใครบางคนอาจกำลังถามว่า “ภารกิจของพระเยซูที่ยังแผ่นดินโลกล้มเหลวเสียแล้วหรือ?” บางทีคุณอาจกำลังบอกเป็นนัยว่าไม่มีสันติสุขบนแผ่นดินโลกในปัจจุบันนี้ นี่เป็นยุคแห่งการสังหารหมู่แบบชายส่ง ทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์กำลังเร่งรีบอย่างบ้าคลั่งในการประดิษฐ์และผลิตระเบิดที่จะฆ่าผู้คนได้มากที่สุดโดยใช้ระเบิดที่ประดิษฐ์ขึ้นมาน้อยที่สุด แต่ท่านที่รัก ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่า เราทั้งหลายที่ “หมั่นศึกษาค้นคว้าเพื่อสำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า” (2 ทธ. 2:15) ต่างก็รู้ว่านี่ไม่ใช่โมฆะแห่งองค์สันติราช จงอ่านมัทธิวบทที่สิบ และคุณจะค้นพบว่าพระเยซูคริสต์ไว้ว่า “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เรามีได้มาสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา” นี่ไม่ใช่โมฆะแห่งองค์สันติราช โมฆะของพระองค์ยังไม่ถึง นี่เป็นสมัยของมนุษย์... สมัยของพระองค์จะมาในลำดับถัดไป เราได้รับคำเตือนว่า “เมื่อเขาพูดว่า **สงบสุขและปลอดภัยแล้ว**” (หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ต่างๆของเราไม่ได้เต็มไปด้วยโฆษณาชวนเชื่อเช่นนั้นหรือ?) เมื่อนั้นแหละความพิเนาศก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกับความเจ็บปวดมาถึงหญิงที่มีครรภ์ เขาจะหนีก็ไม่พ้น” (1 ธส. 5:3)

ความล้มเหลวของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ มันปรากฏชัดเจนอยู่รอบตัวเราแล้ว พระเจ้าทรงทราบตอนจบตั้งแต่ตอนต้น และพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมวันแห่งสันติสุขนั้นไว้แล้ว แต่มันจะมากี่ต่อเมื่อพระเจ้าได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นไว้ได้พระบาทของพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์แล้ว! ณ เวลานี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเรียกผู้คนกลุ่มหนึ่งออกมา... ยิวและต่างชาติ... (คนกลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบด้วยทุกชาติพันธุ์ ทุกประชาชาติ ทุกชนชั้น) ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อคริสตจักรพระกายของพระคริสต์ เมื่อกายนี้ครบถ้วน คริสตจักรก็จะถูกรับขึ้นไปในหมู่เมฆในท้องฟ้าเพื่อพบกับพระเยซู (1 ธส. 4:13-18) เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงจัดการกับเหล่าคนชั่วบนแผ่นดินโลก และหลังจากนั้นเราจะมีวันแห่งสันติสุขอันยิ่งใหญ่และเปี่ยมสง่าราศี! อย่างไรก็ตาม อย่าลืมเด็ดขาดว่าพระองค์นั้นและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นจุดศูนย์กลางเป็นหัวใจ จิตวิญญาณ และแก่นแท้แห่งแผนการแบบคริสเตียนทั้งสิ้นของพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นสันติสุขของเรา พระองค์ทรงสร้างสันติสุข พระองค์ทรงนำสันติสุขมาให้ และพระองค์ประทานสันติสุขเดี๋ยวนี้แก่คนที่เชื่อในพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกที จะมี “สันติสุขบนแผ่นดินโลก”

ขณะยังอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ พระเยซูเจ้าทรงสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ตรัสโดยสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำ หากพญามารสามารถหยุดยั้งพระเยซูก่อนพระองค์ไปถึงกางเขนได้ แผนการทั้งหมดของความเชื่อแบบคริสเตียนก็คงพังทลายสิ้น เพราะว่าจำเป็นที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์บนกางเขน ความจริงข้อนี้ถูกนำเสนอในคำตรัสของพระองค์เอง: “และเรา ถ้าเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราก็จะชักชวนคนทั้งปวงให้มาหาเรา” (ยอห์น 12:32) มันคือความจำเป็นชั่วนี้วันแรกที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น พระโลหิตของพระเยซูคือแก่นแท้แห่งข้อกำหนดของพระเจ้าเพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า เครื่องบูชาหนึ่งต้องเป็นเครื่องบูชาที่ไม่มีบาปซึ่งถูกจัดทำให้โดยคนๆหนึ่งที่ไม่มีบาป “ดูลูกแกะที่ปราศจากตำหนิและปราศจากตำหนิ” คุณอาจกำลังถามว่า “เพราะเหตุใดกัน?” คำตอบก็คือลักษณะเฉพาะของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ซึ่งแยกออกจากบาป ไม่อาจยอมรับเครื่องบูชาใดที่น้อยกว่าเครื่องบูชาที่ปราศจากบาปได้ บาปได้ตัดขาดมนุษย์ออกจากพระเจ้าและได้ก่อให้เกิดเหวใหญ่ก้นกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ หนทางเดียวที่

แหวนใหญ่ที่กั้นกลางนี้จะถูกขจัดออกไปได้ คือโดยทางการถวายเครื่องบูชาที่ปราศจากบาป

จดหมายฝากฉบับต่างๆของเปาโล คือความต่อเนื่องของความจริง... ความจริงที่เริ่มต้นในหนังสือชาวประเสริฐสี่เล่มนั้น คือถ้อยคำที่ถูกเอ่ยโดยพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า “เราเป็นความจริง” แต่เป็นความจริงต่างๆที่ฝังลึกลงไปมากกว่าและเริ่มมีค่าประเสริฐมากขึ้นในจดหมายฝากเหล่านั้น เมื่อเรามองเห็นและยึดมั่นในข้อเท็จจริงที่ว่า ในตัวตนและพระราชกิจของพระเยซูเจ้า เราไม่เพียงถูกทำให้คืนดีกันกับพระเจ้าเท่านั้น แต่เรายังกลายเป็นผู้มีส่วนในชีวิตของพระเจ้า และเราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในพระคริสต์ โลหิตที่ไหลออกจากเส้นโลหิตของพระเยซูเจ้า โลหิตที่ปกคลุมพระพักตร์ของพระองค์ ขณะที่มันไหลลงมาตามคิ้วที่ถูกหนามแหว่งของพระองค์ – โลหิตนั้นเพียงพอที่จะสร้างกายใหม่อันหนึ่งซึ่งในกายนั้นผู้เชื่อทุกคนถูกรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน – ใช่แล้วครับ บุคคลผู้เดียว: *พระคริสต์* พระองค์ทรงเป็นศิระษะ เราเป็นกายนั้น (อฟ. 5:30) ยอดเยี่ยมใช่ไหมครับ? ใช่แล้วครับ เกินสติปัญญาและความเข้าใจของมนุษย์ใช่ไหมครับ? ใช่เลยครับ ถึงกระนั้น – มันก็เป็นความจริงจากพระคัมภีร์

ขณะที่พบกับชาวเมืองโคโลสี (ซึ่งหมายถึงผู้เชื่อเหล่านั้นในคริสตจักร) เปาโลกล่าวว่า “และได้สวมมนุษย์ใหม่ที่กำลังทรงสร้างขึ้นใหม่ในความรู้ตามแบบพระฉายาของพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างขึ้นนั้น อย่างนี้ไม่เป็นพวกกรีกหรือพวกยิว ไม่เป็นผู้ที่เข้าสู่หนัดหรือไม่ได้เข้าสู่หนัด พวกคนต่างชาติหรือชาวสียี ทาสหรือไทก็ไม่มี แต่*ว่าพระคริสต์ทรงเป็นสารพัดและทรงดำรงอยู่ในสารพัด*” (คส. 3:10-11)

ในถ้อยคำเหล่านี้เราได้เปิดเผยให้เห็นหัวใจและเคล็ดลับ... แก่นแท้... แห่งระบบแบบคริสเตียน พระคุณของพระเจ้าไม่ทำให้คนๆหนึ่งเป็นคนที่ดีขึ้น พระคุณสร้างมนุษย์ใหม่ซึ่งเป็นของระบบอีกอันหนึ่ง... ครอบครัวยุคใหม่เยี่ยม สิ่งทรงสร้างใหม่

ข้อ 18 ในเนื้อหาตอนที่เราศึกษาอยู่นี้ นำเราไปไกลอีกก้าวหนึ่ง: โดยทางพระองค์ (พระเยซู) เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดาโดยพระวิญญานองค์เดียวกัน ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคน ไม่ว่าจะชาติพันธุ์ใด ล้วนเข้าถึงได้โดยทางพระเยซูเจ้า – ผู้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงเป็นผู้ที่ “ทนทุกข์ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะความผิดบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อพระองค์จะได้ทรงนำเราทั้งหลายไปถึงพระเจ้า” (1 เปโตร 3:18) พระเยซูคือผู้ที่ตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6) พระเยซูคือผู้ที่ตรัสว่า “ผู้ที่มีได้เข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ปีนเข้าไปทางอื่นนั้นเป็นขโมยและโจร” (ยอห์น 10:1) พระเยซูคือผู้ที่ตรัสว่า “แต่ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” (ยอห์น 5:39-40)

จงจำให้ขึ้นใจถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระพรฝ่ายวิญญานทั้งปวงล้วนอยู่ใน*พระเยซูคริสต์* การได้ถูกทำให้สำเร็จแล้วเพื่อเราใน*พระเยซูคริสต์* พระวิญญานทรงทำงานในตัวเรา พระวิญญานทรงครอบครองใจที่ถูกสร้างใหม่แล้ว พระวิญญานทรงเป็นฤทธิ์เดชที่มีชีวิตอยู่ทุกวันในเรา มนุษย์ใหม่ ไม่ว่าจะเขาจะเป็นยิวหรือต่างชาติ ถูกนำพาโดยพระวิญญานบริสุทธิ์

ข้อพิสูจน์ของความเชื่อแบบคริสเตียนมิได้ถูกพบในศาสนศาสตร์หรือหลักจริยธรรม – แต่อยู่ในมนุษย์ใหม่นั้นซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยความเชื่อแบบคริสเตียน... และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นความเชื่อแบบคริสเตียน ชีวิตที่ดำเนินอยู่ในพระคริสต์ คือข้อพิสูจน์ว่าความเชื่อแบบคริสเตียนนั้นถูกต้องและศาสนาอื่นๆทั้งปวงบนแผ่นดินโลกเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น “มีทางหนึ่งซึ่งคนเรารู้เหมือนถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางเหล่านั้นของความมรณา” (สภษ. 16:25)

มีพระเจ้าองค์เดียว...เราเชื่ออย่างนั้น ศาสนาส่วนใหญ่ยอมรับข้อเท็จจริงนั้น – แต่ว่ามีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์: “**พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์**” (1 ทธ. 2:5) บุคคลผู้เดียวที่สามารถเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้าและผู้เชื่อได้ คือพระเยซูคริสต์เจ้า

มีที่ใดหรือในพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่บอกว่าผู้เชื่อถูกเชิญชวนให้อ้อนวอนต่อเปโตรหรือต่อวิสุทธิชนผู้อื่น? พระคัมภีร์บริสุทธิ์มีเขียนไว้หรือว่าเราต้องปรึกษาวิสุทธิชนทั้งหลายเพื่อขอสิทธิพิเศษในการพูดคุยกับพระเจ้า? มีที่ใดในพระคัมภีร์หรือที่บอกว่าผู้เชื่อทั้งหลายจะต้องขอร้องมารดาของพระเยซูเพื่อเสนอความแทนเรา? คุณรู้คำตอบอยู่แล้ว – ไม่มีเลย! มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทรงฟัง พระเจ้าพระบิดาทรงฟังการเสนอความแทนจากพระบุตร ซึ่งเป็นตัวแทนของวิสุทธิชน (ผู้ซึ่งกลายเป็นวิสุทธิชนเพราะความเชื่อในพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์) ในยุคมหัศจรรย์นี้แห่งพระคุณของพระเจ้า เราทุกคนเป็นกษัตริย์ บุโรหิตและวิสุทธิชน – และผู้เชื่อที่ต่ำต้อยที่สุด คนที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ก็ถูกเชิญชวนให้มีโอกาสเข้ามาในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยทางใหม่ที่มิชีวิต... ผ่านทางพระกาย (การสิ้นพระชนม์) ของพระเยซูคริสต์เจ้า (จงศึกษา 1 เปโตร 2:9 และฮีบรู 10:19-20) ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า มีคนกลางเพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ – พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ ผู้ที่ป็นเข้าไปทางอื่น ผู้นั้นคือขโมยและโจร พระเยซูทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากโดยทางพระเยซู ทางเข้าสวรรค์มีทางเดียวเท่านั้น – พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ ผู้เสนอความแทนระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น – พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการกลายเป็นของเราผ่านทางช่องทางเดียวเท่านั้น – พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ เมื่อเราเข้าไปประตูแห่งสง่าราศี มันก็จะเปิดเพราะว่าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ทรงกล่าวยอมรับเราต่อพระบิดาในสวรรค์ อัยยอมนิให้ผู้นั้น ปล้นคุณจากสิทธิ์แห่งในชีวิตนิรันดร์โดยการเทศนาแก่คุณว่ามีหนทางอื่นอีก จำไว้ว่า – พญามารก็ปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง และเหล่าผู้รับใช้ของมันก็ปลอมตัวเป็นผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม – แต่ปลายทางของคนเหล่านั้นจะไปตามคำสอนนอกรีตที่นำไปสู่ความพินาศของพวกเขา พระเจ้าได้ทรงเรียกเหล่าผู้รับใช้ที่ถูกแต่งตั้งและประกอบด้วยพระวิญญาณฉันใด พญามารก็ได้เรียกพวกผู้รับใช้ที่มีผีปีศาจเข้าสิงฉันนั้น (จงตั้งใจศึกษา 2 โครินธ์ 11:13-15) จงระวังพวกสุนัขป่าที่มากในคราบแกะ! ขโมยที่โสมมที่สุด คือขโมยฝ่ายวิญญาณที่จะขโมยสิทธิ์ของคุณที่มีต่อสวรรค์โดยการสอนลัทธิ นอกรีตต่างๆที่นำไปสู่ความพินาศและหลักคำสอนต่างๆของผีปีศาจ จงระวังให้ดี!

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสถึงพระเยซูว่า “แต่พระองค์นี้ เพราะเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ จึงมีตำแหน่งบุโรหิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิรันดร์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เพื่อวิงวอนให้คนเหล่านั้น” (ฮบ. 7:24-25) อีกครั้ง “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือ**พระเยซูพระบุตรของพระเจ้า** ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้ เพราะว่าเรามีได้มหาบุโรหิต (เหมือนพวกนักบวชและคนกลางสมัยใหม่) ที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยัง**ปราศจากบาป** ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ (กรุณาหมายเหตุ: ขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึง**พระที่นั่งแห่งพระคุณ** – ไม่ใช่ถึงการศึกษาค้นคว้าของศิษยาภิบาล ไม่ใช่ถึงการสารภาพบาป ไม่ใช่ถึงผู้ชายหรือผู้หญิง – แต่ถึง**พระที่นั่ง**

แห่งพระคุณ) เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ” (ฮบ. 4:14-16)

คริสตจักร (อาคารของพระเจ้า)

ถูกอาศัยอยู่ในโดยพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณ

ข้อ 19-22 “เหตุฉะนั้นบัดนี้ท่านจึงไม่ใช่คนต่างชาติต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับวิสุทธิชนและเป็นครอบครัวของพระเจ้า ท่านได้ถูกประดิษฐานขึ้นบนรากแห่งพวกอัครสาวกและพวกผู้พยากรณ์ พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมอก ในพระองค์นั้น ทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณด้วย”

ขอให้ผมชี้ให้เห็นคำสองคำในข้อเหล่านี้ สองคำนี้ถูกพบสองครั้ง นั่นคือ “ในพระองค์นั้น” หากมีเรื่องหนึ่งที่ถูกสอนอย่างชัดเจนในหนังสือเอเฟซัส มันก็คือว่า พระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการมีอยู่ใน*พระคริสต์*

ในบทที่หนึ่ง เราคือผู้เชื่อ ตอนท้ายบทที่หนึ่งเรามีเกริ่นนำเข้าสู่บทที่สอง: “พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน” (อฟ. 1:22-23) ดังนั้นในบทที่สอง ผู้เชื่อทั้งหลายจึงเป็นอวัยวะของกายเดียวกัน... พระกายของพระคริสต์ และเรากลายเป็นอวัยวะหนึ่งของพระกายนั้นผ่านทางทำให้บังเกิดมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:12) บทที่สองปิดท้ายด้วยการเกริ่นนำสู่บทที่สาม: “และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณด้วย” (อฟ. 2:22) ตอนแรกเราเห็นผู้เชื่อทั้งหลาย ต่อมาเราเป็นอวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์ จากนั้นเราเป็นอาคารที่ถูกสถิตอยู่ในโดยพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณ

ข้อ 19 ขึ้นต้นด้วยคำว่า “เหตุฉะนั้นบัดนี้...” เราเคยเป็นคนต่างถิ่น – คนต่างดาว, ศัตรู แต่บัดนี้เราไม่ใช่คนต่างถิ่นอีกต่อไปแล้ว... เราเป็นผู้เชื่อ, อวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์, พลเมืองร่วมกับวิสุทธิชนทั้งปวง เราเป็นสมาชิกแห่งครอบครัวของพระเจ้า เราเป็นตึกที่สร้างอยู่บนรากเดียวกัน นั่นคือพระเยซูคริสต์ (1 คร. 3:11) พระองค์ทรงเป็นศิลามุมอกและในพระองค์อาคารทั้งหลายนี้ – ผู้เชื่อทุกคน ไม่ว่าจะมิชเชอแลน – ก็ถูกต่อกันสนิทและกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่องเพื่อกลายเป็นร่างกายอันสมบูรณ์แบบ – พระวิหารอันบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในพระเยซูเราทั้งหลายถูกสร้างขึ้นด้วยกัน และพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในอาคารหลังนี้ผ่านทางพระวิญญาณ ท่านที่รัก มันทมหัศจรรย์เกินกว่าจะรับได้ ที่ว่าเราเป็นพลับพลาของพระเจ้า... พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในตัวเรา! (2 เปโตร 1:4) พระลักษณะของพระเจ้าสถิตอยู่ในทรงวงของเรา เราครอบครองพระภาคที่สามแห่งตรีเอกานุภาพ... พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เราจึงควรระมัดระวังมากกว่าเราปฏิบัติอย่างไรกับพระวิหารที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในนี้

เราทั้งหลายซึ่งแต่ก่อนเคยเป็นผู้ถูกเนรเทศฝ่ายวิญญาณ บัดนี้ก็เป็นครอบครัวของพระเจ้าแล้ว เราเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า เราเป็นจุดศูนย์กลางแห่งความรักของพระองค์ เรายังเป็นวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย... เรา กำลังก่อสร้างขึ้นบนศิลามุมอกนั้น แต่นั่นยังไม่ใช่ทั้งหมด เราเป็นที่ประทับของพระวิญญาณ...พระองค์ทรงสถิตอยู่และทรงอาศัยอยู่ในตัวเรา

เมื่อพระเยซูได้ทรงชำระบาปทั้งหลายของเราด้วยพระองค์เองแล้ว เมื่อพระองค์ได้เสด็จกลับไปอยู่เคียงข้างพระ

บิดาพร้อมกับพระโลหิตแห่งกลโกธา พระองค์ก็ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เข้ามาในโลก ตามที่ทรงสัญญาไว้กับพวกสาวก และบัดนี้ พระวิญญาณก็ทรงสถิตอยู่ภายในผู้เชื่อทุกคน เราเป็นที่ประทับของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณ

ขณะที่ผมเตรียมเนื้อหาเหล่านี้อยู่ ผมก็อ่านในหนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับว่า เหล่าผู้นำทางศาสนาที่มีชื่อเสียงกำลังเดินทางแบบจาริกแสวงบุญไปยังวิหารต่างๆที่คนรู้จักดี... สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ, วิหารต่างๆ, โบสถ์ต่างๆ ฯลฯ แต่ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่า สถานที่ๆศักดิ์สิทธิ์ที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด และมีค่าที่สุดบนแผ่นดินโลกนี้ เท่าที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ไม่ใช่ศาลเจ้าหรือวิหารใดๆ และไม่ใช่อาคารคริสตจักรใดๆด้วย สถานที่ๆศักดิ์สิทธิ์ที่สุดต่อพระเจ้า คือสถานที่ๆพระเจ้าเองได้ทรงเลือกให้เป็นที่พักของพระองค์ เป็นวิหารนมัสการของพระองค์: *ผมกำลังพูดถึงหัวใจของผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้ว* ในถ้อยคำของเปาโล... “ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตรอยู่ในข้าพเจ้า” (กท. 2:20) หากข้อเท็จจริงนั้นไม่ได้ทำให้ใจของคุณถ่อมลง จันพี่น้องชายหญิงที่รักของผมในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมก็ขอสารภาพว่า ผมไม่รู้จักความจริงใดในพระคัมภีร์ที่จะทำให้คุณละลายอยู่ภายในแล้ว! การได้คิดว่าพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ภายในใจของผมก็ทำให้ผมถ่อมใจลงและละลายใจของผมอย่างแน่นอน ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยผมที่จะรักษาวิหาร (ร่างกายนี้) ให้สะอาดด้วยเถิด

เอเฟซัส – บทที่สาม

- 3:1 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าเปาโล ผู้ที่ถูกจองจำเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์เพื่อท่านซึ่งเป็นคนต่างชาติ
- 3:2 ถ้าแม้ท่านทั้งหลายได้ยินถึงพระคุณของพระเจ้าอันเป็นพันธกิจ ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายแล้ว
- 3:3 และรู้ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้ารู้ข้อลับ (ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้วอย่างย่อ ๆ
- 3:4 และโดยคำเหล่านั้น เมื่อท่านอ่านแล้ว ท่านก็เข้าใจถึงความรู้ของข้าพเจ้าในเรื่องความลับของพระคริสต์)
- 3:5 ซึ่งในสมัยก่อน ไม่ได้ทรงโปรดสำแดงแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์ เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งทรงโปรดเผยแก่พวกอัครสาวกผู้บริสุทธิ์ และพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์โดยพระวิญญาณ
- 3:6 คือว่าคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น
- 3:7 ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ใช้แห่งข่าวประเสริฐ ตามพระคุณซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าโดยการกระทำแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์
- 3:8 ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกวิสุทธิชนทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์ อันหาที่สุดมิได้
- 3:9 และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์
- 3:10 บัดนี้ทรงประสงค์จะให้เทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจในสวรรค์สถานรู้จักพระปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าโดยคริสตจักร
- 3:11 ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
- 3:12 ในพระองค์นั้น เราจึงมีใจกล้า และมีโอกาสที่จะเข้าไปถึงพระองค์ด้วยความมั่นใจเพราะความเชื่อในพระองค์
- 3:13 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องท่านว่า อย่าท้อถอย เพราะความยากลำบากของข้าพเจ้าเพราะเห็นแก่ท่านซึ่งเป็นสง่าราศีของท่านเอง
- 3:14 เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
- 3:15 ครอบครัวยุคทั้งหมดในสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ได้ชื่อมาจากพระองค์
- 3:16 ขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์
- 3:17 เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านโดยความเชื่อ เนื่องด้วยว่าท่านมีรากมีพื้นฐานที่ทรงวางไว้อย่างมั่นคงในความรักรักแล้ว
- 3:18 ท่านก็จะหยั่งรู้ได้ว่าอะไรคือความกว้าง ความยาว ความลึก และความสูงพร้อมกับบรรดาวิสุทธิชนทั้งปวง
- 3:19 และให้เข้าใจถึงความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม
- 3:20 บัดนี้ ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบบักจอยู่ภายในตัวเรา

3:21 ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักร โดยพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิตย์ เอเมน

ความลึกกลับของคริสตจักรถูกเปิดเผย

ในบทที่เราศึกษาอยู่นี้ เราจะไม่ได้คิดในแง่ของร่างกายอีกต่อไป คราวนี้เราจะคิดในแง่ของอาคาร (อฟ. 2:19-22) พระกายอันน่าพิศวงของพระคริสต์ ซึ่งเป็นคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ที่ถูกก่อเป็นรูปเป็นร่างโดยทางฤทธิ์เดชแห่งพระโลหิตของพระองค์และการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ผู้ทรง “ให้กำเนิด” เราและให้บังเกิดให้เราเข้าไปในกายนั้น ทรงสร้างหรือก่อให้เกิดมนุษย์ใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงมีบนแผ่นดินโลกแล้วตอนนี้ มนุษย์ใหม่ (อฟ. 2:15) ไม่ใช่ผู้เชื่อเป็นรายบุคคล แต่เป็นคริสตจักร ซึ่งถือว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ในความหมายของ อฟ. 1:22-23, 1 คร. 12:12-13, คส. 3:10-11 และของ ฮบ. 12:23-24 ซึ่งกล่าวว่า “และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และมาถึงคริสตจักรของบุตรหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว และมาถึงพระเยซูผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้องอันประเสริฐกว่าเสียงโลหิตของอาเบล” มนุษย์ใหม่ผู้นี้ ซึ่งถูกทำให้มีขึ้นผ่านทางฤทธิ์เดชแห่งพระโลหิตนั้น ประกอบด้วยพวกยิวและคนต่างชาติ คนรวยและคนจน ทาสและไท โดยและผ่านทางหลักการเดียวกัน: ความเชื่อในพระราชาภิเษกที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซูเจ้า ด้วยเหตุนี้เราทั้งหลายที่ถูกรวมเข้าด้วยกันในสิ่งมีชีวิตใหม่นี้...มนุษย์ใหม่ผู้นี้ บุคคลใหม่ผู้นี้...ตั้งแต่นี้ไปจึงรวมเป็นประชากรของพระเจ้า เราผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นพลเมืองร่วมกับเครื่องจักรภพของพระเจ้า ผู้เชื่อแต่ละคนและทุกคนเป็นลูกของพระเจ้าเป็นรายบุคคล – และเมื่ออยู่ด้วยกัน เราทั้งหลายรวมกันเป็นครอบครัวของพระเจ้า

ในบทที่สอง เรามีตำแหน่งของเราในพระคริสต์: “ท่านทั้งหลายในเรา” (“YE IN ME”) ในบทที่สาม มันคือการมีพระคริสต์เป็นกรรมสิทธิ์: “เราในท่านทั้งหลาย” (“I IN YOU”) พวกเราเห็นความจริงข้อนี้ถูกนำเสนอในยอห์น บทที่ 15:

“เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5) พระเยซูทรงเป็นเถาองุ่นนั้น เราผู้เชื่อทั้งหลายเป็นกิ่ง ในเถาองุ่นนั้นเราเกิดผล – แต่เมื่ออยู่นอกเถาองุ่นนั้น เราก็เกิดผลไม่ได้ – และกรุณาสังเกตว่าเถาองุ่นนั้นที่ปราศจากกิ่งก็ไม่เกิดผล กิ่งทั้งหลายคือสิ่งที่ออกผล – แต่เพื่อที่จะออกผล กิ่งเหล่านั้นก็ต้องถูกเชื่อมติดกับเถาองุ่นนั้น: “ท่านทั้งหลายในเรา – และเราในท่านทั้งหลาย”

ในยุคแห่งพระคุณอันเปี่ยมสง่าราศีนี้ ผู้เชื่อทั้งหลาย (มนุษย์ใหม่ผู้นั้น) สามารถเข้าถึงพระองค์ได้ พระเยซูทรงปีติยินดีที่จะให้เราเข้าเฝ้าพระองค์... ใช่แล้วครับ ด้วยใจกล้า – เพื่อให้พระองค์ทราบถึงความต้องการต่างๆของเรา และเพื่อให้พระองค์ร่วมแบ่งปันความโศกเศร้าและความชื่นบานของเรา ในฐานะเป็นอาคารใหม่นี้ พระองค์ก็ทรงเข้าถึงเราได้... พระองค์ทรงสถิตอยู่ในตัวเรา เราเป็นวิหารของพระเจ้า

ข้อ 1-8 “เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าเปาโล ผู้ที่ถูกจองจำเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์เพื่อท่านซึ่งเป็นคนต่างชาติ ถ้าแม้ท่านทั้งหลายได้ยินถึงพระคุณของพระเจ้าอันเป็นพันธกิจ ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายแล้ว และรู้ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้ารู้ข้อลึกลับ (ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้วอย่างย่อ ๆ และโดยคำเหล่านั้น เมื่อท่านอ่านแล้ว ท่านก็เข้าใจถึงความรู้ของข้าพเจ้าในเรื่องความลึกลับของพระคริสต์) ซึ่งในสมัยก่อน ไม่ได้ทรงโปรดสำแดงแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์ เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งทรงโปรดเผยแก่พวกอัครสาวกผู้บริสุทธิ์ และพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์โดยพระ

วิญญาณ คือว่าคนต่างชาตินั้นจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ ตามพระคุณซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าโดยการกระทำแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์ ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกวิสุทธิชนทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์ อันหาที่สุดมิได้”

ตลอดทั้งบทที่สาม เปาโลกำลังมองตัวเองในฐานะเป็นผู้รับใช้แห่งพันธสัญญาใหม่ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงแต่งตั้ง นั่นคืออาคารของพระเจ้า สิ่งซึ่งเปาโลกำลังกล่าวจริงๆ แล้วก็คือ: “ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อต่างชาติที่เมืองเอเฟซัสทราบดีว่า ข้าพเจ้าได้รับพันธกิจนี้เพื่อท่านทั้งหลาย... พันธกิจที่มาพร้อมกับข่าวสารแห่งพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า ที่ทำให้คนต่างชาติเท่าเทียมอย่างเต็มที่กับคนอื่นทุกคนในพระกายของพระคริสต์ เพราะพันธกิจนี้เอง - ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศแล้วโดยปราศจากความกลัวหรือการเห็นแก่หน้าผู้ใด - ข้าพเจ้าจึงติดคุก แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกท่านท้อใจหรือรู้สึกแย่มากเพราะพันธนาการของข้าพเจ้า แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้ากลับลงแรงหนักขึ้นเพื่อพวกท่านโดยการหันไปพึ่งการอธิษฐาน โดยอธิษฐานในพระวิญญาณ นำเสนอความต้องการของพวกท่านต่อพระบิดาในสวรรค์ และวิงวอนพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราทั้งหลายให้ 'โปรดประทานกำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านโดยความเชื่อ เนื่องด้วยว่าท่านมีรากมีพื้นฐานที่ทรงวางไว้อย่างมั่นคงในความรักแล้ว ท่านก็จะหยั่งรู้ได้ว่าอะไรคือความกว้าง ความยาว ความลึก และความสูงพร้อมกับบรรดาวิสุทธิชนทั้งปวง และให้เข้าใจถึงความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม' ข้าพเจ้ากำลังอธิษฐานเผื่อพวกท่านผู้เชื่อที่เมืองเอเฟซัส ที่พวกท่านจะก้าวต่อไป เติบโตในพระคุณและกลายเป็นผู้เชื่อที่โตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ เป็นแบบอย่างที่มีชีวิตแห่งพระคุณของพระเจ้า”

ในข้อ 3 เปาโลชี้ให้เห็นอีกครั้งว่า ข่าวประเสริฐที่เขาประกาศเป็นมาโดยการทรงสำแดง ว่าเขามีได้รับมันมาโดยมนุษย์หรือจากมนุษย์ และว่าเขาไม่ได้ปรึกษาพวกผู้นำทางศาสนาที่เยรูซาเล็ม แต่ข่าวสารนี้มาจากพระเจ้าโดยตรงโดยการทรงสำแดง ข่าวสารนี้เป็นการทรงสำแดงแห่งข้อถกเถียงของพระคริสต์ ซึ่งในยุคก่อนๆ ได้ถูกเปิดเผยแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์ - แต่บัดนี้พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะเปิดเผยข้อถกเถียงอันยิ่งใหญ่ให้แก่พวกอัครสาวกและพวกผู้พยากรณ์บริสุทธิ์ของพระองค์ (โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์) ที่ว่าคนต่างชาตินั้นจะเป็นทายาทร่วมกันและเป็นกายเดียวกัน ซึ่งทำให้ไม่มีความแตกต่างระหว่างยิวและคนต่างชาติ

ในข้อเจ็ด เปาโลกล่าวว่าเขาถูกทำให้เป็นผู้รับใช้คนหนึ่งตามของประทานแห่งพระคุณนั้น เขาไม่ได้รับพันธกิจนี้เป็นอาชีพหนึ่ง เขาไม่ได้เริ่มเทศนาข่าวประเสริฐเพราะว่าเพื่อนๆ ของเขาบอกเขาว่าเขาดูเหมือนจะมีคุณสมบัติต่างๆ ที่จะ เป็นนักเทศน์ที่ดีได้ ทุกวันนี้คนหนุ่มบางคนไปโรงเรียนศาสนศาสตร์ต่างๆ เพราะว่าเป็นเพื่อนๆ และครอบครัวของพวกเขาบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะเป็น “นักเทศน์ที่ดี” ได้ คนหนุ่มบางคนไปเรียนที่สถาบันศาสนศาสตร์ต่างๆ เพื่อที่จะเรียนรู้วิธีเทศนาขอพระเจ้าทรงโปรดเมตตาคุณสม้ยอันโดดเด่นเหล่านี้ที่เราใช้ชีวิตอยู่ในนั้นด้วยเถิด! เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกเรียกโดยพระเจ้า ถูกแต่งตั้งโดยพระเจ้า ถูกมอบหมายภารกิจโดยพระเจ้า ถูกส่งไปโดยพระเจ้า - และข่าวสารของพวกเขามาจากพระเจ้า เปาโลเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า

ในข้อสอง เปาโลกล่าวถึง “พันธกิจ” (dispensation) แห่งพระคุณของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่เขา เพื่อเปิดเผยแก่คนต่างชาติ คำว่า *dispensation* นี้เป็นคำที่น่าสนใจมากๆ คำกรีกของคำนี้ถูกแปลว่า “บ้าน” ในภาษาอังกฤษ ความหมายเต็มๆของมันก็คือ “กฎหมายของบ้าน” มันหมายถึงกฎระเบียบ หรือการจัดการของบ้านหลังนั้น คำๆ นี้ยังแปลเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วยว่า “เศรษฐกิจ” ดังนั้น... ในยุคแห่งพระคุณ (เศรษฐกิจแห่งพระคุณ) เราจึงกล่าวได้ว่า เปาโลได้รับการแต่งตั้งโดยพระเจ้าให้เป็นผู้รักษาแห่งกฎหมายใหม่นี้ของบ้าน หรือเป็นผู้ที่จะกำกับดูแลการจัดการใหม่นี้

ความจริงประการเดียวกันนี้ถูกกล่าวอย่างชัดเจนในโรม 11:13 “แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอัครสาวกมายังพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า” พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งเปาโลให้เป็นผู้รับใช้คนหนึ่งไปยังคนต่างชาติในประสบการณ์ของเขาบนถนนที่มุ่งไปเมืองดามัสกัสเส้นนั้น กิจการ 9 ให้เรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนความเชื่อของเปาโล เขาได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาถูกฟาดจนถึงดิน ความเจิดจ้าแห่งพระพักตร์ของพระเยซูทำให้ตาเขาบอดและเขาร้องออกมาว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ใด?” พระสุรเสียงนั้นจากท้องฟ้าตรัสตอบว่า “เราคือเยซู ที่เจ้าข่มเหง” จากนั้นเปาโลกล่าวว่า “พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” และพระเยซูทรงบอกเขา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พระเยซูก็ทรงนำและเขาโลแห่งทาร์ซัสก็เดินตาม เขาจึงกลายเป็นเปาโลนักเทศน์ ผู้รับใช้มายังคนต่างชาติ ประสบการณ์ของเปาโลเป็นภาพอันงดงามของสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อชนชาติอิสราเอลยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้า วันหนึ่งพวกเขาจะมองเห็นพระเยซู พวกเขาจะเห็นรอยแผลเป็นเหล่านั้นในพระหัตถ์ของพระองค์ พวกเขาจะถามพระองค์ว่าพระองค์ได้รับแผลเป็นเหล่านั้นจากไหนและพระองค์จะทรงบอกพวกเขาว่า “ในเรือนของพวกเพื่อนของข้าพเจ้า” และประชาชาติหนึ่งจะได้รับความรอดในวันเดียว เปาโลถูกปลดก่อนกำหนด... เขาได้รับความรอดเมื่อเขาได้เห็นพระพักตร์ของพระเยซูที่มองลงมาจากท้องฟ้าขณะที่เขาเดินทางไปบนถนนสู่เมืองดามัสกัสนั้น

สมมติว่าเรามองไปที่บันทึกเรื่องราวนั้น: “ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับท่าน (อานาเนีย) ว่า “จงไปเถิด เพราะวาคณนั้นเป็นภาษาชนที่เราได้เลือกสรรไว้ สำหรับจะนำนามของเราไปยังประชาชาติ กษัตริย์และชนชาติอิสราเอล เพราะเราจะสำแดงให้เขาเห็นว่า เขาจะต้องทนทุกข์ลำบากมากเท่าใดเพราะนามของเรา” (กิจการ 9:15-16)

“แต่เมื่อเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ผู้ได้ทรงสรรข้าพเจ้าไว้แต่ครรถ์มารดาของข้าพเจ้า และได้ทรงเรียกข้าพเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ ที่จะทรงสำแดงพระบุตรของพระองค์ในตัวข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้าประกาศพระบุตรแก่คนต่างชาตินั้น ในทันทีนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปรึกษากับเนื้อหนังและเลือดเลย” (กท. 1:15-16)

“โอ ข้าแต่กษัตริย์ ในเวลาเที่ยงวันเมื่อกำลังเดินทางไป ข้าพระองค์ได้เห็นแสงสว่างกล้ายิ่งกว่าแสงอาทิตย์ (แสงนั้นหาใช่ใดอื่นนอกจาก ความสว่างจ้าแห่งพระพักตร์ของพระเยซู) ส่องลงมาจากท้องฟ้า ล้อมรอบข้าพระองค์กับคนทั้งหลายที่ไปกับข้าพระองค์ ครั้นข้าพระองค์กับคนทั้งหลายล้มคะมำลงที่พื้น ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่ข้าพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า ‘เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม ซึ่งเจ้าถิษประตักก็ยากนัก’

ข้าพระองค์ทูลถามว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด’ พระองค์จึงตรัสว่า ‘เราคือเยซูซึ่งเจ้าข่มเหง แต่ว่าจงลุกขึ้น ยืนเถิด ด้วยว่าเราได้ปรากฏแก่เจ้าเพื่อจะตั้งเจ้าไว้ให้เป็นผู้รับใช้และเป็นพยานถึงเหตุการณ์ซึ่งเจ้าเห็น และถึงเหตุการณ์ที่เราจะแสดงตัวเราเองแก่เจ้าในเวลาภายหลัง เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากชนชาตินี้และจากคนต่างชาติที่เราจะใช้เจ้าไปหา นั้น เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมา

ถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความผิดบาปของเขา และให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้ว โดยความเชื่อในเรา” (กิจการ 26:13-18)

ด้วยเหตุนี้ผมจึงกล่าวว่าพระเจ้าได้ประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่เปาโลคือ ข่าวสารนั้น หลักคำสอนนั้น กฎและข้อบังคับต่างๆสำหรับการจัดการอาคารหลังใหม่... คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ คุณจะพบหัวใจแห่งหลักคำสอนสำหรับคริสตจักรในจดหมายฝากฉบับต่างๆ ซึ่งถูกเขียนขึ้นผ่านการตรึงใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่เปาโลเขียนจดหมายเหล่านี้

คำว่า “ข้อลึกลับ” ซึ่งถูกใช้สามหนในข้อเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงบางสิ่งที่ลึกลับ บางสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ แต่มันกลับหมายถึง อะไรบางอย่างที่ถูกเปิดเผยโดยการทรงสำแดงเท่านั้น... บางสิ่งที่ถูกปิดซ่อนไว้จนกว่าจะถึงเวลากำหนดอันเหมาะสมที่สิ่งนั้นจะถูกเปิดเผยหรือพ้นจากการปิดซ่อน ผมคิดว่าคำกล่าวนี้จะสนับสนุนสิ่งที่ผมได้กล่าวไปแล้ว: “ซึ่งในสมัยก่อนไม่ได้ทรงโปรดสำแดง...เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งทรงโปรดเผย...” (อพ. 3:5) มีข้อลึกลับหลายเรื่องที่ถูกกล่าวถึงในพระวจนะของพระเจ้า ขอให้ผมชี้ให้เห็นสักสองสามเรื่องดังนี้:

ข้อลึกลับเรื่องคริสตจักร – เจ้าสาวของพระคริสต์ (อพ. 5:32)

ข้อลึกลับเรื่องพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ภายในเรา (คส. 1:27)

ข้อลึกลับเรื่องคริสตจักร – พระกายของพระองค์ (อพ. 5 และบทที่เราศึกษากันอยู่นี้)

ข้อลึกลับเรื่องพระคริสต์เสด็จมารับสภาพมนุษย์ (1 ทธ. 3:16)

ข้อลึกลับเหล่านี้ทั้งสี่เคยถูกปิดซ่อนไว้ในยุคสมัยก่อนๆแต่บัดนี้ถูกเปิดเผยแล้วในพันธสัญญาใหม่ ข้อลึกลับที่ถูกกล่าวถึงในตอนพระคัมภีร์ที่เราศึกษากันอยู่นี้คือ “ว่าคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น” เฉพาะในงานเขียนเหล่านี้ของอัครสาวกเปาโลเท่านั้นที่เราได้พบตำแหน่ง หลักคำสอน การดำเนินชีวิต และลิตินันด์แห่งคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระกายของพระคริสต์ ข้อลึกลับ “ที่ถูกปิดซ่อนในพระเจ้า” คือพระประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่แรกเริ่ม ที่จะทำให้พวกยิวและคนต่างชาติเป็นสิ่งที่ใหม่ทั้งหมด...ในความเป็นจริงคือ สิ่งมีชีวิตใหม่ (คริสตจักร) ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งถูกก่อร่างขึ้นโดยและผ่านทาง การให้บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในกายนี้ความแตกต่างระหว่างยิวและคนต่างชาติก็หมดสิ้นไป ข้อลึกลับนี้ถูกกล่าวถึง (แต่ไม่ได้ถูกอธิบาย) โดยพระเยซูเมื่อเปโตรกล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูตรัสแก่เปโตรว่า “ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านจะได้รับพร *เพราะว่าเนื้อหนังและโลหิตมิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ*” คำพยานของเปโตรไม่ใช่ผลผลิตของการใช้เหตุผลของมนุษย์ และไม่ได้เกิดจากความสามารถของมนุษย์ พระเยซูตรัสว่า “ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้ (บนคำพยานที่เปโตรเพิ่งกล่าวไปนั้น คือคำพยานที่มาโดยการทรงสำแดง ที่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ประสูติจากหญิงพรหมจารี และทรงเป็นพระเจ้าในกายเนื้อหนัง) เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมิช่วยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้!” (มธ. 16:13)

ข้อลึกลับอันยิ่งใหญ่เหล่านี้ของพระเจ้า มนุษย์สามารถทราบได้โดยการสำแดงโดยตรงจากพระเจ้าเท่านั้น ในหนังสือมัทธีว พระเยซูตรัสถึงข้อลึกลับนั้น – แต่ต่อมาพระองค์ทรงแต่งตั้งเปาโลให้รับการทรงสำแดงเกี่ยวกับข้อลึกลับนั้น นั่นคือสิ่งที่เปาโลกำลังประกาศในบทที่สามของหนังสือเอเฟซัส

มันเป็นเรื่องยากสุดๆสำหรับพวกยิวในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ที่จะยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่า “พวกสุนัข” ต่างชาติได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ทายาทร่วมของพระเจ้า อวัยวะร่วมกันแห่งพระกายของพระคริสต์ และผู้ร่วมแบ่งปันในพระสัญญาของพระวิญญาณแล้ว พวกยิวไม่อาจยอมรับเรื่องนี้ได้ จงตั้งใจอ่านกิจการ 15...ทั้งบท...และคุณจะเห็นว่าพวกยิวไม่อาจเชื่อได้ว่าพวกคนต่างชาติได้รับพระพรเหล่านั้นซึ่งในอดีตเคยถูกมอบให้แก่อิสราเอลชนชาติที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าเท่านั้น

หลายครั้งเราได้ยินพวกผู้รับใช้ร้องเสียงดังว่า “แก่พวกยิวก่อน... แก่พวกยิวก่อน... แก่พวกยิวก่อน!” ใช่ครับ – ผมรักพวกยิว ผมอยากให้คนยิวได้รับความรอด ผมเชื่อในการส่งคนไปประกาศแก่พวกยิว แต่เพื่อนที่รักของผมครับ พวกยิวเคยได้โอกาสก่อนแล้ว! พระเจ้าได้เสนอพระเยซูให้แก่พวกยิวแล้ว ปีลาตกล่าวว่า “เรามีเยซูและบาร์บัส จะให้เราปล่อยผู้ใด? พวกเจ้าอยากได้ใคร?” และพวกเขาบอกว่า “เอาบาร์บัสให้พวกเรา! ฆ่าเยซูเสีย! ให้โลหิตของเขาตกอยู่แก่เราและลูกหลานของเราเถิด!” พระเจ้าได้ทรงเรียกเปาโลให้เปิดเผย “ข้อลึกลับนั้น” แก่ชนชาติหนึ่งซึ่งแต่ก่อนไม่ใช่ชนชาติ เพราะว่ามีอิสราเอลไม่ยอมรับอาณาจักรนั้น พระเจ้าจึงหันไปหาหมู่ชนหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานน้อยกว่า และผ่านทางหมู่ชนนั้นเองบัดนี้พระพรต่างๆแห่งพระคุณของพระเจ้ายิ่งไหลบ่าไปยังคนทั้งปวงที่ยอมฟังและเชื่อข่าวดีแห่งข่าวประเสริฐนั้น

การทรงสำแดงเรื่องคริสตจักรและข่าวดีแห่งข่าวประเสริฐเรื่องพระคุณของพระเจ้าได้ถูกมอบไว้แก่เปาโลแล้ว ในถ้อยคำของเขาทุกถ้อยคำ “ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ ตามพระคุณซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าโดยการกระทำแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์”

ในกาลาเทีย 1:12 เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับข่าวประเสริฐนั้น (พันธกิจนั้น ข่าวสารนั้น) จากมนุษย์ ไม่มีมนุษย์คนใด (ครูทั้งหลายในเนื้อหนัง) สอนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้รับข่าวประเสริฐนั้นโดยพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า”

เปาโลสืบบ่อนข่าวสารของตนกลับไปยังแหล่งที่มาคือพระเจ้า ข่าวสารนั้นเกี่ยวกับ “พระคุณซึ่งเป็นของประทาน” ได้มาถึงเปาโลโดยและผ่านทาง “การกระทำแห่งฤทธิ์เดช”...ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตำแหน่งที่ถูกยกชูของอัครสาวกเปาโล การทรงสำแดงจากสวรรค์นั้นที่มาถึงเขา ไม่ได้ทำให้เขาหิ่งห้อย – แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันกลับทำให้เขาถ่อมใจ: “ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกวิสุทธิชนทั้งหมด” ถ้อยคำเหล่านี้มาได้จากดวงใจที่ถูกครอบครองโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และที่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น ผมไม่เชื่อว่าจะมีใครบนโลกนี้ที่ยอมจำนนต่อพระประสงค์อันเป็นสิทธิขาดของพระเจ้ามากไปกว่าอัครสาวกเปาโล

ตอนเขียนไปหาทิโมธีนักเทศน์หนุ่ม เปาโลประกาศว่าเขา (เปาโล) เป็นตัวเอกในพวกคนบาป (1 ทธ. 1:15) ตอนเขียนไปหาเหล่าผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ เขากล่าวถึงตัวเองว่าเขาเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวก (1 คร. 15:9) และในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้เขาเผยให้เห็นจิตใจที่ถ่อมของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกวิสุทธิชนทั้งหมด” (ข้อ 8) ผมเห็นว่าเปาโลกำลังพยายามสื่อข้อเท็จจริงต่อไปนี้ให้ชาวเอเฟซัสเหล่านั้น (และเรา) เข้าใจ:

“ลองคิดดูสิ! ท่านเห็นภาพไหม... พระเจ้าได้มอบข่าวประเสริฐไว้แก่ข้าพเจ้าแล้ว! ข้าพเจ้าเป็นตัวเอกในพวกคน

บาป... ข้าพเจ้าได้เข่นฆ่าคริสตจักร... ข้าพเจ้าได้ข่มเหงเหล่าสาวกของพระเยซู กระนั้นพระเจ้าก็ทรงนับว่าข้าพเจ้าสัตย์ซื่อ โดยให้ข้าพเจ้าได้ทำงานรับใช้และทรงเปิดเผยแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับข้อลึกลับเรื่องพระกายของพระคริสต์... คริสตจักรพันธสัญญาใหม่!”

เปาโลเป็นคนสัตย์ซื่อต่อการทรงเรียกของตนและต่อการมอบหมายภารกิจของตน ก่อนที่เขาจะถูกตัดศีรษะเพราะเหตุคำพยานของตน ขณะที่เขาจ้องหน้าความมรณา เขาก็มองขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์และกล่าวว่า “เวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไปนั้นก็ใกล้จะถึงแล้ว ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว ตั้งแต่นี้ไปมงกุฎแห่งความชอบธรรมก็เตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าแล้ว!”

ในเอเฟซัส 3:8 เปาโลก็ดูเหมือนกำลังกล่าวว่า “และการคิดว่าข้าพเจ้าผู้เป็นยิว ได้รับการทรงเรียกและมอบหมายภารกิจให้นำชาวต่างชาติ... เพื่อเปิดเผยแก่พวกเขาถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์ อันหาที่สุดมิได้!”

ส่วนใดก็ตามของพระคริสต์สามารถถูกสรุปย่อได้ในคำๆเดียว: **หาที่สุดมิได้!** เมื่อเราพยายามที่จะพรรณนาถึง “ความไพบูลย์ของพระคริสต์ อันหาที่สุดมิได้” เราก็มองหาคำพูดมาพรรณนาได้ แต่ผมแน่ใจว่าเปาโลคงกำลังนึกถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงอยู่ในเริ่มแรกกับพระบิดา ในพระทรงของพระบิดา ทรงเป็นผู้เลอค่ามากที่สุดในสวรรค์ เท่าเทียมกับพระเจ้าพระบิดา ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ไม่มีสิ่งใดถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากพระองค์ แต่โดยพระองค์สรรพสิ่งทั้งปวงได้ถูกสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงได้รับการนมัสการและถวายเกียรติในสวรรค์เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เท่าเทียมกับพระบิดา เปาโลคิดถึงความไพบูลย์แห่งความเต็มพระทัยของพระคริสต์ที่จะทิ้งสง่าราศี เกียรติยศ และคำสรรเสริญทั้งสิ้นของสวรรค์ และเสด็จเข้ามาในโลกเพื่อปล่อยวางชีวิตของพระองค์ในลักษณะที่น่าอัศจรรย์ ถูกแข่งขันมากที่สุดในท่าที่มนุษย์คนใดจะตายได้ และผมคิดว่าเปาโลคิดถึงความไพบูลย์แห่งพระคุณของพระองค์เมื่อเขากล่าวแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นในเมืองโครินธ์ว่า “...แม้พระองค์มีทั้งค้ำ พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมีมั่งมี เนื่องจากความยากจนของพระองค์” (2 คร. 8:9) เปาโลกล่าวแก่ชาวฟิลิปปีเหล่านั้นว่า แม้ว่าพระเยซูทรงเท่าเทียมกับพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรับสภาพกายแห่งการถูกเหยียดหยาม ทรงเชื่อฟังจนถึงความมรณา... กระทั่งความมรณาที่กางเขน ผมแน่ใจว่าเปาโลกำลังคิดถึงความไพบูลย์แห่งชีวิตที่รับาปของพระเยซูบนโลกนี้ ไม่มีผู้ใดเคยใช้ชีวิตเหมือนที่พระเยซูทรงใช้ชีวิต ไม่มีผู้ใดเคยพูดเหมือนที่พระเยซูตรัส ไม่มีผู้ใดเคยทำการอัศจรรย์ต่างๆเหมือนที่พระเยซูทรงกระทำ ไม่มีผู้ใดรักเหมือนที่พระเยซูทรงรัก ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำล้วนแตกต่างเหลือเกินจากวิธีที่ผู้อื่นจะกระทำ (หากพวกเรามีโอกาสทำมันได้)! เมื่อพระเยซูทรงกระทำการอัศจรรย์ต่างๆของพระองค์ ประชาชนก็กล่าวว่า “เราไม่เคยเห็นการเช่นนี้เลย”

จากนั้น – เปาโลคงคิดถึงความไพบูลย์อันเหลือล้นที่พระเยซูทรงสำแดง ในการที่พระองค์ไม่เคยบ่นหรืออึดอัดสักครั้งเลย พระองค์ตรัสว่า “สุนัขจึงจอกยังมีโพรง และนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ!” พระองค์ทรงยิ้มเรือลำหนึ่งมาใช้เป็นธรรมาสันทนาการ พระองค์ทรงใช้เวลาหลายคืนตามลำพัง โดยอธิษฐานในสวนนั้น พระองค์ไม่มีมือเที่ยง – แต่พระองค์ทรงรับเอามือเที่ยงของเด็กชายเล็กๆคนหนึ่งและเลี้ยงคนห้าพันคน พระองค์ไม่เคยทำการอัศจรรย์ใดๆเพื่อนำความสะตอกสบายหรือผลกำไรมาสู่พระองค์เองเลย แน่แน่นอนว่าเปาโลคงต้องกำลังคิดถึงความไพบูลย์อันเหลือล้นแห่งการเสียสละของพระองค์ ความไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์ ความกรุณาของพระองค์ ความดีงามของพระองค์ ความ

เอื้อเพื่อพ่อแม่ของพระองค์ – และจากนั้นก็คิดถึงความปลอดภัยแห่งความมรณาของพระองค์อย่างแน่นอน:

พระองค์ได้เสด็จมา – และทรงประกาศอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงอยู่ในโลกนี้ – มิใช่เพื่อรับการปรนนิบัติแต่เพื่อปรนนิบัติและประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ เมื่อคนทั้งหลายตำหนิว่าพระองค์ พระองค์ก็ได้ตำหนิพวกเขา – พระองค์ตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษพวกเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร!”

เมื่อคนทั้งหลายล้อเลียนพระองค์ พระองค์ก็ได้โต้ตอบ ในตอนแรก ขโมยสองคนนั้นตำหนิว่าพระองค์ ล้อเลียนพระองค์ ยืมเยาะและเย้ยหยันแม้ว่าพวกเขาอยู่ในการปรับโทษแบบเดียวกัน สุดท้ายขโมยคนหนึ่งก็เห็นอะไรบางอย่างในพระเยซู หรือได้ยินบางสิ่งทีหลุดออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ซึ่งทำให้เขาเปลี่ยนความคิด และเขาร้องออกมาว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าในอาณาจักรของพระองค์” ในช่วงเวลานั้นที่ใกล้จะสิ้นพระชนม์พระเยซูทรงช่วยขโมยคนหนึ่งให้รอด ซึ่งไม่กี่ปีก่อนหน้านั้นเคยเป็นศัตรูของพระองค์ ช่วงใดก็ตามของชีวิต พันธกิจ การสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูสามารถถูกพรรณนาได้ว่า “หาที่สุดมิได้”

เพื่อนที่รักของผมครับ คุณอาจยากจนในโลกนี้ เท่าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของและสิ่งต่างๆในชีวิตทางโลก ข้าวของของคุณและความมั่งคั่งของคุณอาจมีอยู่จำกัดจำเขี่ยมากๆ – แต่คุณสามารถเป็นมหาเศรษฐีเงินล้านได้ในพระคุณของพระเจ้า! เพราะความยากจนของพระองค์ คุณจึงสามารถเป็นคนรวยพอๆกับความปลอดภัยอันหาที่สุดมิได้แห่งสวรรค์

ความปลอดภัยอันหาที่สุดมิได้ของพระคริสต์มีไว้สำหรับใคร?

ข้อ 9-12 “และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกกลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ บัดนี้ทรงประสงค์จะให้เทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจในสวรรค์สถานรู้จักพระปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าโดยคริสตจักร ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา *ในพระองค์นั้น* (ในพระเยซู) เราจึงมีใจกล้า และมีโอกาสที่จะเข้าไปถึงพระองค์ด้วยความมั่นใจเพราะความเชื่อในพระองค์”

พระเจ้าได้ประทานข่าวสารนั้นให้แก่เปาโลซึ่งมาถึงคนทั้งปวง ไม่ว่าจะชนชั้นใดหรือสัญชาติใด ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้ายกเปิดรับสำหรับทุกคน...ไม่มีกลุ่มคนที่ถูกคัดเลือก เลือกรับ คัดสรรในยุคแห่งพระคุณอัศจรรย์นี้ *พระกายของพระคริสต์* ได้ถูกเลือกไว้ก่อนทรงสร้างโลกแล้ว แต่คุณเพื่อนที่รักของผม ในฐานะคนๆหนึ่งต้องยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของคุณ

ลองคิดดูสิครับ! ข่าวสารนั้นซึ่งเคยถูก “ปิดบังไว้ที่พระเจ้า” ได้ถูกมอบไว้แก่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง และมันก็ทำให้เปาโลอัศจรรย์ใจ ทำให้เขาถ่อมใจที่คิดว่าเขาซึ่งเป็น “ตัวเอกในพวกคนบาป” เป็นผู้ที่พระเจ้าได้ฝากข่าวสารแห่งพระคุณอันเปี่ยมสง่าราศีไว้ซึ่งแต่ก่อนได้ถูกปิดบังไว้ในพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาล – ใช่แล้วครับ ตั้งแต่เริ่มแรก

ผมขอกล่าวเช่นนี้อีกอย่างถ่อมใจ – ไม่ใช่อย่างประชดประชัน – แต่ถ้ามีใครในพวกนักวิทยาศาสตร์ นักเคมีและนักดาราศาสตร์ที่กำลังพยายามสำรวจอวกาศเพื่อค้นพบว่าแผ่นดินโลกนี้ถูกก่อรูปขึ้นมาอย่างไร สามารถพูดคุยกับเปาโลได้สักสองสามนาที เขาก็คงตอบคำถามของคนเหล่านั้นได้ทั้งหมด เปาโลไม่ได้มีกล้องโทรทรรศน์หรือจรวดที่เหล่านักเคมี นักวิทยาศาสตร์และนักดาราศาสตร์สมัยใหม่มี... แต่เปาโลรู้จักพระเจ้า และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงสำแดงแก่เขาว่า

สรรพสิ่งที่ทั้งปวงได้ถูกสร้างขึ้น “โดยพระเยซูคริสต์” เปาโลรู้จักพระเจ้าผู้ได้ทรงเนรมิตสร้างสรรพสิ่งที่ทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ และเขาประกาศพระเจ้าองค์นั้นแก่คนทุกหมู่เหล่า

เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยแห่งความไม่เชื่อและความไม่ซื่อสัตย์ พวกเราที่เปิดรับพระวาทะของพระเจ้าไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับว่าสรรพสิ่งมีขึ้นได้อย่างไร ในปฐมกาลบทที่หนึ่ง พระนาม “พระเจ้า” ปรากฏสามสิบเอ็ดครั้ง – และแน่นอนว่ามันยืนอยู่เพื่อปกป้องความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างจักรวาล พระองค์ทรงรับผิดชอบเรื่องการจัดวางอันเป็นระเบียบเรียบร้อยของดาวเคราะห์และหมู่ดาวต่างๆซึ่งโคจรอยู่ทั่วอวกาศมาตลอดหลายยุคสมัย... โดยไม่เกิดหายนะ! มีแต่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้นที่ทรงสามารถสร้างจักรวาลนี้และสรรพสิ่งที่ทั้งปวงที่มาพร้อมกับมันได้! ในพระคัมภีร์ฉบับ Scofield ของผมๆได้ขีดเส้นใต้ปฐมกาล 1:1 ไว้... สื่้าแรก: “ในเริ่มแรกนั้น – พระเจ้า...” และผมเขียนไว้ตรงขอบหน้านั้นว่า “ผมไม่มีปัญหาในการเชื่อข้อความที่เหลือเลย” ลองคิดดูอีกทีสิครับ: ถ้าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า มันก็แน่นอนว่าผมไม่มีปัญหาในการเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่ผมจะคิดได้

ข้อ 10 กล่าวถึงเทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจในสวรรค์สถาน ในสวรรค์สถานชั้นที่อยู่เหนือเรา มีเทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจ...เหล่าผู้ครอบครองแห่งความชั่วร้ายวิญญาณในสถานฟ้าอากาศ ในเอเฟซัส 6:12-17 เรามีข้อพระคัมภีร์ที่ให้ความกระจ่างแก่เราเกี่ยวกับเทพผู้ครอบครองอาณาจักร เทพผู้มีอำนาจ และผู้ครอบครองแห่งความมืดเหล่านี้

เลยพ้นสวรรค์ชั้นที่อยู่เหนือเราขึ้นไป เรามีเทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจฝ่ายดี...พวกเศรษฐี เสราฟิม อัครเทวดา เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า พระเจ้าเองทรงอยู่ที่นั่น พร้อมกับพระบุตรและวิสุทธิชนทั้งปวง แต่ในข้อพระคัมภีร์ที่เราศึกษากันอยู่นี้ เปาโลกำลังแจ้งให้เทพผู้ครอบครองอาณาจักรและเทพผู้มีอำนาจเหล่านั้นทราบว่าคริสตจักรมีข่าวสารที่สุดท้ายแล้วจะทำให้ซาตานและอาณาจักรของมันพ่ายแพ้ (เมื่อผมกล่าวว่าคริสตจักร ผมไม่ได้กำลังพูดถึงอาคารที่ทำด้วยอิฐพร้อมกับยอดหลังคาทรงสูง...ผมกำลังพูดถึงพระกายของพระคริสต์ซึ่งประกอบด้วยลูกๆของพระเจ้าที่บังเกิดใหม่แล้ว ถูกชำระล้างด้วยพระโลหิตและได้รับการไถ่แล้ว) พญามารรู้ว่าวันเวลาของมันใกล้จะหมดแล้ว มันเป็นศัตรูที่พ่ายแพ้แล้ว – และมันก็ทราบเรื่องนี้ดี! นั่นคือเหตุผลที่มันทำงานหามรุ่งหามค่ำและไม่หยุดหย่อนเพื่อที่จะนำดวงวิญญาณไปนรกมากที่สุดเท่าที่มันทำได้ ซาตานปรารถนาที่จะชะลอการเสด็จมาของพระเยซูเพื่อมารับคริสตจักรของพระองค์ให้นานที่สุดเท่าที่มันจะทำได้ เพราะซาตานรู้ว่าเมื่อการรับขึ้นเกิดขึ้น เวลาของมันก็จะเหลือน้อยแล้ว เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นต่อจากการรับขึ้นนำไปสู่การที่พญามารถูกจับขังไว้ในแหวนไม่มีกั้นตลอดกาล ซาตานทราบเรื่องนั้น มีคริสเตียนจำนวนมากที่ไม่รู้เกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้ที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า แต่ซาตานรู้ดี มัน “ปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง” ก่อนที่มันกลายเป็นพญามาร มันเคย “เต็มด้วยสติปัญญา”

ในข้อ 11 เปาโลบอกให้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเกิดขึ้นตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ก่อนหน้านั้นผมได้ให้ข้อพระคัมภีร์ต่างๆจากกิจการ 15 แก่คุณซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีพิมพ์เขียวและพระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว ก่อนที่พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินโลกนี้หรือดาวเคราะห์สักดวงหรือหมู่ดาวสักหมู่ พระองค์ได้เสร็จสิ้นรายการของพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาลแล้ว ทุกสิ่งกำลังทำงานตามแผนการและรายการของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ขณะที่ผมเตรียมคำเทศานานี้อยู่ ผมได้อ่านในหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆและวารสารชั้นนำเกี่ยวกับการประชุมสภาคริสตจักรและเหล่าผู้นำทางศาสนาครั้งใหญ่ของโลก ผมได้อ่านเกี่ยวกับจรวดและการสำรวจอวกาศต่างๆ ผมได้อ่านเกี่ยวกับการโอ้อวดของมนุษย์ว่าเขาจะไปเหยียบดวงจันทร์ และใช้ดวงจันทร์เป็นฐานกระโดดเพื่อจะไปถึงดาวอังคาร! และจากนั้นผมก็จำได้ว่าทุกการพิพากษาสำคัญที่พระเจ้าได้ทรงส่งมายังแผ่นดินโลกนี้ล้วนถูกนำหน้าโดยความปรารถนาของมนุษย์ที่จะมองข้ามพระเจ้าและกลายเป็นพระองค์เอง ดาเนียลถูกเตือนใจว่าในสมัยหลังๆ**ความรู้จะทวีขึ้น**และมนุษย์จะเคลื่อนไหวไปมาตลอด ท่านที่รัก กล่าวในแง่คำพยากรณ์ เรากำลังมีชีวิตอยู่ในชั่วโมงท้ายๆแห่งยุคพระคุณแล้ว

ในข้อ 12 เรามีสองคำนั้นที่เราคุ้นเคย “ในพระองค์นั้น” ... นั่นคือ *ในพระเยซู*... เรามีใจกล้า “และมีโอกาสที่จะเข้าไปถึงพระองค์ด้วยความมั่นใจเพราะความเชื่อในพระองค์” นั่นเป็นข้อที่ยิ่งใหญ่ มันดูเหมือนไม่มีอะไรมากนัก แค่อ่านผ่านไปเท่านั้น แต่มันก็ยิ่งใหญ่ **ในพระเยซู**เราเข้าหาพระเจ้าด้วยใจกล้า หากคุณจะยอมให้ผมใช้สำนวนคำพูดแบบชาวไร่ (ผมเติบโตมาบนไร่ และผมก็ชอบคุณพระเจ้าสำหรับเรื่องนั้น) เรามักเรียกสุนัขที่ชอบข่าแกะและลูกวัวว่า “สุนัขที่ข่าแกะ” บ่อยครั้งคำนี้ถูกใช้เพื่อหมายถึงคนชั่วที่ได้ก่ออาชญากรรม พระเจ้าไม่ยอมให้เราเข้าหาพระองค์ในแบบสุนัขที่ข่าแกะ พวกเราเคยเป็นสุนัขต่างชาติ – คนต่างดาว คนต่างถิ่น น่าซึ้ง อธรรม แต่**เดี๋ยวนี้**เราเป็นคนชอบธรรมในพระคริสต์แล้ว เป็นลูกๆของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้เพราะว่าเรา**เป็นลูก**โดยทางการไถ่ในพระโลหิตของพระเยซู เราจึงถูกเชิญชวนให้เข้าหาพระเจ้าพระบิดาด้วยใจกล้า ในพระเยซู – ไม่ใช่ในนามของเราหรือในฤทธิ์เดชของเรา แต่ในพระนามของพระองค์ เมื่อเราเข้าหาพระเจ้าในพระเยซู เราก็เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เลย... และเราเข้าไปถึงได้ด้วย**ความมั่นใจ** เราไม่กลัวหรือสงสัยเพราะว่าเรามีความเชื่อในพระเยซู และพระองค์ทรงสามารถกระทำทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ คือทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาต่อลูกของพระองค์

เปาโลมีข่าวสารหนึ่งเพื่อส่งถึงคนทั้งปวง และเขาได้ส่งข่าวสารนั้นอย่างสัตย์ซื่อจนกระทั่งเขาประทับตราพันธกิจและคำพยานของเขาด้วยโลหิตแห่งชีวิตของตน

คำอธิษฐานของเปาโลเพื่อชาวเอเฟซัส

เพื่อที่พวกเขาจะประสบกับความเปี่ยมล้นของพระวิญญาณและความรู้

ข้อ 13-21 “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องท่านว่า อย่าท้อถอย เพราะความยากลำบากของข้าพเจ้าเพราะเห็นแก่ท่านซึ่งเป็นสง่าราศีของท่านเอง เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ครอบครัวยุคทั้งหมดยุคในสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ได้ชื่อมาจากพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเรี่ยวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านโดยความเชื่อ เนื่องด้วยว่าท่านมีรากมีพื้นฐานที่ทรงวางไว้อย่างมั่นคงในความรักแล้ว ท่านก็จะหยั่งรู้ได้ว่าอะไรคือความกว้าง ความยาว ความลึก และความสูงพร้อมกับบรรดาวิสุทธิชนทั้งปวง และให้เข้าใจถึงความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับ**ความไพบูลย์**ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม บัดนี้ ขอให้พระเกียรติจึงมีแต่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถกระทำสารพัดมากกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา ขอให้พระเกียรติจึงมีแต่พระองค์ในคริสตจักร โดยพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิตย์ เอเมน”

ในเอเฟซัส 1:15-18 เปาโลอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา และการทรงสำแดงในเรื่องความรู้ แก่ชาวเอเฟซัสเหล่านั้น และขอให้ตาแห่งความเข้าใจของพวกเขาสว่างขึ้นเพื่อพวกเขาจะได้รู้จักความหวังแห่งการทรงเรียกของพระองค์ และความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ แต่ตรงนี้ในบทที่สาม เปาโลกำลังอธิษฐานขอให้ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัสได้รับการเสริมกำลังในมนุษย์ภายใน และให้พวกเขารู้จักความรักของพระเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะหยิ่งรักและมั่นคงในความรักของพระเจ้า

มันไม่สำคัญว่าเรามีความรู้หรือสติปัญญามากขนาดไหนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า หากเราไม่แสดงออกถึงความรัก เราก็ไร้ค่าต่อเหตุของพระคริสต์ เปาโลกล่าวเรื่องนี้แก่พี่น้องชาวโครินธ์ดังนี้:

“แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาทั้งหลายของมนุษย์และของพวกทูตสวรรค์ก็ดี และไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่” (1 คร. 13:1-3)

ไม่สำคัญว่าเราเป็นอะไรหรือเราทำอะไร หากเราไม่มีความรักของพระเจ้า และหากสิ่งที่เราทำไม่ได้ถูกแทรกซึมด้วยความรักของพระเจ้า กล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณแล้ว เราก็ไม่มีค่าอะไรเลย!

มีความจริงประการหนึ่งที่ถูกนำเสนอในข้อ 14 ซึ่งเราได้ยินเกี่ยวกับมันน้อยมากทุกวันนี้ พวกเราส่วนใหญ่มองข้ามมันไป เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจึงคุกเข่า” ผมไม่ได้กำลังตัดสิน และผมไม่ได้กำลังประชดประชันด้วย แต่คริสเตียนจำนวนมากคุกเข่าเวลาที่พวกเขาอธิษฐาน บางคนคุกเข่า แต่ทุกวันนี้การอธิษฐานส่วนใหญ่ถูกกระทำในท่ายืนหรือทำนั่ง เมื่อก่อนผู้รับใช้ของพระเจ้าคุกเข่าบนธรรมาสัน... ขอบคุณพระเจ้า หลายคนยังทำอยู่ แต่เมื่อก่อนนักเทศน์ทุกคนคุกเข่าของตนเพื่อพูดคุยกับพระบิดาในสวรรค์ ผมตระหนักว่าไม่มีสง่าราศีในท่าทางของร่างกายเวลาที่อธิษฐาน... มันคือสภาพของใจต่างหากที่สำคัญ แต่สำหรับผมแล้ว การคุกเข่าสื่อถึงความถ่อมใจ... และเรารู้ว่าพระเจ้าประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม ขณะที่พระองค์ทรงต่อสู้อันที่เยอหยิ่ง

จงสังเกตลำดับของการอธิษฐาน: เปาโลคุกเข่าต่อพระบิดาในสวรรค์ เขาอธิษฐานในพระนามของพระคริสต์พระบุตร (ข้อ 17) เขาอธิษฐานขอให้คริสเตียนทั้งหลายได้รับการเสริมกำลังผ่านทาง – หรือโดย – พระวิญญาณบริสุทธิ์ในมนุษย์ภายใน

เปาโลกล่าวแก่พวกผู้เชื่อที่กรุงโรมว่า “พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ว่าเราควรจะทำอย่างไร แต่พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้ และพระองค์ ผู้ทรงตรวจค้นใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อวิสุทธิชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า” (โรม 8:26-27) หากเราหวังให้พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานของเรา เราก็ต้องอธิษฐานในพระวิญญาณ เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงฟังคำอธิษฐานที่ไม่อยู่ในพระวิญญาณ พระวิญญาณทรงตรวจค้นใจผู้เชื่อทั้งหลาย และพระวิญญาณทรงทราบพระประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานที่ถูกอธิษฐานในพระวิญญาณเพราะว่าคำอธิษฐานนั้นถูกอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า ในยุคแห่งพระคุณนี้ เราก็มกราบลงด้วยความยำเกรงต่อพระบิดาใน

สวรรค์ เราอธิษฐานทูลขอในพระนามของพระเยซูพระบุตร และเราพึ่งพาพระวิญญูณบรสิสุทธิ์เพื่อนำมาซึ่งผลลัพธ์ต่างๆในการอธิษฐาน – เพราะว่าพระองค์ (พระวิญญูณ) ทรงทำการวิงวอนต่อพระเจ้าผ่านทางคนกลางพระองค์เดียวของเรา คือพระเยซูคริสต์เจ้า (1 ทธ. 2:5, 1 ยอห์น 2:1-2)

พระเยซูตรัสว่า “เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อพระองค์จะได้อยู่กับท่านตลอดไป” (ยอห์น 14:16) อีกครั้ง “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา” (ยอห์น 14:23) อีกครั้ง “ถ้าท่านทั้งหลายเข้ามาสถิตอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ท่านก็จะได้รับสิ่งนั้น...” (ยอห์น 15:7) พระสัญญา นั้นมีแก่ผู้เชื่อทั้งหลายที่ถูกแยกตั้งไว้อย่างเต็มที่ มีความคิดฝ่ายวิญญูณ และผ่านทางความรู้แห่งพระวจนะ พวกเขาอธิษฐานในพระวิญญูณ คำอธิษฐานเช่นนั้นได้รับคำตอบเพราะว่ามันถูกอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า

จงสังเกตในข้อ 15 ว่าครอบครัวทั้งหมดในสวรรค์และในแผ่นดินโลกได้ชื่อมาจากพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าชื่อ “คริสเตียน” คือ “คริสต์” ที่ถูกทำให้อ่อนโยนโดยการเติม “เียน” เข้าไป เหล่าสาวกถูกเรียกว่าคริสเตียนครั้งแรกที่เมืองอันทิโอก

“...ต่อมาท่านทั้งสองได้ประชุมกันกับคริสตจักรตลอดปีหนึ่ง ได้สั่งสอนคนเป็นอันมากและในเมืองอันทิโอกนั่นเอง พวกเขาได้ชื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรก” (กิจการ 11:26)

(ข้อเหล่านี้ที่มาก่อนหน้าในกิจการ 11 แสดงให้เราเห็นว่าเปาโลคือ หนึ่งในคนพวกแรกที่ถูกรับว่า คริสเตียน)

กรุณาหมายเหตุ – ครอบครัวของพระเจ้าบัดนี้ถูกแยกออกแล้ว ที่ผมพูดเช่นนี้ ผมหมายความว่าผู้เชื่อบางคนตอนนี้อยู่ในสวรรค์แล้ว โดยพักผ่อนอยู่ ขณะที่คนอื่นๆยังอยู่บนโลก โดยใช้ชีวิตและยังตรากตรำอยู่ แต่ครอบครัวในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกก็เป็นครอบครัวเดียวกัน และมีชื่อของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์เจ้า

ในข้อ 16 เปาโลไม่ได้กำลังอธิษฐานขอให้ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัสได้รับพระวิญญูณ – พวกเขา มีพระวิญญูณอยู่แล้ว เขากำลังอธิษฐานขอให้พระเจ้า ผ่านทางพระคริสต์และความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ ทรงเสริมกำลังผู้เชื่อเหล่านั้นโดยพระวิญญูณ “ในมนุษย์ภายใน” (“ฝ่ายจิตใจ”) ผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วครอบครองพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ (กท. 4:6, 1 คร. 12:13, รม. 8:9, รม. 8:14, รม. 8:16, อฟ. 4:32, ยน. 3:5) ไม่มีสิ่งๆที่เรียกว่าความรอดอันปราศจากพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ ผมขอกล่าวเช่นนี้ด้วยความรักและความอ่อนโยน – แต่มีผู้เชื่อหลายคนไม่รู้เกี่ยวกับพันธกิจของพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ในยุคแห่งพระคุณนี้ พระวิญญูณบรสิสุทธิ์ได้เสด็จมาแล้วในวันเพ็นเทคอสต์นั้น คริสตจักรได้ถือกำเนิดแล้ว...สมาชิกหนึ่งร้อยยี่สิบคนได้รับบัพติศมาเข้าในพระกายนั้น และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ก็ทรงสถิตในใจของผู้เชื่อทุกคนในช่วงเสี้ยววินาทีนั้นที่ผู้เชื่อคนนั้นแสดงออกถึงความเชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซู เราจะเรียนทีหลังในจดหมายฝากฉบับนี้ว่าไม่ใช่ผู้เชื่อทุกคนประกอบด้วย (เต็มล้นด้วย) พระวิญญูณบรสิสุทธิ์ คนๆหนึ่งอาจมีพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ แต่ก็ไม่ประกอบด้วยหรือโดยพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ เราจะศึกษาเรื่องนี้อย่างถ่องแท้มากขึ้นเมื่อเราไปถึงบทนั้น

จงสังเกต – เปาโลอธิษฐานขอพละกำลังในมนุษย์ภายใน (“กำลังเรี่ยวแรงมากฝ่ายจิตใจ”) มีคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมเปิดตาดูความจริงจากพระคัมภีร์เรื่องธรรมชาติสองแบบ เปาโลไม่ได้กำลังอธิษฐานขอให้พวกเขาได้รับพละกำลังในเนื้อ

หนังสือว่าพระเจ้าทรงเสริมกำลังผู้เชื่อทั้งหลายในเนื้อหนังได้ – และเราต้องได้รับการเสริมกำลังในร่างกายของเรา แต่เราก็คต้องการพลังกำลังในมนุษย์ภายใน นิโคเดมัสเป็นผู้ที่แสวงหาความจริงอย่างจริงจัง เขามาหาพระเยซูด้วยจิตใจที่ถูกต้อง และพระเยซูทรงบอกเขาว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจาก...พระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้” พระองค์ทรงให้ความกระจ่างแก่นิโคเดมัสเพิ่มอีกโดยอธิบายว่า “ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็คือจิตวิญญาณ” (ยอห์น 3:6)

เมื่อคนบาปคนใดได้รับความรอด เนื้อหนังนั้นก็ไม่ได้รับการบังเกิดใหม่ มนุษย์ภายใน นั่นคือจิตวิญญาณ ได้รับการบังเกิดโดยพระวิญญาณ ผู้เชื่อทั้งหลายดำเนินแตกต่างกันไป พุดแตกต่างกันไป ใช้ชีวิตแตกต่างกันไปเพราะว่ามีสิ่งทรงสร้างใหม่ในใจนั้นแล้วซึ่งแหล่งแห่งชีวิตออกมาจากใจนั้น และท่านผู้อ่านที่รักของผม จนกว่าคุณทราบความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติสองแบบ – เนื้อหนังและจิตวิญญาณ – คุณก็จะไม่มีทางเพติดเพลินกับสิทธิบุตรหัวปีฝ่ายวิญญาณของคุณ ซึ่งเป็น “ชีวิตอันบริบูรณ์”

เปาโลอธิษฐานขอให้พระพรนั้นถูกประทานให้ “ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์” ในหนังสือฟิลิปปี เปาโลใช้คำๆ นั้นเพื่อหนุนใจผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองฟิลิปปี (และเพื่อหนุนใจพวกเรา) ว่าจากคลังทรัพย์อันไม่มีวันหมดของพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถและทรงเต็มพระทัยที่จะตอบสนองความต้องการของเราได้

ในข้อ 17 เปาโลไม่ได้กำลังอธิษฐานขอให้พระคริสต์เสด็จเข้ามาในใจของพี่น้องชาวเอเฟซัส แต่ขอให้พระคริสต์ทรงสถิตในใจของพวกเขาโดยความเชื่อ... นั่นคือ เพื่อที่พระองค์จะสถิตอยู่ภายในหรือควบคุมใจนั้นโดยสมบูรณ์ ความจริงข้อนี้เป็นสิ่งที่ผู้เชื่อบางคนทุกวันนี้ต้องการอย่างยิ่ง ยอห์นกล่าวว่า “และบัดนี้ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย จงดำรงอยู่ในพระองค์ เพื่อว่าเมื่อพระองค์ทรงมาปรากฏ เราทั้งหลายจะได้มีใจกล้า และไม่มี ความละอายเฉพาะพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมา” (1 ยอห์น 2:28)

ผู้เชื่อบางคนจะละอายเมื่อพวกเขาขึ้นอยู่กับพระพักตร์พระเจ้า เรื่องนี้ถูกสอนอย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า ความรอดเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า... ล้วนๆ และทั้งสิ้น แต่บำเหน็จต่างๆ ขึ้นอยู่กับการกระทำตามหน้าที่ อารักขาอันสัตย์ซื่อของเรา – ไม่ใช่ว่าเราทำเยอะขนาดไหน แต่ความสัตย์ซื่อคือสิ่งที่สำคัญในเรื่องของบำเหน็จต่างๆ เปาโลอยากให้ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซัสยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจ เขาอยากให้พระคริสต์สถิตอยู่ทุกชั่ววินาทีและควบคุมทุกรายละเอียดเล็กๆ ของหัวใจ เขากล่าวว่า “เมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” เราต้องเป็นผู้เชื่อที่ติดสนิท เชื่อ ไว้วางใจ มุ่งมั่นเต็มที่เพื่อฝึกฝนการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณเช่นนั้นทุกลมหายใจ

จงสังเกตว่าพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของคุณ “**โดยความเชื่อ**” มีคนมากมายที่พึ่งพาความรู้สึกต่างๆ ของตน...และหากพวกเขาไม่รู้สึกละเหมือนที่พวกเขาคิดว่าคริสเตียนสักคนควรรู้สึก พวกเขา ก็คิดว่าตนไม่รอด หรือคิดว่าตนกลับไปหาโลก หรือคิดว่าตนไม่ได้เป็นแบบที่พวกเขาควรเป็นเพื่อพระเยซู แต่มันไม่ใช่โดยความรู้สึกต่างๆ... มันคือ “**โดยความเชื่อ**” ความเชื่อพักพิงในพระวจนะของพระเจ้าเพราะว่าพระวาทาทรงเป็นพระเจ้าและพระเจ้าทรงโกหกไม่ได้ (ฮบ. 6:18, ทิตัส 1:2)

หนทางเดียวที่ผู้เชื่อจะติดสนิทในพระคริสต์ หนทางเดียวที่จะระลึกอยู่ตลอดถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระเยซู –

ไม่ใช่แค่ในคริสตจักรหรือในที่ประชุมอธิษฐาน แต่ทุกวินาทีของทุกวัน คือโดยความเชื่อ “ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็โดยพระวจนะของพระเจ้า” (โรม 10:17) ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องเป็นนักเรียนแห่งพระวจนะ เราต้องเป็นคนรักพระวจนะ เราต้อง “กิน” พระวจนะ (ยอห์น 6) หากเราหวังว่าจะเป็นแบบที่เราควรเป็น และหากเราหวังว่าจะเพลิดเพลินกับสิทธิบัตรหัวปีฝ่ายวิญญาณของเรา

ความเชื่อคือกุญแจที่ไขเปิดประสบการณ์แสนมหัศจรรย์ที่เปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้เชื่อทั้งหลายเมื่อพวกเขายอมมอบตัวเองไว้แก่การศึกษาพระคัมภีร์อย่างทุ่มเท... ฟังพระวจนะและเชื่อสิ่งที่พระวจนะสัญญา คุณไม่จำเป็นต้องตั้งคำถามสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ในพระวจนะอันมีค่าประเสริฐของพระองค์

ในข้อ 18 และ 19 เปาโลอธิษฐานต่อไป โดยทูลขอให้ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซัส ตลอดจน “วิสุทธิชนทั้งปวง” (นั่นรวมถึงคุณและผม) ได้ทราบและเข้าใจถึงความกว้าง ความยาว ความลึกและความสูง... และรู้จักความรักของพระเจ้าซึ่งเกินความรู้ “เพื่อท่าน (ผู้เชื่อทั้งหลาย) จะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม”

ตรงนี้ผมอยากชี้ให้เห็นบางสิ่งเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่จะทำให้ชีวิตของคุณบริบูรณ์ยิ่งขึ้นหากคุณยอมตั้งใจศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่างๆที่ผมจะให้ ผมคงยกข้อความทั้งหมดให้คุณตรงนี้ได้ แต่ผมจะให้ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นแก่คุณ และให้คุณศึกษาข้อพระคำเหล่านั้นในพระคัมภีร์ของคุณ:

แหล่งที่มาแห่งความรัก คือพระเจ้า (1 ยอห์น 4:8)

ความรักอยู่มาตั้งแต่นิรันดร์กาล (ปฐมกาล 1:1, เพลงสดุดี 90:1-2)

แหล่งแห่งความรักบริสุทธิ์ คือพระเจ้า (2 คร. 13:11)

เรารักพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ทรงรักเราก่อน (1 ยอห์น 4:17)

ความรักคือหลักฐานที่แสดงถึงความเชื่อที่ช่วยให้รอดในพระเยซู (1 ยอห์น 4:19)

ความรักคือเครื่องหมายที่แสดงถึงความเป็นสาวกที่แท้จริง (ยอห์น 13:35)

ความรักคือความมั่นใจว่าเราได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว (1 ยอห์น 3:14)

ความรักของพระเจ้าในใจของเราเป็นสิ่งที่เราไม่สมควรได้รับ (คส. 1:12-14)

ความรักของพระเจ้าเป็นสิ่งที่มียาแพงที่สุดเท่าที่สวรรค์หรือโลกเคยรู้จัก (อฟ. 1:7)

ความรักของพระเจ้านั้นให้ฟรีแก่ทุกคนที่จะยอมรับมัน (โรม 3:24-25)

ความรักของพระเจ้าถูกหยิบยื่นให้แก่ทุกคน (ยอห์น 3:16)

ความรักของพระเจ้านั้นมีกิจการอันไร้ขอบเขต (อฟ. 2:4)

ความรักของพระเจ้านั้นมีพันธกิจที่ต่อเนื่องไม่ขาดสาย (โรม 8:39)

ความรักของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ (อฟ. 2:4)

ความรักของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่อาจคิดได้ (อฟ. 3:19)

ความรักของพระเจ้าไม่เห็นแก่ตัว (1 ยน. 4:10)

ความรักของพระเจ้าไม่มีวันเปลี่ยนแปลงตลอดกาล (ยอห์น 13:1)

ความรักของพระเจ้าไม่อาจแยกขาดจากเราได้ (โรม 8:35-39)

ความรักของพระเจ้าคงอยู่ชั่วนิรันดร์ (ยรม. 31:3)

ความรักของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ (1 ยน. 4:18)

อย่าลืมนะว่าพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการล้วนอยู่ “ในพระคริสต์” และสำหรับผู้เชื่อนั้น พระคริสต์ก็ทรงดีกว่าคนที่ดีที่สุดในพระองค์ทรงมีค่ามากกว่าคนรวยที่สุด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพรณนาถึงพระองค์ดังนี้:

ความรักของพระคริสต์เกินจะหยั่งรู้ได้ (อฟ. 3:19)

ความไพบูลย์ของพระคริสต์หาที่สุดมิได้ (อฟ. 3:8)

ความปีติยินดีที่พระองค์ประทานให้ นั้นเหลือที่จะกล่าวได้ (1 เปโตร 1:8)

ทางทั้งหลายของพระคริสต์เหลือที่จะสืบเสาะได้ (โรม 11:33)

พระคุณของพระเยซูเจ้ามีให้แบบไม่มีวันหมด (2 คร. 9:8)

สันติสุขของพระคริสต์เหลือที่จะหยั่งถึง (ฟป. 4:7)

พระเยซูคริสต์เองทรงหาใดเทียบ (อพย. 15:11)

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงฤทธิ์เกรียงไกรที่สุดท่ามกลางเหล่าผู้บริสุทธิ์ พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ที่สุดท่ามกลางเหล่าผู้มีฤทธิ์เกรียงไกร ด้วยพระหัตถ์ที่ถูกแทงของพระองค์ พระองค์ทรงสามารถยกจักรวรรดิต่างๆขึ้นมาจากดินและโคลนตมแห่งต้นหาและบาป พระองค์ทรงครอบครองอยู่ทุกยุคสมัย ตั้งแต่ในดินแดนกาลที่อยู่ข้างหลังเราไปจนถึงนิรันดร์กาลที่รออยู่เบื้องหน้า ผมกล่าวไปแล้วว่าหากมหาสมุทรเป็นขวดหมึกขนาดยักษ์ที่เติมน้ำหมึก และหากก้านไม้ทุกก้านบนโลกเป็นปากกาขนนก และทุกคนบนโลกเป็นอาลักษณ์ตามที่บทเพลงอันไพเราะเพลงนั้นประกาศไว้ มันก็ยังเป็นไปได้โดยผู้ที่เขียนถึงความรักของพระเจ้าแม้ว่าท้องฟ้าจะเป็นแผ่นหนังและเรามีความกว้างใหญ่ไพศาลของผืนฟ้าเพื่อที่จะเขียนบนนั้น! เราจะไม่มีวันพรณนาถึงความรักของพระเจ้าได้ ความรักของพระเจ้า “เกินความรู้” มันเป็นไปได้เลยสำหรับมนุษย์ที่ความเข้าใจอันมีขีดจำกัดจะเข้าใจถึงความรักของพระเจ้าได้

ความกว้างของความรักนั้น – “พระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก” คุณเข้าใจความรักเช่นนั้นไหม? คุณกล้าถามตัวเองไหมว่าการรักคนทั้งโลกนั้นหมายความว่าอะไร? คุณรักคนกี่คน? ลองคิดดูสิครับ ความกว้างของความรักของพระเจ้าครอบคลุมคนทั้งโลก

ความยาวของความรักนั้น – “พระเจ้าได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์” ความรักของพระเจ้าเหยียดยาวจากประตูแห่งสง่าราศีลงมาถึงรางหญ้าอันหนึ่งในเมืองเบธเลเฮม ความรักของพระเจ้าได้ใส่พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ไว้ในครรภ์ของมารีย์หญิงพรหมจารี พระองค์ได้ประสูติ...พระองค์ทรงมีชีวิต...พระเจ้าได้ประทานพระองค์ให้ พระเจ้าทรงยอมมอบพระบุตรของพระองค์ไว้ในมือของเหล่าคนบาปผู้ชั่วร้าย และพวกเขาได้ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนอันหนึ่ง จะว่าไปแล้วนั่นก็ชี้ให้เห็นถึงความยาวแห่งความรักของพระเจ้า คุณมีลูกชายไหม? คุณมีลูกคนเดียวไหม? คุณจะยอมมอบลูกของคุณให้ตายเพื่อคนชั่วๆไหม?

ความลึกของความรักนั้น – “เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ” โอ้ ผมรู้ว่าเราพูดว่าเรารักทุกคน...แต่เรารักทุกคนจริงๆหรือ? มันง่ายที่จะรักคนที่น่ารัก มันง่ายที่จะรักคนเหล่านั้นที่ทำแต่สิ่งดีๆให้คุณและกล่าวสิ่งดีๆเกี่ยวกับตัวคุณ – แต่พระเจ้าทรงรักจนถึงขนาดที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อผู้ใดก็ตาม...คนที่น่ารัก คนที่

ไม่รัก...จะไม่พินาศ พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรม พระเจ้าได้ทรงมอบพระเยซูไว้ตอนที่เรายังเป็นคนบาปอยู่

ความสูงของความรักนั้น – “ชีวิตนิรันดร์” ความรักของพระเจ้าดำเนินลงไปถึงก้นบึ้งแห่งความบาปและนำคนบาปมาไว้ในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์ จากความลึกอันต่ำที่สุดไปจนถึงความสูงที่สูงที่สุด...มีแต่ความรักของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำการอัศจรรย์เช่นนั้นได้!

เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม เป็นไปได้ที่คนๆหนึ่งจะมีพระเจ้า และไม่ได้เต็มล้นด้วย (มีความไพบูลย์ของ) พระพรฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นที่ถูกจัดทำให้ในพระคริสต์โดยความรักของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเสนอที่จะท่วมทับชีวิตของเราด้วยความไพบูลย์ของพระองค์ จนเมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระองค์แล้ว จะไม่มีที่พอสำหรับสิ่งต่างๆอันน่าหงุดหงิดและน่าละอายของอดีต พระเจ้าทรงอยากให้เรามีความไพบูลย์ของชีวิตที่จะแทนที่อดีตด้วยพระองค์เอง คือชีวิตที่จะรักษาใจของลูกของพระองค์ให้จดจ้องอยู่ที่**พระองค์**

ขอให้ผมกล่าวอย่างชัดเจนว่าคุณไม่ได้รับการไถ่เพียงบางส่วน ความรอด คือบุคคลๆหนึ่ง...พระเยซูคริสต์...และเราก็ได้รับการบังเกิดอย่างสมบูรณ์เมื่อเราได้รับความรอด แต่มันเป็นไปได้ที่จะมีความรอดและไม่ได้ถูกรอบครองโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความหมายที่สมบูรณ์ที่สุด เราได้รับบัญชาให้ยอมจำนนร่างกายของเรา อวัยวะแห่งร่างกายของเรา ไว้ในพระหัตถ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อ 20 พรรณนาถึงพระองค์ผู้ทรงไร้ขีดจำกัดผู้ทรงสามารถ เปาโลใช้คำว่า “สามารถ” หลายครั้งเวลากล่าวถึงพระเยซูในจดหมายหลายฉบับของเขาส่งถึงผู้เชื่อทั้งหลาย

พระคริสต์ทรงสามารถกระทำการสร้างสรรค์ที่เราจะทูลขอหรือคิดได้

พระคริสต์ทรงสามารถกระทำ*มากยิ่งขึ้น*กว่าสิ่งสร้างสรรค์ที่เราจะทูลขอหรือคิดได้

พระคริสต์ทรงสามารถกระทำ*อย่างบริบูรณ์*มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งสร้างสรรค์ที่เราจะทูลขอหรือคิดได้

แต่นั้นไม่ใช่ทั้งหมด! พระคริสต์ทรงสามารถกระทำ*อย่างบริบูรณ์ยิ่งขึ้น*มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งสร้างสรรค์ที่เราจะทูลขอหรือคิดได้!

คุณเห็นด้วยไหมว่าพระองค์ผู้ทรงไร้ขีดจำกัดถูกแสดงให้เห็นตรงนี้? คุณเสนอความต้องการนั้นมา...พระเจ้าทรงสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้ในพระคริสต์ แต่ในพระคริสต์*เท่านั้น* เราต้องอธิษฐานในพระวิญญาณ และเมื่อเราอธิษฐานในพระวิญญาณ เราก้จะไม่อธิษฐานคำอธิษฐานต่างๆที่โง่เขลา ขอให้ผมรับประกันคุณว่าสิ่งใดก็ตามที่คุณต้องการในฐานะผู้เชื่อคนหนึ่งในพระคริสต์ ความต้องการนั้นก็ได้รับการตอบสนองแล้ว จงอ้างสิทธิ์ในมัน! มันเป็นของคุณ พระองค์ทรงสามารถกระทำ*อย่างบริบูรณ์ยิ่งขึ้น*มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งสร้างสรรค์ที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ – และการอัศจรรย์นั้นก็เกิดขึ้นตามฤทธิ์เดช “ที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา”...ไม่ใช่รอบตัวเรา ไม่ใช่ในภายนอก – แต่*ภายใน* ขอขอบคุณพระเจ้าที่ความเชื่อแบบคริสเตียนดำรงอยู่ใน ศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นเรียกร้องการงานต่างๆที่ปรากฏภายนอกและการแสดงออกให้เห็น นักศาสนาผู้นำสงสารทั้งหลายหลายครั้งต้องเดินทางเป็นระยะทางไกลๆเพื่อไปนมัสการ แต่ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์เดียวผู้ที่เรานมัสการทรงอยู่ใกล้กว่าลมหายใจของเราด้วยซ้ำ *พระองค์ทรงสถิตอยู่ในใจเรา*

ข้อสุดท้ายในบทที่เราศึกษาอยู่นี้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยพระคริสต์พระบุตรในคริสตจักร เปาโลห่วงแทน

เพื่อพระเยซู เปาโลอยากให้เกิดภัยและสง่าราศีทั้งสิ้นเป็นของพระเยซูคริสต์เจ้า เขาไม่ยอมให้ได้หรือรับคำสรรเสริญจากมนุษย์เพื่อตัวเอง ขอพระเกียรติจงมีแด่พระเจ้า...พระองค์ทรงสมควรได้รับ และเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งสารพัดเป็นการขาดทุน เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็นกำไร!” เขาอยากให้พระคริสต์ทรงเป็นเอกในทุกอย่าง...ในชีวิตของแต่ละคน ในคริสตจักร ในทุกรายละเอียดปลีกย่อยของการดำเนินชีวิตแต่ละวัน...การรับประทาน การดื่ม สิ่งใดก็ตามที่เรากระทำ – เปาโลประกาศว่าเราควร “กระทำสิ่งสารพัดเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” ทุกวันนี้ผมอยากรู้เหลือเกินว่าพระเยซูทรงรู้สึกอย่างไร ผมอยากรู้ว่าพระทัยของพระเจ้ารู้สึกอย่างไร เมื่อมนุษย์ทั้งหลายได้รับคำสรรเสริญจนถึงฟ้าสวรรค์ขณะที่พระเยซูดูเหมือนประทับนั่งอยู่เบาหลัง?

“เมื่อซาโลมอนทรงจบคำอธิษฐานของพระองค์แล้ว ไฟได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์ไหม้เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาเสีย และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศน์ บุโรหิตเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์” (2 พศด. 7:1-2)

เมื่อพลับพลาถูกสร้างเสร็จแล้วและทุกอย่างถูกจัดวางในที่อันเหมาะสมของมันแล้ว – “ในขณะนั้นมีเมฆมาปกคลุมเต็นท์แห่งชุมนุมชนไว้ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏอยู่เต็มพลับพลา” (อพย. 40:34)

“สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่ในวันแรกกาลจนถึงวันแรกกาล และขอประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า “เอเมน”” (เพลงสดุดี 106:48)

เพื่อนผู้เชื่อของผมครับ คุณไม่เห็นด้วยหรือว่าพระเจ้า “ผู้ทรงสามารถกระทำอย่างบริบูรณ์ยิ่งนักมากกว่าสิ่งสารพัด” ของเราทรงคู่ควรกับเกียรติยศ สง่าราศี คำสรรเสริญ การเทิดทูนและการนมัสการทั้งสิ้น?

พระสัญญาเหล่านั้นบางประการและคำสอนฝ่ายวิญญาณที่ลึกซึ้งเหล่านั้นบางประการของบทที่สามอาจทำให้คุณสงสัย คุณอาจชวนเชื่อกับความลึกซึ้งของคำพูดเหล่านั้น คุณอาจถามว่า “สิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในประสบการณ์ของแต่ละคนได้อย่างไร” ขอให้ผมตอบโดยกล่าวว่า “**ความสามารถของพระเจ้า**” หากพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า จักรเยอชวนเชื่อกับพระสัญญาเหล่านั้นของพระองค์ ความสามารถของพระองค์จะรับมือกับความต้องการทุกเรื่องที่ถูกนำมาถวายพระองค์โดยผู้เชื่อคนใดก็ตาม

พระองค์ทรงสามารถช่วยให้พ้นได้ในโมงยามแห่งภัยอันตรายที่ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับการช่วยให้พ้นจากมัน – เหมือนในกรณีของดาเนียล (ดาเนียล 3:17)

พระองค์ทรงสามารถช่วยให้พ้นได้จากการทดลองใดก็ตาม (1 คร. 10:13; ฮบ. 2:9)

พระองค์ทรงมีฤทธิ์และพระองค์ทรงสามารถที่จะเฝ้าระวังรักษาในยามที่สิ่งอื่นที่เหลือทั้งหมดล้มเหลว (มธ. 9:28)

พระองค์ทรงสามารถช่วยคนต่ำช้าที่สุด คนที่น่ารังเกียจที่สุดให้รอดได้ ความรักของพระองค์เหยียดลงมาจนถึงที่สุด (ฮบ. 7:25)

พระองค์ทรงสามารถที่จะชุบให้เป็นขึ้นและทำให้สิ่งที่ตายแล้วมีชีวิต (อฟ. 2:1, รรม. 4:21)

หลังจากช่วยจิตวิญญาณให้รอดแล้ว พระองค์ทรงสามารถที่จะรักษาจิตวิญญาณนั้นไว้จากการสะดุด การชวนเซหรือการล้มลง (ยูดาส 24)

พระคุณของพระองค์ไม่เป็นที่ทราบได้ – พระองค์ทรงสามารถประทานพระคุณอันอุดมทุกอย่างในโมงยามที่เรา

ต้องการพระคุณ (2 คร. 9:8)

พระองค์ทรงสามารถที่จะกระทำจนสำเร็จและตอบสนองพระสัญญาทุกเรื่องที่ได้ทรงให้ไว้ที่ได้ก็ตามในพระคัมภีร์ ซึ่งรวมถึงพระสัญญาแสนอัศจรรย์เหล่านั้นในหนังสือเอเฟซัสด้วย (อฟ. 3:20)

เงื่อนไขเดียวที่เราต้องปฏิบัติตามเพื่อที่จะอ้างสิทธิ์ในพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้า คือการยอมจำนนจิตใจ วิญญาณและร่างกายต่อพระเจ้าทั้งหมดและทั้งสิ้น

“และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา” (1 ธส. 5:23)

เอเฟซัส – บทที่สี่

- 4:1 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าผู้ถูกจองจำเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอวิงวอนท่านให้ดำเนินชีวิตสมกับที่ท่านทั้งหลายถูกเรียกแล้วนั้น
- 4:2 คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดกลั้นไว้นาน และอดทนต่อกันและกันด้วยความรัก
- 4:3 จงเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของพระวิญญาณ
- 4:4 มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน
- 4:5 มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว
- 4:6 พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง ผู้ทรงอยู่เหนือคนทั้งปวง และทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง
- 4:7 แต่ว่าพระคุณนั้นทรงโปรดประทานแก่เราทุก ๆ คนตามขนาดที่พระคริสต์ทรงประทานให้
- 4:8 เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสไว้แล้วว่า ‘ครั้นพระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง พระองค์ทรงนำพวกเชลยไปเป็นเชลยอีก และประทานของประทานแก่มนุษย์’
- 4:9 (ที่กล่าวว่าพระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น จะหมายความอย่างอื่นประการใดเล่า นอกจากว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกก่อนด้วย
- 4:10 พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้น ก็คือพระองค์ผู้เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวงนั่นเอง เพื่อจะได้ทำให้สิ่งสารพัดสำเร็จ)
- 4:11 พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นผู้พยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์
- 4:12 เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้ดีพร้อม เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น
- 4:13 จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์
- 4:14 เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไปถูกซัดไปซัดมาและหันไปเหมาด้วยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดซึ่งโดยวิธีนี้พวกเขาคอยชุ่มรอที่จะล่อลวง
- 4:15 แต่ให้เราพูดความจริงด้วยใจรักเพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์
- 4:16 คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและผูกพันกันโดยที่ทุก ๆ ข้อต่อได้ช่วยชูกำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน ร่างกายนั้นจึงได้จำเริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก
- 4:17 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องและเป็นพยานในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป ท่านอย่าดำเนินตามอย่างคนต่างชาติอื่น ๆ ที่เขาดำเนินกันนั้นคือมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ไม่ดีมีสาระ
- 4:18 โดยที่ความเข้าใจของเขามีตมไปและเขาอยู่ห่างจากชีวิตซึ่งมาจากพระเจ้า เพราะเหตุความโง่งซึ่งอยู่ในตัวเขา อันเนื่องจากใจที่แข็งกระด้างของเขา
- 4:19 เขามีใจปราศจากความสะดุ้งต่อบาป ปล่อยตัวทำการลามก ทำการโสโครกทุกอย่างด้วยความละโมภ
- 4:20 แต่ที่ท่านไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสต์อย่างนั้น

- 4:21 ถ้าแม่ท่านได้ฟังเรื่องพระองค์ และได้รับการสอนโดยพระองค์ตามความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูแล้ว
- 4:22 ท่านจงทิ้งมนุษยเก่าของท่านซึ่งคู่กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเสื่อมเสียไปตามต้นหาอันเป็นที่ลอกกลวง
- 4:23 และจงให้จิตใจของท่านเปลี่ยนใหม่
- 4:24 และให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง
- 4:25 เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และ ‘จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน’ เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของกันและกัน
- 4:26 โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่
- 4:27 และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร
- 4:28 คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดี ๆ กว่า เพื่อจะได้มีอะไร ๆ แจกให้แก่คนที่ขัดสน
- 4:29 อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้เกิดความจำเริญเพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง
- 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด
- 4:31 จงให้ใจขมขื่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเถิด
- 4:32 และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์

การดำเนินชีวิตและการรับใช้ของผู้เชื่อ

ในบทที่หนึ่งเราได้ศึกษาเรื่องราวแสนมหัศจรรย์ที่สุดเท่าที่เราเคยได้ยินมา...เรื่องราวเกี่ยวกับว่าพระเจ้าได้ทรงจัดการไถ่ในพระคริสต์ให้อย่างไร

ในบทที่สองเราได้เรียนรู้ว่าผู้เชื่อทั้งหลายเป็นสิ่งมีชีวิตหนึ่ง... คริสตจักรประกอบด้วยคนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว ซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายที่มหัศจรรย์ที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยรู้จัก

ในบทที่สามเราได้เรียนรู้เพิ่มเติมว่าเราเป็นตึกของพระเจ้า... ใช่แล้วครับ เราทั้งหลายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อทุกคนถูกก่อสร้างขึ้นด้วยกันให้กลายเป็นพระวิหารบริสุทธิ์หลังเดียว คือที่ประทับของพระเจ้า

ในบทที่เราจะศึกษากันนี้ เปาโลเริ่มต้นให้โครงร่างการดำเนินชีวิตและการรับใช้ของผู้เชื่อ

ข้อ 1-3 “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าผู้ถูกจองจำเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอวิงวอนท่านให้ดำเนินชีวิตสมกับที่ท่านทั้งหลายถูกเรียกแล้วนั้น คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดกลั้นไว้นาน และอดทนต่อกันและกันด้วยความรัก จงเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของพระวิญญาณ”

จงสังเกตว่าเปาโลเตือนความจำพวกเขาอีกครั้งว่าเขาเป็นนักโทษคนหนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาไม่ได้ติดคุกเพราะไปทำอะไรผิด...เขาติดคุกเพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ

การดำเนินชีวิตและการรับใช้แบบคริสเตียนไม่ได้เป็นไปตามกฎหรือมาตรฐานต่างๆที่มนุษย์ตั้งขึ้น มันไม่ได้หมายความว่าเราควรลงนามในข้อปฏิญาณว่าเราจะไปที่นี้หรือที่นั่น และไม่ทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น เราต้องดำเนินชีวิตให้สมกับชื่อ “คริสเตียน” ในพวกเราพระเยซูต้องพบการดำเนินชีวิตบนโลกนี้ของพระองค์ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในร่างกายของเรา พระองค์ทรงดำเนินอยู่ในร่างกายของเรา – และเราเป็นพระคัมภีร์ที่โลกอ่าน เรานำเสนอพระคริสต์พระองค์เดียวที่โลกจะรับรู้จัก หากโลกมองไม่เห็นพระเยซูในตัวเรา นั่นเราก็ไม่ได้กำลังดำเนินชีวิตให้สมกับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ภายในตัวเรา ในภาษาของพระคัมภีร์พระองค์ “...สถิตอยู่ในเราและดำเนินอยู่ในเรา” (2 คร. 6:16)

เราผู้เชื่อทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสต์ เราเป็นตัวแทนของพระองค์ในแผ่นดินโลกนี้ โดยการกระทำต่างๆของเรา เราแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ใด พวกเขาวัดขนาดพระคริสต์โดยวิธีที่เราดำเนินชีวิต เราพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นโดยวิธีที่เราดำเนินชีวิตว่าเราได้มีการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่แล้ว และเราเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้ว เมื่อคนอิสราเอลเดินทางในสมัยพันธสัญญาเดิม พลัปลานัน (ซึ่งถูกแบกชนโดยพวกคนเลวี) จริงๆแล้วก็ดำเนินอยู่ท่ามกลางพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พระเยซูก็ตรัสแก่เราและเกี่ยวกับเราว่า “ท่านทั้งหลายเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะสถิตอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา’” (2 คร. 6:16)

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขา ผู้เชื่อทั้งหลายจะต้องแสดงออกถึงทั้งชีวิต (ของร่างกาย) และการสถิตอยู่ของความชอบธรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา เราเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้วในพระคริสต์ – แต่เราก็เป็นมากกว่านั้น: เรามีลักษณะแบบพระเจ้าอยู่ในตัวด้วย เราจะต้องผลิตการดำเนินชีวิตอันชอบธรรม การเดินแบบชอบธรรม ผลที่เราออกสู่ภายนอกเป็นพยานถึงสิ่งที่มีอยู่ภายใน ในฐานะผู้เชื่อที่มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญาณ เราจะต้องเป็นผู้ที่ดำเนินตามแบบของพระคริสต์

ของประทานของพระเจ้า – พระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ – ทรงทำให้เราทั้งหลายเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสต์ เราถูกให้กำเนิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้า เรากลายเป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์ พระคุณต่างๆที่ถูกผลิตในชีวิตของเราโดยการสถิตอยู่ด้วยและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นสำแดงออกถึงชีวิตใหม่ในการดำเนินแต่ละวันของเรา เพราะว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า และเพราะว่าเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงควรนำสง่าราศีและเกียรติยศมาสู่พระเจ้า แน่แน่นอนว่าเราควรเป็นแบบอย่างหนึ่งของพระคุณ เราควรเป็นจดหมายฝากฉบับหนึ่งที่คนทั้งหลายอ่าน

ผมเห็นว่าเปาโลกำลังกล่าวแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นนักโทษ ข้าพเจ้าติดโซ่ตรวนเพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ แต่ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อนั้นมีอิสระ ความรับผิดชอบของพวกท่านใหญ่หลวงกว่าของข้าพเจ้า พวกท่านต้องไม่ใช่อิสรภาพของพวกท่านเพื่อปรนเปรอความปรารถนาและความเพ็ดเพลินต่างๆของตัวเอง แต่พวกท่านต้องดำเนินให้สมกับการทรงเรียกที่พวกท่านได้รับการทรงเรียกแล้วนั้น”

แม้ว่าเปาโลกำลังนั่งอยู่ในคุกใต้ดิน คำพยานของเขามีต่อพวกยามก็เป็นคำพยานที่แท้จริง แต่ผู้เชื่อชาวเอเฟซัสเหล่านั้นมีโอกาสมากยิ่งขึ้นที่เปาโลมีเพื่อที่จะเป็นพยาน คุณกับผมถูกคนทั้งหลายอ่าน ไม่ว่าคุณจะรู้หรือไม่ก็ตาม พวกเขาเฝ้ามองเราอยู่ พวกเขาฟังเราเวลาที่เรานำพูด พวกเขาตรวจเช็คสถานที่ๆเราไป สิ่งต่างๆที่เรากระทำ เพื่อนที่เราคบหา เพลงที่เราร้อง ในฐานะตัวแทนของพระเยซูเจ้าในโลกที่ชั่วร้าย เราควรระมัดระวังตัวมากๆเกี่ยวกับสิ่งที่เรากระทำและวิธีการ

ดำเนินชีวิตของเรา

ในจดหมายฉบับต่างๆถึงผู้เชื่อทั้งหลาย เขาพูดถึงการทรงเรียกของเราทั้งหลายว่าเป็น “การทรงเรียกจากเบื้องบน” (ฟป. 3:14) และ “คำทรงเรียกอันบริสุทธิ์” (2 ทธ. 1:9) และ “การทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์” (ฮบ. 3:1) เราจะต้องดำเนินชีวิตในแบบที่จะสมกับการทรงเรียกจากเบื้องบน อันบริสุทธิ์ และซึ่งมาจากสวรรค์ของเรา เราจะต้องดำเนินชีวิตด้วย “ใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ” เราจะต้องดำเนินชีวิตด้วย “อดกลั้นไว้นาน และอดทนต่อกันและกันด้วยความรัก โดยเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของพระวิญญูญาณ” การดำเนินในวิถีแห่งความชอบธรรมนี้จะถูกทำให้สำเร็จได้โดยและผ่านทาง การยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

เราจะต้องพากเพียรที่จะรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระวิญญูญาณและสายใยแห่งสันติสุข เราได้รับคำเตือนสติว่า “อย่าทำให้พระวิญญูญาณเสียพระทัย”, “อย่าดับพระวิญญูญาณ” และ “จงประกอบด้วยพระวิญญูญาณ” ผู้เชื่อทั้งหลายควรใช้เวลาเยอะๆในการค้นดูพระคัมภีร์ และโดยการทำเช่นนั้นจะได้เรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพันธกิจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ในและผ่านตัวเราในระหว่างยุคแห่งพระคุณของพระเจ้า

ข้อ 4-6 “มีกายเดียวและมีพระวิญญูญาณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง ผู้ทรงอยู่นเหนือคนทั้งปวง และทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง”

เพื่อเชื่อมโยงกับข้อเหล่านี้ กรุณาอ่านย่อหน้าบทที่สิบเจ็ดทั้งหมด จงตั้งใจศึกษามันและฟังคำร้องทูลของพระเยซูเจ้า ขณะที่พระองค์ทรงอ่อนน้อมขอความเป็นหนึ่งเดียวกันในกายนั้น – คริสตจักร แน่ใจว่ามั่นคงทำให้พระเจ้าและพระเยซูคริสต์เจ้าเสียพระทัยเป็นแน่เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรมองดูประชาชนของพระองค์และเห็นการแตกแยกและการวิวาทกันท่ามกลางคริสเตียนทั้งหลาย

คำว่า “พวกเรามีความคิดคับแคบทางศาสนา” เริ่มเป็นที่แพร่หลายในไม่กี่เดือนมานี้ เหตุผลอะไรหรือ? ผู้รับใช้และคริสเตียนบางท่านที่มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญูณกล้ำที่จะยึดมั่นในจุดยืนที่ต่อต้านคำสอนผิด และเพราะว่าเราประกาศอย่างหนักแน่นมั่นคงว่ามีหนทางเดียวเท่านั้นที่จะเข้าไปในสง่าราศีแห่งสวรรค์ เพราะเราประกาศว่าความเชื่อแบบคริสเตียนคือศาสนาเดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง พวกเราหลายคนเลยถูกตราหน้าว่าเป็น “พวกเรามีความคิดคับแคบ” พวกศัตรูแห่งกางเขนบอกเราว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะนับถือศาสนาของตนพอๆกับที่เรามีสิทธิ์ในสิ่งที่เราเชื่อ แต่ผมอยากจะกล่าวอย่างเน้นย้ำในหลักคำสอนโดยปราศจากการแก้ตัวและไม่ลังเลเลยว่า ไม่มีใครมีสิทธิ์นับถือศาสนาใดนอกจากศาสนาที่ถูกซื้อแล้วโดยพระเยซู โดยการหลั่งพระโลหิตของพระองค์เองบนกางเขนนั้น ศาสนาเดียวที่แท้จริงคือ คริสตศาสนา – ศาสนาอันบริสุทธิ์ซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์โดยการยอมรับพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซู – การสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขนนั้น การถูกฝังไว้ของพระองค์ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์และการเสด็จกลับมาของพระองค์ยังแผ่นดินโลกนี้เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ ใครก็ตามที่พยายามเข้าไปในสวรรค์ผ่านทางข่าวประเสริฐอื่นโดยหนทางอื่น คนนั้นก็เป็นขโมยและโจร (ยอห์น 10:1) แก๊งขโมยที่สกปรกที่สุดบนโลกคือ แก๊งขโมยทางศาสนาที่บิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าและลดทอนพระเยซูให้ลงมาอยู่ระดับเดียวกับมนุษย์ธรรมดาๆ เพื่อพิสูจน์ประเด็นทางศาสนาของตนและเพื่อรักษาสมาชิกของตนไว้ ตามข้อพระคำเหล่านั้นที่เราเพิ่งอ่านไป มีกายเดียว...มีคริสตจักรแห่งหนึ่งเดียวเท่านั้น มี

ผู้คนที่รอดแล้วอยู่ในหลายนิกาย มีผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วในที่ประชุมท้องถิ่นหลายแห่ง – แต่คนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคน เป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งหนึ่งเดียวนั้น – พระกายของพระคริสต์ --พระกาย**เดียว** ผู้คนที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นอวัยวะของ กายนั้น และเมื่ออวัยวะหนึ่งเป็นทุกซ์ กายนั้นก็**เป็นทุกซ์**

มีพระวิญญาณองค์เดียว...พระวิญญาณองค์**เดียวเท่านั้น** นั่นคือเหตุผลที่เราถูกเตือนสติในจดหมายฝากฉบับแรก ของยอห์นให้พิสูจนวิญญานเหล่านั้นและให้แน่ใจว่าวิญญานนั้นที่เราติดตาม คือพระวิญญาณของพระเยซูและไม่ใช่ วิญญานของศัตรูผู้**นั้น** คุณจะเชื่อทุกวิญญานไม่ได้ วิญญานชั่วจำนวนมากอยู่ในโลกทุกวันนี้ คุณต้องพิสูจนวิญญานเหล่านั้ น – และวิญญานใดก็ตามที่ปฏิเสธเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารี การลบมลทินด้วยพระโลหิต การดลใจด้าน ถ้อยคำของพระคัมภีร์ ความเป็นจริงของบาปและการปรับโทษในนรก – คุณก็หมายหัวคนๆนั้นเลยว่าวิญญานนั้นไม่ใช่ พระวิญญาณบริสุทธิ์! ตรงกันข้าม มันคือวิญญานของพญามาร คุณต้องแน่ใจว่าคุณกำลังติดตามวิญญานที่ถูกต้อง ทุกสิ่งที เกี่ยวข้องกับการที่เราเข้าไปในนครขาวดูจไข่มุกนั้นต้องเป็นหนึ่งเดียว – ไม่ใช่หลายสิ่ง *กายเดียว, พระวิญญาณเดียว* เราถูก เรียกใน**ความหวังเดียว**แห่งการทรงเรียกของเรา ผู้เชื่อทุกคนควรมีตาที่จดจ้องอยู่ที่สิ่งเดียว และตานั้นควรจับจ้องอยู่ที่พระ เยชูตลอดเวลา ภายใต้ทุกสถานการณ์ ไม่ว่าเราทำอะไร ไม่ว่าเราเป็นอะไร เราควรมีเหตุจูงใจเดียวเท่านั้น นั่นคือ เพื่อถวาย เกียรติแด่พระเยซูเจ้าผู้ได้ทรงทิ้งสง่าราศีและเสด็จเข้ามาในโลกอันทุกซ์โสภเพื่อที่เราจะได้เข้าไปในสง่าราศีผ่านทางพระโลหิต ทีไหลออกของพระองค์ พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดเพราะเห็นแก่พระคริสต์ (อฟ. 4:32) และผมขอเตือนความจำคุณว่า เพราะเห็นแก่พระคริสต์เท่านั้น พระเจ้าจึงทรงยกโทษคนบาป!

มี**องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว** มีพระคริสต์เทียมเท็จหลายองค์ – แต่มี**องค์พระผู้เป็นเจ้า**และ**พระผู้ช่วย**ให้รอดองค์ เดียวเท่านั้นคือ พระเยซูคริสต์... แค่องค์เดียวเท่านั้น เราได้รับคำเตือนว่าในยุคสุดท้ายจะมีพระคริสต์เทียมเท็จจำนวนมาก – และพวกเขาก็อยู่ที่นี้แล้ว กระแสทางศาสนาใหญ่โตจำนวนมากมีผู้นำเป็นชายหรือหญิงคนหนึ่งซึ่งอ้างทุกสิ่งทีพระบุตร ของพระเจ้าเคยกล่าวอ้าง – *ยกเว้นการประสูติจากหญิงพรหมจารี* (และผมแน่ใจว่าก่อนถึงการรับขึ้นจะมีคนเหล่านั้นที่จะ อ้างตัวว่าได้เกิดจากหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง) ลัทธิต่างๆกำลังแพร่กระจายดูจไฟป่า มันคือสัญญาบอเหตุถึงกาลอวสาน

มี**องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว** ความเชื่อเดียว คุณอาจกล่าวว่า “คุณนักเทศน์ ศาสนาของฉันก็ตีพอกๆกับของคุณ หากฉันเป็นคนจริงใจในสิ่งที่ฉันเชื่อ” ตามที่พระคัมภีร์กล่าว คุณคิดผิดหากคุณกล่าวเช่นนั้น หากศาสนาของคุณคือศาสนา แบบคริสเตียนแห่งความรอดโดยความเชื่อในพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ศาสนาของคุณก็ถูกต้อง หากศาสนาของคุณคือ อะไรก็ตามที่ขาดพระโลหิตของพระเยซูคริสต์และพระราชกิจทีเสร็จสิ้นแล้วของพระองค์ คุณก็กำลังเดินตามทางหนึ่งซึ่งจะ นำคุณไปสู่**นรก** “มีทางหนึ่งซึ่งคนเรารู้เหมือนถูก แต่มันลื่นสุดลงทีทางเหล่านั้นของความมรณา” (สภษ. 16:25) ไม่ว่าคุณ จะจริงใจขนาดไหน ความจริงใจของคุณจะไม่มวันพาคุณเข้าไปในประตูไข่มุกนั้นได้ ความเชื่อในพระโลหิตของพระเยซู คริสต์**ทำได้** – มี**องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว** ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว! และสหายประเสริฐของผมครับ นั่นไม่ใช่ การรับบัพติศมาในอ่างบัพติศมาของคริสตจักร... มันคือบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ใดก็ตามทีเป็นอวัยวะของกาย เดียวนั้นก็ได้รับบัพติศมาแล้วโดยพระวิญญาณองค์เดียวนั้น โดยถูกเรียกด้วยการทรงเรียกแท้จริงหนึ่งเดียวนั้นซึ่งเป็นมา โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้ต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวแล้วเพราะว่าเราได้ถูกชักนำมาถึงพระองค์โดยพระ วิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 6:44) เราเป็นลูกของพระเจ้าเพราะว่าเราได้แสดงออกถึง**ความเชื่อ**แห่งหนึ่งเดียวนั้นแล้ว – ความ

เชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วขององค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดี่ยวนั้น และเราได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในพระกายของพระเยซูคริสต์ชั่วเสี้ยววินาทีนั้นที่เราเชื่อ (1 คร. 12:13) การให้บัพติศมาด้วยน้ำไม่เคยช่วยใครให้รอดเลย และจะไม่มีวันช่วยใครให้รอดด้วย ไข่แล้วครับ เป็นความจริงที่พระเยซูเคยรับบัพติศมา ผู้เชื่อทุกคนควรรับบัพติศมา ผมได้รับบัพติศมาแล้ว...แต่บัพติศมาเดี่ยวนั้นที่นำเราเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวแห่งพระกายของพระคริสต์ไม่ใช่การให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่เป็นการให้บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นเวลาที่เราแสดงออกถึงความเชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซูคริสต์เจ้า

พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง กรุณาสังเกต: *พระเจ้าและพระบิดา* ไปด้วยกัน... *พระเจ้าและพระบิดา* องค์เดียวของคนทั้งปวง ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนแยกพระเจ้าและพระบิดาออกจากกัน... ทั้งสองทรงเป็นองค์เดี่ยวนั้น พระเจ้าของเราทรงเป็นพระเจ้าผู้หวางแหน (อพยพ 20) พระเยซูเจ้าทรงบัญชาว่า “...อย่าเรียกผู้ใดในโลกว่าเป็นบิดา เพราะท่านมีพระบิดาแต่ผู้เดียว คือผู้ที่ทรงสถิตในสวรรค์” (มธ. 23:9) ดังนั้น ท่านที่รัก คุณจึงเห็นแล้วว่า เราจะต้องไม่เรียกมนุษย์หน้าไหนในความหมายฝ่ายวิญญาณว่าเป็นบิดาของเรา เรามีพระเจ้าองค์เดียว พระบิดาองค์เดียว...และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและพระบิดาของคนทั้งปวงที่บังเกิดใหม่แล้ว

มีความเป็นหนึ่งเดียวกันอันสมบูรณ์แบบในตรีเอกานุภาพ ในพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงเป็นสามพระภาคของเรานั้น ไม่มีความแตกแยก พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร พระเจ้าพระวิญญาณทรงเป็นองค์เดียวกันในการจัดการ การวางแผน และในการประกอบกิจเรื่องความรอดของเรา เราควรแสดงออกในการดำเนินชีวิตแต่ละวันของเราถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่ถูกแสดงออกในตรีเอกานุภาพนั้น มันทำให้พระเจ้าเสียพระทัยเมื่อพี่น้องไม่อยู่ร่วมกันอย่างสมัครสมานสามัคคีและมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ควรมีการแตกแยกกันท่ามกลางคริสเตียนทั้งหลายที่เชื่อพระคัมภีร์ และหากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะไม่มีการแตกแยก

พันธกิจของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่

ข้อ 7-11 “แต่ว่าพระคุณนั้นทรงโปรดประทานแก่เราทุก ๆ คนตามขนาดที่พระคริสต์ทรงประทานให้ เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสไว้แล้วว่า ‘ครั้นพระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง พระองค์ทรงนำพวกเขลยไปเป็นเขลยอีก และประทานของประทานแก่มนุษย์’ (ที่กล่าวว่าพระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น จะหมายความว่าประการใดเล่า นอกจากว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของโลกก่อนด้วย พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้น ก็คือพระองค์ผู้เสด็จขึ้นไปสู่เบื้องสูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวงนั่นเอง เพื่อจะได้ทำให้สิ่งสารพัดสำเร็จ) พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นผู้พยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์”

มันจะเป็นวันหนึ่งที่เปี่ยมด้วยชัยชนะในชีวิตของผู้เชื่อบางคนเมื่อพวกเขาเรียนรู้ข้อเท็จจริงตามพระคัมภีร์ที่ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้แต่งตั้งเหล่าผู้นำฝ่ายวิญญาณในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ และพระเจ้าประทานของประทานต่างๆแก่คนแต่ละคนตามขนาดแห่งความสามารถของพวกเขา ความแตกแยกและความไม่สงบสุขในคริสตจักรจำนวนมากท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลายคงจะไม่เกิดขึ้นหากทุกคนในคริสตจักรจะยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพาพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาควรกระทำ และหากพวกเขาจะยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์แต่งตั้งผู้นำเหล่านั้นในคริสตจักรท้องถิ่น มีการเมืองเยอะเก็นไปในคริสตจักรทุกวันนี้ หลายครั้งผู้คนถูกแต่งตั้งให้รับตำแหน่งต่างๆที่มีสิทธิอำนาจเพราะฐานะทางสังคม การศึกษาหรือเงินทองของ

พวกเขาแทนที่จะเป็นเพราะฐานะฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ผมไม่ได้กล่าวเช่นนี้ด้วยใจที่จงเกลียดจงชัง – แต่หากเศรษฐกิจเงินล้านคนหนึ่งเปลี่ยนความเชื่อ ในเวลาไม่ถึงหกเดือนเขาก็จะได้อยู่ในคณะกรรมการต่างๆและรับตำแหน่งต่างๆมากกว่าคนห้าคนจะรับไหวและทำหน้าที่นั้นได้อย่างถูกต้อง ขอพระเจ้าโปรดห้ามมิให้ผมตัดสินผู้ใด – แต่ในคริสตจักรหลายแห่งพวกคนที่มีเงินและฐานะทางสังคมก็ดำรงตำแหน่งขณะที่พี่น้องที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณบางคนซึ่งอาจทำงานนั้นได้ดีกว่าตั้งเยาะนั่งอยู่เฉยๆ ผมอยากรู้จริงๆว่าพระเยซูเจ้าทรงคิดอะไรเวลาที่พระองค์ทรงมองลงมายังสถานการณ์แบบที่ผมเพิ่งกล่าวถึงไปนั้น? แน่แน่นอนว่าพระเยซูทรงสอนเรื่องเงินตะลันต์ขนาดต่างๆในคำอุปมาเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์และเงินมินา จงตั้งใจศึกษามัทธิว 25:14-30 และลูกา 19:12-27

จงจำให้ขึ้นใจเสมอว่ามันไม่ใช่เรื่องของปริมาณ (คุณกำลังทำเยาะขนาดไหน) แต่เป็น “ชนิด” (คุณภาพ) ของหน้าที่ผู้่อารักขา และจิตใจที่คุณทำหน้าที่เหล่านั้นของคุณ พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่ใจ พระเจ้าไม่ทรงสนพระทัยเรื่องชื่อเสียงและการโอ้อวดตามเนื้อหนัง พระองค์ทรงสนพระทัยเกี่ยวกับผลที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่างๆอันถวายเกียรติแด่พระเจ้า – ไม่ใช่มาเกียรติมาสู่บุคคลทั้งหลาย

เราเรียนรู้ในข้อ 8 ถึง 10 ว่าพระเยซูทรงมีสิทธิ์โดยสมบูรณ์ที่จะประทานของประทานเหล่านี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้มีชัยชนะเหนือเหล่าปฏิปักษ์ทั้งปวงของพระองค์และของเรา พระองค์ทรงพิชิตสิ่งที่เราไม่มีทางพิชิตได้ ตั้งแต่ที่ลึกซึ่งต่ำที่สุดจนถึงที่สูงซึ่งสูงที่สุด พระเยซูทรง “นำพวกเขลยไปเป็นเขลยอีก” เหล่าอำนาจชั่วร้ายที่เคยจับผู้เชื่อทั้งหลายเป็นเขลยบัดนี้ก็ถูกจับเป็นเขลยแล้วโดยพระคริสต์ผ่านทางชัยชนะของพระองค์เหนือความตาย นรกและหลุมศพ บัดนี้พระองค์ทรงครอบครองลูกกัญญาแห่งนรกและแห่งความตาย (วิวรณ์ 1:18) “ครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน (นั่นคือ พระองค์ทรงรับส่วนที่เป็นเนื้อหนังของมนุษย์ พระองค์ไม่ได้รับโลหิตของมนุษย์ โลหิตของพระองค์มาจากพระเจ้า – กิจการ 20:28) เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือพญามาร และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย (ฮีบรู 2:14-15)

พระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้เพื่อรับกายเนื้อหนัง เพื่อที่พระองค์จะได้ขมิความตายเพื่อมนุษย์ทุกคนและโดยความตายจะได้ทำลายพญามารผู้ซึ่งขณะนั้นมีอำนาจแห่งความตาย พระเยซูได้เสด็จมาช่วยคนเหล่านั้นให้รอดพ้นซึ่งเคยมีชีวิตอยู่ในความกลัวและการตกเป็นทาสเพราะอำนาจของซาตาน แต่บัดนี้พระเยซูทรงมีลูกกัญญาแห่งนรกและความตายแล้ว

ในระหว่างพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู พวกฟาริสีขอหมายสำคัญ พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่าพระองค์จะประทานหมายสำคัญเดียวเท่านั้นแก่พวกเขา พระองค์ตรัสว่า “คนชาติชั่วและเล่นชู้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ทรงโปรดให้หมายสำคัญแก่เขา เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้พยากรณ์ ด้วยว่า ‘โยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน’ ฉะนั้น บุตรมนุษย์จะอยู่ในท้องแผ่นดินสามวันสามคืนนั้น” (มธ. 12:39-40)

เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ พระองค์ก็เสด็จลงไปนรกฝั่งเมืองบรมสุขเกษม ณ เวลานั้นเมืองบรมสุขเกษมอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลกนี้ พระเยซูได้เสด็จลงไปนรกจริงๆ...ไม่ใช่ในรกรสส่วนที่เป็นความทรมาณ พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในฝั่งที่เป็นเมืองบรมสุขเกษม ตามที่ลูกา 16 กล่าวมีเหวใหญ่กั้นขวางระหว่างไฟนรกและเมืองบรมสุขเกษมซึ่งเป็นที่เหล่าคน

ขอบรรณอยู่ในขณะนั้น เราอ่านว่า “เพราะดาวิดได้ทรงกล่าวถึงพระองค์ว่า ‘ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรงหน้า ข้าพเจ้าเสมอ เพราะว่าพระองค์ประทับที่มือขวาของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะมีได้ห้วนไหว เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้า จึงยินดี และลิ้นของข้าพเจ้าจึงเปรมปรีดิ์ ยิ่งกว่านี้เนื้อหนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ในความหวังใจด้วย เพราะพระองค์จะไม่ ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในรอก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื้อนเฝ้าไป” (กิจการ 2:25-27) คุณ จะพบถ้อยคำเดียวกันนี้ในเพลงสดุดี 16:10 ถ้อยคำเหล่านี้อ้างอิงถึงพระเยซูคริสต์เจ้า “องค์บริสุทธิ์” ของพระเจ้า

เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ จิตวิญญาณของพระองค์ก็เข้าไปในใจกลางของแผ่นดินโลกนี้ และเมื่อพระองค์ทรง พ้นคืนพระชนม์พระองค์ก็ทรงนำจิตวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดออกจากเมืองบรมสุขเกษมในใจกลางของแผ่นดินโลกนี้ และ ทรงพาพวกเขาไปกับพระองค์สู่เมืองบรมสุขเกษมเบื้องบนซึ่งอยู่เหนือสวรรค์ชั้นที่หนึ่งและชั้นที่สอง บัดนี้เหล่าคนชอบ ธรรมกำลังหยุดพักอยู่กับพระเยซูในสวรรค์ชั้นที่สาม (2 คร. 12:1-3) มันเป็นเรื่องจริงหนึ่งที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ที่ว่า เมื่อคนชอบธรรมคนใดเสียชีวิต จิตวิญญาณนั้นก็ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าในทันที เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าสำหรับ ข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็คือกำไร” (ฟป. 1:21) “เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอยู่เสมอแล้วว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า (เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามสิ่งที่ตามองเห็น) เรามั่นใจ และความมั่นใจ และเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้” (2 คร. 5:6-8)

หลักคำสอนเรื่องการกลับของจิตวิญญาณไม่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า หลักคำสอนดังกล่าวไม่ถูกพบในข้อ พระคัมภีร์ใดเลย ขอทานคนนั้นตายและไปยังอกของอับราฮัมทันที – สถานที่หยุดพัก (ทรงออกเป็นสัญลักษณ์ของการ หยุดพัก...เด็กทารกนอนพักอยู่บนทรงอกของแม่) ขอทานคนนั้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม เปาโลถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรม สุขเกษม เข้าไปในสวรรค์ชั้นที่สาม และเขาได้เห็นและได้ยินสิ่งต่างๆที่ไม่ได้รับอนุญาตให้บอกบนแผ่นดินโลก (2 คร. 12:1-3) พระเยซูตรัสแก่โสมยใกล้ตายคนนั้นที่ได้ขอให้พระเมษโปดกของพระเจ้าระลึกถึงเขาว่า “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมือง บรมสุขเกษม” (ลูกา 23:43) ไม่ว่าคุณจะเคยได้ยินหรือเคยอ่านอะไรมา การออกจากร่างกายนี้ คือการอยู่กับพระเจ้า ในทันที พระองค์ได้ทรงซื้อข้อเท็จจริงอันเปี่ยมสง่าราศีนี้และทำให้การจัดหาอันเปี่ยมสง่าราศีนี้เป็นไปได้ผ่านทาง การสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูผู้ได้เสด็จขึ้นไปเหนือสวรรค์ทุกชั้นหลังจากการฟื้น คืนพระชนม์ของพระองค์ ตอนแรกได้เสด็จลงไปในส่วนลึกที่สุดของแผ่นดินโลกนี้... ใจกลางของแผ่นดินโลก เหมือนกับที่โย นนาห์ใช้เวลาสามวันสามคืนในท้องปลาใหญ่นั้น พระเยซูก็ทรงใช้เวลาสามวันสามคืนในใจกลางของแผ่นดินโลกนี้ แต่ พระองค์ทรงเป็นขึ้นแต่เช้าตรู่ในวันที่สามหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ วิสุทธิ ชนหลายคนที่ได้ออกมาจากเมืองบรมสุขเกษมกับพระองค์เดินตามท้องถนนในกรุงเยรูซาเล็มและปรากฏแก่คนเป็นอันมาก

บางทีใครบางคนอาจกำลังถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับวิสุทธิชนเหล่านั้นหลังจากที่พวกเขา “ปรากฏแก่คนเป็นอันมาก” คำตอบนั้นง่ายนิดเดียว: เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นไปบนสวรรค์ชั้นที่สาม พระองค์ก็พาวิสุทธิชนเหล่านั้นไปกับพระองค์ด้วย แต่ ขอให้ผมให้พระวจนะของพระเจ้าแก่คุณละกัน:

“และดูเถิด ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนตลอดล่าง แผ่นดินก็ไหว ศิลา ก็แตกออกจากกัน อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออก ศพของพวกวิสุทธิชนหลายคนก็ล่องกลับไปแล้วได้เป็นขึ้นมา ภายหลังที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว เขาทั้งหลายก็ออกจากอุโมงค์พากันเข้าไปในนครบริสุทธิ์ปรากฏแก่คนเป็นอันมาก” (มธ. 27:51-53)

หมายเหตุ: ร่างกาย (ไม่ใช่จิตวิญญาณ) หลับอยู่ในหลุมศพ ร่างกายกลับสู่ผงคลีดิน จิตวิญญาณกลับไปหาพระเจ้า ผู้ได้ประทานมัน (ปณจ. 12:7) ร่างกายของวิสุทธิชนเหล่านั้นออกมาจากหลุมศพ จิตวิญญาณเหล่านั้นซึ่งก่อนหน้านั้นได้หยุดพักในเบื้องต่ำของแผ่นดินโลกนี้ได้เข้าสู่ร่างกายเหล่านั้น – และพวกเขาเดินตามท้องถนนของกรุงเยรูซาเล็ม โดยปรากฏแก่คนเป็นอันมากในนครนั้น ไม่ว่าจะศาสนาหรือลัทธิใดสอนว่าอะไร พระวาระของพระเจ้ายกย่องชัดเจน จงเชื่อมั่น และทำอย่างอื่นที่เหลือทั้งหมด

ข้อ 11 ต้องถูกศึกษาและเทศนาในคริสตจักรท้องถิ่นทั่วไป พระเยซูคริสต์ “ให้บางคน” ...นั่นหมายความว่า พระองค์ได้ทรงแต่งตั้ง กำหนดหรือแยกคนบางคนไว้ต่างหากสำหรับพันธกิจต่างๆที่เฉพาะเจาะจง ประการแรกพวกอัครสาวก ต่อมาพวกผู้พยากรณ์ จากนั้นพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจากนั้นพวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ กรุณาสังเกตว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงปล่อยอะไรไว้ค้างคา พระวาระของพระเจ้าไม่ได้กล่าวว่าพระองค์ได้ประทาน “พวกอัครสาวก และพวกผู้พยากรณ์” ไม่มีคำสั่งชานเชื่อมระหว่างคำสั่งสองคำนี้ ...พระองค์ไม่ได้แต่งตั้ง “พวกอัครสาวกและพวกผู้พยากรณ์” เป็นคนเดียวกัน พระองค์ไม่ได้แต่งตั้ง “พวกผู้พยากรณ์และพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ” หรือ “พวกอัครสาวกและพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ” พระองค์ทรงแต่งตั้งบุคคลต่างๆให้รับพันธกิจต่างๆที่เฉพาะเจาะจงจนกระทั่งพระองค์มาถึงผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง (หรือคนงาน) ที่สำคัญที่สุดในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่: พวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ ศิษยาภิบาลคนหนึ่งอาจเป็นศิษยาภิบาลที่ดี มีประสิทธิภาพและเป็นอาจารย์ได้ แต่ท่านที่รัก ผมไม่เชื่อว่ามีผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดบนพื้นพิภพนี้ที่ หากเขาเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเรียกและพระเจ้าทรงใช้ไป สามารถเป็นศิษยาภิบาล คริสตจักรหนึ่งได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอนผู้คนและนำพวกเขาเข้าในประสบการณ์ต่างๆฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม ซึ่งถูกนำเสนอในจดหมายของเปาโลถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งมีพันธกิจที่เฉพาะเจาะจง และไม่เหมือนใคร เป็นเรื่องน่าเศร้าแต่ก็เป็นจริงที่ว่า คริสตจักรส่วนใหญ่ได้ประกาศให้พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ (evangelists) เป็นพวกผิดกฎหมายอย่างสิ้นเชิงไปเสียแล้ว ผมตระหนักว่าในบางกรณีนี้เป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล เคยมี (และยังมีอยู่) พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขาควรจะเป็นเลยสักคนเดียว – แต่ไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนเป็นของปลอม มีศิษยาภิบาลบางคนที่ไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขาควรจะเป็น – แต่เราไม่อาจตัดสินศิษยาภิบาลทุกคนได้โดยคนเหล่านั้นที่ไม่ใช่ศิษยาภิบาลของพระเจ้า นี่ก็เป็นจริงเช่นกันในพันธกิจของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

พวกอัครสาวกต่างจากไปแล้ว – เปาโลเป็นคนสุดท้าย เราไม่มีผู้พยากรณ์ในคริสตจักรวันนี้แล้ว พันธสัญญาใหม่ ทั้งเล่มเป็นของเรา เราได้รับพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพอันสมบูรณ์แบบแล้ว (พระวาระของพระเจ้าทั้งหมด) ใน 1 โครินธ์ 13:10 เปาโลบอกเราว่า “...เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป” เหล่าอัครสาวกได้ทำพันธกิจของพวกเขาแล้ว พวกผู้พยากรณ์ได้ทำพันธกิจของตนแล้ว ทุกวันนี้พระเจ้ากำลังใช้พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เหล่าศิษยาภิบาลและอาจารย์เพื่อสานต่องานรับใช้ในคริสตจักร

คริสตจักรพันธสัญญาใหม่แต่ละแห่งควรมีการประชุมพิเศษอย่างน้อยสามครั้งต่อปีดังนี้:

1. งานประชุมสอนพระคัมภีร์ (Bible Conference) --- ซึ่งเป็นที่ๆเหล่าครูสอนพระคัมภีร์ (ไม่ใช่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ) ควรได้รับเชิญมา...เหล่าบุรุษของพระเจ้าที่มีประสบการณ์ – ผู้ที่ใช้เวลากับพระเจ้าและสอนเป็น
2. งานรณรงค์เพื่อการประกาศ (Evangelistic Campaign) ครูสอนพระคัมภีร์ไม่ควรถูกเรียกให้มาจัดการประชุม

เพื่อการประกาศฯ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าควรถูกเชิญมา...ผู้ที่สามารถปลุกเร้าผู้คนด้วยพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า ผู้ประกาศฯมีพันธกิจเดียวกันเท่านั้น เขาไม่ได้ถูกพระเจ้าเรียกให้มาสอนความจริงฝ่ายวิญญาณอันลึกลับต่างๆ เขาถูกเรียกให้ปลุกเร้าผู้คน

3. งานประชุมมิชชันนารี (Missionary Conference) เหล่ามิชชันนารีของพระเจ้าควรถูกเชิญให้มาให้ความกระจ่างผู้คนที่เกี่ยวกับงานมิชชัน บางครั้งผู้ประกาศฯที่เป็นมิชชันนารีอาจถูกเชิญมาได้... หรือครูคนหนึ่งจากโรงเรียนสอนงานมิชชันก็ได้ บางทีหมอหรือพยาบาลคนหนึ่งจากโรงพยาบาลมิชชันอาจถูกเรียกตัวมาก็ได้ นักพูดเหล่านั้นที่พูดเรื่องมิชชันนารีควรเป็นมิชชันนารี – ไม่ใช่ศิษยาภิบาล ไม่ใช่ผู้ประกาศฯในประเทศของตน – แต่เป็นมิชชันนารีที่ทำงานในต่างประเทศ หากเราจะจัดงานประชุมมิชชันนารี มิชชันนารีทั้งหลายควรเป็นผู้พูดที่งานประชุมนั้น

เนื่องจากร้านขายของชำย่อมขายของชำ แน่แน่นอนว่าป้ายสถานีเติมน้ำมันจึงไม่ควรถูกแขวนไว้เหนือประตูร้าน และหากเราจะจัดงานประชุมสอนพระคัมภีร์ มันก็ควรถูกจัดโดยคนเหล่านั้นที่รู้พระวจนะของพระเจ้าและที่สอนพระวจนะของพระเจ้าได้ หากเราโฆษณางานประชุมมิชชันนารี เราก็ควรจัดงานประชุมมิชชันนารี และผู้คนที่เข้าร่วมประชุมควรได้ยินข้อความเกี่ยวกับงานมิชชัน ซึ่งถูกกล่าวโดยใครสักคนที่ทราบว่าเขากำลังพูดเรื่องอะไรอยู่ เมื่อเราโฆษณางานประชุมเพื่อการประกาศฯ เราก็ควรได้ยินข้อความเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐ

นี่เป็นแผนงานของพระเจ้า – แต่น่าเศร้าที่ต้องกล่าวว่าในคริสตจักรหลายแห่งเหลือเกินทุกวันนี้ พระเจ้าไม่ทรงมีอะไรเกี่ยวข้องกับแผนงานเลย ศิษยาภิบาล คณะกรรมการมัคนายก กลุ่มผู้ดูแลทรัพย์สิน และคณะกรรมการต่างๆวางแผนงานขึ้นมา และพวกเขาเลือกนักพูดที่ตนอยากได้ พวกเขาไม่ยอมให้พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์มีส่วนในแผนงานนั้นเลย ผมไม่ได้กำลังตัดสิน ผมเดินทางมาตลอดหลายปีและผมได้เรียนรู้สองสามสิ่งในปีเหล่านั้นที่ผมได้อยู่ในพันธกิจเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ

ใช่ครับ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะตั้งคนเหล่านี้ในคริสตจักร คือ พวกอัครสาวก พวกผู้พยากรณ์ พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ พวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ และหากคริสตจักรทั้งหลายอยากปฏิบัติตามแบบแผนของพันธสัญญาใหม่ในการจัดงานรับใช้ต่างๆของคริสตจักร นั่นก็เป็นแบบแผนที่พวกเขาควรปฏิบัติตาม

จุดประสงค์ของพันธกิจของเหล่าผู้รับใช้ที่ถูกแต่งตั้ง

ข้อ 12-16 “เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้ดีพร้อม เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น จนกว่าเราทุกคนจะบรรลुถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่เป็นที่เต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์ เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไปถูกชดไปชดมาและหันไปเหมาด้วยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดซึ่งโดยวิธีนี้พวกเขาคอยข่มรอที่จะล่อลวง แต่ให้เราพูดความจริงด้วยใจรักเพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศิระษคือพระคริสต์ คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและผูกพันกันโดยที่ทุก ๆ ข้อต่อได้ช่วยชูกำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน ร่างกายนั้นจึงได้จำเริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก”

ผมอยากชี้ให้เห็นสามสิ่งในข้อ 12 และ 13 พระเจ้าทรงแต่งตั้งผู้รับใช้ที่แตกต่างกันเหล่านี้เพื่อ:

1. การเตรียมวิสุทธิชนให้ดีพร้อม

2. งานรับใช้

3. การเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

นี่จะต้องดำเนินต่อไปจนกว่า “เราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มทีคือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์” กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงเรียก แต่งตั้ง มอบหมายภารกิจและส่งพวกผู้รับใช้เข้ามาในที่ประชุมท้องถิ่นเพื่อการเตรียมวิสุทธิชนให้ตีพร้อม สำหรับงานรับใช้ เพื่อการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ โดยรวมผู้เชื่อทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อนั้น พระเจ้าไม่ทรงส่งคนเข้ามาข้างในซึ่งจะทำให้คริสตจักรแตกแยกโดยการนำเสนอหลักคำสอนใหม่ หลักข้อเชื่อที่มนุษย์คิดค้นขึ้น หรือความคิดหนึ่งที่ถูกกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการที่สำนักงานใหญ่แห่งนิกายของศาสนาหนึ่ง พระเจ้าทรงส่งเหล่าผู้รับใช้ที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณมาซึ่งสามารถนำผู้คนของพระเจ้าเข้าไปในสิ่งต่างๆที่ล้าสมัยขึ้นแห่งจิตวิญญาณเพื่อที่ว่ากายนั้นแห่งคริสตจักรท้องถิ่นจะเติบโตเต็มทีเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณในพระเยซูคริสต์ – ซึ่งเป็นสิ่งที่เราควรเป็น

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกและส่งคนทั้งหลายที่มีของประทาน (เช่นในกิจการ 11:22-26, กิจการ 13:1-2, กิจการ 16:6-7) งานรับใช้ของเหล่าศิษยาภิบาล อาจารย์และผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้เป็นไปตามการเลือกและการส่งมาของมนุษย์ หากคริสตจักรนั้นเป็นคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงแต่งตั้งคนทั้งหลายเข้าไปในพันธกิจหรือสถานที่ต่างๆแห่งการรับใช้ที่นั่น พระวิญญาณบริสุทธิ์อาจทรงนำคนหนุ่มบางคนให้มายังชุมชนหนึ่งที่ขาดแคลนซึ่งเป็นที่ๆไม่มีคริสตจักรที่สอนพระคัมภีร์ เพื่อจัดระเบียบและเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรหนึ่งที่สอนพระคัมภีร์ที่นั่น คนหนุ่มจำนวนมากจะถูกนำไปสู่สถานที่ต่างๆแห่งงานรับใช้หากพวกเขาจะหมายพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการทรงนำ แทนที่จะหมายพึ่งนิกายนั้นหรือคริสตจักรแม่ หลายครั้งเหลือเกินในทุกวันนี้ เหล่าผู้รับใช้หนุ่มๆรอคอยให้นิกายจัดเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งให้พวกเขาเทศนา เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่ได้เลือกสถานที่ๆพวกเขาอยากจะไป – แล้วจึงค่อยไปที่นั่น ผู้รับใช้ที่พระวิญญาณทรงนำไม่ได้รับอนุญาตให้เลือกสถานที่รับใช้ของตัวเอง (อ่านกิจการ 16:7-8)

เปาโลอ่อนวอนพี่น้องชาวเอเฟซัสเหล่านั้นไม่ให้เป็นเหมือนเด็กๆที่ถูกชดไปชดมา และหลงไปกับลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่างและด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดซึ่งโดยวิธีนี้พวกเขาคอยชุ่มรอที่จะล่อลวง นี่เป็นคำแนะนำที่ดีและเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในคริสตจักรทั้งหลายของเราทุกวันนี้ คริสตจักรโดยเฉลี่ยมีทารกฝ่ายวิญญาณจำนวนมากเกินไปที่ยังต้องดูตูดคนมอยู่ เปาโลบอกพี่น้องชาวโครินธ์ว่าพวกเขาควรรับประทานอาหารแข็งแล้ว – แต่ก็ยังกินนมอยู่เพราะว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขามีการแตกแยก พวกเขาชอบวิพากษ์วิจารณ์ พวกเขาชอบลอบกัด คนหนึ่งประกาศว่า “อ پولโลได้ให้บัพติศมาข้าพเจ้า” อีกคนก็พูดว่า “เศปาสได้ให้บัพติศมาข้าพเจ้า” พวกเขากำลังต่อสู้กันเอง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่มีเวลาเหลือที่จะต่อสู้กับพญามาร เปาโลตำหนิพวกเขาเพราะเหตุนี้ – และก็สมควรแล้วด้วย เขาเตือนสติพี่น้องชาวเอเฟซัสเหล่านั้นให้เติบโตขึ้น...ไม่เป็นทารกฝ่ายวิญญาณต่อไป ไม่เป็นเด็กที่ถูกชดไปชดมาโดยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง

ผู้เชื่อทั้งหลายควรศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ฟังคนของพระเจ้า ค้นพบหลักคำสอนแห่งพระคัมภีร์ ยืนหยัดในมัน ดำเนินชีวิตตามมัน ตายเพื่อมันหากจำเป็น – และไม่ยอมให้พวกคนลวงเข้ามาในที่ประชุม...พวกสุนัขป่าในคราบแกะที่จะนำพวกลูกแกะให้หลงไป ผู้เลี้ยงที่ดียอมดูแลลูกแกะเหล่านั้นและแกะทั้งหลายในฝูงของเขา

ศิษยาภิบาลโดยเฉลี่ยซึ่งถูกขับไล่ออกไปจากคริสตจักรของตนก็โทษใครไม่ได้นอกจากตัวเอง ท่านที่รักหากศิษยาภิบาลคนใดถูกเรียกโดยพระเจ้าและถูกแต่งตั้งโดยพระเจ้า เขาก็เป็นผู้เลี้ยงรອງของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าทรงจัดเตรียมกระสุนปืนใหญ่ไว้ระเบิดป่า พระเจ้าทรงจัดเตรียมเครื่องมือต่างๆและกระสุนไว้แล้ว หากนักเทศน์คนใดยอมให้คำสอนนอกรีตและหลักคำสอนเท็จคืบคลานเข้ามาในคริสตจักร มันก็เป็นความผิดของเขาเอง หากเขาระวังตัว หากเขานำครูสอนพระคัมภีร์ที่ถูกต้องเข้ามา เหล่ามิชชันนารีที่ถูกต้องและเหล่าผู้ประกาศฯที่ถูกต้อง...บุรุษทั้งหลายที่จะเทศนาหลักคำสอนที่บริสุทธิ์และถูกต้อง... คริสตจักรนั้นก็จะไม่ถูกชดไปชดมาด้วย “ลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง”

ความโหดเขลาอันน่าเกลียดเกี่ยวกับหลักคำสอนในคริสตจักรโดยเฉลี่ยก็น่าเศร้าเกินความรู้ของมนุษย์ สมาชิกคริสตจักรโดยเฉลี่ยไม่รู้ว่าตนเชื่ออะไร และสิ่งน้อยนิดที่เขาเชื่อนั้น เขาก็ไม่รู้ว่าทำไมเขาถึงเชื่อมั่น ผมกล่าวสิ่งต่อไปนี้ด้วยความรัก: คริสตจักรจำนวนมากไม่มีคนสามคนในสมาชิกทั้งหมดของตนที่สามารถนำพระวจนะของพระเจ้าไปและสอนคนบาปถึงวิธีรับความรอดได้! พี่น้องทั้งหลาย มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย! ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนาศิษยาภิบาลที่ไม่ได้ปลุกฝังสมาชิกของตนในหลักคำสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้า

เปาโลเชื่อในความไม่อยู่นิ่ง (Dynamics) วินัย (Discipline) และหลักคำสอน (Doctrine) เขามีทั้งสาม D... เขาไม่ใช่แค่ D.D. เขาไม่อยู่นิ่ง (Dynamic) เขาเชื่อในวินัย (Discipline) – และเขาเทศนาหลักคำสอน (Doctrine) ที่ถูกต้อง หากผู้รับใช้คนใดหวังว่าจะรักษาคริสตจักรของตนให้เป็นคริสตจักรแบบที่จะทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย เขาเองก็ต้องเทศนาหลักคำสอนที่ถูกต้อง สอนสมาชิก ฝึกอบรมพวกเขา และนำพวกเขา เขาต้องระมัดระวังสุดๆว่าเขานำใครเข้ามาเพื่อรับใช้แก่สมาชิก เมื่อศิษยาภิบาลไปจากธรรมาสัน เขาต้องระวังสุดๆเกี่ยวกับว่าใครมาแทนที่เขาที่ธรรมาสันนั้นในยามที่เขาไม่อยู่ ในช่วงไม่กี่วัน ผู้พยากรณ์เท็จคนหนึ่งสามารถหว่านเมล็ดพันธุ์ที่จะนำความอับอายมาสู่คริสตจักรได้นานอีกหลายต่อหลายเดือน

มันเป็นเรื่องน่าเศร้าทุกวันนี้ที่หลายครั้งในคริสตจักรบางคนที่คุณเหมือนจะมั่นคงและหนักแน่นในความเชื่อนั้นกลับหลงไหลไปกับแนวคิดทางศาสนาแบบใหม่ที่แพร่ไปทั่วเมือง มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย ผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่ายอมเปลี่ยนแปลงคำสอนของตนไปพร้อมกับกาลเวลา คริสเตียนคนใดที่มั่นคงบนศิลานั้นคือพระเยซูคริสต์ย่อมจะไม่ถูกทำให้สับสน งุนงง หรือถูกทำให้หลงไปโดยหลักคำสอนเท็จ มีข้อพระคัมภีร์ที่พิสูจน์เรื่องนั้นไหม? มีสิครับ:

“เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ด้วยว่า ‘ดูเถิด เรราวางศิลาก่อนหนึ่งลงในศิโยน เป็นศิลามุมเอกที่ทรงเลือกแล้ว และเป็นศิลาที่มีค่าอันประเสริฐ และผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะได้รับความอับอาย’” (1 เปโตร 2:6) ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่ต้องออกความเห็นอะไรเลย พระเยซูทรงเป็นศิลานั้น และหากเรายืนอยู่บนรากฐานที่มั่นคง พระศิลาฝ่ายวิญญาณคือพระเยซูคริสต์เจ้า เราก็จะไม่ถูกทำให้สับสน งุนงง และไม่ถูกชดไปมาโดยลมปากแห่งคำสั่งสอนต่างๆ ขอพระเจ้าโปรดเวทนาคริสเตียนที่เป็นเหมือนเมฆถูกลมพัดเหล่านี้ด้วยเถิด

ยูดาสะพูดถึงเมฆที่ถูกลมพัดไปมา คือคนทั้งหลายที่ตายแล้วสองหน ถูกถอนราก... สมาชิกคริสตจักรทั้งหลายที่ไม่มีความมั่นคง ไม่มีประสบการณ์ที่ยังรากลึก พวกเขาถูกชดไปชดมาและเปลี่ยนศาสนาของตนและหลักคำสอนของตนบ่อยเหลือเกิน

ก่อนหน้านี้ในการศึกษาชั้นนี้ผมได้ชี้ให้เห็นไปแล้วว่ามีความแตกต่าง – และกระนั้นก็ไม่มีความแตกต่าง – ในงาน

รับใช้ของศิษยาภิบาลและผู้ประกาศฯ อาจารย์และผู้ประกาศฯ ศิษยาภิบาลคนหนึ่งอาจจะเป็น (และควรเป็น) ศิษยาภิบาลและอาจารย์ได้ เพราะว่าไม่มีศิษยาภิบาลคนใดสามารถเป็นศิษยาภิบาลที่สัมฤทธิ์ผลได้หากเขาสอนไม่เป็น...และการสอนก็ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าและการอธิษฐานเยาะๆ ผู้ประกาศฯควรเป็นอาจารย์ได้ในระดับหนึ่ง – เพราะว่าหากเราไม่สามารถสอนพระวจนะและทำให้แผนการแห่งความรอดเป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายได้ เราก็ไม่สามารถประกาศข่าวประเสริฐได้ แต่งานรับใช้อันดับหนึ่งของผู้ประกาศฯคือ การเสริมสร้างและปลุกเร้า และทำให้คนที่ยังไม่ได้รับความรอดรวมถึงผู้เชื่อทั้งหลายคิดถึงบ้านปลายชั่วโมงนริศของตน เมื่อผู้ประกาศฯคนใดเข้ามาในคริสตจักร เขาก็ไม่ได้ประกาศข่าวประเสริฐอันใหม่...เขาแค่ประกาศข่าวประเสริฐอันเดิมในแบบที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อปลุกเร้าเหล่าวิสุทธิชนและทำให้พวกเขายุ่งเข้าไว้ เพื่อให้พวกเขาทำงาน ศิษยาภิบาล ผู้ประกาศฯ อาจารย์ ผู้รับใช้แต่ละคนในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ยอมทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน...การเตรียมเหล่าวิสุทธิชนให้ดีพร้อม... การเตรียมพระกายนั้นให้ดีพร้อม...การทำให้คริสตจักรสมบูรณ์

แน่นอนว่าผู้ประกาศฯควรคิดถึงการเพิ่มดวงวิญญาณเข้ากับพระกายของพระคริสต์ผ่านทาง การประกาศข่าวประเสริฐ และศิษยาภิบาลก็ควรปรารภผ่านทาง การสอนข่าวประเสริฐเช่นกันที่จะเพิ่มดวงวิญญาณและเสริมสร้างเหล่าทหารในพระคริสต์ให้แข็งแรงและที่จะให้อาหารคริสเตียนเหล่านั้นที่เข้มแข็งกว่า...คนเหล่านั้นที่กำลังรับประทานอาหารแข็ง ประสบการณ์แบบคริสเตียนเป็นกระบวนการแบบวันต่อวัน เราถูกไถในพระบิดาเดียว – แต่เราเติบโตในพระคุณและในความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์ ในฐานะทารกแรกเกิดเราได้รับบัญชาให้ปรารภน้ำนมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะเพื่อที่เราจะเติบโตขึ้น เราจะต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อสำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องล้าช้ำ สภาพอันน่าเศร้าของคริสเตียนส่วนใหญ่ก็คือว่า พวกเขาได้รับความรอดแล้ว และพวกเขาที่ตีบตันฝ่ายวิญญาณ ไม่เคยเคลื่อนที่ไปข้างหน้า พวกเขาเป็นคนแคระฝ่ายวิญญาณ พวกเขาเป็นโรคโลหิตจางฝ่ายวิญญาณ พวกเขาขาดอาหาร พวกเขาไม่เจริญเติบโต มันเป็นเรื่องน่าเศร้า มันไม่ควรเป็นเช่นนี้

เราจะต้องสอน เทศนา เสริมสร้าง ปลุกเร้าผู้คน เราจะต้องทำให้คนบาปได้รับความรอดผ่านทางข่าวประเสริฐ และทำให้คริสเตียนเติบโตผ่านทางน้ำนม อาหารแข็ง ขนมปังและน้ำแห่งพระวจนะ บางครั้งผมก็สะดุ้งกลัวเมื่อผมคิดว่าวันหนึ่งผมจะยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เพื่อรายงานเกี่ยวกับการงานต่างๆของผมในร่างกายนี้ ผมถูกไถแล้วโดยพระโลหิตนั้น – แต่ผมจะได้รับความชื่นชมตามการงานต่างๆอันสัตย์ซื่อของผม และผมก็อยากรู้ว่าผมเป็นคนสัตย์ซื่อตลอดเวลาหรือไม่? ผมอยากรู้ว่าผมได้ทำงานสุดความสามารถแล้วหรือไม่? ขอพระเจ้าโปรดเมตตาพวกเราหากเราไม่ได้เป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อแห่งข่าวประเสริฐ!

เราจะต้องพูดความจริงด้วยใจรัก – เราจะต้องไม่พูดความจริงด้วยความเกลียดชังหรือการประชดประชัน แต่ด้วยใจรัก ผู้รับใช้ทั้งหลายจะต้องไม่ขอโทษเด็ดขาดที่เทศนาความจริง พวกเรา (ผู้ประกาศฯ ศิษยาภิบาล อาจารย์) ควรก้าวขึ้นธรรมาสันและบอกผู้คนที่ว่า “ถ้าผู้ใดไม่บังเกิดใหม่ เขาจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้... ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระเจ้านั้นก็ไม่ได้อยู่ในผู้นั้น... ถ้าท่านทั้งหลายไม่กลับใจใหม่ ท่านทั้งหลายก็จะพินาศเช่นกัน...ผู้ที่ปีนเข้าทางอื่น ผู้นั้นก็เป็นขโมยและโจร... พระเยซูทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต...ไม่มีผู้ใดมาถึงพระเจ้าพระบิดาได้เว้นไว้มาทางพระเยซูพระบุตร...มีคนกลางผู้เดียวเท่านั้นระหว่างพระเจ้านั้นกับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับสภาพมนุษย์... ค่าจ้างของความ

บาปคือความตาย” เมื่อเราเทศนาสิ่งเหล่านี้ เราก็ไม่ต้องขอโทษหรือโอนอ่อนกับความจริงดังกล่าว เราต้องเทศนามันด้วยความคิดแง่บวก เราต้องยึดมั่นในหลักคำสอน... แต่เราต้องทำเช่นนั้นด้วยความรัก

ข้อ 15 ปิดท้ายด้วยวลีที่ว่า “...เพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศิระษะคือพระคริสต” จากนั้นข้อ 16 ขึ้นต้นด้วย “คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและผูกพันกันโดยที่ทุก ๆ ข้อต่อได้ช่วยชูกำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน...”

คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ คริสตจักรที่มีพระเยซูเป็นศิระษะ คือกายหนึ่งซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆที่มีชีวิต...บุคคลต่างๆที่บังเกิดใหม่แล้ว เราทุกคนไม่ใช่ดวงตา เราทุกคนไม่ใช่มือ เราทุกคนไม่ใช่เท้า แต่เราทุกคนเป็นอวัยวะของกายเดียวกัน เปาโลอธิบายแก่เหล่าผู้เชื่อชาวโครินธ์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้:

“ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่าง ๆ ของกายเดียวนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสตก็ทรงเป็นฉันนั้น” (เปาโลกำลังใช้ร่างกายตามธรรมชาติเป็นภาพประกอบของคริสตจักร แน่แน่นอนว่าเรารู้ว่าร่างกายเรานั้นเป็นอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง และอวัยวะทุกส่วนของร่างกายเป็นสิ่งจำเป็นขนาดไหน) “เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือไทก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน (ผู้เชื่อทุกคน) และได้ทรงให้เราทุกคนดื่มเข้าอยู่ในพระวิญญาณองค์เดียว เพราะว่าร่างกาย (คริสตจักร) มิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ”

จากนั้นเปาโลเริ่มชี้ให้เห็นอวัยวะต่างๆเมื่อเทียบกับร่างกายมนุษย์: “ถ้าเท้าจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้หรือ และถ้าหูจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้หรือ ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์”

(คุณจะได้สังเกตเห็นตรงนี้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จัดวางคนแต่ละคนไว้ในงานรับใช้ต่างๆที่เฉพาะเจาะจงในคริสตจักร และหากเราในฐานะบุคคลทั้งหลายจะยอมจำนนต่อพระเจ้าจนเรายอมให้พระองค์จัดวางเราไว้ในที่ๆพระองค์อยากให้เราอยู่ เราก็จะมีความสุขและเกิดผลมาก)

“ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน แต่บัดนี้มีหลายอวัยวะแต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน (ยังพูดถึงคริสตจักรอยู่) และตาจะว่าแก่มือว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้ หรือศิระษะจะว่าแกเท้าว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้ แต่ยิ่งกว่านี้อวัยวะของร่างกายที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้ และอวัยวะของร่างกายที่เราถือว่ามีความเกียรติน้อย เราก็มักทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่น่าดูนั้น เราก็มักทำให้น่าดูยิ่งขึ้น เพราะว่าอวัยวะที่น่าดูแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตกแต่งอีก แต่พระเจ้าได้ทรงให้อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้อวัยวะที่ต่ำต้อยเป็นที่นับถือมากขึ้นเพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งกันในร่างกาย แต่ให้อวัยวะทุกส่วนมีความหวังใจซึ่งกันและกัน ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย บัดนี้ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น” (1 คร. 12:12-27)

ในข้อเหล่านี้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าลูกของพระเจ้าแต่ละคนที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นอวัยวะของคริสตจักรเดียวของ

พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์... พระกายของพระคริสต์ และไม่ว่างานรับใช้ของแต่ละคนในพระกายนั้นจะต่ำต้อยสักเพียงใด เราก็เป็นคนสำคัญ ไม่มีส่วนใดที่ไม่สำคัญในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ งานรับใช้ของคุณอาจต่ำต้อยมากๆ – แต่จำไว้ว่าพระเจ้าประทานเกียรติมากยิ่งขึ้นให้แก่ผู้ที่ต่ำต้อย หนึ่งในเรื่องน่าประหลาดใจมากที่สุดแห่งนิรันดรกาลจะเกิดขึ้นที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ซึ่งเป็นที่ผู้เชื่อทั้งหลายจะได้รับบำเหน็จสำหรับหน้าที่ผู้อารักขาของตน คนเหล่านั้นที่ดูเหมือนว่าน่าจะได้รับบำเหน็จมากมายหลายครั้งจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับบำเหน็จเล็กน้อยมากๆ ขณะที่บางดวงวิญญาณที่เคยเป็นคนไม่สำคัญอะไรบนโลกนี้จะได้รับบำเหน็จยิ่งใหญ่ในสวรรค์ เพราะว่าพระเจ้าจะประทานบำเหน็จสำหรับความสัตย์ซื่อ – ไม่ใช่สำหรับขนาดของงานรับใช้ (1 คร. 3:11-15, 2 คร. 5:10)

สรุปก็คือ ตั้งแต่ศิษยาภิบาลไปจนถึงภารโรงในคริสตจักร ทุกคนควรร่วมแรงร่วมใจ ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน: การเตรียมวิสุทธิชนให้ดีพร้อม การเสริมสร้างพระกายนั้นจนกว่าคริสตจักรจะสมบูรณ์และเราถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในหมู่เมฆในท้องฟ้า (1 ธส. 4:13-18)

ผู้เชื่อทั้งหลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้วในพระคริสต์

เราจะต้องดำเนินเหมือนคนใหม่

ข้อ 17-19 “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันและเป็นพยานในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป ท่านอย่าดำเนินตามอย่างคนต่างชาติอื่น ๆ ที่เขาดำเนินกันนั้นคือมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ไม่มีสาระ โดยที่ความเข้าใจของเขามีมืดมนไป และเขาอยู่ห่างจากชีวิตซึ่งมาจากพระเจ้า เพราะเหตุความโง่งซึ่งอยู่ในตัวเขา อันเนื่องจากใจที่แข็งกระด้างของเขา เขามีใจปราศจากความสะดุ้งต่อบาป ปล่อยตัวทำการลามก ทำการโสโครกทุกอย่างด้วยความละโมภ”

ผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว เหล่าอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ ผู้เชื่อคือคนใหม่ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องถอดทิ้งเสื้อผ้าชุดเก่า เครื่องแต่งกาย (ชีวิต) ของมนุษย์เก่านั้นและสวมมนุษย์ใหม่ ใน 1 โครินธ์ 2:14-15 และใน 1 โครินธ์ 3:1 เราอ่านเกี่ยวกับมนุษย์ธรรมดา มนุษย์เนื้อหนัง และมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ มีผู้เชื่อหลายคนทีปฏิเสธว่ามีคนที่เป็นคริสเตียนเนื้อหนัง การกล่าวเช่นนั้นจากธรรมาสน์ คือการเชิญชวนคนบางคนให้เรียกผู้รับใช้หรือผู้ประกาศฯ คนนั้นว่าเป็น ผู้พยากรณ์เท็จ แต่ผมไม่ใช่ผู้พยากรณ์เท็จ: “แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าเขาจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) มนุษย์ธรรมดา**ไม่สามารถ**รับสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าได้เพราะว่าใจของเขานั้นตายแล้ว ความคิดของเขาถูกทำให้มืดบอดไปโดยพระของยุคนี้ และเขาไม่สามารถรับสิ่งเหล่านั้นของพระวิญญาณของพระเจ้าได้

“แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้” (1 คร. 2:15) มนุษย์คนที่สองนี้อยู่ฝ่ายวิญญาณและเขาตัดสินใจทุกสิ่ง – กระนั้นตัวเขาเองก็ไม่ถูกใครพิพากษาเพราะว่ามนุษย์ฝ่ายวิญญาณยอมให้การต่อพระเจ้า ไม่ใช่ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เราจะถูกพิพากษาโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า และเราจะต้องไม่ตัดสินใจใดก่อนถึงเวลานั้น

ดังนั้น – เราจึงมีมนุษย์สองคน – มนุษย์ธรรมดาและมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ: “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับท่านเป็นพวกเด็กทารกในพระคริสต์ ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านยังไม่สามารถรับและถึง

แม้เดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่สามารถ **ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง** เพราะว่าเมื่อท่านยังอิจฉากัน ได้เถียงกัน และแตกแยกกัน **ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ดำเนินตามมนุษย์สามัญดอกหรือ** เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล” และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของอปอลโล” **ท่านทั้งหลายมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ**” (1 คร. 3:1-4)

ดังนั้นในข้อท้ายๆของบทที่สองและข้อแรกของบทที่สามของ 1 โครินธ์ เราจึงถูกสอนอย่างชัดเจนว่า เรามีมนุษย์สามแบบที่แตกต่างกันอยู่บนโลกทุกวันนี้: (1) มนุษย์ธรรมดาที่ต้องได้รับการบังเกิดใหม่, (2) มนุษย์ฝ่ายวิญญาณที่ได้รับการบังเกิดจากพระวิญญาณแล้ว และ (3) มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังที่เป็นทารกในพระคริสต์ กินน้ำมันเพราะการอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็นการอิจฉากัน การโต้เถียงกัน การแตกแยกกัน – และการโอ้อวดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ประกาศที่โดดเด่นบางคนเป็นผู้ให้บังเกิดมาเขา

เราควรเผชิญหน้ากับความจริงนี้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องปฏิเสธมันเลย: *คนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายใน แต่คนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนไม่ได้อยู่ฝ่ายวิญญาณ คนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนไม่ได้ประกอบด้วยพระวิญญาณ (อฟ. 5:18) ไซแล้วครับ มีคนที่บังเกิดใหม่แล้วหลายคนอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขายังไม่โต พวกเขายังเป็นทารกอยู่เหมือนเดิม ในข้อก่อนๆในการศึกษาหนังสือเอเฟซัสของเรา เปาโลได้กล่าวว่า “อย่าเป็นเด็กอีกต่อไปซึ่งถูกซัดไปซัดมา”* พระเจ้าทรงอยากให้เราเติบโตขึ้น น่าเศร้าแต่จริงที่คริสเตียนจำนวนมากดูเหมือนจะไม่ยอมโตขึ้นเลย ศิษยาภิบาลก็เจอกับงานหิน เขามีคนเหล่านั้นที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณในคริสตจักรของเขาที่ต้องการอาหารแข็ง...พวกเขาชอบกินเนื้อและอยากกินเนื้อ แต่เขาก็มีพวกทารกที่ยังกินนมอยู่เช่นกัน และคนเหล่านี้ก็ยังรับประทานอาหารแข็งไม่ได้ ดังนั้นนักเทศน์ของพระเจ้าจึงประสบปัญหาเวลาที่เขายืนไปบนธรรมาสน์เพื่อให้อาหารลูกๆของพระเจ้า

ข้อ 17, 18 และ 19 ให้ภาพของคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่แก่เรา และเราจะต้องไม่เดินเหมือนพวกคนบาปเดินโดยธรรมชาติแล้ว คนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่มีความคิดที่เต็มไปด้วยสิ่งไร้สาระ ความเข้าใจของเขาถูกทำให้มืดมนไป ใจของมนุษย์ธรรมดานั้นมืดบอด เขาไม่มีความรู้สึกใดๆต่อพระเจ้า เขาปล่อยตัวทำการลามก ทำการโสโครกทุกอย่างด้วยความละโมภ

เปาโลให้ภาพของคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ในทิตัส 3:3 “เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นบางครั้งเราเองก็โง่งเช่นกัน ไม่เชื่อฟัง หลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและการเริงสำราญต่าง ๆ ใช้ชีวิตอย่างเลวร้าย ริษยา น่าซัง และเกลียดชังกันและกัน” เพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ จงอ่านโรม 1:21-32 และคุณจะได้ภาพเหมือนขนาดเท่าของจริงอันโสมมและน่ารังเกียจของมนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่ เราทั้งหลายที่เป็นคนใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์จะต้องไม่ดำเนินเหมือนกับที่คนเหล่านี้ดำเนิน เราจะต้องถอดทิ้งมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังเพราะว่าเรา **“ไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสต์อย่างนั้น”** เราทั้งหลายที่รู้จักพระคริสต์ไม่ได้ถูกสอนเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติชั่วๆแห่งชีวิตแบบนั้น เราจะต้องดำเนินชีวิตใหม่เพราะว่าเราเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์ เรา**รู้จักความจริงในพระคริสต์**และเราควรปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ในฐานะเป็นแบบอย่างแห่งการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา ดาวิดพรรณนาถึงมันในถ้อยคำเหล่านี้: “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า... **พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์**” (เพลงสดุดี 23)

เมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว เราก็ถูกเรียกให้ “ถอดทิ้ง” เสื้อผ้าเก่าแห่งชีวิตตามธรรมชาติ คือมนุษย์ธรรมดานั้น เราจะ

ต้องปฏิเสธทางเหล่านั้นของ “มนุษย์เก่า” (“มนุษย์เก่า” โดยธรรมชาติแล้วก็เสื่อมทรามและโดยธรรมชาติก็เดินตาม “ตัณหาอันเป็นที่ล่อลวง”) และผู้ใดที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำ เขาก็เป็นบุตรของพระเจ้า และหากเราดำเนินในพระวิญญาณ เราก็จะไม่สนองตัณหาต่างๆของเนื้อหนัง หากเรารักโลก ความรักของพระเจ้านี้ไม่ได้อยู่ในเรา พระคุณของพระเจ้าที่นำความรอดมานั้นสอนเราให้ปฏิเสธความอธรรม ให้ปฏิเสธตัณหาต่างๆฝ่ายโลก และให้ดำเนินชีวิตอันชอบธรรมอย่างมีสติสัมปชัญญะในยุคปัจจุบันนี้...คอยท่าและเร่งให้ถึง... “การปรากฏอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่งและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์”

ข้อ 20-29 “แต่ที่ท่านไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสต์อย่างนั้น ถ้าแม้ท่านได้ฟังเรื่องพระองค์ และได้รับการสอนโดยพระองค์ตามความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูแล้ว ท่านจงทิ้งมนุษย์เก่าของท่านซึ่งคู่กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเสื่อมเสียไปตามตัณหาอันเป็นที่ล่อลวง และจงให้จิตใจของท่านเปลี่ยนใหม่ และให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และ ‘จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน’ เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของกันและกัน โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตก ท่านยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดี ๆ กว่า เพื่อจะได้มีอะไร ๆ แจกให้แก่คนที่ขัดสน อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้เกิดความจำเริญเพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง” ตามที่บรรดาผู้รู้ภาษากรีกได้กล่าวไว้ มีการแปลผิดในข้อ 21 มันไม่ควรอ่านว่า “ตามความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูแล้ว” ในภาษากรีกไม่มีคำบุพบท “ใน” วลีนี้ควรอ่านว่า “เพราะว่าความจริงคือพระเยซู” นั่นคือสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสแก่โรมัส: “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6) ความจริงไม่ได้อยู่ในพระเยซู พระเยซูทรงเป็นความจริง ไม่มีความจริงหากไม่มีพระเยซู พระองค์ไม่เพียง “มีความจริง” พระองค์ไม่เพียง “บอกความจริง” พระองค์ทรงเป็นความจริง เป็นไปไม่ได้ที่พระเยซูจะโกหก เมื่อพระองค์ตรัส ถ้อยคำต่างๆของพระองค์ก็เป็นจิตวิญญาณและความจริง (ยอห์น 6:63, ยอห์น 1:1, ยอห์น 1:14, ฮีบรู 6:18 และทิตัส 1:2)

“และท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท” (ยอห์น 8:32)

“เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท ท่านก็จะเป็นไทจริง ๆ” (ยอห์น 8:36) พระเยซูทรงเป็นความจริง และในพระเยซูเราทั้งหลายมีพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการ...แต่ในพระเยซูเท่านั้น

ในข้อ 23 และข้อต่อๆมา เราถูกสั่งให้สวมมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ คริสเตียนทั้งหลายเป็นสมาชิกของระเบียบใหม่ การสร้างใหม่ เราเป็นคนใหม่ ขั้นตอนแรกในสิ่งต่างๆฝ่ายวิญญาณไม่ใช่การถูกซ่อมแซมหรือยกเครื่องใหม่ – แต่ “ถูกเปลี่ยนใหม่” เราต้องกลายเป็นสิ่งทรงสร้างใหม่ผ่านการอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ การบังเกิดใหม่เกิดขึ้นผ่านทางฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐและการกระทำกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เราจึงถูกไถ่ผ่านทางฤทธิ์เดชของพระเจ้า เรากลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ (2 คร. 5:17, 2 เปโตร 1:4) เราถูกเปลี่ยนใหม่ในจิต วิญญาณ ความคิดและใจ เราจะต้องถูกเปลี่ยนใหม่ “ในวิญญาณแห่งความคิด” ความคิดต้องคิดถูกเกี่ยวกับพระเจ้าก่อนที่เราจะสามารถวางใจพระองค์ได้อย่างเต็มที่ เมื่อเราคิดถูกเกี่ยวกับพระเจ้า พระคริสต์ พระวาทะและพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็สามารถเดินในชีวิตใหม่ได้ – แต่ไม่จนกว่าเราถูกเปลี่ยนใหม่แล้วในความคิดของเราโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้กระทำกิจบนพื้นผิว...แต่ภายนอก พระองค์

ทรงกระทำกิจบนภายใน

ในข้อ 24 เราหมายเหต่ว่า “มนุษย์ใหม่” นั้นเป็น “ตามแบบอย่างของพระเจ้า” มนุษย์ใหม่เป็นผลผลิตแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการสร้างคนๆใหม่ – ไม่ใช่ซ่อมแซมมนุษย์เก่า เราถูกสร้างในพระเยซูคริสต์ เหมือนที่เราได้เรียนรู้แล้วในเอเฟซัส 2:10 เราถูกสร้าง “ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง” จงสังเกตคำแรกในข้อ 25 “เหตุฉะนั้น” นั้นหมายความว่า “เพราะสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้ว สิ่งต่อไปนี่จึงเป็นความจริง” เหตุฉะนั้น (หรือเพราะว่า) เราได้สวมมนุษย์ใหม่แล้ว เราจึงเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ ถูกสร้างในพระเยซูคริสต์โดยการอัศจรรย์และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะการอัศจรรย์นี้ในชีวิตของเรา เราจึงต้องเอาออก ต้องถอดทิ้ง... “การพุดมูสา”

ในข้อ 21 เราได้เรียนรู้แล้วว่าพระเยซูทรงเป็นความจริง และความจริงกับการพุดมูสาก็ไม่มีที่อยู่ในใจดวงเดียวกัน ใจที่เปี่ยมด้วยความจริงก็ไม่ใช่ใจที่มูสา และใจที่มูสาก็ไม่ได้ครอบครองความจริง ด้วยเหตุนี้เมื่อความจริงเข้ามาข้างใน การพุดมูสาก็หลุดออกไปโดยอัตโนมัติ พระเยซูทรงเป็นความจริง ซาตานเป็นคำมูสา สิ่งแรกที่ถูกเอ่ยซึ่งจะต้องถูกถอดทิ้งโดยมนุษย์ใหม่คือ “การพุดมูสา”

เราจะต้องถอดทิ้งความโกรธ เราจะต้องถอดทิ้งการลักขโมย เราจะต้องเป็นคนซื่อสัตย์ในการทำงานต่างๆของเรา และจุดประสงค์ของชีวิต เราจะต้องทำงานเพื่อที่เราจะมีทรัพย์เพื่อช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่เคราะห์ไม่ดีกว่าเรา เราจะต้องถอดทิ้งการพุดอันไร้ค่าและโง่เขลา เราจะต้องไม่พุดสิ่งต่างๆที่จะปฏิเสธมนุษย์ใหม่ที่อยู่ภายใน หรือเป็นตัวแทนสิ่งทรงสร้างใหม่อย่างผิดๆ คำพุดคำจาของเราควรเป็นแบบที่จะเสริมสร้าง ก่อขึ้น ชูกำลังเสมอ...ไม่รู้ทำลายและฉุ่ร้างคริสเตียนคนอื่นหรือยืนอยู่ในทางของพวกคนบาป เราจะต้องทำ “คุณให้แก่ผู้ฟัง” เสมอ เราจะต้องถอดทิ้งทุกสิ่งที่ทำให้พระวิญญาณเสียดพระทัย โดยระลึกว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่ในทรงของเราตลอดเวลา และหากเราพุดสิ่งต่างๆ ทำสิ่งต่างๆ ไปยังสถานที่ต่างๆและคบหากับกลุ่มคนที่ทำให้พระวิญญาณเสียดพระทัย มันก็เป็นสิ่งที่ผิดอย่างแน่นอน

ขอให้ผมชี้ให้เห็นบางสิ่งเกี่ยวกับความโกรธ บางทีคุณไม่เข้าใจคำกล่าวที่ว่า “โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่” ผู้เชื่อสามารถปล่อยตัวไปกับ “ความเดือดดาลอันชอบธรรม” โดยไม่ทำบาปได้ มีหลายครั้งเวลาที่อยู่บนธรรมาสน์ ผมเกิดโมโหมากๆ แต่มันก็เป็นความโกรธแบบที่ถูกต้อง ผมโกรธพญามาร ผมโกรธบาป เวลาที่ผมกำลังเทศนากล่าวโทษพวกคนชายเหล่า... คนที่จะชายเหล่าให้ลูกชายอายุสิบแปดปีของคุณหรือลูกสาวอายุสิบหกของคุณ ซึ่งจะทำให้พวกเขาทำบาปที่จะทำลายชีวิตของพวกเขาและทำให้พวกเขาอ่อนแอ...ผมโกรธคนเหล่านั้น...แต่ผมจะโอบกอดใครก็ตามในพวกเขาและนำเขามาถึงพระเยซูหากเขายอมให้โอกาสผม เราอาจโกรธสุดๆได้ – แต่ก็อย่าทำบาป ผู้รับใช้คนใดที่ไม่สามารถโกรธบนธรรมาสน์ได้ก็ไม่มีค่าอันใด! ผมไม่ได้หมายถึงการโกรธดวงวิญญาณทั้งหลายที่ต้องการพระเยซู ผมหมายถึงการโกรธบาป... เพราะผลต่างๆแห่งความชั่วช้า ผู้รับใช้คนใดก็ตามต้องสามารถเดือดดาลอย่างชอบธรรม – แต่ก็อย่าทำบาปได้

ในกาลาเทีย 5:19-21 มีสอนไว้อย่างชัดเจนว่าความโกรธเป็นการทำงานของเนื้อหนัง – แต่นั่นเป็นการโกรธอีกแบบ...ไม่ใช่ความเดือดดาลแบบชอบธรรม

ข้อ 30-32 “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียดพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด จงให้ใจขมขื่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และ

การพูดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเกิด และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์”

ขอให้ผมให้โครงร่างย่อๆแก่คุณเกี่ยวกับหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการไถ่ของเราและในการเดินทางของเราไปสู่นครชาวดุจมุมดานั้น:

1. ประการแรก เราถูกนำพามาถึงพระเจ้าโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 6:44, ยอห์น 16:7-11)
2. พระวิญญาณบริสุทธิ์ “ทรงให้กำเนิด” เราทั้งหลายเข้าในครอบครัวของพระเจ้า (ยอห์น 1:11-13, ยอห์น 3:5-7) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยห้อมในการทำคลอดฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นผ่านทางพระวจนะ (ยอห์น 5:24, อพ. 2:8-9, รม. 10:17, 1 ปต. 1:23)
3. ณ เวลาแห่งการบังเกิดใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้บังเกิดให้เราเข้าในพระกายของพระคริสต์ (1 คร.12:12-13)
4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทรงประทับตราเราไว้จนกว่าจะถึงวันแห่งการทรงไถ่นั้น (อพ. 4:30) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตีตราประทับความเป็นเจ้าของพระเจ้าไว้บนหัวใจของเรา และตราประทับนั้นก็คงอยู่ต่อไปจนกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจสุดท้ายของพระองค์ในการเดินทางของเราจากการไถ่ไปจนถึงนครชาวดุจมุมดานั้น
5. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพาเราเข้าในวิถีต่างๆแห่งการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง (รม. 8:9, รม. 8:14, กท. 5:16, สดต. 23:1-3)
6. เมื่อเรายอมพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็ทรงเติมเต็มเรา (อพ. 5:18-20)
7. เราจะถูกทำให้มีชีวิตโดยพระวิญญาณในการฟื้นคืนจากตายครั้งแรก ซึ่งจะเกิดขึ้นตอนรับขึ้นของคริสตจักร: **“แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย”** (รม. 8:11) จงตั้งใจอ่าน 1 คร. 15:35-57 คุณจะสังเกตเห็นว่าพระคำตอนนี้ขึ้นต้นด้วยคำถามหนึ่ง: “แต่บางคนจะถามว่า “คนตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจะมีรูปกายเป็นอย่างไร” จงเรียนรู้ในบทนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยว่า “สิ่งที่หว่านลงนั้นก็เป็นกายธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมาก็จะเป็นกายวิญญาณ กายธรรมดามี และกายวิญญาณก็มีเหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า ‘ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่’ แต่อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณผู้ประสาทชีวิต แต่ร่างกายซึ่งเกิดก่อนนั้นหาใช่เป็นกายวิญญาณไม่ แต่เป็นกายธรรมดา แล้วภายหลังจึงเป็นกายวิญญาณ”

“ด้วยว่า พระคริสต์เช่นกันก็ได้ทนทุกข์ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะความผิดบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อพระองค์จะได้ทรงนำเราทั้งหลายไปถึงพระเจ้า ฝ่ายเนื้อหนังพระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์ แต่ทรงมีชีวิตขึ้นโดยพระวิญญาณ” (1 ปต. 3:18)

ในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก (1 ธส. 4:13-18, 1 คร. 15:51-55) ร่างกายของวิสุทธิชนเหล่านั้นที่ตายไปแล้วจะถูกชุบให้มีชีวิตโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างกายที่มีชีวิตเหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระวิญญาณในชั่วพริบตาเดียว...ในชั่วเสี้ยววินาที พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเห็นเราปลอดภัยภายในประตูมุกดาเหล่านั้น ผมดีใจเหลือเกินที่

พระเยซูมิได้ทรงช่วยผมให้รอดและวางผมไว้บนเรือแห่งความรอด – จากนั้นก็ตรัสว่า “ลูกเอ๋ย จงทำงานหนัก จงพากเพียร และสู้ทนจนถึงที่สุดปลายอันขมขื่น จงทำเต็มที่นะ เราหวังว่าเจ้าจะไม่บังเอิญไปเจอพายุเข้า เราหวังว่าเจ้าจะไม่มียาหมัวยาพิษในเส้นทางของเจ้า ขอให้เจ้าไปดีนะ จงทำเต็มที่เพื่อไปถึงสวรรค์จนได้” ผมดีใจที่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเช่นนั้น! แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พระวจนะบริสุทธ์อันมีค่าประเสริฐของพระเจ้ากลับกล่าวเช่นนั้น: “เราจะไม่ละเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย... เรากล่าวด้วยใจกล้าว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของข้าพเจ้า... ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย ...ท่านทั้งหลายได้มีชัยเหนือคนเหล่านั้นแล้ว เพราะว่าพระเยซูทรงยิ่งใหญ่ในตัวพวกท่านมากกว่า (ทรงมีฤทธิ์มากกว่า) ซาตานที่อยู่ในโลก!”

เราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยทางพระคริสต์ผู้ทรงรักเรา พระเจ้าของผมจะจัดเตรียมสำหรับความต้องการทุกอย่างของคุณ-- ด้านร่างกาย การเงิน ความคิด จิตวิญญาณ... ไม่ว่าความต้องการนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม... **จากทรัพย์สินอันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์** พระเจ้าพระบิดาทรงรักเราทั้งหลายมากเหลือเกินจนพระองค์ได้ประทานพระเจ้าพระบุตรเพื่อมาตายแทนเราบนกางเขนอันทารุณนั้น พระเจ้าพระบุตรได้สิ้นพระชนม์เพื่อเรา เสด็จลงไปในเบื้องต่ำของแผ่นดินโลกนี้ ทรงพิชิตความตาย นรกและหลุมศพ ได้เสด็จขึ้นจากพวกคนตายมาพร้อมกับลูกกุญแจแห่งความตาย นรกและหลุมศพ ทรงปรากฏแก่เหล่าคนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า (ห้าร้อยคนในคราวเดียว) พระองค์ได้เสด็จกลับขึ้นไปหาพระบิดา และในวันเพ็นเทคอสต์นั้นพระองค์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา... และพระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ทรงอยู่ในโลกนี้มานับแต่นั้นเป็นต้นมา เพื่อฟ่องใจคนบาป เพื่อชักนำคนบาป เพื่อ “ให้กำเนิด” คนบาป เพื่อสถิตอยู่ในผู้เชื่อ เพื่อให้บังเกิดมา เขาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ นำพาเขาเข้าไปในวิถีต่างๆแห่งความชอบธรรมและอ้อมหลุมพรางเหล่านั้นของพญามาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ที่นี้มาตลอดเพื่อเติมเต็มเราทั้งหลายที่ยอมให้พระองค์เติมเต็มเรา และพระองค์ทรงเป็นตราประทับแห่งความเป็นเจ้าของของเรา ผู้เชื่อแท้ทุกคนที่ได้รับการชำระล้างโดยพระโลหิตแล้วก็มีตราประทับแห่งความเป็นเจ้าของของพระเจ้าอยู่บนหัวใจของเขาหรือของเธอ และพระวิญญาณก็จะไม่ทรงลืมเราเลยหากเราออกจากชีวิตนี้และร่างกายกลับคืนสู่ผงคลี พระองค์จะทรงทำให้เนื้อหนังของเรามีชีวิตและประทานร่างกายใหม่เอี่ยมแก่เราซึ่งเหมือนกับพระกายอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซู!

จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร!... และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้าเราจะเป็นอย่างไร **แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์!** (1 ยอห์น 3:1-3)

เปาโลอ้อนวอนผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซัสไม่ให้ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เป็นไปได้ที่ผู้เชื่อคนหนึ่งจะทำให้พระวิญญาณเสียพระทัย เป็นไปได้ที่เราจะดับพระวิญญาณ เปาโลบอกเราว่า “อย่าดับพระวิญญาณ” (1 ธส. 5:19) เราควรตระหนักและจดจำข้อเท็จจริงของพระคัมภีร์ที่ว่าร่างกายของเราทั้งหลายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเราควรระวังตัวว่าเราปฏิบัติต่อพระองค์อย่างไร พระองค์ทรงเป็นบุคคลหนึ่งเหมือนกับที่พระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระบุตรทรงเป็นบุคคล พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นบุคคลหนึ่ง พระเจ้าพระบุตรทรงเป็นบุคคลหนึ่ง – และในทำนองเดียวกันพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นบุคคลหนึ่ง พระองค์ทรงถูกทำให้เสียพระทัยได้ พระองค์ทรงถูกดับได้ เราควรระวังตัวมากกว่าเราปฏิบัติต่อพระวิญญาณผู้ทรงสถิตอยู่ในทรงของเราอย่างไร

ในข้อ 31 เราถูกบอกให้ถอดทิ้งใจมั่งมี และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสีกับการคิดปองร้ายทุกอย่าง เราจะต้องมีความกรุณาต่อกันและกัน เราจะต้องมีใจเอ็นดูต่อกัน พระเยซูทรงมีพระทัยเอ็นดู และเราจะต้องดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ เราจะต้องเป็นเหมือนพระคริสต์หากเราโฆษณาแก่ชาวโลกว่าเราเป็นคริสเตียน เท่าที่เป็นไปได้ในแง่ของมนุษย์ เราจะต้องดำเนินชีวิตเหมือนกับที่พระคริสต์ของเราทรงดำเนินชีวิตตอนที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้ เราจะต้องมีใจยกโทษ – เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่า... “พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์”

มีความจริงอันยิ่งใหญ่ตรงนี้: ท่านผู้อ่านที่รัก หากคุณได้รับความรอดแล้ว คุณก็ได้รับความรอดด้วยเหตุผลเดียวกับที่ผมได้รับความรอด พระเจ้าไม่ได้ทรงช่วยคุณหรือผมให้รอดเพราะว่าเราสมควรได้รับความรอด และไม่ใช่เพราะว่าเราดีพอที่จะได้รับความรอด พระเจ้าได้ทรงช่วยเราให้รอดเพราะเห็นแก่พระคริสต์ โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้ากำลังก่อร่างเจ้าสาวผู้หนึ่งไว้สำหรับพระบุตรของพระองค์ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลทั้งหลายที่ได้วางใจเชื่อในพระเยซู พระเจ้ามิได้ช่วยเราให้รอดเพียงเพื่อที่เราจะมีชีวิตที่มีความสุขบนโลกนี้เท่านั้น พระเจ้าไม่ได้ช่วยเราให้รอดเพียงเพื่อที่เราจะไปสวรรค์เวลาที่เรตายและไม่ตกนรกหมกไหม้ พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพราะความชื่นชมยินดีและสง่าราศีของพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อเป็นมรดกให้แก่พระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวผู้นี้ เราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วจะถูกตั้งแสดงในสวรรค์สถานเพื่อสำแดงให้เห็นพระคุณอันไพบูลย์ยิ่งนักของพระเจ้า ดังที่เราได้เรียนไปแล้วในเอเฟซัสบทที่สอง ในกรณีที่คุณอาจรู้สึก “ผยอง” เล็กน้อยเพราะฐานะเป็นบุตรของคุณในครอบครัวของพระเจ้า โดยภาคภูมิใจในการอยู่ฝ่ายวิญญาณและความบริสุทธิ์ของคุณ จงจำไว้ว่าเหตุผลเดียวที่คุณไม่ตายและอยู่ในนรก – หรือกำลังมุ่งหน้าไปสู่ นรก – ก็คือเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยคุณให้รอดเพราะเห็นแก่พระคริสต์! หากพระเยซูไม่ทรงเติมพระทัยที่จะสละชีวิตของพระองค์ หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงเติมพระทัยที่จะชักนำคุณและป้องกันคุณขณะที่คุณยังเป็นคนชั่วอยู่... หากไม่เป็นเพราะเห็นแก่พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระเจ้า คุณก็คงไม่ได้รับความรอด – และคงไม่มีคนบาปคนใดได้รับความรอดเลย พระเจ้าทรงช่วยคนบาปให้รอด “เพราะเห็นแก่พระคริสต์”

เอเฟซัส – บทที่ห้า

- 5:1 เหตุฉะนั้นท่านจงเป็นผู้ประพฤติตามแบบของพระเจ้า ให้สมกับเป็นบุตรที่รัก
- 5:2 และจงดำเนินชีวิตในความรักเหมือนดังที่พระคริสต์ได้ทรงรักเรา และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเราให้เป็นเครื่องถวาย และเครื่องบูชาแด่พระเจ้าเพื่อเป็นกลิ่นสุคนธรรสอันหอมหวาน
- 5:3 แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่าง ๆ และความโลภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลยจะได้สมกับที่ท่านเป็นวิสุทธิชน
- 5:4 ทั้งอย่าพูดหยาบคาย พูดเล่นไม่เป็นเรื่อง และพูดตลกหยาบโหลนเกร ซึ่งเป็นการไม่สมควร แต่ให้ขอบพระคุณดีกว่า
- 5:5 เพราะท่านรู้ว่า คนเล่นซู้ คนโสโครก คนโลภ ที่เป็นคนไหว้รูปเคารพ จะได้อาณาจักรของพระคริสต์และของพระเจ้าเป็นมรดกก็หาไม่ได้
- 5:6 อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยคำที่ไม่มีสาระ เพราะการกระทำเหล่านั้นเอง พระเจ้าจึงทรงลงพระอาญาแก่บุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง
- 5:7 เหตุฉะนั้นท่านอย่าคบหาสมาคมกับคนเหล่านั้นเลย
- 5:8 เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง
- 5:9 (ด้วยว่าผลของพระวิญญาณคือ ความดีทุกอย่างและความชอบธรรมทั้งมวลและความจริงทั้งสิ้น)
- 5:10 ท่านจงพิสูจน์ดูว่า ทำประการใดจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 5:11 และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล แต่จงติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า
- 5:12 เพราะว่าแม้แต่จะพูดถึงการเหล่านั้น ซึ่งพวกเขากระทำในที่ลับก็ยังเป็นที่น่าละอาย
- 5:13 แต่สิ่งสารพัดที่ถูกติเตียนแล้ว ก็จะปรากฏแจ้งโดยความสว่าง เพราะว่าทุก ๆ สิ่งที่ทำให้ปรากฏแจ้งก็คือความสว่าง
- 5:14 เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสแล้วว่า ‘คนที่หลับอยู่จืดจางและจืดจางมาจากการตาย และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน’
- 5:15 เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา
- 5:16 จงฉวยโอกาสเพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว
- 5:17 เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร
- 5:18 และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ
- 5:19 จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 5:20 จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
- 5:21 จงยอมฟังกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า
- 5:22 ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 5:23 เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้

รอดของกายนั้น

5:24 เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น

5:25 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร

5:26 เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ

5:27 เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแต่พระองค์เอง ไม่มีจุดต่างพร้อย ริ้วรอย หรือมลทินใด ๆ เลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ

5:28 เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง

5:29 เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร

5:30 เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ แห่งเนื้อหนังของพระองค์ และแห่งกระดูกของพระองค์

5:31 ‘เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน’

5:32 ข้อนี้เป็นข้อลึกลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร

5:33 ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน

ในฐานะเป็นบุตรของพระเจ้าเราควรดำเนินตามพระเจ้า

เหมือนกับที่ลูกๆของเราดำเนินตามเรา

ข้อ 1 และ 2 “เหตุฉะนั้นท่านจงเป็นผู้ประพฤติตามแบบของพระเจ้า ให้สมกับเป็นบุตรที่รัก และจงดำเนินชีวิตในความรักเหมือนดังที่พระคริสต์ได้ทรงรักเรา และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเราให้เป็นเครื่องถวาย และเครื่องบูชาแด่พระเจ้าเพื่อเป็นกลิ่นสุคนธรสอันหอมหวาน”

ผมจำได้ดีตอนที่พวกลูกชายของผม (ซึ่งตอนนี้โตเป็นหนุ่มกันหมดแล้ว) ยังเป็นเด็กเล็กๆ... ลูกเล็กๆของผม พวกเขาจะไปทุกหนทุกแห่งที่ผมไปหากพวกเขาได้รับอนุญาตให้ไปได้ พวกเขาเดินตามรอยเท้าของผม ผมแน่ใจว่าคุณเคยได้ยินเรื่องของคนขี่เมาที่กำลังเดินทางไปยังร้านเหล้าเพื่อหาเหล้าดื่มในเช้าตรู่วันหนึ่ง หลังจากที่หิมะตกลงมาได้ตกลงมาในคืนก่อนหน้า ขณะที่เขาเดินไปบนหิมะ เท้าของเขาทำให้เกิดรอยเท้า เขามีลูกชายเล็กๆคนหนึ่งอายุสี่ขวบ... ซึ่งเป็นแก้วตาดวงใจของเขา เป็นความชื่นบานแห่งชีวิตของเขา เขารักเด็กชายผู้นี้มากกว่ารักชีวิตตัวเองเสียอีก เขาเดินมาได้ไม่ไกลเท่าไรตอนที่เขาได้ยินเสียงใครบางคนกำลังเดินย่ำหิมะตามเขามา เมื่อเขาหันไปดู เขาก็เห็นลูกชายตัวน้อยของเขา เด็กชายคนนั้นพยายามเหยียดขาน้อยๆของตนให้ยาวที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อที่จะก้าวตามรอยพ่อ ผู้เป็นพ่อกล่าวว่า “ลูกเอ๋ย ลูกมาทำอะไรเนี่ย” เด็กชายตอบกลับไปว่า “พ่อครับ ผมกำลังก้าวตามรอยพ่อไงครับ” เรื่องราวนี้ลงเอยว่าแทนที่จะไปร้านเหล้า ผู้เป็นพ่ออุ้มเด็กชายตัวน้อยในอ้อมแขน ดึงเขาเข้ามาใกล้และเอาเสื้อคลุมของตนโอบรอบร่างน้อยๆที่สั่นเทาเพราะความหนาวและกลับไปบ้าน ไม่เข้าร้านเหล้าใดๆอีกเลย เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่าลูกชายตัวน้อยของเขากำลังเดินตามรอยเท้าของเขาอยู่ในขณะนั้น

ในฐานะเป็นลูกของพระเจ้า เราควรเดินตามรอยพระบาทของพระองค์ ขอให้ผมชี้ให้เห็นบางสิ่งตรงนี้ที่ควรถูก

หมายเหตุไว้: เรามีพวกสุดโต่งสองแบบในวันนี้... เรามีพวกเสรีนิยม และพวกถือบัญญัติ เรามีคนเหล่านั้นที่ตะโกนว่า “พระคุณ” แต่ให้สมาชิกของตนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เราจะต้องไม่เดินตามรอยพระบาทของพระเยซูเพราะว่าเรากลัวว่า จะทำไม่ได้ เราจะต้องไม่เลิกนิสัยแย่ๆ เพราะว่าหลักคำสอนหรือหลักข้อเชื่อของคริสตจักรประกาศว่าเราจะต้องไม่ไปยัง สถานที่บางแห่งหรือทำบางสิ่ง หากคุณเลิกนิสัยที่โสมมเพราะนั่นเป็นกฎในคริสตจักรของคุณ พระเจ้าก็ไม่ได้รับเกียรติ และ คุณก็จะไม่ได้รับประโยชน์อะไรในวันตรีโดยการเลิกนิสัยนั้นเลย แต่ถ้าคุณเลิกค้นหาแห่งเนื้อหนังและนิสัยต่างๆของโลก เพราะว่าคุณรักพระเยซู หากคุณถอยห่างจากร้านเหล้าฝ้ายวิญญาณ (สิ่งต่างๆที่จะทำให้คุณไม่เป็นคริสเตียนที่มี สติสัมปชัญญะและรู้จักควบคุมตัวเอง) เพราะว่าคุณรักพระเยซู คุณก็จะได้รับการอวยพร ร่างกายก็จะได้รับการอวยพร และสวรรค์จะได้กำไรเพราะการดำเนินชีวิตแบบเสียสละของคุณในความรัก

บุตรทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้าเป็น:

1. บุตรแห่งความรัก – เพราะว่าพระบิดาฝ่ายวิญญาณของเราทรงเป็นความรัก เราบังเกิดจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ เราจึงเป็นบุตรแห่งความรัก “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8)

2. บุตรแห่งความสว่าง พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเป็นความสว่าง เราบังเกิดจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็น บุตรแห่งความสว่าง “พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง” (ยอห์น 1:4-5; 1 ธส. 5:4-7)

3. บุตรแห่งสติปัญญา พระเจ้าของเราและพระคริสต์ของเราทรงเป็นสติปัญญา เราบังเกิดจากพระเจ้าและเรา ดำรงอยู่ในพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นบุตรแห่งสติปัญญา (สภษ. 1:7; 1 คร. 1:29-31)

ในคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “...ฝ่ายเราบอกท่านว่า **จงรักศัตรูของท่าน** จง อวยพรแก่ผู้ที่สาปแช่งท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ปฏิบัติต่อท่านอย่างเหยียดหยามและข่มเหง ท่าน จงทำดังนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เพราะว่าพระองค์ทรงให้ดวง อาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่ว และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและแก่คนอธรรม” (มธ. 5:44-45)

หากพระเจ้าปฏิบัติกับมนุษย์เหมือนอย่างที่เราคริสเตียนบางคนปฏิบัติต่อกันและกัน...และเหมือนอย่างที่เราคริสเตียน บางคนปฏิบัติต่อเหล่าคนบาปที่เป็นเพื่อนบ้านและมิตรสหาย...โลกนี้ก็คงเป็นสถานที่แห่งความทุกข์ทรมานเหลือจะกล่าว พระเยซูทรงรักพวกศัตรูของพระองค์... พระองค์ไม่ได้ทรงอ้อมอ้อมกับพวกเขา พระองค์ไม่ได้รักบาปของพวกเขา แต่ พระองค์ทรงรักพวกเขา แก่นแท้ของความเชื่อแบบคริสเตียน คือความรัก และหากเราไม่รักเพื่อนมนุษย์ของเราผู้ที่เรามอง เห็น เราจะรักพระเจ้าผู้ที่เรามองไม่เห็นได้อย่างไร? เรารักพระองค์...เพราะว่าพระองค์ทรงรักเราก่อน และหากเราบังเกิด ใหม่แล้ว... มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญาณอย่างที่เราควรมี...เราก็จะสำแดงความรักในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา

รักแท้มีลักษณะสองประการ ดังที่ถูกลำเสนอตรงนี้:

1. รักแท้ยอมปฏิเสธตนเอง พระเยซูผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงมี แต่เพราะเห็นแก่เราทรงยอมเป็นคน ยากจน พระองค์ทรงรักสภาพกายหนึ่ง – และในกายนั้นพระองค์ทรงทนทุกข์ ทรงหลังเลือดและสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรง ปฏิเสธพระองค์เอง... “ไม่ใช่ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “เราไม่ได้มาเพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระบิดา” พระองค์ไม่เคยทำการอัศจรรย์ใดๆ ด้วยเหตุผลอันเห็นแก่ตัว ความรักของพระเยซูมีลักษณะปฏิเสธตนเอง พระองค์ได้ประทานชีวิตของพระองค์ ทั้งหมดที่

พระองค์มี พระองค์ทรงสละทิ้งทุกสิ่งเพื่อเรา เราควรเต็มใจสละทิ้งทุกสิ่งเพื่อพระองค์

2. พระเยซูทรงเสียสละทุกสิ่ง และประทานพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า “เพื่อเป็นกลิ่นสุคนธรสอันหอมหวาน” การถวายบูชาของพระเยซูทำให้พระเจ้าพอพระทัย พระเจ้าตรัสสามครั้งเป็นเสียงที่คนได้ยินว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก” ... “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก เจ้าทั้งหลายจงฟังท่านเถิด” ... “ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติพระนามของพระองค์แล้ว และข้าพระองค์จะถวายเกียรติพระนามของพระองค์บนแผ่นดินโลก” ดังที่ผมได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นของคำสอนนี้ หากเราไม่เสียสละเพราะว่าเรารักพระเยซู การดำเนินชีวิต การละเว้นเสีย และการทำสิ่งต่างๆแบบเสียสละของเราก็จะไม่ถวายเกียรติพระเจ้าและไม่มีค่าอันใดชั่ววันวันคริสต์เลย

ข้อ 3-7 “แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่าง ๆ และความโลภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลยจะได้สมกับที่ท่านเป็นวิสุทธิชน ทั้งอย่าพูดหยาบคาย พูดเล่นไม่เป็นเรื่อง และพูดตลกหยาบโลนเกเร ซึ่งเป็นการไม่สมควร แต่ให้ขอบพระคุณตึกว่า เพราะท่านรู้แน่ๆ ว่า คนเล่นซู้ คนโลโครก คนโลภ ที่เป็นคนไหว้รูปเคารพ จะได้อาณาจักรของพระคริสต์ และของพระเจ้าเป็นมรดกก็หาไม่ได้ อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยคำที่ไม่มีสาระ เพราะการกระทำเหล่านั้นเอง พระเจ้าจึงทรงลงพระอาญาแก่บุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง เหตุฉะนั้นท่านอย่าคบหาสมาคมกับคนเหล่านั้นเลย”

ค้นหาต่างๆอันโสมมแห่งเนื้อหนังที่ถูกเอ่ยถึงในข้อเหล่านี้จะต้องไม่ถูกกล่าวถึงท่ามกลางเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าเลย แน่แน่นอนว่าการล่วงประเวณีและบาปต่างๆทางเพศมาจากความเห็นแก่ตัว การตอบสนองค้นหาตัวเอง และการบำรุงบำเรอตัวเองของคนๆนั้น ชีวิตแบบนั้นตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับชีวิตที่เปี่ยมด้วยความรัก ความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ การช่วยเราให้รอดพ้นจากบาปทางเพศเหล่านี้แห่งเนื้อหนังจะมาทางการดำเนินในความรัก เหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงรักเราเช่นกัน ชัยชนะจะมาเมื่อเราปฏิเสธตนเองและแบกกางเขนเพื่อติดตามพระเยซูทุกวัน (ลูกา 9:23) เมื่อเราตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำให้พระเจ้าและพระบิดาในสวรรค์พอพระทัย เมื่อเราตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเป็นอย่างที่เราอยากให้เราเป็น เราก็จะไม่เดินตามความปรารถนาต่างๆอันเห็นแก่ตัวแห่งเนื้อหนัง

เราได้รับความรอดโดยพระคุณ – พระคุณอย่างเดียวเท่านั้น แต่คนที่ตั้งใจใช้พระคุณเป็นข้ออ้างที่จะเดินตามค้นหาแห่งเนื้อหนังก็หลงผิดและถูกหลอกลวงด้วยคำที่ไม่มีสาระซึ่งถูกกล่าวออกมาโดยนักเทศน์ที่ไร้สาระ มันเป็นเรื่องจริงที่เราไม่ได้รับความรอดโดยการเว้นเสียจากการล่วงประเวณี การเล่นซู้และความโลโครก (เราสามารถเว้นเสียจากสิ่งเหล่านี้และยังเป็นคนที่ไม่รอดอยู่ก็ได้) แต่พระคุณของพระเจ้าสอนเราให้ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้เสีย (ทิตัส 2:11-15)

ในโรม 8:4 พระวิญญาณทรงสอนเราว่าความชอบธรรมแห่งพระราชบัญญัติถูกทำให้สำเร็จแล้วในเราที่ไม่ดำเนินตามเนื้อหนังแต่ตามพระวิญญาณ ดังที่ผมได้พยายามชี้ให้เห็นแล้ว พระวิญญาณทรงนำพาเราเข้าในวิถีต่างๆแห่งการดำเนินชีวิตอันถูกต้อง – เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ใช่เพื่อที่เราจะโอ้อวด คุยโม้ หรือสำแดงความบริสุทธิ์ของเรา เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ผ่านทางทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ คนที่ประกาศตัวว่าอยู่ในพระคุณแต่ก็ยังทำตามค้นหาแห่งเนื้อหนังอยู่ โดยไม่เคยสำแดงการงานต่างๆแห่งความชอบธรรมเลย ควรอ่านถ้อยคำเหล่านี้อีกครั้ง: “โอ คนไร้ค่า ท่านอยากจะทำหรือว่า ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว” (ยากอบ 2:20)

เปาโลกล่าวแก่ทิโมธีผู้ยังหนุ่มว่า “แต่ว่ารากฐานแห่งพระเจ้านั้นอยู่อย่างมั่นคง โดยมีตราประทับไว้ว่า ‘องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจักรกคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์’ และ ‘ให้ทุกคนซึ่งออกพระนามของพระคริสต์ละทิ้งความชั่วช้าเสีย’” (2

ทส. 2:19) หากเราไม่หลีกเลี่ยงหนีเสียจากความไม่ชอบธรรม เราก็เป็นพยานโดยการดำเนินชีวิตประจำวันของเราว่าเราไม่ใช่บุตรแห่งความรัก แต่ว่าเรายังเป็นบุตรแห่งพระพิโรธอยู่เหมือนเดิม (อฟ. 2:1-3) เราเป็นบุตรแห่งการไม่เชื่อฟังหากเราไม่ได้เชื่อฟังรูปแบบแห่งหลักคำสอนนั้นที่ถูกกล่าวถึงในโรม 6 จากหัวใจ...รูปแบบแห่งหลักคำสอนที่ทำให้เรายอมจำนนอวัยวะต่างๆของเราเป็นเครื่องมือแห่งความชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า

ข้อ 7 กล่าวชัดเจนและไม่ต้องการความเห็นใดๆ: “เหตุฉะนั้นท่านอย่าคบหาสมาคมกับคนเหล่านั้นเลย” เราจะต้องไม่มีสัมพันธภาพกับกิจการต่างๆอันไร้ผลแห่งความมืด เราควรติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า เราจะต้องดำเนินในความสว่าง ไม่ใช่ในฐานะลูกแห่งกลางคืน

เราเป็นลูกของความสว่าง

ข้อ 8-17 “เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง (ด้วยว่าผลของพระวิญญาณคือ ความดีทุกอย่างและความชอบธรรมทั้งมวลและความจริงทั้งสิ้น) ท่านจงพิสูจนดูว่า ทำประการใดจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล แต่จงติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า เพราะว่าแม้แต่จะพูดถึงการเหล่านั้น ซึ่งพวกเขากระทำในที่ลับก็ยังคงเป็นที่น่าละอาย แต่สิ่งสารพัดที่ถูกติเตียนแล้ว ก็จะมีปรากฏแจ้งโดยความสว่าง เพราะว่าทุก ๆ สิ่งที่ทำให้ปรากฏแจ้งก็คือความสว่าง เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสแล้วว่า ‘คนที่หลับอยู่จึงตื่นขึ้นและจงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน’ เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา จงฉวยโอกาสเพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร”

ตามถ้อยคำเหล่านี้ที่ถูกสั่งการโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และถูกเขียนลงโดยอัครสาวกเปาโล มันเป็นไปได้เลยที่คนใดจะได้รับความรอดและไม่รู้ว่าตนรอด คนบาปทั้งหลายเป็นความมืด...พวกเขามืดมิด พวกเขาอยู่ในความมืด เมื่อเราได้รับความรอด เราก็ถูกเปลี่ยนแปลงออกจากความมืดเข้าไปในความสว่าง การถูกเปลี่ยนจากความบาปมาเป็นความรอดเป็นเหมือนกับการเดินออกจากห้องมืดเข้าไปในห้องที่มีหลอดไฟขนาดพันวัตต์ส่องแสงจ้า มันเป็นไปได้ที่จะหลับตาและลืมตาของคุณและไม่รู้ความแตกต่าง หากคุณอยู่กลางแดดจ้า คุณอาจหลับตาของคุณและมันก็เริ่มมืด คุณลืมตาของคุณและคุณเห็นความสว่าง คนบาปทั้งหลายอยู่ในความมืด...คริสเตียนทั้งหลายอยู่ในความสว่าง เมื่อพระวิญญาณเสด็จเข้ามาเราก็กลายเป็นลูกของความสว่าง เราดำเนินในความสว่าง พระวิญญาณทรงพิสูจนสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้า

ข้อ 11 ไม่ใช่การเสนอแนะ – มันเป็นคำบัญชาโดยตรง “อย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล แต่จงติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า” เราจะต้องไม่มีสัมพันธภาพกับเหล่าศัตรูของพระเยซูคริสต์ คริสเตียนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วจะต้องไม่มีสัมพันธภาพกับตัณหาแห่งเนื้อหนังและความอธรรมของโลก การเป็นมิตรกับโลกคือการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณต่อพระเจ้า เราจะต้องไม่มีสัมพันธภาพกับพวกแนวคิดเสรีนิยม พวกสมัยใหม่และบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระเจ้า คือผู้ปฏิเสธความเชื่อนั้น

การอยู่ห่างจากสิ่งเหล่านี้ยังไม่พอ – แต่เราจะต้อง “ติเตียนกิจการเหล่านั้น” ด้วย ในฐานะเป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ มันไม่พอที่ผมจะเว้นเสียจากสิ่งๆที่ดูเหมือนชั่ว – ผมต้องพูดต่อต้านมันด้วย มันไม่พอที่ผมจะอยู่ห่างไกลจากบาร์

ไนท์คลับและสถานเต้นรำ มันไม่พอที่ผมจะปฏิเสธที่จะต้อนรับแนวคิดเสรีนิยมและแนวคิดสมัยใหม่และอยู่ห่างไกลจากพวกมัน แต่ในฐานะผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ ผมต้องติเตียนพวกมัน ผมต้องพูดต่อต้านพวกมันและเตือนผู้คน ผมจะไม่ประหลาดใจสักนิดเลยหากผมไม่ได้กำลังพูดกับใครสักคนที่บังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริงผ่านถ้อยคำเหล่านี้ แต่คุณก็ยังกำลังสนับสนุนคนๆหนึ่งที่เป็นพวกเสรีนิยมหรือพวกถือแนวคิดสมัยใหม่...คนที่ใช้พระคัมภีร์ฉบับแปลสมัยใหม่ที่ลดทอนเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารี ปฏิเสธพระโลหิต ประกาศเรื่องพระเจ้าเป็นบิดาของทุกคนและมนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน คุณไม่ควรสนับสนุนคนใดก็ตามหากเขาไม่ประกาศความจริงและหลักคำสอนของพระคริสต์ ... และหากคุณสนับสนุนบุคคลเช่นนั้นอยู่จริงๆ คุณก็มีความผิดในการกระทำต่างๆอันชั่วร้ายของเขา จงอ่าน 2 ยอห์น และคุณจะเห็นอย่างชัดเจนว่าคุณจะต้องไม่เชิญพวกเสรีนิยม พวกถือแนวคิดสมัยใหม่ นักศาสนาเทียมเท็จหรือสมาชิกของลัทธิใดเข้ามาในบ้านของคุณ หากคุณเชิญพวกเขาเข้ามาในบ้านของคุณและอวยพรเขา คุณก็มีความผิดในการช่วยเหลือและปกป้องศัตรูเหล่านั้นของพระเยซูคริสต์ “อย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล” เป็นคำบัญชาหนึ่ง...มันไม่ใช่ข้อเสนอแนะ! มันเป็นเรื่องน่าละอายที่จะแม้แต่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นที่ถูก “กระทำในที่ลับ” – บาปทางเพศเหล่านั้นแห่งเนื้อหนัง

ทุกสิ่งที่ถูกติเตียนล้วนถูกทำให้ปรากฏแจ้งโดยความสว่าง กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากเราบังเกิดใหม่แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะแสดงให้เราเห็นสิ่งเหล่านั้นที่ถูกต้องและสิ่งเหล่านั้นที่ผิด พระองค์จะทรงนำพาเราเข้าในวิถีต่างๆแห่งความชอบธรรม พระองค์จะทรงนำพาเราอ้อมล้อมซิมและหลุมพรางต่างๆแห่งต้นหาของเนื้อหนังและโลก หากเราดำเนินในความสว่าง เราก็คจะไม่สนองความปรารถนาต่างๆของเนื้อหนังและของความคิด เราต้องถูกนำพาโดยพระวิญญาณ มิฉะนั้นเราจะเอาชนะโลกไม่ได้ เปาโลร้องออกมาในข้อ 14 ว่า “คนที่หลับอยู่งตื้นขึ้น!” เราต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เราต้องมีสติสัมปชัญญะและระแวดระวัง ศัตรูของเราคือพญามาร วนเวียนอยู่รอบ ๆ ดุจสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ และมันไม่เห็นแก่หน้าผู้ใดเลย – อย่าลืมเรื่องนั้นเด็ดขาด! จงอ่านและศึกษา 1 เปโตร 5:8-10

เราจะต้องแน่ใจว่าเราดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง เราจะต้องไม่เดินอย่างคนโง่ เรามีปัญหาเพราะเรามีพระวิญญาณและสติปัญญาของพระเจ้า...พระคริสต์ทรงถูกทำให้เป็นปัญญาแก่เราแล้ว (1 คร. 1:29-30) เราจะต้องไม่เสียเวลาไปเปล่าๆ...การเสียเวลาไปเปล่าๆเป็นบาปอย่างหนึ่ง ทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ และเราได้รับบัญชาให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน...ที่จะนำชาติแห่งข่าวประเสริฐไปประกาศแก่ผู้ที่หลงหาย การเสียเวลาไปเปล่าๆเป็นการทำบาป เราจะต้องซื้อโอกาสต่างๆที่เสนอตัวเข้ามาและบอกเล่าข่าวดีนั้นทุกวันแก่คนทั้งหลายที่ต้องการได้รับความรอด

จากข้อ 17 เรารู้ว่าคนไร้ปัญญาไม่แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า – แต่เราที่มีปัญญาและความเข้าใจก็จะต้องแสวงหาพระประสงค์ของพระองค์และดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ ในยอห์น 17 พระองค์ทรงประกาศว่า พระองค์ได้เสด็จมาในโลกเพื่อทำตามคำสั่งของพระบิดาและกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา พระองค์ตรัสว่า “อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” ก่อนที่พระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว!” เราควรแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสิ่งตลอดเวลา

ผู้เชื่อครับ อย่าทำสิ่งใดหรือไปที่ไหนหากคุณไม่แน่ใจในความคิดของคุณว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งใดก็ตามที่นำสงสัยก็เป็นบาป – เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงใส่เครื่องหมายคำถามไว้ในความคิดของคุณหากมันเป็นสิ่งที่ถูก

ต้อง “สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น” – และแน่นอนว่าความเชื่อย่อมไม่รู้จักสงสัย หากมีเครื่องหมายคำถามอยู่รอบสถานที่ต่างๆที่คุณไป สิ่งต่างๆที่คุณทำ เพลงต่างๆที่คุณร้อง เพื่อนที่คุณคบ ภาษาที่คุณใช้ คุณก็วางใจได้เลยว่ามันไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์ที่คุณจะทำการเหล่านั้น จงยอมจำนนความประสงค์ของคุณต่อพระเจ้า และยอมให้พระองค์ได้ตามพระประสงค์ของพระองค์ผ่านทางทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคุณ

อีกหนึ่งคำบัญชาถึงผู้เชื่อทั้งหลาย

ข้อ 18-21 “และอย่ามาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงยอมฟังกัน และกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า”

ขอให้ผมชี้ให้เห็นอีกครั้งว่าข้อ 18 ไม่ใช่ข้อเสนอแนะ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ตรัสว่า “ถ้าเป็นการสะดวก จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ” หรือ “ถ้าท่านคิดว่าเป็นเรื่องดีที่สุด จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ” หรือ “ถ้าสภาพการณ์แวดล้อมเอื้ออำนวย จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ”

มีข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติ:

1. (ข้อห้าม): “อย่ามาเหล้าองุ่น” ท่านผู้อ่านที่รัก คุณเชื่อไหมว่าการมาเหล้าองุ่นเป็นบาปอย่างหนึ่ง? คุณจะยอมมาเหล้าองุ่นไหม? คุณจะคิดอะไรเกี่ยวกับผู้รับใช้หรือคนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนคนหนึ่งที่มาเหล้าองุ่น? คุณจะกล่าวไหมว่าพวกเขากำลังใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง? ---???

2. (ข้อควรปฏิบัติ): “จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ” หากการมาเหล้าองุ่นเป็นการทำผิด การไม่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณก็เป็นการทำผิดเช่นกัน อย่ามาเหล้าองุ่น – แต่จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ท่านที่รัก นี่ไม่ได้กล่าวว่า “จงรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผู้เชื่อได้รับ**บัพติศมา**เรียบร้อยแล้วเข้าไปในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:12-13) นี่เป็นความจริงอีกประการหนึ่ง ดังที่ผมได้กล่าวแล้วหลายครั้งในข้อความเหล่านี้ มันเป็นไปได้ด้วยที่จะบังเกิดจากพระวิญญาณ ถูกสถิตอยู่ภายในโดยพระวิญญาณ ได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณ และยังไม่ถูกทำให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ นี่ไม่ใช่การกระทำกิจประการที่สองของพระคุณ...มันคือการยอมจำนนอย่างเต็มที่ของจิตใจ ความคิดและร่างกาย – ร่างกายซึ่งเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปาโลกล่าวแก่พี่น้องที่กรุงโรมว่า “ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของพวกท่าน เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการรับใช้ที่เหมาะสมของท่านทั้งหลาย” มันเป็นการเหมาะสมที่จะยอมจำนนจิตใจ วิญญาณและร่างกาย มันเป็นการเหมาะสมที่จะเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ และมันไม่ถูกต้อง – มันเป็นการบาป – ที่จะไม่เต็มล้น

เพื่อที่จะเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ เราต้องถูกทำให้ว่างเปล่าจากสิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้นที่ถูกเอ่ยถึงในข้อก่อนๆของบทที่สี่และห้า...สิ่งเหล่านั้นของเนื้อหนัง สิ่งเหล่านั้นของมนุษย์ธรรมดา หากเราอยากเป็นมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ โต้เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ เราก็ต้องถูกทำให้ว่างเปล่าเสียก่อน คุณไม่อาจเติมน้ำใส่ภาชนะใดได้จนกว่าจะทำให้ภาชนะนั้นว่างเปล่าจากสิ่งอื่นเสียก่อน หากมีทรายสามเม็ดในแก้วใบหนึ่ง คุณก็ไม่อาจเติมน้ำใส่แก้วใบนั้นได้ – มันจะกลายเป็น

น้ำและทรายจนกว่าทรายถูกเอาออกไป ผู้เชื่อไม่สามารถเต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้จนกว่าผู้เชื่อคนนั้นยอมให้พระเยซูเจ้าทำให้ใจของเขาว่างเปล่าจากทุกสิ่งของโลก เนื้อหนังและพญามาร เมื่อใจนั้นถูกทำให้ว่างเปล่าแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็สามารถและจะเต็มล้นคนๆนั้น

ในข้อ 19 เรามี**หลักฐาน**ของการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

1. เราปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ เราร้องเพลงและสร้างท่วงทำนองในใจของเราถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า กรูณาอย่าเคืองใจหรือโมโห...กรูณารับข้อความที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้ด้วยใจแบบเดียวกัน: คนใดที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณก็ไม่จำเป็นต้องป่าวประกาศการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณของตนแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เขาไม่ได้ไปที่คริสตจักร และโอ้อวดและคุยโตเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของเขา การอยู่ในทางแห่งพระเจ้าของเขาและการอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณของเขา คนที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณย่อมร้องเพลงสดุดี บทเพลงต่างๆและสร้างท่วงทำนองในใจถวาย**องค์พระผู้เป็นเจ้า** พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ในโลกเพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซู... พระองค์ไม่ได้อยู่ในโลกเพื่อถวายเกียรติเรา และไม่ถวายเกียรติเราต่อหน้ามนุษย์ คนที่ถูกครอบครองโดยและเต็มล้นทั้งสิ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสร้างท่วงทำนองถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า – ไม่ใช่ทำให้มนุษย์! คนที่มีความคิดอยู่ฝ่ายวิญญาณไม่เคยโฆษณาความบริสุทธิ์ของตน การดำเนินชีวิตแต่ละวันของเขาโฆษณาความชอบธรรมแห่งใจของเขา ผู้คนรู้โดยวิธีปฏิบัติในชีวิตประจำวันของเขา

2. คนที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณย่อมเป็นคนที่มีใจขอบพระคุณ...สำหรับทุกสิ่งเสมอ เขามีใจขอบพระคุณต่อพระเจ้าพระบิดาในพระนามของพระเยซู เพราะว่าการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณเกิดขึ้นได้ในพระเยซู หากพระเยซูไม่ทรงเต็มพระทัยที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา หากพระองค์ไม่ได้จากพระทรงของพระบิดามาและยอมจำนนพระองค์เองไว้ในมือของมนุษย์ผู้ชั่วร้ายที่ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนนั้น หากพระองค์ไม่ได้สิ้นพระชนม์ เราก็คงไม่ได้ผลิตเพลินกับความรอดอันมีค่าประเสริฐนี้และการเต็มล้นอันเปี่ยมสง่าราศีด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คนที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณจะขอบคุณพระเจ้าอยู่เสมอสำหรับพระเยซูเจ้า และสำหรับความชื่นบานฝ่ายวิญญาณ สันติสุข พระพรต่างๆ ความมั่นใจและความมั่นคงปลอดภัยที่เรามีโดยทางพระโลหิตที่ไหลออกนั้นและพระคุณของพระเจ้าในพระเยซูเจ้า ชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ คือชีวิตที่สร้างท่วงทำนองในใจถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า และขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระเยซูเจ้า คุณเต็มล้นด้วยพระวิญญาณไหม? คุณรู้จักการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณไหม? มันเป็นพระพรของคุณที่จะครอบครองหากคุณเต็มใจที่จะจ่ายราคานั้น การไถ่เป็นของฟรี – คุณไม่สามารถจ่ายราคาเพื่อแลกกับการไถ่ได้ ความรอดเป็นของฟรี... แต่มีราคาที่เราต้องจ่ายหากเราอยากผลิตเพลินกับการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ ราคานั้นคือการยอมจำนนต่อพระเจ้าเพื่อที่จะถูกทำให้ว่างเปล่าจากตัวเอง ความเห็นแก่ตัว ตัณหาทางเพศ และโลก และเมื่อคุณถูกทำให้ว่างเปล่าแล้ว คุณก็พร้อมที่จะถูกทำให้เต็มล้น “อย่ามาเหล้าองุ่น แต่จงเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ!”

ในข้อ 21 เราถูกบัญชาให้ยอมมอบต่อกันและกันในความเกรงกลัวพระเจ้า หนึ่งในความจำเป็นยิ่งใหญ่ที่สุดในคริสตจักรท้องถิ่นทุกวันนี้คือ ที่ผู้คนจะยำเกรงพระเจ้า และดำเนินในความสมัครสมานสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน หนึ่งในความบาปที่ร้ายแรงที่สุดในคริสตจักรที่ปรากฏแก่ตาทุกวันนี้ คือการขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เจก เช่นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ ทุกคนมีบทเพลง ทุกคนมีหลักคำสอน ทุกคนมีคำพยาน ทุกคนมีคำเทศนา – และทุกคนอยากควบคุมสิ่งต่างๆ พระเจ้ามีหัวหน้า ผู้กำกับดูแล ประธาน หัวหน้าคณะกรรมการเยอะเยอะมากมายแล้ว: พระองค์

กำลังมองหาคนทำงานร่วมกัน... ผู้คนที่จะยอมก้มลงเปื้อนดินและเป็นผู้รับใช้ที่ถ่อมใจ เราจะต้องนบนอบต่อกันและกัน และเมื่อเราเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ เราก็ทำเช่นนั้น เราไม่รู้ลึกถึงความสำคัญของเรา และเราให้ความนับถือพี่น้องของเรา มากกว่าตัวเราเอง

ผมจะเห็นด้วยอย่างเต็มใจว่ามีแบบอย่างของชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณน้อยมากทุกวันนี้ – แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่มีอยู่บ้าง ขอพระเจ้าช่วยคุณและผมที่จะยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรวจค้นใจของเรา ขอพระเจ้าช่วยเราที่จะถูกทำให้วางเปล่าจากทุกสิ่งที่จะขัดขวางเหตุของพระคริสต์ การเสริมสร้างพระกายนั้น การพาคคนที่ยังไม่ได้รับความรอดเข้ามา ขอพระเจ้าช่วยเราที่จะเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

ภาพประกอบที่ชัดเจนของสิ่งที่คริสตจักรเป็น

ข้อ 22-33 “ฝ่ายภรรยาจึงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแต่พระองค์เอง ไม่มีจุดต่างพร้อย ริวรอย หรือมลทินใด ๆ เลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอมเหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ แห่งเนื้อหนังของพระองค์ และแห่งกระดูกของพระองค์ ‘เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน’ ข้อนี้เป็นข้อลึกลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน”

ความจริงที่ถูกนำเสนอตรงนี้ไม่มีทางเข้าใจผิดไปได้ ชัดเจนแจ่มแจ้ง เข้าใจง่ายโดยคนเหล่านั้นที่เต็มใจยอมรับพระวจนะของพระเจ้าและเปรียบเทียบสิ่งต่างๆฝ่ายวิญญาณกับฝ่ายวิญญาณ หากคุณไม่มีความคิดโดยอยู่ก่อนแล้ว หากคุณไม่ได้กำลังติดตามข้อเชื่อและหลักคำสอนที่มนุษย์สร้างขึ้นมา คุณก็สามารถมองเห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ต่างๆซึ่งถูกนำเสนอในข้อพระคำที่เราากำลังศึกษากันอยู่นี้ได้อย่างชัดเจน

ตรงนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้สามีและภรรยาเพื่อแสดงให้เห็นภาพฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่าภรรยาทั้งหลายจะต้องอยู่ใต้บังคับสามีของตน พวกนางจะต้องนบนอบต่อสามีของตนดุจนบนอบต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า (แน่นอนว่า นี้อยู่ในความหมายฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง หญิงคนใดที่บังเกิดใหม่แล้วจะต้องไม่นบนอบต่ออาบเพื่อที่จะเอาใจสามีของตน – เธอควรทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย มันเป็นการกระทำที่เหมาะสมและถูกต้องที่หญิงคนหนึ่งจะทำเท่าที่ทำได้เพื่อเอาใจสามีที่ยังไม่รอด – แต่เธอไม่ควรปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้า) หากสามีได้รับความรอดแล้ว สามีก็เป็นศีรษะของภรรยา

เปาโลยกภาพประกอบโดยกล่าวว่า “เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร” นี้ชัดเจนและไม่อาจเข้าใจผิดพลาดไปได้ พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร... ไม่ใช่อัครสาวกเปโตรและ

ไม่ใช่พระสันตะปาปาแห่งโรม พระสันตะปาปาแห่งโรมเป็นประมุขของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกแน่นอน แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิระษะ (ประมุข) แห่งคริสตจักรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนและอย่างที่ไม่อาจเข้าใจผิดไปได้ว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีชายหรือหญิงคนใดเป็น เคยเป็น หรือจะเป็นศิระษะของคริสตจักรได้ พระเยซูทรงเป็นศิระษะ พระองค์ทรงเป็นรากฐานด้วย (1 คร. 3:11) แต่เปาโลกล่าวเพิ่มเติมอีก:

สามีจะต้องปกป้องภรรยาเพราะว่าเธอเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า ผู้หญิงได้ถูกสร้างจากซี่โครงอันหนึ่ง โดยถูกเอาออกมาจากใต้แขนของอาดัม ผู้หญิงควรอยู่ใต้การปกป้องดูแลของสามี ซึ่งเป็นผู้ที่แข็งแรงกว่าและเป็นศิระษะ ในทำนองเดียวกันพระเยซูก็ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น พระองค์ทรงปกป้องกายนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า ดังที่ผมได้พยายามที่จะชี้ให้เห็นแล้ว เราไม่ได้รับความรอดและถูกทิ้งให้ต่อสู้การสู้รบต่างๆของเราเพียงลำพัง เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในตัวเรา...ฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งกว่าวิญญาณของซาตาน (1 ยน. 4:4, รม. 8:35-39) พระเยซูไม่เพียงเป็นศิระษะของคริสตจักรเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงปกป้องคริสตจักรด้วย และวันหนึ่งคริสตจักรจะถูกนำเสนอสู่พระองค์โดยพระเจ้าพระบิดาแบบปราศจากตำหนิหรือริ้วรอย...จะไม่มีบาปแม้เพียงสักนิดในคริสตจักรนั้นเมื่อมันถูกนำเสนอสู่พระเยซูคริสต์เจ้า

ในข้อ 24 เปาโลก้าวต่อไปอีกก้าวหนึ่ง: พระเยซูทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร – ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงอยู่ใต้บังคับพระเยซู ไม่มีมนุษย์สองขาหน้าไหนบนพื้นพิภพมีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งใดในพระวาระของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรของพระเจ้าได้ พระเยซูตรัสว่า “นิโคเดมัส ท่านต้องบังเกิดจากพระวิญญาณ” – และมันก็ยังเป็น “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดจากพระวิญญาณ” เหมือนเดิม เราต้องได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ ทางเข้าสู่คริสตจักรคือโดยความรอด (กิจการ 2:47) และหากคุณไม่ได้รับความรอด คุณก็ไม่ได้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด คริสตจักรอยู่ใต้บังคับพระองค์

เปาโลก้าวไปอีกก้าวในโลกธรรมชาติ และเตือนสติภรรยาทั้งหลายให้ยอมอยู่ใต้บังคับสามีของตนในทุกสิ่ง เปาโลกำลังคิดในแง่ของผู้เชื่อทั้งหลาย – ไม่ใช่คนบาปทั้งหลาย ภรรยาจะต้องอยู่ใต้บังคับสามีที่รักพระเจ้าเพราะว่าสามีเป็นศิระษะของภรรยา คริสตจักรจะต้องอยู่ใต้บังคับพระเยซู – ไม่ใช่นักเทศน์ คณะกรรมการของม้านายกหรือผู้ดูแลทรัพย์สิน ไม่ใช่บิชอป ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ที่จะสั่งการคริสตจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือทำการเปลี่ยนแปลงใดๆในคริสตจักรได้ มันเสร็จสมบูรณ์แล้ว “พระวาระของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์” ไม่มีสักจุดหรือขีดเดียวจะสูญสิ้นไป คริสตจักรอยู่ใต้บังคับหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่หลักข้อเชื่อหรือประเพณีต่างๆของมนุษย์ ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใดในหลักคำสอนต่างๆและในกฎและระเบียบต่างๆของคริสตจักร คุณสังเกตได้เลยว่ากฎ ระเบียบ หลักคำสอนเหล่านั้นแห่งความจริงที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรยังเป็นอยู่ในวันนี้เหมือนกับที่เคยเป็นตอนที่พระเยซูตรัสว่า “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเรา!” คำเตือนนั้นยังเหมือนเดิม: “ถ้าผู้ใดมาหาท่านทั้งหลายและไม่นำหลักคำสอนนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือนของพวกเขา และอย่าขอพรให้เขาเลย” (2 ยอห์น 10)

ในข้อ 25 เปาโลกล่าวเพิ่มเติม: สามีเป็นศิระษะของภรรยา – แต่เขาไม่ใช่เจ้านาย เขาจะต้องรักภรรยาของเขา เหมือนกับที่พระเยซูทรงรักคริสตจักรและประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร นั่นทำให้เราเห็นแตกต่างไปจากเดิมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาคริสเตียน สามีที่เชื่อแล้วจะต้องไม่เผด็จการ สั่งการและบงการภรรยา เขาจะต้องรัก

ภรรยาของเธอ เป็นผู้นำและปกป้องเธอ และหากเธอเป็นผู้หญิงแบบที่เธอควรเป็น เธอก็อยากถูกรัก ถูกนำพาและถูกปกป้องโดยสามีของเธอ ภรรยาที่มีจิตใจอันถูกต้องย่อมไม่ปรารถนาที่จะบงการสามี

ข้อ 26 ให้ความกระจ่างแจ้งอย่างมาก: “เพื่อพระองค์ (พระเยซู) จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์” ... แต่โดยวิธีใด? “โดยการล้าง...” การล้างแบบไหน? อ่างบัพติศมา? พิธีบัพติศมา? แม่น้ำจอร์แดน? พระองค์ผู้ที่เรายอมอยู่ใต้บังคับประธานคำตอบแล้ว: “...โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ” น้ำในแม่น้ำจอร์แดนและในอ่างบัพติศมาทั้งหมดในโลกก็ไม่พอที่จะชำระล้างบาปแม้เพียงสักนิดที่คุณได้กระทำ การให้บัพติศมาด้วยน้ำไม่เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับการไถ่ การให้บัพติศมาด้วยน้ำไม่เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับความรอด การให้บัพติศมาด้วยน้ำเป็นพิธีหนึ่งของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ ซึ่งเป็นพยานว่าคนๆ นั้นที่รับบัพติศมาได้ตายต่อโลก ตายต่อบาปแล้ว ถูกฝังไว้กับพระคริสต์และถูกชุบให้เป็นขึ้นเพื่อดำเนินในชีวิตใหม่ การให้บัพติศมาด้วยน้ำไม่ชำระบาปให้หมดสิ้นไป น้ำที่ถูกกล่าวถึงในยอห์น 3:5 และน้ำที่ชำระคริสตจักรให้สะอาด คือพระวจนะของพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น: “ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน” (ยอห์น 15:3) พระเยซูประทับนั่งอยู่ข้างบ่อน้ำของยาโคบ หญิงคนหนึ่งมา... หญิงคนหนึ่งซึ่งได้แต่งงานมาทำหนแล้ว และซึ่งมีสามีคนหนึ่งที่น่าไม่ได้แต่งงานด้วย พระเยซูตรัสว่า “ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง” นางตอบว่า “ดิฉันไม่เข้าใจ พวกยิวเกลียดชาวสะมาเรีย ทว่าท่าน (ซึ่งเป็นยิว) กลับขอน้ำดื่มจากดิฉัน (ซึ่งเป็นชาวสะมาเรีย)” พระเยซูตรัสว่า “หากเจ้ารู้จักของประธานของพระเจ้า เจ้าก็จะขอน้ำเราดื่ม” หญิงคนนั้นกล่าวว่า “ดิฉันอยากได้น้ำนี้...” ในระหว่างการสนทนาหญิงคนนั้นก็กล่าวว่า “ดิฉันทราบว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้วพระองค์จะบอกเราทุกสิ่ง” พระเยซูได้ประธานน้ำนั้นแก่นาง คุณรู้ไหมว่าพระองค์ได้ประธานสิ่งใดแก่นาง? พระองค์ตรัสว่า “เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น!” และเมื่อนางได้ยินถ้อยคำเหล่านั้น นางก็ทิ้งหม้อน้ำของนางและวิ่งเข้าเมืองไปพร้อมกับบ่อน้ำบาดาลที่ผุดขึ้นท่วมจิตวิญญาณของนาง ถ้อยคำเหล่านั้นที่พระเยซูได้ประธานแก่นาง ตั้งแต่คำแรกจนถึงคำสุดท้ายที่พระองค์ตรัสได้นำน้ำที่มีชีวิตมา พระวจนะคือน้ำนั้น... น้ำที่มีชีวิต และพระวจนะนำมาซึ่งความรอด พระวจนะชำระให้สะอาดจากบาปทั้งปวง พระวจนะชำระให้บริสุทธิ์: “ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:17) พระวจนะชำระให้สะอาด (ยอห์น 15:3) พระวจนะคือเมล็ดพันธุ์ที่นำมาซึ่งการบังเกิดใหม่ (1 ปด. 1:23) บัพติศมาไม่ใช่สิ่งที่ถูกอ้างอิงถึงตรงนี้ – หรือในที่อื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับการชำระให้สะอาดจากความโสโครกแห่งบาป

ในข้อ 27 คริสตจักรจะถูกนำเสนอแต่พระคริสต์... คริสตจักรที่เปี่ยมสง่าราศี คริสตจักรที่ไม่มีจุดต่างพร้อย คริสตจักรที่บริสุทธิ์ คริสตจักรที่ปราศจากริ้วรอยหรือมลทินใดๆ ความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ความเป็นอย่างพระเจ้าอันหากระจำจะถูกจัดแสดงเมื่อคริสตจักรถูกนำเสนอแต่พระเยซูในการเลี้ยงอภิเชกสมรสในท้องฟ้า ช่างเป็นภาพอันน่าชม! ช่างเป็นความจริงอันแสนยิ่งใหญ่ ช่างเป็นข้อเท็จจริงอันเปี่ยมสง่าราศี ผมดีใจเหลือเกินที่ผมเป็นอวัยวะหนึ่งของกายนั้น! และท่านผู้อ่านที่รัก หากคุณไม่ได้เป็นอวัยวะหนึ่งของกายนั้น คุณก็สามารถเป็นได้ตอนนี้ ณ วินาทีนี้ หากคุณจะก้มศีรษะหลับตาและวางใจในพระเยซู พระองค์จะทรงช่วยคุณให้รอด

ในข้อ 28 เปาโลเดินหน้าต่อพร้อมกับภาพประกอบของเขา สามีควรรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง สามีควรปกป้องภรรยาของตนเหมือนกับที่เขาจะปกป้องตัวเขาเอง เขาควรรักภรรยาของเขาเหมือนกับที่เขารักตัวเอง สามีและภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้คนที่แต่งงานกันในองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่คนสองคน – เขาทั้งสองเป็นเนื้อหนังเดียวกัน

พวกเขารักเหมือนกัน พวกเขาใช้ชีวิตเหมือนกัน พวกเขาคิดเหมือนกัน พวกเขาชื่นชมยินดีด้วยกัน ร้องไห้ด้วยกัน ชีวิตสมรสแบบคริสเตียนควรจะเป็นเช่นนั้น – และหากพระเจ้าทรงเชื่อมคนเข้าหากันมากกว่านี้ศาลหย่าร้างก็คงเลิกกิจการเป็นแน่! ไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตัวเอง เราให้อาหารเนื้อหนังของเรา เราประคบประหมมเนื้อหนังของเรา...และเราดูแลตัวเอง เราควรทำแบบเดียวกันเพื่อภรรยาของเรา

ในส่วนท้ายสุดของข้อ 29 เราอ่านว่า “...เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร” พระเยซูเจ้ากำลังดูแลคริสตจักรของพระองค์ สรรเสริญพระเจ้า! พระองค์ทรงดูแลลูกเล็กๆของพระองค์ ผมตั้งใจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงของผม พระองค์ทรงนำผมไปปริ่มน้ำแดนสงบ พระองค์ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณของผม พระองค์ทรงนำผมไปในทางชอบธรรม พระองค์ทรงเตรียมสำหรับให้ผมต่อหน้าต่อตาศัตรูของผม พระองค์ทรงเจิมศีรษะผมด้วยน้ำมัน... พระองค์ทรงทำให้ชั้นน้ำของผมล้นอยู่ และพระองค์จะประทานความดีและความเมตตาแก่ผมตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของผม จากนั้นพระองค์จะประทานที่อาศัยแก่ผมในพระนิเวศของพระบิดาตลอดไป ฮาเลลูยา! พระผู้ช่วยให้รอดประเสริฐ! พระผู้เลี้ยงแสนประเสริฐ!

เหตุใดพระเยซูถึงทำทั้งหมดนี้เพื่อเรา? ข้อ 30 ตอบไว้: เราทั้งหลายที่เป็นลูกที่บังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้าเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ คิดดูสิครับ! เราถูกรวมเข้ากับพระกายของพระองค์ ในแง่ฝ่ายวิญญาณ**ขณะนี้**เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ **ขณะนี้**เราเป็นอวัยวะแห่งเนื้อหนังของพระองค์และแห่งกระดูกของพระองค์ พวกเราที่เป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วไม่ได้เข้าร่วมกับคริสตจักรพันธสัญญาใหม่โดยการกรอกข้อมูลลงในบัตรใบหนึ่ง เราได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์โดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเชื่อมเราเข้าด้วยกัน และนำเราเข้าไปไว้ในกายนั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระองค์ทรงดูแลเรา! *คุณ* ที่เป็นคุณพ่อหรือคุณแม่ ย่อมดูแลลูกเล็กๆของ *คุณ* หากคุณเป็นคุณแม่และคุณพ่อแบบที่คุณควรจะเป็น พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแบบที่พระองค์ควรจะเป็น และพระองค์ทรงดูแลลูกๆของพระองค์ จงสรรเสริญพระนามของพระองค์!

ความรัก:

ไม่มีคำใดในภาษาใดที่แสดงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าได้อย่างถ่องแท้ ไม่มีคำใดที่เป็นตัวแทนของพระคริสต์และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อนำความรอดมาสู่เราได้อย่างเหมาะสมเท่ากับคำว่า*ความรัก* ช่างเป็นมาตรฐานที่พระเจ้าได้ทรงตั้งไว้เกี่ยวกับความรักระหว่างสามเษและภรรยาของเขา: “*เหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร!*” แน่แน่นอนว่าความรักของพระคริสต์ที่มีให้สำหรับคริสตจักรนั้นเกินจะหยั่งถึง มันไร้ขอบเขต มันไม่มีสิ่งใดกั้นกลาง ความรักของพระคริสต์เหลือจะกล่าว ไม่อาจพรรณนา ไม่อาจรู้ได้ในความเต็มเปี่ยมของมัน ในนิรันดร์กาลที่อยู่ข้างหลังเราพระองค์ได้ทรงรักเรา พระองค์ได้ประทานพระองค์เองเพื่อเราแม้ในขณะที่เรายังตายในการละเมิดต่างๆและบาปต่างๆ... ขณะที่เรายังเป็นคนชั่วอยู่นั้น ณ เวลานี้พระองค์ทรงรักเราและกำลังชำระผู้เชื่อทั้งหลาย (สมาชิกทั้งหลายของคริสตจักร) ให้บริสุทธิ์และสะอาดโดยการล้างด้วยน้ำคือพระวจนะ แต่ว่านั้นยังไม่ใช้ทั้งหมด: ในอนาคตอันไกลโพ้น เพราะเหตุความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงรักเรา พระองค์จะทรงนำเสนอคริสตจักรต่อพระองค์เอง คือคริสตจักรที่ “ไม่มีจุดต่างพริ้วรอย ริ้วรอย หรือมลทินใด ๆ เลย” ช่างเป็นความรักแสนวิเศษ!

เหตุผลที่ถูกนำเสนอตรงนี้อย่างชัดเจนเหลือเกิน ที่สามเษทั้งหลายควรรักภรรยาของตนเหมือนกับที่พวกเขารักตัวเอง

ก็คือเพราะว่า ภรรยาของเขาคือร่างกายของเขาเอง “ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง” เรื่องราวนี้ได้ถูกนำเสนออย่างชัดเจนแล้วในปฐมกาล 2:21-23 “และพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกระทำให้อาдамหลับสนิท และเขาได้หลับสนิท และพระองค์ทรงเอากระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา และทรงกระทำให้นี้ซี่โครงติดกัน และกระดูกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงเอาออกมาจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิงคนหนึ่ง และทรงนำเธอมาให้ชายนั้น และอาดัมว่า “บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื้อจากเนื้อของเรา จะเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิงนี้ออกมาจากชาย”

ตรงนี้มีหลักเกณฑ์ของพระเจ้าสำหรับการสมรส จากหลักเกณฑ์นี้ของพระเจ้าสำหรับการสมรส เราได้ข้อผูกพันร่วมกันระหว่างสามีกับภรรยา ภรรยาเป็นร่างกายของสามี – ตำแหน่งหนึ่งของการบนอบเชื่อฟัง แต่ภรรยาก็เป็น “เนื้อหนังของเขาเอง” เช่นกัน ขอให้สามีรักภรรยาด้วยความรักแบบเดียวกับที่เขารักตัวเอง เพราะว่าเธอเป็นเนื้อหนังของเขาเอง พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ออกมาจากผงคลีดิน – แต่ผู้หญิงได้ถูกเอาออกมาจากผู้ชาย เธอเป็นกระดูกแห่งกระดูกของผู้ชาย และเป็นเนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของผู้ชาย

กับคริสตจักรก็เป็นเช่นนั้น: การนอนหลับของอาดัมเป็นภาพเล็งถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ (อาดัมคนที่สอง) สี่ข้างของพระเยซูเจ้าก็ถูกเปิดเช่นกัน...หลังจากที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ทหารคนนั้นก็แทงสี่ข้างของพระองค์ (ยอห์น 19:34) และมีทั้งเลือดและน้ำไหลออกมา พระเจ้าทรงทำให้อาדםหลับสนิท และจากสี่ข้างของเขา ซี่โครงอันนั้นก็ถูกเอาออกมาซึ่งพระองค์ทรงสร้างผู้หญิง พระเจ้าทรงทำให้อาדםคนที่สองหลับสนิท สี่ข้างของพระองค์ถูกเปิด...และผ่านทาง การเปิดสี่ข้างนั้นอีกกายหนึ่งก็กำลังถูกก่อร่างขึ้น... พระกายของพระองค์ นั่นคือคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นศีรษะ เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ และหนทางเดียวที่เราจะกลายเป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายนั้นได้ก็คือ ยอมรับสี่ข้างที่ถูกแทงของพระองค์...พระโลหิตที่ไหลออกนั้น

ด้วยเหตุนี้ การสมรสแบบพันธสัญญาใหม่จึงเป็น “การรวมเป็นหนึ่งซึ่งไม่มีทางแยกจากกันได้” เมื่อชายและหญิงคนหนึ่งถูกเชื่อมเข้าด้วยกันในการสมรสโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาทั้งสองก็กลายเป็นเนื้อหนังเดียวกัน...พวกเขาไม่ใช่สองคนอีกต่อไป “เหตุฉะนั้น ผู้ชายจะจากบิดาของเขาและมารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยาของเขา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” (ปฐมก. 2:24) ในทำนองเดียวกัน พระบุตรของพระเจ้ายกย่องมีเจ้าสาวผู้หนึ่ง พระองค์ได้เสด็จจากพระนิเวศของพระบิดา เสด็จเข้ามาในโลก สิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น สี่ข้างของพระองค์ถูกเปิด – และผ่านทางพระโลหิตที่ไหลออกของพระองค์เราทั้งหลายที่เชื่อจึงกลายเป็นอวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์ เป็นเจ้าสาวของพระองค์ และวันหนึ่งเราจะถูกนำเสนอแต่พระองค์อย่างปราศจากจุดต่างพร้อยหรือริ้วรอยใดๆ “ข้อนี้เป็นข้อสลักลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร”

ท่านสหายที่รัก จะเป็นไปได้ไหมที่พระเยซูเจ้าจะทอดทิ้งคริสตจักร? จะเป็นไปได้ไหมที่พระเยซูจะหย่าขาดจากคริสตจักรและทิ้งมันไว้ต่างหาก? ผมจึงถามคุณด้วยหลักเหตุผลแบบเดียวกันว่า หากชายและหญิงกลายเป็นเนื้อหนังเดียวกันเวลาที่พวกเขาถูกเชื่อมโดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ในการสมรสอันบริสุทธิ์และพิสุทธิสมรสที่พระเจ้าทรงสถาปนา สามีจะตัดทิ้งความสัมพันธ์กับภรรยาของเขาได้อย่างแท้จริงหรือไม่? หรือภรรยาจะตัดทิ้งความสัมพันธ์กับสามีของเธอได้หรือไม่? สายใยแห่งการสมรสไม่อาจถูกตัดขาดได้หากพวกเขาอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาทั้งสองมีธรรมชาติเดียวกัน และสามีกับภรรยากลายเป็นเนื้อหนังเดียวกัน ความรักและความเคารพยำเกรงทำให้ชายและหญิงทั้งหลายกลายเป็นหนึ่งเดียวกันใน

การสมรส การสมรสที่แท้จริงเป็นประสบการณ์ที่บริสุทธิ์ – สามัญกฤติศแต่ภรรยา ภรรยาถูกกฤติศแต่สามี ความสัมพันธ์นั้นศักดิ์สิทธิ์และหอมหวาน และเมื่อพระเจ้าทรงเชื่อมคนสองคนเข้าด้วยกัน เขาทั้งสองก็ไม่อาจถูกแยกขาดจากกันได้โดยมนุษย์หรือปีศาจเพราะว่าเขาทั้งสองไม่เป็นสองอีกต่อไป – พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน

พระเจ้าทรงขมวดคิ้วไว้กับการสมรสมากมายทุกวันนี้และโหมงายมนี่ – การสมรสแบบรวดเร็ว การสมรสที่ไม่เป็นมากไปกว่าพิธีทางพลเรือนหรือกฎหมายเพื่อเชื่อมสองฝ่ายเข้าด้วยกัน เพื่ออาศัยอยู่ด้วยกันในความเพริศเพรินและบาปเพียงชั่วครว จากนั้นก็แยกทางกันไปและเข้าสู่การแก่งทำแบบเดียวกันนั้นอีกที ท่านที่รัก คุณต้องไม่ลืมว่าการสมรสถูกสร้างขึ้นในสวรรค์ การสมรสที่อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นก็ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ และมันมีฉากหลังฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่...มันเป็นภาพเล็งถึงคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าได้ทรงจัดหาเจ้าสาวคนแรก พระเจ้าได้ทรงประกอบพิธีสมรสครั้งแรก – และพระเจ้าทรงสั่งสามีว่าเขาจะต้องทิ้งและทอดทิ้งทุกสิ่งที่เหลือ...แต่จะต้องไม่ทิ้งภรรยาของเขาเด็ดขาด สามีเป็นศิระษะของภรรยา และด้วยเหตุนี้เขาจึงควรเป็นผู้นำในทุกสิ่ง โดยเฉพาะในเรื่องฝ่ายวิญญาณต่างๆ ขอพระเจ้าโปรดเมตตาพวกทนายความและผู้พิพากษาที่ทำลายครอบครัวต่างๆในศาลหย่าร้างและทำให้เด็กเล็กๆเป็นลูกกำพร้า ซึ่งมีหน้าตาคล้ายกับพ่อแม่ที่พวกเขาไม่ได้เลือก...กระดูกแห่งกระดูกของพวกเขาและเนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพวกเขา พ่อแม่เช่นนั้นนำลูกๆเข้ามาสู่โลก – จากนั้นก็แยกทางกัน โดยทิ้งลูกๆเหล่านั้นไว้กับรอยแผลของการเป็นลูกของพ่อแม่ที่หย่าร้าง พวกคุณที่ยังหนุ่มสาวและยังไม่แต่งงาน ผมขอแนะนำให้คุณไม่แต่งงานจนกว่าคุณจะแน่ใจจริงๆว่าพระเจ้าทรงอยู่ในสมรสนั้น คุณอาจคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเศร้าหากคุณอยู่ในช่วงอายุสี่สิบต้นๆหรือสี่สิบปลายๆและยังไม่แต่งงาน แต่อย่าลืมว่าการเป็นสาวโสดนั้นดีกว่าการเป็นภรรยาผู้มีใจบอบช้ำซึ่งแต่งงานกับผู้ชายที่ไม่ใช่! การเป็นคนโสดต่อไปก็ดีกว่าแต่งงานแล้วมีชีวิตสมรสที่จบลงด้วยการหย่าร้าง แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่ในความหมายฝ่ายวิญญาณ เมื่อเราเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า พระเจ้าก็ทรงเชื่อมเราเข้ากับพระกายของพระเยซูเจ้า เรากลายเป็นเนื้อหนังเดียวกัน – และสรรเสริญพระเจ้า นรกและสวรรค์ทั้งสิ้นไม่อาจแยกเราออกจากพระกายของพระคริสต์ได้

บทที่ห้าปิดท้ายด้วยคำกล่าวที่ชัดเจนและเข้าใจได้ “ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน” แน่แน่นอนว่าเมื่อสามีรักภรรยาเหมือนเขารักตัวเอง และเมื่อภรรยามีความยำเกรงต่อสามีที่ให้ความรักเช่นนั้น นรกทั้งสิ้นก็ไม่อาจแยกเขาทั้งสองออกจากกันได้ นั่นคือแบบที่พระเยซูเจ้าทรงอยากให้เป็น

เอเฟซัส – บทที่หก

- 6:1 ฝ่ายบุตรจงบอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก
- 6:2 ‘จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า’ (นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย)
- 6:3 ‘เพื่อเจ้าจะอยู่เย็นเป็นสุข และมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก’
- 6:4 ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดาย่าวยับบุตรของตนให้เกิดโทสะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการตักเตือนตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- 6:5 ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายฝ่ายเนื้อหนังด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใสใจจริงเหมือนกระทำแก่พระคริสต์
- 6:6 ไม่เหมือนอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนที่ทำให้ชอบใจคน แต่จงทำเหมือนอย่างทาสของพระคริสต์คือกระทำตามชอบพระทัยพระเจ้าด้วยความเต็มใจ
- 6:7 จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจขึ้นบาน เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ปรนนิบัติมนุษย์
- 6:8 เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็นไท
- 6:9 ฝ่ายนายจงกระทำต่อทาสในทำนองเดียวกัน คืออย่าขู่เข็ญเขา เพราะท่านก็รู้แล้วว่านายของท่านทรงประทับอยู่ในสวรรค์ และพระองค์ไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใดเลย
- 6:10 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์
- 6:11 จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้
- 6:12 เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับบรรดาวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ
- 6:13 เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้
- 6:14 เหตุฉะนั้นท่านจงยืนมั่น เอาความจริงคาดเอว เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก
- 6:15 และเอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพร้อมมาสวมเป็นรองเท้า
- 6:16 และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย
- 6:17 จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า
- 6:18 จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน
- 6:19 และอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อจะทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศถึงข้อลึกลับแห่งข่าวประเสริฐได้
- 6:20 เพราะข่าวประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นทูตผู้ต้องติดโซ่อยู่ เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าข่าวประเสริฐด้วยใจกล้าตามที่ข้าพเจ้าควรจะทำ
- 6:21 แต่เพื่อให้ท่านได้รู้เหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างไร ที่คิซัส ซึ่งเป็นน้องที่รักและเป็นผู้รับใช้อันสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้บอกท่านให้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวง

6:22 ข้าพเจ้าให้ผู้นี้ไปหาท่าน ก็เพราะเหตุนี้เอง คือให้ท่านได้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของเรา และเพื่อให้เขาหนุนน้ำใจของท่าน

6:23 ขอให้พวกพี่น้องได้รับสันติสุขและความรักโดยความเชื่อมาจากพระเจ้าพระบิดาและจากพระเยซูคริสต์เจ้า

6:24 ขอพระคุณดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยความจริงใจ เอเมน

ผู้เชื่อทั้งหลายที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

ลูกๆของพวกเขา - เหล่าผู้รับใช้ของพวกเขา

ข้อ 1-3 “ฝ่ายบุตรจงนอบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก ‘จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า’ (นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย) ‘เพื่อเจ้าจะอยู่เย็นเป็นสุข และมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก’ ”

การเตือนสติของถ้อยคำเหล่านี้เป็นที่ต้องการในทุกวันนี้ไม่เหมือนในยุคสมัยใดตั้งแต่อาดัม ไม่เคยมีในยุคสมัยใดที่บุตรไม่เชื่อฟังและไม่ให้ความเคารพต่อบิดามารดามากเท่ากับในสมัยปัจจุบันนี้ พระเจ้าทรงทราบตอนจบตั้งแต่ตอนต้น และพระองค์ทรงทราบว่าคำบัญชาที่ถูกให้ไว้ในข้อพระคัมภีร์ที่เราศึกษาอยู่นี้จะเป็นที่ต้องการในศตวรรษที่ยี่สิบนี้

บางคนจะไม่ยอมรับสิ่งที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้: บุตรทั้งหลายจะต้องเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรทั้งหลายจะต้องให้เกียรติบิดาและมารดาของตนจนกระทั่งการให้เกียรติบิดามารดาเช่นนั้นนำความเสื่อมเกียรติมาสู่พระเจ้าผู้ได้ทรงรักโลกมากพอที่จะยอมให้พระเยซูมาตายแทนคนบาปทุกคน

มีลูกๆจำนวนมากที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พ่อแม่ของพวกเขาไม่ได้รักพระองค์ ลูกๆเหล่านั้นได้บังเกิดใหม่แล้ว พ่อแม่ยัง พวกเขาดีมีเหล่า พวกเขาเล่นการพนัน พวกเขาพูดหยาบคาย ผมขอกล่าวแก่ลูกๆเหล่านั้นที่ได้รับความรอดแล้วว่า คุณจงให้เกียรติพ่อแม่ของคุณเท่าที่ทำได้โดยไม่หลู่เกียรติพระเจ้า อย่าทำตัวน่าเกลียดหรือน่าชิง...ในฐานะเป็นคริสเตียนคุณไม่ควรทำตัวไม่เหมาะสม จงให้เกียรติและเชื่อฟังพ่อแม่ของคุณจนกว่าคุณถึงจุดที่คุณต้องทำบาปต่อพระเจ้า เพื่อที่จะเชื่อฟังพวกเขา - เมื่อถึงตอนนั้นคุณก็ไม่ถูกผูกมัดโดยหน้าที่ให้เชื่อฟังพวกเขาอีกแล้ว มันอาจทำให้คุณต้องเสียบ้านของคุณ มันอาจทำให้คุณต้องเสียการศึกษาของคุณ มันอาจทำให้คุณต้องเสียส่วนของคุณในพันธกรรมของพ่อแม่คุณ...คุณอาจถูกตัดออกจากกองมรดก แต่การถูกตัดออกจากทรัพย์สินของบิดาฝ่ายโลกก็ดีกว่าการพลาดสวรรค์! ไม่มีสิ่งใดบนโลกนี้คุ้มกับการต้องไปนรก ดังนั้น...ลูกๆทั้งหลาย จงเชื่อฟังพ่อแม่ของคุณในองค์พระผู้เป็นเจ้า หากพ่อแม่ของคุณรักพระเจ้า คุณจงเชื่อฟังพวกเขา อย่าตั้งคำถามคำสั่งต่างๆของพวกเขา คำแนะนำของพวกเขา หรือความประสงค์ต่างๆของพวกเขา หากพ่อแม่ของคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณจงเชื่อฟังพวกเขา จงดำเนินในวิถีที่ถูกวางไว้แล้วโดยพ่อแม่ของคุณที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนๆของคุณ สถานที่ต่างๆที่คุณไป เพื่อนที่คุณคบ พ่อแม่ที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่นำคุณให้หลงเงินไป

การให้เกียรติบิดาและมารดาในองค์พระผู้เป็นเจ้ามีพระสัญญาข้อหนึ่งติดตามมาด้วย ผมแน่ใจว่าผมจะตายในวัยหนุ่มหากพระเยซูยังไม่เสด็จมา ผมจะไม่มีชีวิตอยู่จนถึงวัยชรา ตั้งแต่ตอนผมอายุเก้าปีจนกระทั่งผมอายุสิบเก้า ผมไม่ได้ให้เกียรติและเคารพพ่อแม่ของผม ผมทำให้พ่อของผมเสียใจ ผมทำให้ท่านตายไว ผมปล้นเงินและทรัพย์สินของท่านไปจากท่าน ผมไม่ให้เกียรติท่านจนถึงขนาดที่ว่าผมได้นำความเหยียดหยามและความอับอายมาสู่ชื่อของท่าน ผมได้ชื่อว่าเป็น

แกะดำแห่งตระกูลกรีน เพราะชีวิตอันเหลวแหลกของผม ผมจึงไม่ได้รับการต้อนรับให้อยู่ในบ้านที่คนหนุ่มสาวคนอื่นๆ ได้อยู่

เพราะผมไม่ได้ให้เกียรติพ่อแม่ของผม ผมจึงสูญเสียพระสัญญาเรื่องชีวิตยืนยาวบนแผ่นดินโลกนี้ คุณลูกๆทั้งหลายที่ไม่ให้ความเคารพต่อพ่อแม่คริสเตียนของคุณ ที่คอยทำให้พวกท่านเสียใจโดยสิ่งต่างๆที่คุณกระทำ สถานที่ต่างๆที่คุณไป เพื่อนที่คุณคบ *จงจำคำผมไว้ให้ดี*: คุณจะไม่อยู่จนถึงวัยชรา เพราะว่าการให้เกียรติพ่อแม่ที่รักพระเจ้ามีพระสัญญาเรื่องชีวิตยืนยาวและพระพรต่างๆบนแผ่นดินโลก หากคุณจงใจไม่เชื่อฟังพ่อแม่ที่รักพระเจ้า จงแน่ใจได้เลยว่า คุณจะเก็บเกี่ยวสิ่งที่คุณกำลังหว่านอยู่!

ข้อ 4 “ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดาอย่าชั่วบุตรของตนให้เกิดโทษ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการตักเตือนตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

เราได้ยินเยาะเย้ยทุกวันนี้เกี่ยวกับความเหลวแหลกของเยาวชน ผมขอสารภาพอย่างพร้อมใจว่าเรามีความเหลวแหลกเยาะเย้ยท่ามกลางเหล่าเยาวชน – แต่ผมก็ขอริบกล่าวไว้ในหลายกรณีความผิดไม่ได้ตกอยู่กับเด็ก แต่อยู่กับพ่อแม่ ผมรู้ว่าพ่อแม่บางท่านได้ทำเต็มที่แล้วเพื่อลูกๆของตน – และถึงกระนั้นลูกๆเหล่านั้นก็ยังไปตามวิถีของโลก แต่ในกรณีส่วนใหญ่แล้วพวกวัยรุ่นที่ตี้มเหล่า พุดหยาบคาย สูบบุหรี่ โกหกและลักขโมยก็ถูกเลี้ยงดูให้เติบโตในบ้านที่พวกเขาไม่ได้ถูกติสอนหรือถูกควบคุม

พระคัมภีร์สัญญาว่า “จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเติบโตแล้ว เขาจะไม่พราวจากทางนั้น” พระวจนะของพระเจ้ากล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “ผู้ที่หวงไม่เรียกว่าก็เกลียดบุตรชายของตน” ทุกวันนี้ลูกๆมากมายเป็นเยาวชนที่เหลวแหลกเพราะว่าพวกเขาไม่ได้ถูกเลี้ยงดูในการอบรมและการเตือนสติขององค์พระผู้เป็นเจ้า เวลาที่ต้องเริ่มฝึกเด็กไม่ใช่ตอนที่เด็กนั้นอายุสาม สี่หรือห้าขวบ...แต่เป็นตอนที่เขาอายุสาม สี่หรือห้าขวบ พ่อแม่บางคนสงสัยว่าทำไมพวกเขาถึงไม่สามารถควบคุมลูกๆของตนได้ คำตอบนั้นเรียบง่าย: พวกเขาไม่ได้เริ่มต้นทันเวลา! เด็กๆส่วนใหญ่จะทำอะไรก็ได้แทบทั้งนั้นที่พวกเขาจะล่อยนวลไปได้ คุณต้องจำไว้ว่าลูกของคุณเกิดมาในพลับพลาแห่งบาป...เสื่อมทรามอย่างที่สุด...และมันเป็นเรื่องธรรมชาติที่เด็กจะต่อต้านสิทธิอำนาจและไปตามทางแห่งเนื้อหนังเหมือนกับที่ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก แนวนอนั่มที่จะกระทำผิดถูกให้กำเนิดในตัวเด็กแล้ว เด็กต้องถูกสอนให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

อย่าเข้าใจผมผิด: หากเด็กทารกคนหนึ่งตาย พระคุณของพระเจาก็ดูแลผู้ที่ไร้ความผิด ผมไม่ทราบอายุที่แน่ชัดของความรู้ตัวชั่ว – พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเรา เด็กๆบางคนเริ่มมีความรับผิดชอบขณะที่ยังเล็กกว่าเด็กคนอื่นๆ ไม่มีอายุที่ตายตัวว่าเด็กจะรับความรอดได้เมื่อไร... แต่ก่อนที่พวกเขาจะโตพอที่จะรู้ว่าตนเป็นคนบาป พวกเขาที่แสดงออกถึงจิตใจของคนบาปแล้ว พวกเขากรีดร้อง พวกเขาต่อสู้ และพวกเขามีเครื่องหมายทุกอันของความเสื่อมทรามของตน ด้วยเหตุนี้เวลาที่จะเริ่มฝึกเด็กจึงเป็นตั้งแต่ในเปล หากลูกๆของคุณไม่เคารพคุณ หากพวกเขาไม่กล่าวว่า “ครับ/ค่ะแม่” และ “ครับ/ค่ะพ่อ” มันก็เป็นความผิดของคุณ! เมื่อคุณบอกลูกของคุณให้ทำอะไรบางอย่าง หากเขาตอบกลับมาพร้อมกับ “ผมจะไม่ทำมัน” หรือ “หนูจะทำมันเมื่อหนูพร้อม” อย่าโทษลูกครับ...จงโทษตัวเอง พ่อแม่ต้องรับผิดชอบลูกที่พวกเขาให้กำเนิดเข้ามาในโลก

“ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดาอย่าชั่วบุตรของตนให้เกิดโทษ” ในการใช้คำว่า “บิดา” นี้ ไม่มีการเอาความรับผิดชอบไป

จากผู้เป็นมารดา คำว่า “บิดา” เป็นคำที่ใช้เรียกความเป็นพ่อแม่ และไม่ต้องสงสัยเลยว่าถูกออกแบบมาเพื่อเตือนใจเราว่า เรามีหน้าที่ต่อลูกๆของเราเหมือนกับที่พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงกระทำต่อเรา หน้าที่ของพ่อแม่ถูกระบุไว้ในแง่ลบและในแง่บวก:

1. **ต้องไม่**ยั่วยุให้เกิดโทสะโดยการปฏิบัติอย่างรุนแรงที่กระตุ้นให้เกิดความขุ่นเคืองใจและทำให้เด็กไม่เคารพสิทธิอำนาจของพ่อแม่ในยามที่สิทธิอำนาจนั้นถูกแสดงออกมาโดยปราศจากการควบคุม
2. **แต่จง**อบรมพวกเขา ทำทุกสิ่งที่จะเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของพวกเขาในกระบวนการต่อเนื่องของการฝึกเด็ก... เพราะว่ามันคือความหมายของคำว่า *ให้การศึกษ บ่มเพาะ ฝึกวินัย*

เมื่อเด็กยังเล็กอยู่ ความคิดของเขาก็กำลังถูกปั้นแต่ง และเราสามารถตัดกิ่งไม้ที่อ่อนนุ่มเพื่อทำให้มันกลายเป็นชีวิตอันสวยงามได้หากเรากระทำอย่างถูกต้อง แต่หากเราทำให้เด็กโมโหโดยยั่วเย้าเขาหรือประจานเขาให้อับอาย ลงโทษเด็กอย่างรุนแรงในที่สาธารณะ เราก็กำลังทำผิด

พ่อแม่ไม่ควรเขียนหรือตีสอนลูกขณะที่ยังโกรธอยู่ หากลูกของคุณทำอะไรบางอย่างที่ทำให้คุณเริ่มโมโห คุณควรรอจนกว่าความโกรธนั้นจางหายไป จนกว่าคุณใจเย็นลง จากนั้นจึงค่อยตีสอนลูก ผมขอเสริมว่ามีวิธีหนึ่งในการเขียนจะไม่ช่วยเด็กอีกต่อไป วิธีนั้นคืออายุเท่าไรจะแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน เด็กบางคนจะรับการตีสอนได้นานกว่าเด็กคนอื่นๆ – แต่ในฐานะพ่อแม่คุณก็รู้ว่าเด็กนั้นโตเกินไป ตัวใหญ่เกินไปแล้วเมื่อไร จะถูกตีด้วยกิ่งไม้หรือด้วยสายรัดหนัง เมื่อถึงเวลานั้น มีวิธีอื่นๆในการตีสอน เช่น การเอาบางสิ่งที่เป็นสิทธิพิเศษไปหรือบางสิ่งที่คุณรักเป็นพิเศษ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าการตี จงใช้เหตุผลกับเด็กและพยายามโดยใช้ความเข้าใจและเหตุผลที่จะแสดงให้เขาเห็นว่าการตีสอนนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเขาเอง

พ่อแม่ควรฝึกลูกๆของตนในสิ่งต่างๆขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์ควรถูกอ่านต่อหน้าพวกเขา การอธิษฐานควรถูกกระทำต่อหน้าพวกเขา ควรมีการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับอาหารที่โต๊ะกินข้าวเสมอและทุกมื้อ เด็กๆไม่ควรถูกส่งไปที่ชั้นเรียนสอนรวีวารศึกษาและคริสตจักร – พวกเขาควรถูกพาไปยังชั้นเรียนสอนรวีวารศึกษาและคริสตจักรโดยพ่อแม่ของพวกเขา หากเราเลี้ยงลูกๆของเราให้เติบโตในการอบรมและการเตือนสติขององค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงรักษาส่วนที่พระองค์รับผิดชอบอย่างแน่นอน... “จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเติบโตแล้ว เขาจะไม่พราวจากทางนั้น”

กล่าวในแง่บวก เราจะต้องอบรมลูกๆของเราในสิ่งต่างๆขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในพันธสัญญาเดิม พ่อแม่ชาวยิวปฏิบัติตามคำแนะนำที่ตามแบบของพระเจ้านี้: “และจงให้บรรดาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และท่านจงขยันหมั่นเพียรสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูก ๆ ของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้ เมื่อท่านนั่งอยู่ในบ้านของท่าน และเมื่อท่านกำลังเดินอยู่ตามทาง และเมื่อท่านนอนลง และเมื่อท่านลุกขึ้น และท่านจงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และถ้อยคำเหล่านี้จงเป็นเหมือนอย่างเครื่องหมายอยู่ระหว่างนัยน์ตาของท่าน และท่านจงเขียนถ้อยคำเหล่านี้ไว้ที่วงกบประตูบ้านของท่าน และที่ประตูรั้วของท่าน” (อพย. 6:6-9)

นั่นคือข่าวประเสริฐแห่งพันธสัญญาเดิม – แต่มันก็เป็นคำแนะนำที่ดี เหมาะสมและมาจากพระเจ้าเช่นกัน ประเทศชาติจะยิ่งใหญ่ได้ต้องอาศัยคริสตจักรต่างๆที่ยิ่งใหญ่ คริสตจักรต่างๆจะยิ่งใหญ่ได้ต้องอาศัยครอบครัวต่างๆที่ยิ่ง

ใหญ่ การล่มสลายของครอบครัวคือหนึ่งในประเด็นหลักของลัทธิคอมมิวนิสต์ ... การทำลายชีวิตครอบครัว ไม่ว่าจะคุณ
รู้ตัวหรือไม่ ไม่ว่าจะคุณยอมรับมันหรือไม่ บ้านเรือนในอเมริกากำลังกลายเป็นสถานที่สำหรับการแต่งตัวและการถอด
เสื้อผ้า สถานที่ๆเราทำการนัดหมายต่างๆและแต่งตัวเพื่อไปตามนัดเหล่านั้น ทุกอย่างในครอบครัวสมัยใหม่ถูกควบคุมด้วย
สวิทช์... ยกเว้นลูกๆ! ไม่เรียกว่ากันมะยม (switch) ที่เคยอยู่ตรงมุมห้อง ไม่เรียกว่าที่เคยบ่มเพาะบุรุษอย่างอัปราฮัม ลินคอล์น
จอร์จ วอชิงตันและอื่นๆได้ถูกเอาออกไปเสียแล้ว... มันไม่ถูกใช้การอีกต่อไป ขอพระเจ้าโปรดเมตตาเด็กๆในยุคสมัยนี้ คุณ
พ่อคุณแม่ที่ล้ำสมัย การฝึกสอนในบ้านที่ล้ำสมัย และการฝึกวินัยที่ล้ำสมัย จะตอบคำถามที่ว่า “เราจะทำอะไรได้เกี่ยวกับ
ความเหลวแหลกของเยาวชน?” ขอให้ผมกล่าวซ้ำ: ความผิดในเรื่องความเหลวแหลกของเยาวชนไม่ได้ตกอยู่ที่ตัว
เด็กๆ...มันตกอยู่กับพ่อแม่ที่รับผิดชอบในการนำเด็กๆเหล่านั้นเข้ามาในโลก เด็กๆไม่มีทางเลือก พวกเขาไม่ได้เลือกพ่อแม่
ของตน พวกเขาไม่ได้เลือกที่จะเข้ามาในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้ พ่อแม่ที่รับผิดชอบในการนำเด็กๆเข้ามาในโลกจึงติดหนี้พวกเขา
ก่อนโต หากเราไม่ทำหน้าที่ของเราที่มีต่อลูกๆของเรา เราก็จะชดใช้สำหรับความผิดพลาดนี้ด้วยใจที่แตกสลายของลูกๆ
และเราจะต้องชดใช้ต่อไปในนิรันดร์กาล!

ข้อ 5-9 “ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นายฝ่ายเนื้อหนังด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใสใจจริงเหมือนกระทำ
แก่พระคริสต์ ไม่เหมือนอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนที่ทำให้ชอบใจคน แต่จงทำเหมือนอย่างทาสของพระคริสต์คือ
กระทำตามชอบพระทัยพระเจ้าด้วยความเต็มใจ จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจซื่อสัตย์ เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า
ไม่ใช่ปรนนิบัติมนุษย์ เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์พระผู้
เป็นเจ้าอีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็นไท ฝ่ายนายจงกระทำต่อทาสในทำนองเดียวกัน คืออย่าขู่เข็ญเขา เพราะท่านก็รู้
แล้วว่านายของท่านทรงประทับอยู่ในสวรรค์ และพระองค์ไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใดเลย”

ในข้อเหล่านี้เราเรียนรู้หน้าที่ของผู้รับใช้ที่มีต่อนายของตน ผู้รับใช้จะต้องเชื่อฟังนายของตน ในดินแดนต่างๆสมัย
พระคัมภีร์ ผู้รับใช้ถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือน ทว่าพวกเขาเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า “ทาส” คำกรีกที่ถูกใช้เรียกผู้รับใช้
ทั่วพันธสัญญาใหม่สามารถแปลเป็นคำภาษาอังกฤษได้ว่า “slave” (ทาส) บางคนได้เสนอแนะว่าเนื่องจากนี่เป็นความจริง
คริสตศาสนาจึงอนุมัติเรื่องการบังคับคนให้เป็นทาส – แต่จริงๆแล้วสิ่งที่ตรงข้ามต่างหากเป็นความจริง: คำสอนในข้อที่เรา
ศึกษากันอยู่นี้ยกผู้รับใช้**ออกมา**จากการตกเป็นทาส และปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระพร้อมกับอิสรภาพที่ทาสไม่เคยรู้จัก ข้อ
9 ปิดท้ายด้วยคำกล่าวที่ว่า “และพระองค์ไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใดเลย” ผู้รับใช้จะต้องเชื่อฟังนายของตน

เหตุจูงใจของการรับใช้เป็นสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นว่าสำคัญ...ไม่ใช่การทำต่อหน้า ในคำเทศนาบนภูเขา
พระเยซูทรงประณามการทำต่อหน้าในศาสนา “จงระวังให้ดี ท่านอย่าทำทานต่อหน้ามนุษย์เพื่อจะให้เขาเห็น มิฉะนั้นท่าน
จะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ **เหตุฉะนั้น** เมื่อท่านทำทาน อย่าเป่าแตรข้างหน้าท่านเหมือน
คนหน้าชื่อใจคดกระทำในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อจะได้รับเกียรติสรรเสริญจากมนุษย์ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า **เขา**
ได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว ฝ่ายท่านทั้งหลายเมื่อทำทาน อย่าให้มือซ้ายรู้การซึ่งมือขวากระทำนั้น เพื่อทานของท่านจะ
เป็นการลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับ **พระองค์เองจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านอย่าง**
เปิดเผย เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าชื่อใจคด เพราะเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและที่มุม
ถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้เห็น เราบอกความจริงแก่ท่านว่า **เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว** ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปใน

ห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านอย่างเปิดเผย แต่เมื่อท่านอธิษฐาน อย่าใช้คำซ้ำซากไร้ประโยชน์เหมือนคนต่างชาติ เพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระเจ้าจะทรงโปรดฟัง”... ยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านถือเอาอาหารอย่าทำหน้าที่เศร้าหมองเหมือนคนหน้าซื่อใจคด ด้วยเขาสร้างทำหน้าที่ให้ผิดปกติ เพื่อจะให้คนเห็นว่าเขาถือเอาอาหาร เราบอกความจริงแก่ท่านว่า **เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว** ฝ่ายท่านเมื่อถือเอาอาหาร จงขโมยทาศีรชะและล้างหน้า เพื่อท่านจะไม่ปรากฏแก่คนอื่นว่าถือเอาอาหาร แต่ให้ปรากฏแก่พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับ **จะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านอย่างเปิดเผย** อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่ตัวมอดและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้ **เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย** (มัทธิว 6:1-7, 16-21)

ในข้อเหล่านี้ พระเยซูทรงสอนอย่างชัดเจนว่าไม่ว่าเราทำอะไรก็ตาม เราควรกระทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า...เราไม่ควรทำสิ่งนั้นเพื่อให้คนอื่นเห็น แต่ **“ดูจงกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า”** และหากเราทำสิ่งที่เราทำดูจงกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ผู้ทรงเห็นในที่ลับจะประทานบำเหน็จแก่เราอย่างเต็มจำนวน อย่างเปิดเผย **“ในวันนั้น”** เปาโลกล่าวว่า **“เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์ลำบากเช่นนี้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย เพราะข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถรักษาซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น”** (2 ทธ. 1:12)

ผมตีใจที่ว่าไม่ว่าเราฝากสิ่งใดก็ตามไว้กับพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถยิ่งที่จะปกป้องและรักษาสิ่งนั้นไว้เพื่อเราจนกว่าจะถึง **“วันนั้น”** เมื่อเรายืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์เพื่อรับบำเหน็จอันยุติธรรมของเรา ผู้รับใช้ทั้งหลาย จงให้แก่ชายของคุณอย่างเต็มจำนวน...ยึดมั่นแน่นพูนล้น จงกระทำสิ่งนั้นดูจงกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า – ไม่ใช่เพื่อเอาใจมนุษย์ แต่เพราะว่าคุณเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า

สำหรับคุณทั้งหลายที่เป็นนาย ขอให้ผมให้คำเตือนสักหน่อย: อย่าเป็นคนใช้กำลังบังคับทาส อย่าเป็นเจ้าของมรดกของพระเจ้า อย่ากดขี่และข่มขู่ เพราะว่าคุณเองก็มีนายองค์หนึ่ง – นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ – และสักวันหนึ่งคุณจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ผมแน่ใจว่าคุณอยากให้พระผู้เป็นนายของคุณปฏิบัติกับคุณด้วยความเมตตา ความรักและความกรุณา – แต่จำไว้ว่า เราหว่านสิ่งใด เราจะเกี่ยวสิ่งนั้น!

หากนายจ้างและลูกจ้างทั้งหลายจะปฏิบัติตามความจริงของข่าวประเสริฐที่ถูกรวบรวมอย่างไว้ตรงนี้โดยเปาโล ความยุ่งยากและความไม่สงบด้านแรงงานทั่วอเมริกาก็คงยุติไปแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้าที่ในสมัยที่พระเยซูเจ้าจะทรงครอบครองจะไม่มี ความยุ่งยากด้านแรงงาน – และไม่มี ความลำบากอื่นใดเลย – เพราะว่าคุณรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจะปกคลุมแผ่นดินโลกดูจนน้ำปกคลุมทะเลอยู่ในตอนนี้ บัพติศมาแห่งความรักของพระเจ้าจากสวรรค์คือสิ่งที่แรงงานและฝ่ายบริหารต้องการ เมื่อนั้นนายก็จะรักผู้รับใช้ของตน และผู้รับใช้ก็จะรักนายของตน...และ**ความรักปกคลุมความต้องการทุกอย่างของมนุษยชาติ**

ในสุภาษิต 10:12 เราอ่านว่า **“ความรักปกปิดบรรดาความผิดบาปเสีย”** ใน 1 ปต. 4:8 เราอ่านว่า **“ความรักก็**

ปกปิดความผิดไว้มากหลาย” ใน 1 โครินธ์ 13:7 เราอ่านว่า “ความรักเพียรทนเอาทุกอย่าง” ความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ – ผู้ที่มีได้เสด็จมาเพื่อรับการรับใช้แต่มาเพื่อที่จะรับใช้ ไม่ใช่เพื่อรับการปรนนิบัติแต่เพื่อที่จะปรนนิบัติ – ได้ทรงจัดการไถ่และสิทธิ์ที่มีต่อบ้านในสวรรค์เพื่อเรา การจัดหาเช่นนั้นเกิดขึ้นได้เพราะความรักของพระเจ้าเท่านั้น ความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ยกโทษและลืมหยาบและความชั่วช้าของเรา – แต่ในพระโลหิตนั้นเท่านั้น “เมื่อเราเห็นโลหิตนั้น เราจะผ่านเลยพวกเจ้าไป”

ในพันธสัญญาเดิม ประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าได้ทำบาปอย่างร้ายแรงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เมื่อพวกเขากลับใจใหม่ในผ้ากระสอบและขี้เถ้าเราก็อ่านว่า “พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่าไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ” (กตว. 23:21) เราได้อ่านความเห็นอันน่าเศร้าเกี่ยวกับโลท ดังที่ถูกให้ไว้ในปฐมกาล 18 และ 19 โลทตกต่ำไปจนถึงขีดสุด – เขากระทำความบาปอันต่ำทรามยิ่งกว่า...การกระทำอันน่ารังเกียจที่สุดเท่าที่มนุษย์ชาติจะกระทำได้ แต่กระนั้นหลังจากกลโกธาพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเรียกโลทว่าเป็น *โลทผู้ชอบธรรม*: “และได้ทรงลงโทษเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ให้พิณาศเป็นถ้ำถ่าน ... และได้ทรงช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอด... (ด้วยว่าคนชอบธรรมนั้น ซึ่งได้อาศัยอยู่ในท่ามกลางเขาเหล่านั้น เมื่อท่านได้เห็นและได้ยิน จิตใจที่ชอบธรรมของท่านก็เป็นทุกข์เป็นร้อนทุกวัน ๆ เพราะการประพฤติชั่วของคนเหล่านั้น) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่าง ๆ และทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนธรรมดาไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา” (2 เปโตร 2:6-9)

ดาวิดเอภรรยาเพื่อนบ้านของตน ให้เพื่อนบ้านของตนถูกฆ่าตายในสนามรบ แต่เมื่อดาวิดร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในการกลับใจใหม่และความเสียใจแบบที่ขอบพระทัยพระเจ้าเพราะบาปของตน ตามที่บันทึกไว้ในเพลงสดุดี 51 พระเจ้าก็ทรงอภัยโทษเขาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประกาศว่า “บุคคลผู้ซึ่งได้รับอภัยการละเมิดแล้วจะได้รับพร คือผู้ที่บาปของเขาได้รับการกลบเกลื่อนแล้วนั้น” (เพลงสดุดี 32:1) ดาวิดถูกกล่าวถึงหลายครั้งในพันธสัญญาใหม่ แต่ไม่มีการกล่าวถึงบาปที่เขาได้กระทำต่อเพื่อนบ้านของเขาเลยแม้สักหน ดาวิดได้ชื่อว่าเป็นคนที่ “พระเจ้าชอบใจ”

ดังนั้นเราจึงเห็นในชีวิตของยาโคบ โลท ดาวิดและคนอื่นๆว่าความรักของพระเจ้าปกคลุมบาปเมื่อบาปถูกรับสารภาพและถูกละทิ้งเสีย แต่การยกโทษในอดีต ปัจจุบันและอนาคตขึ้นอยู่กับกลโกธา – เพราะเวลาที่กลโกธาพระเจ้าได้ประทานสิ่งที่ดีที่สุดในสวรรค์เพื่อแลกกับสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุดของโลก – และโดยทางพระโลหิตที่ไหลออกที่กลโกธาเท่านั้น พระคุณเช่นนั้นจึงสามารถถูกประทานแก่คนบาปได้

ด้วยเหตุนี้หากพระเจ้าทรงรักเราเช่นนั้น เราก็ควรรักพระองค์อย่างแน่นอน และหากพระเยซูทรงปรนนิบัติด้วยพระทัยอันเปี่ยมด้วยความรักเพื่อที่เราจะได้รับความรอด หากเราอ้างว่าเป็นสาวกของพระเยซูเจ้า เราก็ควรปรนนิบัติด้วยใจอันเปี่ยมด้วยความรัก

ผู้รับใช้ต้องเชื่อฟังนายของตน “ดูจงกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” นายทั้งหลายที่ว่าเป็นนายตามเนื้อหนัง ดังนั้นผู้รับใช้จึงต้องปรนนิบัติ “ด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใจจริงเหมือนกระทำแก่พระคริสต์” ไม่เหมือนอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนที่ทำให้ชอบใจคน แต่จงทำเหมือนอย่างทาสของพระคริสต์คือกระทำตามขอบพระทัยพระเจ้าด้วยความเต็มใจ จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจซื่อซื่อขึ้นบาน **เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ปรนนิบัติมนุษย์**”

ผมอยากสื่อเรื่องนี้แก่ผู้เชื่อทุกคนที่ทำงานรับใช้สาธารณะ: ตามที่ ดร. บ็อบ โจนส์ ซีเนียร์ หนึ่งในวิสุทธิชนสมัย

โบราณได้กล่าวไว้ “การทำน้อยกว่าดีที่สุดของคุณเป็นความบาป” ผมขอกล่าวแก่ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วซึ่งทำงานรับใช้
สาธารณะว่า คุณอาจรอดตัวไปได้พร้อมกับหลายสิ่ง คุณอาจทำงานแบบเล่นๆและรอดตัวไปได้ คุณอาจกล่าวว่า
“พนักงานคนอื่นๆก็ใช้เสรีภาพของเขา พวกเขาเย็นคุยเล่น พวกเขาฆ่าเวลา...แล้วทำไมผมถึงทำไม่ได้?” ผมยินดีมากที่จะ
ตอบคำถามนั้นเพื่อคุณ: คนไม่เชื่อผู้นำสงสารทำงานเพื่อเงินเดือนเท่านั้น – แต่พี่น้องที่รักของผมในพระคริสต์ **คุณกำลัง**
ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าแม้ว่าคุณทำงานในโรงงานสิ่งทอ โรงงานพลาสติก หรืองานพาณิชย์อื่นใดก็ตาม **คุณต้องรักษา**
เกียรติของคุณ นายจ้างของคุณอาจไว้วางใจคุณในทุกรายละเอียด และหากคุณฆ่าเวลาในขณะที่ทำงาน คุณก็กำลังทำให้องค์
พระผู้เป็นเจ้าเสียพระทัย เราทั้งหลายที่รอดแล้วจะต้องทำสิ่งใดก็ตามที่เรากระทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ในฐานะผู้
เชื่อคนหนึ่ง เราทั้งหลายควรทำงานเต็มที่ให้นายจ้างให้คุ้มค่ากับทุกชั่วโมงที่เราได้รับค่าจ้าง หากเขาจ่ายเราสำหรับแปด
ชั่วโมงและเราให้เขาเจ็ดชั่วโมงครึ่ง เราก็คือขโมยค่าจ้างสำหรับครึ่งชั่วโมงมาแล้ว การทำน้อยกว่าดีที่สุดของคุณเป็นสิ่งผิด ไม่
ว่าคุณกำลังทำอะไรก็ตาม มันเป็นความบาปสำหรับผู้หญิงที่จะทำงานบ้านเพียงครั้งเดียวของเธอ สตรีคริสเตียนควรล้าง
จานของเธอให้สะอาดเท่าที่มนุษย์จะล้างจานให้สะอาดได้ เธอควรกวาดพื้นด้วยความขยันขันแข็ง ดุจกระทำต่อองค์พระผู้
เป็นเจ้า เธอควรซักผ้าให้ขาวสะอาดดุจหิมะ มันเป็นคำพยานที่ดีสำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่จะทำสุดฝีมือของตน

คริสตศาสนาไม่ใช่กรรมธรรม์ประกันอัคคีภัยที่ปกป้องเราจากนรก เราคือพระคัมภีร์เล่มเดียวที่โลกแสนสะเพร่านี้จะ
อ่าน เราเป็นปายโทษณาของพระเจ้าในโลกที่บาปหนา ผู้คนเฝ้าดูเรา และพวกเขาตัดสินพระเยซูโดยวิธีที่เราใช้ชีวิต ทำงาน
ประพฤติตัวและพูดจา งานที่ต่ำต้อยที่สุด – แม้แต่การขุดลอกท่อระบายน้ำ การเป็นภารโรงที่คริสตจักรหรือในอาคาร
สาธารณะ – ก็จิวตรอันต่ำต้อยที่สุดแห่งงานน่าเบื่อหน่ายต้องถูกกระทำ**ดุจกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า** และหากเราล้ม
เหลว เราก็ไม่ได้ทำให้นายจ้างของเราผิดหวัง – เรากำลังทำให้พระผู้ช่วยให้รอดของเราผิดหวัง เราจะต้องไม่ทำสิ่งที่เราทำ
เพื่อเอาใจมนุษย์ เราจะต้องไม่ทำสิ่งที่เราทำเพื่อให้คนอื่นเห็น คนที่อุ้งงานจนกระทั่งได้ยินเสียงเจ้านายเดินมาแล้วค่อยวิ่งไป
หยิบเครื่องมือของตนหรือประจำตำแหน่งที่โต๊ะทำงานของตนก็เป็นตัวอย่างที่แย่งของคริสตศาสนา **คุณไม่ควรรับใช้เจ้านาย**
ของคุณหรือนายจ้างของคุณอย่างสัตย์ซื่อ่น้อยลงยามที่เขาอยู่กึ่งเมืองหนึ่งหรืออีกรัฐหนึ่ง เมื่อเทียบกับที่คุณรับใช้เขาตอนที่
เขากำลังยืนอยู่ข้างๆคุณในที่ๆคุณทำงาน! จำไว้ว่า – ในฐานะลูกของพระเจ้า เราจะต้องทำทุกสิ่งเพื่อถวายเกียรติแด่
พระเจ้า:

**“เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
อีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็นไท”** ลองคิดดู! เมื่อรู้ว่าสิ่งใดๆก็ตามที่เรากระทำ หากเราทำสิ่งนั้นดุจกระทำต่อองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า เราก็จะได้รับอีกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเก็บบัญชีการรับใช้ทุกอย่างที่ถูกกระทำโดยลูกๆ
ของพระองค์อย่างเข้มงวดและระมัดระวัง – ตั้งแต่งานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไปจนถึงงานที่ต่ำต้อยที่สุด พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้จ่าย
ค่าจ้างที่สัตย์ซื่อ – ไม่มีสิ่งใดหลงพระเนตรพระองค์ไปได้ ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงมองข้าม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเก็บ
ประวัติสิ่งใดก็ตามที่เราทำไว้หมด – แม้แต่การให้น้ำเย็นสักแก้วในพระนามของพระองค์ หรือถ้าเหมือนหญิงม่ายคนนั้น
เรามีเงินเพียงสองสตางค์ที่จะถวาย ของถวายที่ต่ำต้อยที่สุดเช่นนั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างแน่นอน เราจะได้รับ “เต็ม
จำนวน” จากพระองค์ผู้ทรงจ่ายค่าจ้างของเราเมื่อเราได้รับบำเหน็จสำหรับหน้าที่ผู้อารักขาของเรา

พระเยซูคริสต์ไม่ใช่คนขี้เหนียวและพระองค์ไม่ขี้ตืด ในบทที่สี่ของชาวประเสริฐของยอห์น เรามีข้อพระคำอันยิ่ง

ใหญ่เกี่ยวกับหลายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรอดและการรับใช้ของเราต่อเพื่อนมนุษย์ในพระนามของพระเยซู พระเยซูประทับนั่งอยู่ข้างบ่อน้ำนั้นขณะที่หญิงชาวสะมาเรียคนนั้นมาตักน้ำ พระองค์ทรงขอน้ำเธอดื่ม และในเวลาอันเหมาะสมผ่านการสนทนาของทั้งสอง เธอก็ได้รับน้ำที่มีชีวิต ขณะที่พระเยซูกำลังนำหญิงผู้นี้เข้าไปในประตูแห่งความรอด เหล่าสาวกก็เข้าไปในเมืองเพื่อซื้อขนมปัง และเมื่อพวกเขากลับมาพระเยซูก็ไม่ยอมรับประทาน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พระเยซูตรัสว่า “เรามีอาหารรับประทานที่ท่านทั้งหลายไม่รู้... ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ ดูเถิด เรบอกท่านทั้งหลายว่า เหยหน้าขึ้นดูนาเถิด ว่าทุ่งนาเขียว ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว คนที่เกี่ยวข้องกำลังได้รับค่าจ้าง และกำลังสำสมพิชผลไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนหว่านและคนเกี่ยวจะชื่นชมยินดีด้วยกัน” (ยอห์น 4:32, 35, 36) พระเยซูทรงจ่ายค่าจ้างสำหรับการรับใช้ที่ถูกระทำ – และตามที่ได้ชี้ให้เห็นก่อนหน้านี้แล้วในบทเรียนชุดนี้ พวกเราแต่ละคนจะปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เพื่อที่จะรับบำเหน็จสำหรับสิ่งต่างๆที่ถูกกระทำในร่างกายของเรา

ในข้อ 9 เปาโลเตือนนายทั้งหลายไม่ให้ขู่เข็ญ ไม่ให้เป็นคนกดขี่ทาส “จงกระทำต่อทาสในทำนองเดียวกัน คืออย่าขู่เข็ญเขา” เปาโลเตือนใจนายทั้งหลายว่าพวกเขาเองก็มีนายพระองค์หนึ่งในสวรรค์ ว่าพระองค์ทรงเก็บบันทึกไว้ และว่าพระองค์ไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย พระองค์ทรงมีความนับถือต่อทาสพอกๆกับที่พระองค์ทรงมีต่อนาย พระองค์ไม่ทรงแบ่งแยกชนชั้น พระองค์ทรงตัดสินทุกสิ่งโดยมาตรฐานของพระเจ้าซึ่งไม่ลำเอียง ด้วยเหตุนี้ นายที่อยู่เหนือทาสจึงไม่ใช่คนพิเศษในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นนายในสวรรค์ พวกเขาล้วนจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน – คนบาปทั้งหลายผู้ต้องการพระเจ้าช่วยให้รอด และเราล้วนได้รับความรอดในวิธีเดียวกัน – ผ่านทางพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซูคริสต์เจ้า

ก่อนไปจากเนื้อหาส่วนนี้ในการศึกษาของเรา ขอให้ผมชี้ให้เห็นว่าคุณจะได้รับสิ่งที่จะมาถึงคุณจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ – ไม่มากไปและไม่น้อยไป เราหว่านสิ่งใด เราจะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น เราปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นที่อยู่ได้เราอย่างไร เราก็จะได้รับการปฏิบัติอย่างนั้นเมื่อเราได้รับบำเหน็จสำหรับหน้าที่ผู้อารักขาของเรา คุณวางใจได้เลยว่าการรับใช้ที่สัตย์ซื่อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับบำเหน็จเต็มจำนวน ขณะที่การรับใช้ที่ไม่สัตย์ซื่อจะทำให้บำเหน็จของคุณถูกไฟเผาอย่างแน่นอน

ผู้เชื่อทั้งหลายที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณยอมเผชิญการสงคราม

ข้อ 10-17 “พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สูดหายใจของท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหันต์ของพระองค์ จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับบรรดาวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้น และเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้ เหตุฉะนั้นท่านจงยืนมั่น เอาความจริงคาดเอว เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก และเอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพร้อมมาสวมเป็นรองเท้า และพร้อมไปกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระจวณะของพระเจ้า จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน”

บางทีใครบางคนกำลังถามว่า “เหตุใดหนังสือเอเฟซัสซึ่งเป็นจดหมายฝากที่มหัศจรรย์ที่สุด งานเขียนอันสูงส่งที่สุด

ในพันธสัญญาใหม่ ถึงลงมาสู่สมรภูมิในตอนจบ? ไม่จริงหรือที่ว่าพระคริสต์ทรงได้ชัยชนะอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์แล้ว? เราไม่ได้อยู่ในพระเยซูคริสต์และมีชัยชนะในพระองค์แล้วหรือ? เราไม่ได้นั่งในสวรรค์สถานแล้วหรือ? ความเป็นพลเมืองของเราไม่ได้อยู่ในสวรรค์หรือ? แล้วทำไมจดหมายฝากอันยิ่งใหญ่และเปี่ยมสง่าราศีฉบับนี้ซึ่งแบกเราจากความทุกข์โศกแห่งแผ่นดินโลกเข้าสู่สวรรค์สถานถึงลงมาสู่สมรภูมิในตอนจบของมันล่ะ?”

คำถามนั้นถูกตอบอย่างชัดเจนแล้ว: มีศัตรูผู้หนึ่งอยู่ภายใน มีผู้ทรยศอยู่ในบ้านของเรา ผมกำลังพูดถึงเนื้อหนังซึ่งทำสงครามต่อสู้จิตวิญญาณ ขอให้ผมเตือนใจคุณว่าไม่ว่าคุณจะถูกชำระให้บริสุทธิ์และถูกแยกออกขนาดไหน คุณก็ยังอาศัยอยู่ในเนื้อหนัง อย่าให้ผู้ใดบอกคุณเด็ดขาดว่าเนื้อหนังไม่ได้มีชีวิตอยู่ มันเป็นความจริงที่ว่าเราได้ตรึงมนุษย์เก่าเสียที่กางเขนแล้ว... ความปรารถนาต่างๆแห่งเนื้อหนังและตัณหาต่างๆของมัน แต่ว่าซาตานจะโผล่หัวอันน่าเกลียดของมันขึ้นมาต่อไป จนกว่าเราได้รับร่างกายอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก

ความปรารถนาแรกของพญามารคือ ทำให้จิตวิญญาณของคุณพินาศและเห็นคุณตกนรกหมกไหม้ มีเหตุผลสำหรับความปรารถนาเช่นนั้น ซึ่งผมไม่มีเวลาและพื้นที่ที่จะพูดถึงตรงนี้ พญามารอิจฉาพระเยซู มันอิจฉาและมันอยากให้คุณดวงวิญญาณถูกเผาไหม้ในนรกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าดวงวิญญาณนั้นมาถึงพระเยซู และโดยความเชื่อในพระโลหิตที่ไหลออกของพระองค์ได้บังเกิดใหม่ ซาตานก็ยังไมยอมแพ้ มันจะคอยหาโอกาสที่จะกัดกินคำพยานของเขาและอิทธิพลของเขาในฐานะผู้เชื่อคนหนึ่งโดยตลอด: “ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือพญามาร วนเวียนอยู่รอบ ๆ ดุจสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยตั้งใจมั่นคงในความเชื่อ โดยรู้ว่าคุณอยากลำบากอย่างนั้นก็มีแก่พวกพี่น้องทั้งหลายของท่านที่อยู่ในโลกเช่นเดียวกัน” (1 เปโตร 5:8-9)

พวกเราส่วนใหญ่อ่าน 1 เปโตร 5:8 จากนั้นก็หยุดอ่าน เราใช้ข้อนี้เพื่อเตือนคนบาปทั้งหลายว่าพญามารอยู่ข้างหลังพวกเขาเพียงหนึ่งก้าว และพร้อมที่จะขย้ำพวกเขาและทำให้พวกเขาพินาศได้ทุกเมื่อ แต่ท่านที่รัก เราอ่านข้อ 9 และเรารู้ว่าเราจะต้องต่อสู้กับพญามารอย่างหนักแน่นในความเชื่อ โดยรู้ว่าคุณอยากลำบากอย่างนั้น “ก็มีแก่พวกพี่น้องทั้งหลายของท่านที่อยู่ในโลกเช่นเดียวกัน” ซึ่งแน่นอนว่านี่หมายถึงพี่น้องคริสเตียน พี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้า โยบเป็นคนที่สมบูรณ์แบบและซาตานกล่าวหาพระเยโฮวาห์ว่าทรงจ้างโยบให้ปรนนิบัติพระองค์ คุณจำได้ว่าโยบต้องเจอกับการทดสอบอันเลวร้ายขนาดไหน – แต่เขาก็ฝ่าฟันมาได้อย่างเปี่ยมชัยชนะและกล่าวปิดท้ายการทดสอบของเขาว่า “แม้พระองค์ทรงสังหารข้า ข้าก็ก็ยังปรนนิบัติพระองค์”

ในพันธสัญญาใหม่ เปโตรรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและเขาก็จริงจังเวลาที่เขากล่าวว่า “คนอื่นทุกคนอาจทอดทิ้งพระองค์ – แต่ข้าพระองค์จะไปกับพระองค์ ไม่ว่าจะติดคุกหรือถึงความตาย!” กระนั้นเปโตรก็ปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน กล่าวคำสวดและสาบานว่าเขาไม่เคยเจอพระองค์...แม้ว่าต่อมาเขาออกไปและร้องไห้อย่างขมขื่นก็ตาม หากเราต่อสู้พญามาร มันก็จะหนีไปจากเรา แต่หากเราไม่ต่อสู้มัน หากเราไม่ระวังตัวและตั้งรับให้ดี มันก็อาจกัดกินชัยชนะของเราและคำพยานของเรา...และความมีประโยชน์ของเราในฐานะผู้เชื่อ ได้อย่างแน่นอน ผู้เชื่อทั้งหลายอยู่ในการสงครามตลอดเวลา และจะอยู่ต่อไปจนกว่าเราปลอดภัยในพระกร (อ้อมแขน) ของพระเยซู

ถ้าซาตานพยายามทุกวิถีในคัมภีร์ชั่วของมันเพื่อที่จะทำให้พระเยซูทำบาป คุณก็ต้องไปเผลอคิดเป็นอันขาดว่ามัน

จะไม่โจมตีคุณ มันทำเต็มทีเพื่อที่จะทำให้พระเยซูโกง – แต่กับพระเยซูไม่มีทางลัด ในที่สุดพระองค์ทรงทำให้พญามารหนีไปโดยประกาศว่า “จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว!” แล้วพญามารก็ไล่พระเยซูไป “ชั่วคราว” แต่ไม่นานมันก็กลับมาและผ่านทางพวกผู้นำทางศาสนาในสมัยนั้น มันทำทุกอย่างที่ทำได้ในอำนาจชั่วร้ายของมันเพื่อที่จะยับยั้งพระเยซูและขัดขวางไม่ให้พระองค์ไปที่กางเขน โดยทรงแบกรับบาปของเราในพระกายของพระองค์บนต้นไม้ นั่น แต่ทั้งๆที่พญามารขัดขวาง พระเยซูก็ทรงเดินหน้าไปสู่ชัยชนะ

ข้อ 10 ขึ้นต้นด้วยคำว่า “สุดท้ายนี้...” นั่นคือ “เพื่อนำความจริงอันเปี่ยมสง่าราศีเหล่านี้มาสู่ตอนจบ ขอให้ข้าพเจ้าเตือนและให้คำแนะนำแก่พี่น้องของข้าพเจ้า” เขากล่าวต่อไปว่า “พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์” หนทางเดียวที่เราจะสามารถเข้มแข็งต่อสู้ซาตานได้คือในองค์พระผู้เป็นเจ้า ตลอดทางมาจนจบหนังสือเอเฟซัส เราอยู่ “ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” หนทางเดียวที่เราจะสามารถพิชิตพญามารได้คือ “ในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์” คุณไม่มีทางสู้พญามารได้ ผมไม่มีทางสู้พญามารได้ เราได้พิชิตพญามารแล้วเพราะว่า “พระองค์ผู้สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้ซึ่งอยู่ในโลก” (1 ยอห์น 4:4) หากไม่ใช่เพราะฤทธิ์เดชขององค์พระผู้เป็นเจ้า คุณและผมก็คงพ่ายแพ้ต่ออำนาจของซาตาน แต่ขอบคุณพระเจ้า **เรามีชัยยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย** (โรม 8:37) แต่อย่าลืมเด็ดขาดว่าเราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิตในพระองค์เท่านั้น – และหากไม่ใช่เพราะฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ เราก็คงไม่ได้เป็นผู้พิชิต ผมขอบคุณพระเจ้าที่พระเยซูไม่เคยขอให้ผมเดินในหนทางที่พระองค์ไม่ได้ดำเนินมาก่อนผม พระองค์ทรงถูกทดลองในทุกด้านเหมือนผม – กระนั้นก็ทรงปราศจากบาป ด้วยเหตุนี้ “ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน (หรือผม) นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้ – แต่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น” (1 คร. 10:12-13)

ในข้อ 11 เปาโลเริ่มสอนเราถึงวิธีที่จะเข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะต้อง “สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” คุณสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการไถ่เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความรอดของเรา ที่กล่าวเช่นนั้นผมหมายความว่าเมื่อเราบังเกิดใหม่ เราก็เป็นลูกของพระเจ้า แต่เราเป็นทหารในพระคริสต์ เราถูกเตือนสติให้เติบโต และในที่สุดเราจะต้องเป็นทหารที่ดี ทหารและเด็ก ๆ ไม่ถูกเกณฑ์เข้ากองทัพ ชายหนุ่มที่โตเต็มวัยแล้วถูกเกณฑ์เข้ากองทัพเพื่อสู้รบกับศัตรูที่มารุกรานแผ่นดินเกิด เปาโลถือว่าเหล่าผู้เชื่อชาวเอเฟซัสได้เติบโตถึงจุดที่พวกเขาแข็งแรงพอแล้ว มีพัฒนาการพอแล้ว และโตพอแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะกลายเป็นทหารที่ดีและสู้รบในการสงครามต่อสู้ซาตาน เราจะต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อที่ว่าเราจะสามารถยืนต่อสู้กับยุทธอุบายต่างๆของพญามารได้ – และยุทธอุบายต่างๆของมันก็มีมากมาย คุณแน่ใจเรื่องนั้นได้เลย

“ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” สื่อถึงเราเกี่ยวกับที่มาและลักษณะเฉพาะตัวของยุทธภัณฑ์นั้น กรุณาหมายเหตุข้อเท็จจริงที่ว่ายุทธภัณฑ์ที่เราใช้เพื่อที่จะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งสี่ของพญามารได้นั้นมาจากพระเจ้า – มันไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ทำขึ้น มันเป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงจัดหาไว้ให้ กรุณาหมายเหตุ: ยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าไม่ใช่ชุดสวยๆที่มีเชือกผูก ผ้าปานหรือผ้าไหม – แต่เป็นชุดเกราะ – และเมื่อเราคิดถึงชุดเกราะเราก็คิดถึงเหล็ก แน่ใจว่าเราต้องการยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าเพื่อที่เราจะสามารถยืนต่อสู้กับวิธีการต่างๆของซาตานและหนี้ยันหลุมพรางต่างๆของมันได้ คำกรีกที่ใช้เรียก “ยุทธ

อุบาย” อาจแปลได้ด้วยว่า “วิธีการต่างๆ” ซาตานมีวิธีการต่างๆและอุบายต่างๆที่ถูกคิดค้นขึ้นโดยพวกปีศาจเพื่อที่จะเอาชนะลูกของพระเจ้า – และเราต้องมีความคิดของพระคริสต์และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณหากเราอยากเอาชนะ “วิธีการ” มากมายของซาตาน

ก่อนจากข้อ 11 ไป ขอให้ผมชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่ง: เราจะต้องสวมยุทธภัณฑ์**ทั้งชุด**หากเราอยากที่จะยืนมั่น หากเราปล่อยให้จุดใดได้รับการปกป้องโดยยุทธภัณฑ์ของพระเจ้า หากมีรายละเอียดหนึ่งที่เล็กน้อยมากๆที่เราคิดว่าเรารับมือได้ในเนื้อหนัง เราก็เปิดช่องให้แก่ความพ่ายแพ้ เราต้องสวมยุทธภัณฑ์**ทั้งชุด**หากเราอยากที่จะยืนมั่นได้ในวาระแห่งการสู้รบ

ข้อ 12 ให้ความกระจ่างแก่เราว่าเรากำลังต่อสู้กับใครอยู่: “เราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับบรรดาวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” เราจะต้องไม่หลอกตัวเองให้คิดว่าศัตรูของเรานั้นอ่อนแอ หรือว่าศัตรูนั้นเป็นเนื้อหนังและเลือด ไม่เลย เราไม่ได้กำลังปล้ำสู้กับพลังของมนุษย์ เรากำลังปล้ำสู้กับอำนาจของปีศาจ อาวุธฝ่ายเนื้อหนังจะไม่เพียงพอ เราอาจคิดค้นอาวุธยุทธภัณฑ์มากมาย... เราอาจทำเต็มที่แต่อาวุธเหล่านั้นที่เราคิดค้นขึ้นจะไม่นำมาซึ่งชัยชนะ

มีความโดดเด่นอันน่าเกลียดท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลายเกี่ยวกับอาณาจักรของซาตาน คริสเตียนส่วนใหญ่ควรสละเวลาที่จะศึกษาเกี่ยวกับพญามารและอาณาจักรปีศาจของมัน พญามารเป็นบุคคลๆหนึ่ง พวกแนวคิดเสรีและพวกหัวสมัยใหม่อยากให้เราเชื่อว่าซาตานเป็นอิทธิพลที่ชั่วร้าย – แต่พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่ามันเป็นบุคคลหนึ่ง พระเยซูทรงเรียกมันว่าเป็น “ผู้ครองโลกนี้” (ยอห์น 12:31) เปาโลพรรณนาถึงพญามารว่าเป็น “พระของยุคนี้” (2 คร. 4:4) ในจดหมายฝากฉบับที่เราศึกษาอยู่ เปาโลพรรณนาถึงซาตานว่าเป็น “เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ” (อฟ. 2:2) ในหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ ยอห์นเรียกศัตรูตัวฉกาจของเราว่าเป็น “พญานาคใหญ่...งูตีดำบรรพ์...พญามาร...ซาตาน...ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก” (วิว. 12:9)

พระวจนะของพระเจ้าไม่ได้ทิ้งเราให้อยู่ในความโดดเด่นเกี่ยวกับวิธีการต่างๆของซาตาน มันบรรลุเป้าหมายต่างๆของมันโดยการทำให้ดวงวิญญาณของเหล่าคนที่ยังไม่ได้ถูกสร้างใหม่อยู่ในความมืดต่อไป มันทำให้ความคิดของพวกเขามืดบอดไป (2 คร. 4:3-4) มันกีดกันพวกเขาจาก “ความสว่างของโลก” (ยอห์น 8:12) เปาโลซึ่งเขียนถึงเหล่าผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์เตือนพวกเขาว่าซาตานปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง มันยืนอยู่หลังโต๊ะทำงานอันศักดิ์สิทธิ์ในคริสตจักรท้องถิ่นต่างๆในเช้าวันอาทิตย์ มันปลอมตัวเป็น “ผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม” มันประกาศข่าวประเสริฐเพื่อสังคม โดยปฏิเสธพระโลหิต มันยกชูการประพุดิแทนที่พระคุณ มันให้พลังแก่คนทั้งหลายเพื่อเดินขบวนภายใต้นามของเหล่าผู้รับใช้คริสเตียน ในเมื่อความเป็นจริงพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพญามาร จงตั้งใจศึกษา 2 โครินธ์ 11:13-15 ซาตานกล่าวโทษพวกพี่น้อง (วิว. 12:10) มันหลอกลวงผู้คน – กระทั่ง**คนทั้งโลก** (วิว. 12:9) แต่ซาตานไม่ได้ต่อสู้การสงครามแห่งความชั่วร้ายเพียงลำพัง มันมีจักรวรรดิที่มีระเบียบ ใหญ่โตและทรงพลัง ในมัทธิว 12:26 พระเยซูตรัสถึงอาณาจักรของซาตาน: “และถ้าซาตานขับซาตานออก มันก็แตกแยกกันในตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่อย่างไรมันได้” พระเยซูทรงตระหนักถึงอาณาจักรของซาตาน มันเหตุใดเราถึงไม่ควรเรียนรู้ทุกอย่างที่เราทำได้เกี่ยวกับอาณาจักรอันทรงพลังนี้ของเหล่าปีศาจ ซึ่งพญามารเป็นหัวหน้าใหญ่สุด? ซาตานเป็นผู้นำของเหล่า “เจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ” ที่เป็นระเบียบซึ่งประกอบ

ด้วยเหล่า “เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้” เจ้าผู้มีอำนาจและเจ้าผู้ปกครองเหล่านี้ประจำการอยู่ในสวรรค์สถาน

ผมแน่ใจว่าใครบางคนคงกำลังถามว่า “คุณไม่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ในข้อความเหล่านี้แล้วหรือว่าพวกเรานั่งอยู่กับพระเยซูในสวรรค์สถาน?” ถูกต้องครับ พวกเรานั่งอยู่ในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์ ผมยังชี้ให้เห็นก่อนหน้านี้ในข้อความนี้ดีกว่ามีสวรรค์อยู่สามชั้น (2 คร. 12:1-3) มีสวรรค์ชั้นบรรยากาศ สวรรค์ชั้นดวงดาว และสวรรค์ที่เป็นสวรรค์จริงๆ สวรรค์ชั้นที่สามเป็น “พระนิเวศของพระบิดาของเรา” พระคริสต์ทรงประทับนั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา (กิจการ 7:55, ฮบ. 1:1-3) ด้วยเหตุนี้เราจึงนั่งอยู่กับพระเยซู – ไม่ใช่ในสวรรค์ชั้นบรรยากาศ ไม่ใช่ในสวรรค์ชั้นดวงดาว แต่ในพระนิเวศของพระบิดา...เมืองบรมสุขเกษม

ครั้งหนึ่งซาตานเคยอยู่ในสวรรค์จริงๆนั้นกับพระเจ้าพระบิดา มันเป็น “เคลือบผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้” โดยส่วนตัวแล้วผมเชื่อว่ามันเคยเป็นหัวหน้าของเหล่าอัครเทวดา ผมเชื่อว่าในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าได้ทรงสร้างกาบิเอล มิคาเอลและลูซิเฟอร์ และผมเชื่อว่าลูซิเฟอร์เคยเป็นหัวหน้า มันเป็น “นายอำเภอ” แห่งบัลลังก์ของพระเจ้าจนกระทั่งความชั่วช้าถูกพบในมัน จึงตั้งใจศึกษาเอเสเคียล 28:14-15 และอิสยาห์ 14:13-14 เช่นกัน ในข้อพระคำเหล่านี้คุณจะได้เรียนรู้ว่าซาตานมีที่มาจากไหน

ซาตานล้าสมองทูตสวรรค์บางตน และนำพวกเขาให้เชื่อว่าเมื่อร่วมมือกับมันพวกเขาจะสามารถคว้าพระเจ้าและยึดบัลลังก์ของพระองค์ได้ และซาตานจะยกชูบัลลังก์ของมันเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า แน่แน่นอนว่าผู้ที่ถูกสร้างย่อมอ่อนแอกว่าผู้สร้างเสมอ ด้วยเหตุนี้เนื่องจากพระเจ้าทรงสร้างลูซิเฟอร์ ผู้ส่องแสงนั้น พระเจ้าจึงทรงฤทธิ์กว่าและพระองค์ทรงเหวี่ยงทิ้งซาตานออกมาจากสวรรค์ชั้นที่สาม บัดนี้มันครอบครองสวรรค์ชั้นบรรยากาศ มันเป็นเจ้าของอำนาจในย่านอากาศ สุดท้ายแล้วมันจะถูกโยนลงไปในบึงไฟ (วว. 12:7-12) และเมื่อมันถูกขังในที่อยู่นรินทร์ของมันในที่สุด กิจกรรมต่างๆของมันก็จะสิ้นสุด มันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิรันดร์ พร้อมกับคนหลายพันล้านคนที่มันได้นำให้หลงไปและปล้นสิทธิ์ของพวกเขาที่มีต่อนครชาวดุจมุกดานั้นเพราะว่าพวกเขาไม่ยอม “มาหาพระเยซูเพื่อที่พวกเขาจะมีชีวิต” ซาตานและลูกสมุนปีศาจทั้งสิ้นของมันจะถูกโยนลงไปในเหวไม่มีก้น (วว. 19:20, วว. 20:2-3) ซาตานเป็นศัตรูที่พ่ายแพ้แล้ว...มันรู้เรื่องนี้ดี ด้วยเหตุนี้มันจึงเดินไปมาเที่ยวหาคนที่มันจะกัดกินได้ มันเป็นศัตรูตัวฉกาจของคนทุกคนบนแผ่นดินโลกนี้

ข้อ 13 ขึ้นต้นด้วยคำว่า “เหตุฉะนั้น” นั่นคือ ... “เพราะสิ่งที่มาก่อนหน้านี้เป็นความจริง สิ่งก็ตามมาจึงจำเป็น”

หมายเหตุ: “เหตุฉะนั้นจงรับ” ... ไม่ใช่ “จงสร้าง” มีความแตกต่างกันอย่างมหาศาล มนุษย์อาจสร้างยุทธภัณฑ์ที่แข็งแกร่งมากและสามารถป้องกันจากยุทธอุบายต่างๆของพญามารได้ แต่ว่ายุทธภัณฑ์ที่นำชัยชนะมาให้ไม่ใช่ยุทธภัณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาได้ แต่เป็นยุทธภัณฑ์ที่เรา**รับมา**โดยความเชื่อ ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เรา**รับ** “ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” เพื่อที่เราจะสามารถต่อต้านได้ “ในวันอันชั่วร้ายและเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมันได้”

ในข้อ 14 และ 15 ยุทธภัณฑ์ชิ้นต่างๆถูกให้เป็นรายการไว้ มี**ผ้าคาดเอวแห่งความจริง** พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะรู้ความจริง และความจริงจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท...เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต...ขอทรงชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ผ่านทางความจริงของพระองค์ พระวามะของพระองค์เป็นความจริง” ด้วยเหตุนี้ ผ้าคาดเอวนี้คือ

พระเยซู

ต่อมา เรามีทับทรวงป้องกันอก... *ทับทรวงแห่งความชอบธรรม* ส่วนนี้ของยูทธภณท์มีไว้สำหรับปกป้องส่วนที่เปราะบางที่สุด อวัยวะสำคัญที่เป็นหัวใจและปอดซึ่งเป็นทีุ่บาดเจ็บทำให้ถึงตายได้ สำหรับส่วนนี้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความชอบธรรมจะเพียงพอ “พระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา **ความชอบธรรม** การแยกตั้งไว้ และการไถ่โทษสำหรับเราทั้งหลาย” (1 คร. 1:29-30) “พระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็น **คนชอบธรรมของพระเจ้า**ทางพระองค์” (2 คร. 5:21) ดังนั้น... *ทับทรวงแห่งความชอบธรรม* คือพระเยซู

จากนั้นเรามีที่คลุมเท้า... รองเท้าขาวประเสริฐของเรา “...และเอาขาวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพรั่งพร้อมมาสวมเป็นรองเท้า” พระเยซูตรัสว่า “เราอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านแล้ว สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น” “ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจใน (พระเยซู)” “จะเรียกนามของท่านว่า “ผู้ที่มหัศจรรย์ ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในรันดร์ **องค์สันติราช**” อีกครั้งที่เราเห็นว่ารองเท้าของเราคือ พระเยซู

เรามีโล่อันหนึ่ง – และด้วยโล่ของเรา เราดับ (ปิดป้อง) ลูกศรเพลิงของซาตาน จงแน่ใจว่าคุณไม่ลี้มโล่ของคุณ เพราะว่ามันมีความสำคัญมากที่สุด “จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ...” โล่คือความเชื่อ... “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็โดยพระวจนะของพระเจ้า” “ในเริ่มแรกนั้นพระวาเททรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า...และพระวาเทได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากพืชที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากพืชอันไม่รู้เปื่อยเน่า คือด้วยพระวจนะของพระเจ้า” “เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรา มา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” ดังนั้นเราจึงเห็นอย่างชัดเจนว่าโล่ที่รับประกันว่าจะดับลูกศรเพลิงทั้งสิ้นของผู้ชั่วร้ายนั้นได้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นความเชื่อ

ต่อมาเรามีหมวกเหล็ก: “จงเอา *ความรอดเป็นหมวกเหล็ก*” ความรอดคืออะไร? “พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี” “เพราะว่าท่านได้ตายแล้วและชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” “ความรอดเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” “ดังนั้น พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิรันดร์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์ นั้นให้ได้รับความรอด” “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” “ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มิในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราอย่างชัดเจนว่าความรอด คือพระเยซู – ในคุณด้วยความเชื่อ

สุดท้ายแต่ไม่ท้ายสุด เราต้องการดาบ “...และจงถือ *พระแสงของพระวิญญาณ* คือพระวจนะของพระเจ้า” พระแสงคือพระวจนะ “และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า” พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าในเนื้อหนัง (2 คร. 5:19) ด้วยเหตุนี้พระแสงนั้นคือพระเยซู

ท่านที่รัก คุณเห็นแล้วว่าเมื่อเราอยู่ในพระเยซูคริสต์ โดยยอมจำนนอย่างเต็มที่ทั้งจิตใจ วิญญาณและร่างกาย เรา ก็สวมยูทธภณท์ที่นรกทั้งสิ้นไม่สามารถทะลุทะลวงได้ แต่หากเราพึ่งพาพลังกำลังของเรา ความสามารถของเรา เครื่องมือ

ต่างๆแห่งการสงครามของเรา เราก็พ่ายแพ้ก่อนเราเริ่มเสียอีก เราไม่ใช่คู่ปรับสำหรับซาตานและอาณาจักรชั่วร้ายของมัน “เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง” (1 คร. 10:12) เมื่อคุณละสายตาไปจากพระเยซู และคิดในใจของคุณว่าคุณสามารถเอาชนะโลก เนื้อหนังและพญามารได้ คุณก็พร้อมที่จะพ่ายแพ้และผิดหวังครั้งใหญ่แล้ว

นักรบจะต้อง “อธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญูญาณทุกเวลา” เราจะต้องไม่เพียงอธิษฐานเท่านั้น แต่เราจะต้องระวังตัว “ด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน” เราจะต้องอธิษฐานเพื่อตัวเราเอง และเพื่อวิสุทธิชนคนอื่นๆทั้งปวง โดยระลึกว่าเราทุกคนกำลังต่อสู้การสงครามเดียวกันกับ “เจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับบรรดาวิญญูณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” เมื่อเรากำลังอธิษฐานเพื่อผู้อื่น เราก็ได้รับการเสริมกำลังในมนุษยกายในเอง การอธิษฐานเป็นสิ่งที่ต้องกระทำหากเราอยากมีชัยชนะเหนือโลก เนื้อหนัง และพญามาร ทุกวันนี้คนหนุ่มหลายพันคนเข้าร่วมงานสัมมนาและโรงเรียนต่างๆเพื่อที่จะถูกสอนวิธีเทศนา พวกเขา “ศึกษาเพื่องานรับใช้” พระเยซูไม่เคยมีชั้นเรียนสอน “วิธีเทศนา” เลยสักครั้ง มันเป็นความจริงที่ว่าพวกเขาเดินทางกับพระเยซูเป็นเวลาสามปีครึ่ง และพระองค์ทรงเป็นอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีชีวิต พวกเขาได้ประสบกับงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยมีบนพื้นพิภพนี้ แต่ว่าพระเยซูไม่ได้ก่อตั้งโรงเรียนพระคริสตธรรมหรือวิทยาลัยใดๆเพื่อฝึกสอนพวกนักเทศน์เลย

อย่าเข้าใจผิดผิด ผมนั้นดีดีกับการศึกษา ผมเชื่อว่านักเทศน์จำนวนมากจะเป็นนักเทศน์ที่ดีขึ้นหากพวกเขาได้ไปเรียนที่โรงเรียน หากผมขอได้อย่างหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตของผมก่อนผมได้รับความรอด ผมอยากขอให้ตัวเองได้รับความรอดตอนเป็นเด็ก และผมได้ไปโรงเรียนและเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้ในสมัยของพระเยซู และภาษาเดิมของพระคัมภีร์ของเรา ผมตระหนักว่าผมมีข้อจำกัดในการเรียนรู้ หากมองจากมุมมองฝ่ายโลก แต่ขอบคุณพระเจ้าสำหรับช่วงสองสามปีนั้นที่ผมได้ไปโรงเรียนหลังจากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยผมให้รอดแล้ว พระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับความโหดเหี้ยม มันไม่ใช่คุณธรรมแบบคริสเตียนที่จะเป็นคนที่โหดเหี้ยม และมันไม่ใช่คุณธรรมแบบคริสเตียนที่จะโฆษณาสติปัญญาของคุณด้วย ผมเกรงว่าการศึกษาทุกวันนี้กำลังสร้างความเสียหายแก่เหล่านักเทศน์มากกว่าช่วยเหลือพวกเขา แต่สิ่งที่ผมกำลังพยายามกล่าวก็คือ: พระเยซูไม่ได้สอนพวกเขาเกี่ยวกับการเทศนาเลย แต่พระองค์ทรงสอนพวกเขาถึงวิธีอธิษฐาน พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้” และพระองค์ประทานแบบอย่างของการอธิษฐานที่ถูกพบในมัทธิวบทที่ 6 พระองค์ทรงสอนพวกเขาต่อไปอีกว่าไม่ให้อธิษฐานเหมือนอย่างคนหน้าซื่อใจคด – การพูดซ้ำซากเสียงดัง – แต่ให้เข้าไปในห้องชั้นในและปิดประตูเสีย

ผมสนับสนุนการอธิษฐานในที่ประชุม – แต่ผมเกรงว่าการอธิษฐานในที่ประชุมส่วนใหญ่ไม่ค่อยไปถึงสวรรค์ ผมเกรงว่าเราอธิษฐานให้คนที่อยู่ในห้องเดียวกับเราได้ยินแทนที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้าผู้ทรงได้ยินในที่ลับ เราต้องถูกสอนวิธีที่จะอธิษฐาน ผมขอสารภาพข้อจำกัดของผมในการอธิษฐาน ผมต้องการรู้จักชีวิตการอธิษฐานอันลึกซึ้งยิ่งขึ้น – และผมคิดว่าพวกเราส่วนใหญ่จะเห็นด้วยว่าเราต้องเข้าโรงเรียนแห่งการอธิษฐานเพื่อที่จะถูกสอนเกี่ยวกับพระวิญญูณบริสุทธิ์ ผู้ “ทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้” แน่แน่นอนว่าหากเราไม่อธิษฐานในพระวิญญูณ คำอธิษฐานของเราก็เป็นเพียงการกล่าวถ้อยคำออกมาเท่านั้น หากเราอธิษฐานในพระวิญญูณ พระองค์ก็ทรงนำข้อความของเราไปถึงพระผู้ช่วยวิงวอน (พระเยซู) ผู้ทรงวิงวอนต่อพระบิดาในสวรรค์เพื่อเรา การอธิษฐานเป็นอาวุธที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการต่อสู้กับ

พญามาร พระเยชูทรงอธิษฐานตลอดทั้งคืนหลายครั้ง มีสถานที่แห่งหนึ่งสำหรับการอธิษฐานตลอดทั้งคืน – และมีสถานที่แห่งหนึ่งที่คำอธิษฐานควรสั้นและตรงประเด็น หากเราอธิษฐานอย่างสัมฤทธิ์ผล เราก็ต้องอธิษฐานตามแบบพิมพ์เขียวของพระคัมภีร์สำหรับการอธิษฐาน

ดาเนียลเป็นชายผู้อธิษฐาน เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าวันละสามครั้ง ผมแน่ใจว่าคุณรู้จักเรื่องราวที่พวกศัตรูของดาเนียลพยายามทำให้เขาเดือดร้อนเพราะชีวิตการอธิษฐานของเขา แต่พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงนิสัยแห่งการอธิษฐานของเขาได้ เขาเข้าไปในห้องของเขาวันละสามครั้ง หันหน้าไปทางหน้าต่างที่เปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (นครแห่งบรรพบุรุษของเขา) และอธิษฐานเหมือนกับที่เขาได้อธิษฐานก่อนที่พวกศัตรูของเขาห้ามไม่ให้เขาทำเช่นนั้น เขาไม่ได้ซ่อนตัว เขาไม่ได้อธิษฐานในที่ลับ เขาอธิษฐานเหมือนกับที่เขาได้อธิษฐานมาตลอด ในบทที่สิบของดาเนียล เรามีเรื่องราวอันน่าสนใจเกี่ยวกับว่าคำอธิษฐานของดาเนียลถูกขัดขวางไม่ให้ได้รับคำตอบเป็นเวลานานยี่สิบเอ็ดวันโดยเจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซีย (ดนล. 10:13) เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียเป็นปีศาจตนหนึ่งที่มีฤทธิ์มากซึ่งเป็นสมาชิกของอาณาจักรแห่งพวกปีศาจที่มีซาตานเป็นหัวหน้า สองสิ่งถูกสอนตรงนี้: (1) ฤทธิ์เดชของการอธิษฐาน และ (2) เป็นไปได้ที่พญามารจะขัดขวางคำอธิษฐาน ดาเนียลอธิษฐานนานยี่สิบเอ็ดวัน และซาตานขัดขวางคำตอบที่จะมายังคำอธิษฐานเหล่านั้นของเขา แต่ดาเนียลยังคงสัตย์ซื่อต่อไปในชีวิตการอธิษฐานของเขา – และนรกต้องถอยหนีและยอมให้คำตอบของพระเจ้าผ่านเข้ามาได้! ผมรู้ว่าเราไม่สามารถเข้าใจความลึกลับของความจริงนี้ได้อย่างถ่องแท้ – แต่ถึงกระนั้น มันก็เป็นความจริง ผมดีใจที่ว่าเมื่อแม่แต่วิสูทชินที่อ่อนแอที่สุดของพระเจ้าคุกเข่าลง นรกก็ต้องถอยหนีเมื่อลูกของพระเจ้าผู้นั้นเข้าไปสู่ที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วยใจกล้าโดยทางใหม่อันเป็นทางที่มีชีวิต...พระเยชูเจ้าผู้ได้สิ้นพระชนม์...และโดยทางความตายของพระองค์เราได้เข้าเฝ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่โดยทางพระเยชูเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นคนกลางของเรา (1 ทธ. 2:5, 1 ยน. 2:1-2) ไม่มีชายหรือหญิงคนใด ไม่มีคริสตจักรหรือนักเทศน์คนใด หรือใครหน้าไหนบนแผ่นดินโลกนี้ที่สามารถเป็นคนกลางต่อพระเจ้าเพื่อเราได้...มีแต่พระเยชูเท่านั้น ผู้เชื่อทุกคนเป็นกษัตริย์และปุโรหิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

จงฟังถ้อยคำเหล่านี้: “ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพอารมณ์เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย และท่านได้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินเป็นเวลาถึงสามปีกับหกเดือน และท่านได้อธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้ออกพืชผลต่าง ๆ” (ยากอบ 5:17-18) เอลียาห์เป็นชายที่มีฤทธิ์มากในการอธิษฐาน – แต่เขาปรนนิบัติพระเจ้าองค์เดียวกับที่เราปรนนิบัติ และหากเราจะอธิษฐานในพระวิญญูญาณ ถูกนำพาโดยพระวิญญูญาณ เราเองก็จะได้รับคำตอบจากพระเจ้าเช่นกัน พระสัญญาหนึ่งเรื่องการอธิษฐาน: “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ท่านก็จะได้สิ่งนั้น” (ยอห์น 15:7) พระคำข้อนี้ไม่ต้องการความเห็นใดๆ...มันชัดเจนและเป็นที่เข้าใจแล้ว ผู้เชื่อที่เข้าสนิทซึ่งเต็มล้นด้วยพระวจนะจะขอสิ่งที่เขาปรารถนา และพระเจ้าผู้ทรงมูสาไม่ได้และไม่ทรงผิดคำสัญญาและทรงสัตย์ซื่อจะทรงตอบ ผมรู้ว่าเราจะเสียใจเมื่อเราเียนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยชูเพื่อรับบำเหน็จต่างๆของเรา ที่เราไม่ได้พูดน้อยลง ทำงานน้อยลง เทศนาน้อยลง สอนน้อยลง...และอธิษฐานมากขึ้น! หากเราอยากนำหน้าพญามาร เราก็ควรเชื่อฟัง 1 เธสะโลนิกา 5:17 “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”

เหล่านักเทศน์และการอธิษฐาน – คริสตจักรทั้งหลายและการอธิษฐาน

ข้อ 18-24 “จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญูญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน และอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อจะทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศถึงข้อลึกลับแห่งข่าวประเสริฐได้ เพราะข่าวประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นทูตผู้ต้องติดโซ่อยู่ เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าข่าวประเสริฐด้วยใจกล้าตามที่ข้าพเจ้าควรจะทำ แต่เพื่อให้ท่านได้รู้เหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างไร ทิศักส ซึ่งเป็นน้องที่รักและเป็นผู้รับใช้อันสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้บอกท่านให้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้าให้ผู้นี้ไปหาท่าน ก็เพราะเหตุนี้เอง คือให้ท่านได้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของเรา และเพื่อให้เขาหนุนน้ำใจของท่าน ขอให้พวกพี่น้องได้รับสันติสุขและความรักโดยความเชื่อมาจากพระเจ้าพระบิดาและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ขอพระคุณดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยความจริงใจ เอเมน”

ผมเดินทางในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐมาเป็นเวลาหลายปี ผมได้เรียนรู้หลายสิ่งที่ทำให้ใจผมชื่นชมยินดี ผมได้เรียนรู้อีกมากมายหลายสิ่งที่ทำให้ผมเต็มไปด้วยความโศกเศร้า หนึ่งในสิ่งน่าเศร้าที่ผมได้เรียนรู้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรจำนวนมากมีศิษยาภิบาลที่ไม่เทศนาพระวจนะด้วยฤทธิ์เดชและความสัมฤทธิ์ผล สมาชิกทั้งหลายของคริสตจักรต่าง ๆ มาหาผม โดยโศกเศร้าถึงข้อเท็จจริงที่ว่าศิษยาภิบาลของพวกเขาอ่อนแอและขาดฤทธิ์เดชในธรรมาสน์ คำเทศนาต่างๆของเขาเหมือนโรครุทิตจาง และเด็กนักเรียน ม.ปลายคนไหนก็เทศนาได้ดีพอๆกับที่เขาเทศนาในเช้าวันอาทิตย์ แต่สมาชิกเหล่านี้ที่ได้นำความทุกข์ใจของตนมาบอกผมน้อยคนนักได้กล่าวว่า “อาจารย์กรีน พวกเราได้อธิษฐานอย่างร้อนรนเพื่อศิษยาภิบาลของเรา ขอให้พระเจ้าเปิดตาของเขาและประทานฤทธิ์เดชแก่เขา” ไม่มีสมาชิกคริสตจักรคนใดมีสิทธิ์ที่จะวิพากษ์วิจารณ์ศิษยาภิบาลของตนจนกว่าเขาได้อธิษฐานอย่างร้อนรนเพื่อศิษยาภิบาลคนนั้นแล้ว เพื่อที่พระเจ้าจะประทานฤทธิ์เดชแก่เขาและนำพาเขาโดยพระวิญญูณบริสุทธิ ผมรู้ว่าการอุทิศตนและการยอมจำนนขึ้นอยู่กับศิษยาภิบาลคนนั้นๆ – แต่เราต้องอธิษฐานเพื่อเหล่าศิษยาภิบาลของเรา เปาโลกล่าวแก่เหล่าผู้เชื่อที่เมืองเธสะโลนิกาโดยเขียนว่า “พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้รู้จักคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน (ศิษยาภิบาลของพวกท่าน เหล่าผู้นำฝ่ายวิญญูณของพวกท่าน) และปกครองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า และตักเตือนท่าน จงเคารพเขาให้มากในความรักเพราะงานที่เขาได้กระทำ และจงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน” (1 ธส. 5:12-13)

พวกคุณผู้เชื่อที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรใดที่คุณไม่ได้รับอาหารและน้ำนมฝ่ายวิญญูณที่คุณต้องการและปรารถนา ที่ศิษยาภิบาลเทศนาแต่เรื่องพื้นๆ ไม่เคยลงลึกในสิ่งต่างๆของพระเจ้า – คุณจงอธิษฐานขอให้พระเจ้าปลุกเร้าเขาหรือขับเคลื่อนเขา หากคุณอธิษฐานอย่างร้อนรนในพระวิญญูณและจากใจ และเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า พระองค์ก็จะอวยพรศิษยาภิบาลคนนั้นและปลุกเร้าเขาจนกว่าเขาจะเทศนาในแบบที่เขาควรเทศนา – หรือไม่ก็ถอดเขาเสียและวางเขาไว้บนชั้นวางหรือใส่เขาไว้ในสุสาน! คุณต้องจำไว้ว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักร คริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ พระองค์ทรงรักคริสตจักร และศิษยาภิบาลเป็นผู้ดูแลคริสตจักร หากเขาไม่ทำงานแบบที่เขาควรกระทำ คุณก็จงอธิษฐานเพื่อเขา และหากเขาปฏิเสธที่จะเดินตามการทรงนำของพระวิญญูณ พระเจ้าก็จะทรงถอดเขาเสียเพื่อเห็นแก่ที่ประชุมของผู้เชื่อทั้งหลาย โอ้ ใจแล้วครับ! พระเจ้าทรงสามารถและพระเจ้าทรงถอดนักเทศน์ทั้งหลายได้**จริงๆ**

ในคริสตจักรที่เยรูซาเล็ม เหล่าผู้ช่วยคนแรกๆได้ถูกกันไว้ต่างหากและถูกแต่งตั้ง และเหตุผลของพระคัมภีร์สำหรับ

เหล่าผู้ช่วยถูกให้ไว้ในกิจการ 6:3-4 “เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงเลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อเสียงดี เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาไว้ดูแลการงานนี้ ฝ่ายพวกเราจะขะมักเขม้น**อธิษฐานและสั่งสอนพระวจนะเสมอไป**”

สมาชิกคริสตจักรบางคนเป็นตัวอย่างสำหรับ “ความแคะแกร็น” ของผู้รับใช้ของตน กล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณแล้ว พวกเขาบังคับศิษยาภิบาลให้ทำงานสายตัวแทบขาด เคาะประตูบ้าน กดกริ่งประตูบ้าน และแก้ไขการเอาแต่ใจและความคับข้องใจต่างๆท่ามกลางเหล่าสมาชิก ศิษยาภิบาลทั้งหลายถูกพระเจ้าเรียกให้**เลี้ยงดูฝูงแกะ**...พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกให้ดูแลเรื่องต่างๆที่เป็นรองลงมาของคริสตจักร ผมรู้ว่าในทุกวันนี้และยามนี้ นักเทศน์ทั้งหลายออกเยี่ยมตามบ้านเกือบตลอดเวลา ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ – แต่ผมขอเชิญใครก็ได้ให้หากล้างคำพูดที่ผมได้กล่าวตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ มันเป็นความรับผิดชอบของเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลที่จะออกเยี่ยมเยียนผู้เจ็บป่วย คนชดสน คนที่ออกไปไหนมาไหนไม่ได้ และดูแลเรื่องรองลงมาต่างๆของคริสตจักรเพื่อที่ศิษยาภิบาลจะอยู่ในทัศนคติแห่งการอธิษฐานอยู่ตลอด ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและเตรียมตัวที่จะกล่าวคำเทศนาแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นซึ่งจะเสริมกำลังพวกเขาในมนุษย์ภายในและทำให้พวกเขาเป็นพยานแบบที่พวกเขาควรจะเป็น ผมกล่าวเช่นนี้ด้วยความรักและความอ่อนโยน: คำเทศนามากมายในเช้าวันอาทิตย์เป็นคำเทศนาเมื่อสอง ซึ่งถูกคัดลอกมาจากหนังสือโครงร่างคำเทศนาบางเล่มที่ถูกตีพิมพ์โดยสำนักงานใหญ่ประจำนิวยอร์ก...และมันไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย! การศึกษาค้นคว้าเป็นงานที่หนัก-- แต่มันก็เป็นประโยชน์ในงานรับใช้

เปาโลกล่าวว่า “จงหมั่นศึกษาค้นคว้าเพื่อสำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องละอายแยกแยะพระวจนะแห่งความจริงนั้นได้อย่างถูกต้อง” (2 ทธ. 2:15) ผมเชื่อว่าคุณจะได้เห็นพ้องว่าเปาโลเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในเรื่องฝ่ายวิญญาณ แน่แน่นอนว่าเขาได้รับการศึกษามาอย่างดี เขานั่งอยู่แทบเท้าของกามาลิเอล เขาเป็นสหายของฟาริสี แต่เขาขอร้องผู้เชื่อเหล่านั้นในคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสให้อธิษฐานเผื่อเขา เพื่อที่เขาจะสามารถ “ประกาศถึงข้อลึกลับแห่งข่าวประเสริฐได้” หนทางเดียวที่ผู้รับใช้คนใดจะสามารถเข้าใจข้อลึกลับแห่งข่าวประเสริฐและสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้าได้ก็คือใช้เวลาเยอะๆในการศึกษาค้นคว้าและการอธิษฐาน สมาชิกทุกคนของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ควรเป็นคู่อธิษฐานกับนักเทศน์ของตน เขาควรเฝ้าระวังและอธิษฐาน... “จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง”

เรื่องที่สองที่เปาโลขอให้อธิษฐานเผื่อก็คือ ขอให้เขาเป็นนักเทศน์ที่มีใจกล้า เพื่อที่เขาจะ “กล่าวความจริงด้วยใจกล้า” ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคำขออธิษฐานนั้น! คุณควรอธิษฐานเผื่อนักเทศน์ของคุณ เพื่อที่พระเจ้าจะประทานความกล้าอันบริสุทธิ์แก่เขา เราต้องการ “เหล่าวิสุทธิชนที่มีใจกล้า” จำนวนมากขึ้นในธรรมาสน์...คนทั้งหลายที่จะกล้าติดตามพระเจ้าหากพวกเขาต้องเสี่ยงชีวิตฝ่ายร่างกายของตนในการทำเช่นนั้น ผมรู้ว่าคริสตจักรทุกวันนี้มีพวกคนหน้าซื่อใจคดที่ถูกฝังอยู่ในสมัชชามัน คือสมาชิกคริสตจักรทั้งหลายที่ไม่เคยได้รับความรอดเลย พวกเขาไม่ยอมได้ข่าวประเสริฐ พวกเขาจะไม่ยอมทนต่อข่าวประเสริฐ เมื่อบาปต่างๆของพวกเขาถูกเอ่ยขึ้นมา พวกเขาก็เริ่มโมโห พวกเขาคอยหาทางกำจัดนักเทศน์ของพระเจ้า – แต่หากเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าจะอธิษฐานและวางใจเหมือนอย่างที่เขาควรกระทำ พระเจ้าก็ทรงสามารถกำจัดคนหน้าซื่อใจคดเหล่านี้ออกไปได้ พระองค์ทรงมีหลายวิธีในการทำเช่นนั้น

เปาโลถูกใส่เครื่องพันธนาการ ติดโซ่ตรวน... เขาติดคุก แต่เขาอธิษฐานและขอร้องเพื่อนผู้เชื่อของเขาให้อธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานใจกล้าแบบบริสุทธิ์แก่เขา

ผมกล่าวอย่างจริงใจได้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายผม ผมไม่มูสา” ผมไม่เคยเก็บจำคำพูดใดบนธรรมาสน์เพื่อที่จะไม่ทำให้สมาชิกคริสตจักรบางคนที่มีความคิดฝ่ายโลกโมโห คือคนที่เชื่อแต่ปากที่ดำเนินชีวิตแบบคนหน้าซื่อใจคด ถึงอย่างไรแล้ว พระเจ้าทรงช่วยผมให้รอดจากนรกแล้ว ทรงเรียกผมให้เทศนา – และถึงขนาดประธานาธิบดีให้ผมหายใจ ผมมีชีวิตอยู่และเคลื่อนไหวและเป็นอยู่ในพระองค์ ของประธานาธิบดีทุกอย่างที่ผมมีล้วนมาจากพระเจ้า...ผมจะกลัวมนุษย์ทำไม? ผมกล่าวอย่างจริงใจได้ว่า ผมไม่เคยเห็นคนใดที่มีกระเป๋าดังค์หรือบัญชีธนาคารขนาดใหญ่พอ – หรือที่มีกำปั้นใหญ่พอ – ที่จะทำให้ผมกลัวบนธรรมาสน์ได้ ผมไม่ใช่นักเลง – แต่ผมเป็นนักเทศน์ของพระเจ้า ผมเคยมีประสบการณ์ทดลองใจอยู่บ้างในช่วงหลายปีแห่งการรับใช้ของผม ผมเคยถูกข่มขู่... ชายคนหนึ่งเคยขึ้นมาบนธรรมาสน์ของผมพร้อมกับปีนกระบอกหนึ่ง เขาถูกส่งมาโดยพวกนักพนันเพื่อปิดปากผมเสีย แต่วันต่อมา พระเจ้าก็ทรงหั่นแขนชายคนนั้นออกในเครื่องทำน้ำแข็ง! พระคัมภีร์กล่าวว่า “อย่าแต่ต้องผู้ได้รับการเจิมของเรา” ผมไม่ใช่พวกที่ยอมจำนนต่อโชคชะตา – แต่ผมเชื่อว่าตราบใดที่ผมดำเนินชีวิตถูกต้องและเทศนาถูกต้อง นรกทั้งสี่นั้นก็แต่ต้องผมไม่ได้! ผมอธิษฐานทุกวันขอให้พระเจ้าช่วยผมให้มีใจกล้าต่อไป...ที่พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ผมอ้อมข้อม ไม่ยอมให้ผมประนีประนอม โอ้ พระเจ้า! อย่าให้ข้าพระองค์พลาดกลัวเลย!

ผมขอรับรองผู้เชื่อทุกท่านที่อ่านข้อความเหล่านี้ให้อธิษฐานเผื่อผมได้ไหม? ขณะที่ผมพูดผ่านทางหน้ากระดานที่ถูกตีพิมพ์นี้ ผมอายุสี่สิบแปดปี ผมประกาศข่าวประเสริฐมาเป็นเวลาสี่สิบแปดปีแล้ว นี่เป็นช่วงเวลาอันเลวร้ายและเป็นกิลียุค การประกาศข่าวประเสริฐในสมัยนี้เป็นเรื่องยากกว่าแต่ก่อน โปรดอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานความกล้าแก่ผมและช่วยให้ผมสัตย์ซื่อต่อพระวจนะอันมีค่าประเสริฐของพระองค์ จงอธิษฐานเผื่อศิษยาภิบาลของคุณ... อธิษฐานเผื่อผู้รับใช้และมิชชันนารีทุกคนของพระเจ้า ที่พระเจ้าจะทรงช่วยเราให้ถ่อมใจต่อไป – แต่ก็มีใจกล้าและไม่อ้อมข้อมในงานรับใช้ของเรา

เพื่อเป็นการสรุป เปาโลเตือนใจพี่น้องชาวเอเฟซัสเหล่านั้นสั้นๆว่าเขาได้มอบหมายให้ที่คึกคักนำจดหมายฉบับนี้ไปให้พวกเขา และให้ที่คึกคักบอกพวกเขาอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆของเปาโลและประสบการณ์ต่างๆของเขาในคุกในกรุงโรม

ผมได้รับสิทธิพิเศษในการไปเยือนคุกใต้ดินที่วักกันว่าเปาโลเคยถูกจองจำในกรุงโรม และผมได้ยืนอยู่บนแผ่นดินนั้นและผมได้เห็นท่วงโลหะเหล่านั้นบนกำแพง ซึ่งถูกผูกติดกับท่อนไม้ขนาดใหญ่ซึ่งเป็นที่เปาโลถูกล่ามโซ่กับกำแพงในคุกมืดแห่งนั้น มิชชันนารีคนนั้นที่อยู่กับผมมีไฟฉายเล็กๆกระบอกหนึ่ง และเขาส่องไฟไปยังท่วงเหล่านั้นที่มีมือของเปาโลถูกจองจำและถูกล่ามไว้ ขณะที่ผมยืนอยู่ตรงนั้น น้ำตาอุ่นๆก็ไหลลงมาตามแก้มของผมและหยดลงบนแผ่นดินอันนั้นที่อยู่ใต้เท้าผม ผมรู้สึกราวกับว่าผมควรถอดรองเท้าของผมออก เพราะว่าผมรู้สึกว่าการกำลังยืนอยู่บนพื้นดินบริสุทธิ์ สำหรับผมแล้ว เปาโลเป็นสุดยอดผู้ยิ่งใหญ่ นอกจากพระเยซูคริสต์แล้ว ไม่เคยมีผู้ใดที่ยิ่งใหญ่กว่าอัครสาวกเปาโล!

เปาโลต่อท้ายคำสั่งของเขาเกี่ยวกับที่คึกคักด้วยคำอวยพรสองประการ เขากล่าวแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซัสว่า “ขอให้พวกพี่น้องได้รับสันติสุขและความรักโดยความเชื่อมาจากพระเจ้าพระบิดาและจากพระเยซูคริสต์เจ้า” จากนั้น ขยายยาวตลอดยุคคริสตจักรจนกระทั่งเจ้าสาวครบถ้วนและผู้ที่ยังเกิดใหม่แล้วทุกคนถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูเจ้าในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ เปาโลกล่าวอย่างอ่อนโยนว่า “ขอพระคุณดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ด้วยความจริงใจ” นั้นรวมถึงคุณและผมด้วย

จดหมายฝากที่มาจากสวรรค์ เปี่ยมสง่าราศีและยิ่งใหญ่ที่สุดฉบับนี้ขึ้นต้นด้วย “ขอให้พระองค์และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายด้วยเถิด” มันลงท้ายด้วย “ขอพระองค์ดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยความจริงใจ” ไข่แล้วครับ ชีวิตคริสเตียนเริ่มต้นในพระองค์ เราถูกรักษาไว้ในพระองค์ และเราจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าอย่างเป็นที่ชอบพระทัยในพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รัก...ในพระองค์

เพื่อปิดท้าย ขอให้ผมวิงวอนทุกคนที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้: จงถามตัวเองด้วยคำถามอันจริงจังนี้ “ฉันรอดโดยพระองค์ไหม?” นั่นเป็นหนทางเดียวเท่านั้น นี่เป็นวันแห่งพระองค์ – และหากคุณก้าวเข้าไปในประตูมุกดานั้นเมื่อสิ้นสุดการเดินทางของชีวิต มันก็จะเป็นเพราะว่าคุณได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เจ้าด้วยความเชื่อ – และเพราะว่าคุณวางใจในพระเยซูพระเจ้าจึงทรงช่วยให้คุณให้รอดเพราะเห็นแก่พระเยซู

จงฟังถ้อยคำที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเหล่านี้: “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระองค์เพราะความเชื่อ และมีใจโดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่โดยการกระทำใด ๆ ด้วยเกรงว่าคนหนึ่งคนใดจะอวดได้” (อฟ. 2:8-9)

“ขอให้พระองค์แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” จนกว่าเราจะเจอกัน – หากไม่ใช่บนแผ่นดินโลกนี้ ก็ในนครของพระเจ้า เอเมน